

www.burmeseclassic.com ଆ သေရာပါရင်ကွဲနာ

www.burmeseclassic.com

ပုံနိုပ်မှတ်တမ်း ထုတ်ဝေသူ ဒေါ်မြင့်မြင့်ရီ (မြိ=၀၀၆၆၆) (ဗျူးစာပေ) အမှတ်–၅၂၀(က)၊ အင်းဝ (၄)လမ်း၊ (၆) ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ အတွင်းနှင့်မျက်နှာဗုံးပုံနှိပ် ဦးကျင်ရင် မြဲ-ဝဝ၃၂၆) (ရွှေခြင်္သေပုံနှိပ်တိုက်) အမှတ် (၁၂)၊ သရဇီလမ်း၊ စော/နောက် ရပ်ကွက်၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ မျက်နှာဇုံးပန်းရီ သိန်းရွှေကြည် အတွင်းဖလင် ကိုဇင်ဦးနှင့်ညီများ ပုံနှိုပ်ခြင်း ပထမအကြိမ် ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ တန်ဖိုး-၁၀၀ ကျပ်၊ အုပ်ရေ- ၅၀၀ ဖြန့်ချီရေး ဗျူးစာပေ ဝ၉ ရှဝ၃၀၁၀၆၊ ဝ၉ ရ၁၈ရဝ၈၄၊ ဝ၁ ၈ရဝဝ၆၉၆ 옊 သေရာပါရင်ကွဲနာ ဗျူးစာပေး ၂၀၁၆။ ၂၅၆-၈၈၊ ၁၂ x ၁၈ စင်တီ။ (၁) သေရာပါရင်ကွဲ

အခန်း (၁)

''သူခိုး သူခိုး သူခိုးဖမ်းပေးကြပါ၊ ကျွန်မမုန့်ထုပ်တွေ ဖြုတ်ခိုးသွား

οğ.

''သူခိုးဟေ့ လိုက် လိုက်''

''ကျွန်မဆိုင်ရှေ့မှာ လက်ထဲက ပိုက်ဆံကိုကြည့်လိုက်၊ မုန့်ထုပ် တွေကြည့်လိုက်နဲ့မို့ မုန့်ဝယ်စားမယ်ထင်နေတာ၊ နောက်တော့ မုန့်ထုပ်တွေ ဆွဲဖြုတ်ပြီး ပြေးတာ၊ အဲဒီကလေး သူခိုးပါ၊ လိုက်ဖမ်းပေးကြပါရှင်၊ ရှာပေး ကြပါ''

''ကလေးတွေက လူကြီးတွေ အဆုံးအမ အသွန်အသင်မရှိလို့ ဒီလိုတွေ ခိုးစားနေကြတာ၊ ကလေးတွေဆိုပြီး လုပ်ရဲမှာမဟုတ်ဘူးလို့ ယုံ ကြည်လို့မရတော့ဘူး၊ ခါးပိုက်နှိုက် လုယက်ခိုးဆိုးသူတို့ အကုန်လုပ်ရဲတယ်၊ ကလေးချင်း သတ်တယ်ဖြတ်တယ်ဆိုတာ ဂျာနယ်တောင်ဖတ်လိုက်ရသေး''

်မုန့်ထုပ်ပဲ ဖြုတ်သွားတာဆိုရင် လိုက်မနေပါခဲ့တော့ဗျာ၊ တန်ဖိုး

လည်းသိပ်ရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး''

'အဲဒီကလေးတွေက ဒီလို အလျှော့ပေးနေလို့ ရောင့်တက်ဖြေ ကြတာ၊ လက်ရဲဖက်ရဲနဲ့ နောက်ဆို သူနိုး ခါးပိုက်နှိုက် လူသတ်ရွဲကွဲအထိ

ဗူးဓာပေ

CLASSIC

Q#:

ცნიომწყას"

``ဓိဘတွေက ဝအောင် ကျွေးလို့လား၊ ဒီလိုမျိုးလုပ်ဆိုပြီး ခိုင်းစား ထားတာလား မသိဘူး''

''တကယ် မိဘအရင်းတွေကတော့ ဒီလိုမျိုး ကိုယ့်သားသမီးကိုယ် နိုင်းစားမယ် မထင်ပါဘူးဟယ်၊ မိထွေးနဲ့ပထွေးနဲ့ နေရလို့များလား''

"တချို့ကလေးတွေက မွေးကတည်းက ဉာဉ်ကိုပါလာတာပါ၊ ဖအေမအေဗီဇလည်း ပါမှာပေါ့၊ ဆင်းရဲပြီး မပြည့်စုံရင် အကျင့်တွေက ပျက်လာကြတာပဲ၊ ပတ်ဝန်းကျင်အကျင့်စရိုက်တွေကလည်း ကူးစက်တယ်"

''အို ပြောနေတာ အာညောင်းပါတယ်၊ ကိုယ့်သားသမီးတွေသာ အဲဒီလိုမဖြစ်အောင် စောင့်ရှောက်ကြ''

ခြုံထဲမှာ ပုန်းကွယ်နေရာက လူအုပ်ကြီးရဲ့တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုသံတွေ ကြားပြီး ဒူးတုန်ကာ ချွေးတွေပြန်နေသည်။ သူ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ဝံ့ဘဲ ခိုးယူလာခဲ့သည့် ပေါင်မုန့်ထုဝ်လေးကို ကြည့်မိသည်။

တောင်းရမ်းလို့ရသည့် ပိုက်ဆံလေးက ငါးရာလောက်သာ ရသေး တာမို့ ဗိုက်အရမ်းဆာလောင်နေသော်လည်း သုံးလို့မဖြစ်ပေ။ ဒေါ်လေးက ငွေနှစ်ထောင် အနည်းဆုံး အိမ်ပါမလာလျှင် ထမင်းမကျွေးသည့်အပြင် ပြောလည်းပြော ရိုက်လည်းရိုက်သည်။

ပြောတ်ာရိုက်တာထက် အိမ်အပြင် ကွပ်ပျစ်မှာ စောင်မပါ ခေါင်းအုံး မပါ အိပ်ခိုင်းသည့်ဒဏ်ကို သူ မခံစားနိုင်ပေ။ တစ်ညလုံး ချမ်းကချမ်း အေးကအေးဖြင့် ခြင်လည်း အရမ်းကိုက်သည်မဟုတ်လား။

''အဲဒီကလေးကို မှတ်ထား၊ နောက်တစ်ခါ ငါတို့ရပ်ကွက်ထဲ မလာစေနဲ့၊ အလကား အကျင့်ပျက်ကလေးတွေ''

''ဒီတစ်ခါလာရင် အမိအရဖမ်းပြီး ရဲစခန်းသာအပ်လိုက်၊ မိမဆုံးမ

သရာပါရင်ကွဲနာ

⊕ 1

ဖမဆုံးမှ ကလေးတွေ''

''ဒီအရွယ်လည်း အလုပ်လုပ်စားမယ်ဆိုရင် လုပ်စရာအလုပ်သွေ ပေါပါတယ်၊ လက်ကြောကိုမတင်းကြတာ၊ မျိုးရိုးလိုက်ပြီး ခိုးစားတဲ့သူခိုးတွေ လား မသိပါဘူး''

ထွက်သွားရင်း ပြောဆိုသွားကြတာ ကြားပြီး သူခေါင်းကို တွင် တွင်ရမ်းလိုက်မိသည်။ သူ့အဖေရော အမေရော တောင်းစားခိုးစားသည့်မျိုးရိုး မဟုတ်ကြပါ။ မိဘဆိုဆုံးမမှုမရှိလို့ဆိုတာတော့ ငြင်းလို့မရပေ။ အမေက သူ ခြောက်နှစ်အရွယ်လောက်မှာ ဆုံးပါးသွားခဲ့ပြီ။ အဖေက သူ သုံးတန်း တက်ရမည့်နှစ်မှာ ဆယ်ပေအိမ်လေးကိုရောင်း၍ သူ့ကိုစောင့်ရှောက်ထားရန် အမေ့ညီမ ဒေါ်လေးအိမ်မှာ ငွေလေးအနည်းငယ်ပေးကာ အဝ်ထားခဲ့သည်။

ဟိုမှာအလုပ်ရပြီး အခြေတကျဖြစ်လျှင် သားရဲ့အသုံးစရိတ် စား စရိတ် ကျောင်းစရိတ် လစဉ်ထောက်ပံ့ပါမည်ဟု သေချာကတိပေးကာ မှာသွားခဲ့၏။

ဒါပေမဲ့ အဖေ့ဆီက အခုချိန်ထိ စာမလာ သတင်းမကြားခဲ့ပေ။ ခေါ်လေးနှင့်အဆက်အသွယ်ရှိသလားဆိုတာလည်း သူမသိ။ ဘယ်တော့ ပြန်လာမှာလဲဆိုတာလည်း မရေရာ။ အခုချိန်မှာတော့ သူ့အတွက် ခေါ်လေး မှတစ်ပါး တခြားကိုးကွယ်စရာမရှိပါ။

သူ့ဘဝ ဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလဲ။ အမေကသေ အဖေက အဝေးမှာ။ အမေညီမဖြစ်သော သွေးသားရင်းခြာဒေါ်လေးကလည်း မကြင် နာ။ ဘယ်အတိတ်ဘဝ့က ဝဋ်ကြွေးတွေကြောင့်လဲ။

အဖေ အမေ သားကို ကယ်ပါဦး။ မျက်ရည်စက်တွေဟာ ဈောင်းအဖြစ် စီးဆင်းလို့။

- - -

ဗျူးစာပေ

ဗျူးစာပေ

အခန်း (၂)

''မငိုနဲ့ မျက်ရည်မကျနဲ့ တိတ်စမ်း၊ အသံမထွက်နဲ့ လူကြားလို့ မကောင်းဘူး ဖြန်း ဖြန်း''

''အင္ဂ် အင္ဂ် အား အား''

မျက်ရည်မကျအောင် အံကြိတ်ထားလို့ရသော်လည်း နာကျင်တာ ကိုတော့ မအော်ဘဲမနေနိုင်ပါ။ သူ့အတွက် သီးသန့်ဝယ်ထားဟန်တူသော ကြိန်လုံးများရဲ့ပြင်းအားက ခြေသလုံးတွေ ပေါင်တွေ ကြောပြင်တွေမှာ အရှိုးရာတွေထပ်စေသည်။

"သောတ နှင့်ကိုငါ ဘာပြောထားလဲဟင်၊ ငွေနှစ်ထောင် မပါရင် အိမ်ပြန်မလာနဲ့လို့ မပြောဘူးလား၊ နှင့်ကိုထမင်းမကျွေးနိုင်ဘူးလို့ ပြောမထား ဘူးလား"

"ကျ ကျွန်တော်လည်း တောင်းလို့ရသလောက်တော့ တောင်း တာပါပဲ ဒေါ်လေးရယ်၊ ဒါပေမဲ့ လူတွေက အလုပ်မလုပ်ချင်လို့ လက်ကြော မတင်းဘဲ အချောင်တောင်းစားတယ်၊ ငါတို့က သွေးနဲ့ဈေးနဲ့ရှာထားတာဆို ပြီး မပေးချင်ကြတော့တာပါ" "ဟဲ့ ဒီနေရာမရရင် ဟိုနေရာတောင်းပေ့။ သနားအောင်ခင့်သင့်း တောင်းရင် မပေးဘဲနေပါ့မလား၊ ကျွန်တော့်မှာ အဖေရော အမေဆောမခဲ့ လို့ပါ၊ ကျွန်တော် ကျောင်းနေချင်လို့ပါ ပြောရင် ဘယ်သူက မထည့်ဘဲနေ ပါ့မလဲ၊ နင်ကိုယ်က မျက်နှာကြောတင်းနေတာဖြစ်မှာ"

"မဟုတ်ပါဘူး ဒေါ်လေးရယ်၊ ကျွန်တော် တကယ်ကျောင်းနေ ချင်လွန်းလို့ အဲဒီလို ပြောပြီး တောင်းပါတယ်၊ တကယ် သနားစာနာတတ် ဘဲ့သူကျတော့လည်း ပေးသွားပါတယ်၊ အဲဒါကြောင့်မို့ ပိုက်ဆံခုနစ်ရာ ရ လာတာပေါ့"

"နှင့် ငါ့ကိုလိမ်တာညာတာမဟုတ်လား၊ ဝိုက်ဆံရတာ ဒီလောက် ကမှာမဟုတ်ဘူး၊ နှင့် ဗိုက်ဆာတိုင်း ထမင်းတွေ မုန့်တွေဝယ်စားနေတာ မဟုတ်လား၊ ငါ့ကို မုန်မုန်ပြောစမ်း"

''မ မဟုတ်ပါဘူး ဒေါ်လေး၊ ပိုက်ဆံရတာ နည်းလို့ ဒေါ်လေး ရိုက်မှာစိုးလို့ ဗိုက်ဆာတာတောင် ဝယ်မစားရဲဘဲ မုန့်ဆိုင်ကမုန့်ကို နိုးစား မိပါတယ်''

"ဘာ နင် ခိုးတတ်နေပြီပေါ့၊ ဒါဆို ဘာလို့ ပိုက်ဆံပြည့်အောင် မဲခိုးခဲ့တာလဲ"

ပြောရက်တာကို ပိုပြီး ဝမ်းနည်းသွားရသည်။ တောင်းခိုင်းရုံမကဘဲ အခုတော့ ခိုးခိုင်းသည့်အဆင့်တောင် ဖြစ်လာပြီလား။ ဒေါ်လေးမှာ သူ့လို ရွယ်တူနှင့် နှစ်နှစ်လောက်ငယ်သည့် သားသမီးနှစ်ယောက်ရှိပါလျက်နှင့် ဘာကြောင့်များ သားသမီးချင်းစာနာမတွေးရတာပါလဲ။

ဒေါ်လေး သားနှင့်သမီးကတော့ ငါးတန်းနှင့်သုံးတန်းမှာ ပူမင် ကြောင့်ကြမှုမရှိ ဘာမှလုဝ်စရာမလိုဘဲ ကျောင်းတက်နေကြသည်။ သို့ ကို တော့ လေးတန်းအောင်ပါရဲ့နှင့် ကျောင်းဆက်မထားတဲ အလွှစ်လုပ်ခိုင်း သည်။

ကျောင်းပြန်နေချင်လျှင် ငွေများများရအောင်ရှာမှဖြစ်မည်ဆိုပြီး လင်းဘေးလက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွေမှာ စားပွဲထိုးခိုင်းသည်။ မုန့်ဟင်းခါးဆိုင် ထမင်းဆိုင်တွေမှာ တောက်တိုမယ်ရနှင့် ပန်းကန်ဆေးအလုပ်တွေလုပ်ခဲ့ရ တ်။ ဒါပေမဲ့ ကလေးအရွယ်ပဲရှိသေးတာမို့ သူ့လစာက နှစ်သောင်းခွဲ သုံး သောင်းသာရသည်။ အလုဝ်ကြိုးစားပြီး ကောင်းကောင်းလုပ်လျှင် လစာတိုး ပေးမည်ပြောထားသော်လည်း ဒေါ်လေးက စိတ်ရှည်ရှည်မစောင့်တတ်ပေ။

ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ လစာသုံးလေးငါးလစာ ကြိုထုတ်ခိုင်းပြီးတာနှင့် ထွက်ပြေးခိုင်းပြီး နောက်တစ်ဆိုင်ပြောင်းလုပ်စေသည်။ ထို့နောက် တစ်ဆိုင် မှာလည်း ထိုအတိုင်းပင် လစာတွေကြိုထုတ်ပြီးတာနှင့် ထွက်ခိုင်းနေတာမို့ သူ့မှာကလေးတန်မဲ့နှင့် အကျင့်စာရိတ္တပျက်ပြားသူတစ်ယောက်ဖြစ်ကာ ဘယ် ဆိုင်ကမှ လက်မခံတော့ပေ။ ထိုသို့ဖြစ်လာတော့ သူ့ကိုကားမှတ်တိုင်တွေမှာ ဈေးတွေထဲမှာ သနားကြပါ မိဘမရှိလို့ပါ ကျောင်းနေချင်လို့ပါပြောပြီး ဝိုက်ဆံ လိုက်တောင်းခိုင်းခြင်းဖြစ်သည်။

"ဟဲ့ ငါပြောနေတာ မကြားဖူးလာ။ ဘာလို့ ပိုက်ဆံပြည့်အောင် မနီးခဲ့တာလဲလို့၊ ဘာနုဝေတိမ်တောင်လုပ်နေတာလဲ"

''ကျ ကျွန်တော် မခိုးရဲလို့ပါ ဒေါ်လေးရယ်''

''ဘာ နှင်စားဖို့ မုန့်ကျတော့ ခိုးရဲတယ်၊ ငါ့ကိုပေးဖို့ပိုက်ဆံကျ တော့ မန်းရဲဘူး ဟုတ်လာ။ ငါက နှင့်ကို အလကားတင်ကျွေးထားရမှာလား ပြောစမ်းပါဦး၊ နှင့်အဖေက နှင့်စားဝတ်နေရေး ပညာရေးအတွက် လစဉ် ငွေပိုပါမယ်ဆိုပြီး အခုနှစ်နှစ်နီးပါးရှိတာတောင် ငွေတစ်ပြားတစ်ကျပ်မှ ပို့ပေး တာ မဟုတ်ဘူး၊ ငါ့မှာလည်း ကလေးနှစ်ယောက်နဲ့မှဆိုးမ၊ ဘာအလုပ်မှ ရှိတာမဟုတ်ဘူး၊ ဟိုလူ့ဆီအကြွေးယူစားရ ဒီလူ့ဆီ အကြွေးယူစားရနဲ့၊

သာရာပါရင်ကွဲနာ

နှင်က ပိုက်ဆံရှာမပေးရင် ဘယ်လိုဆပ်ရမလဲ၊ တစ်နေ့စာတစ်နေ့ ဘယ်င တးရမလဲပြော'့

''ဒေါ်လေးရယ် အဲဒါဆိုလည်း ကျွန်တော့်ကို ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ မြှအောင် ထားလိုက်ပါလား၊ အဲဒါဆိုရင် တဖြည်းဖြည်းနဲ့ လစာတိုးလာတော့ ဒေါ်လေးလည်း အဆင်ပြေတာပေါ့''

''ဟဲ့ အဲဒါဆိုရင် ငါ့ကလေးတွေ ကျောင်းစရိတ်၊ ကျူရှင်စရိတ် ဘယ်လိုပေးရမှာလဲ၊ အဲဒီလိုလုပ်တာတောင် အဆင်မပြေရတဲ့အထဲ နှင်က ငါ့ကို ဆရာပြန်လုပ်နေသေးတယ်"

ံဆရာလုပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ တစ်နေရာတည်းမှာ ရိုးရိုးသားသား ကြိုးကြိုးစားစားလုပ်တော့ ပုံမှန်လစာတော့ လစဉ်ရနေမှာမဟုတ်လား''

''နင်ပဲ အပြောကောင်း၊ လစာလေး နှစ်သောင်းခွဲ သုံးသောင်းနဲ့ ဘယ်နှစ်ရက်အူစိုအောင် စားရမှာလဲ၊ နှင့်တစ်ယောက်တည်း ငွေရှာခိုင်းနေ့ တာမဟုတ်ဘူး၊ ငါလည်းရပ်ကွက်ထဲ ဟိုအိမ်ဒီအိမ်အဝတ်လိုက်လျှော် အမှိုက် သွန်၊ အထမ်းအပိုးကအစ လုပ်နေတာပဲ၊ အိမ်လစာမပေးနိုင်လို့ အိမ်ပြောင်း နေရတာရော ဘယ်နုအိမ်ဘယ်နှရပ်ကွက်ရှိနေပြီလဲ၊ ဒါတွေကို နှင့်အဖေ သိသလား၊ သွားလိုက်တာ မျက်နှာလွှဲခဲ့ပစ်'

''အဖေလည်း ဟိုမှာအဆင်မပြေလို့ဖြစ်မှာပါ''

``အံမယ် ဒါတော့ ပြောတတ်တယ် ကြည့်စမ်း၊ သူ့အဖေကို သိတတ်နေလိုက်တာ၊ သူ့အဆင်ပြေတာ့ မပြေတာထက် ငါတို့ကရော အဆင်ပြေလို့လား၊ နှင်ပိုက်ဆံမရှာနိုင်လို့ စားဖို့တောင်အနိုင်နိုင်''

''ညီလေးရဲ့ညီမလေးတော့ ပညာကောင်းကောင်းသင်နိုင် အွတ်ော် အစားကောင်းကောင်းဝတ်နိုင် အစားလှည်းကောင်းကောင်းစားရတယ်မဟုတ် လာ။ ဒီအိမ်မှာ အဆင်မပြေတာဆိုလို့ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း'`

ရင်ထဲခံစားရသလိုပြောတော့ ဒေါ်လေး စွေခနဲ ဒေါသဖြစ်သွားဟန် တူသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဘယ်ကပိုက်ဆံရလာမှန်းမသိဘဲ သားနဲ့သမီးအတွက် အဝတ်အထည်တွေ အစားအသောက်နှင့်ကျောင်းသုံးပစ္စည်းတွေ ဒေါ်လေး ငယ်လာတတ်သည်။ အပြင်ထွက်လိုက်လျှင်လည်း ဒေါ်လေးဝတ်သမျှတွေ က လန်းလန်းတွေချည်းပါ။ သူ့မှာသာ ကျောင်းလည်းမနေရ အဝတ်အစား ကောင်းလည်းမရှိ။ အစားအသောက်ဆိုလည်း ဒေါ်လေးသားနှင်သမီး စား ပြီးမှ အကြွင်းအကျန်သာစားရသည်။ သူတို့မကျန်လျှင် ဟင်းမပါသော ထမင်းခဲကိုကိုက်ပြီး ရေသောက်ဗိုက်မှောက်။

"နှင့် ခုနက ဘာပြောလိုက်တာလဲ ပြန်ပြောစမ်း၊ နှင့်တစ်ယောက် တည်း အဆင်မပြေတာဟုတ်လား၊ နှင့်အဖေက ငွေတွေအများကြီးပို့နေတာ ဆိုတော့ နှင့်က တော်တော်အဆင်ပြေချင်နေတယ်ပေါ့ ဟုတ်လားသောတ"

''ကျွန်တော် ဒေါ်လေးအိမ်မှာ အလကားမစားပါဘူး၊ အလုပ်အမျိုး မျိုးလုပ်ပြီး ငွေရှာပေးနေတာပဲ''

"ဘာ နှင်က တော်တော်စကားတတ်ပြီး ငါ့ကိုခံပြောနေတယ်၊ နှင့်အသက်တစ်ရက်ကြီးလာလေ ပိုပြီးမိုက်ရိုင်းလေပါလာ။ ငါ့အရိပ်မှာခိုခွင့် ပေးထားတာတောင် ကျေးဇူးတင်ရမှန်းမသိဘူး ဟင် သောတ မိုက်ရိုင်းတဲ့ ကောင် ဖြန်း ဖြန်း"

"အ အား"

ကြိမ်လုံးကို ပြေးဆွဲယူကာ ရိုက်လိုက်တာမို့ အသည်း ဆတ်ဆတ် ခါအောင် နာသွားသည်။ ဒီပြင်းအားနှင့်ဆိုလျှင် သူ့နောက်ကြောနှင့်ခြေသလုံး တွေ သွေးခြေဥတော့မှာ သေချာ၏။ ကြိမ်လုံးနှင့်ခဏခဏ အရိုက်ခံရတာ ရိုးနေပြီဖြစ်သော်လည်း အရိုက်ခံရတိုင်း မှတ်လောက်သားလောက်အောင် သေရာပါရင်ကွဲနာ

φ **၁**၃

ဆတ်ဆတ်ခါ နာကျင်ဆဲပင်။

''မှတ်ပြီလားဟင် နှင် ငါ့ကိုခံပြောဦးမလား၊ နှင့်အဖေကတောင် နှင့်ကိုပစ်သွားတာ၊ ငါက နှင့်ကိုကယ်တင်ထားရတာဟဲ့၊ နှင်က ကျေးစု မတင်တဲ့အပြင် စော်ကားနေရလား ကဲ ကဲ ဖြန်း ဖြန်း''

''အ အား ဒေါ် ဒေါ်လေးကြောက်ပါပြီ ကြောက်ပါပီဗျ''

''ဘာကြောက်ပါပြီလဲ၊ နောက်နေ့ ပိုက်ဆံရအောင်တောင်းလာ မလား၊ မတောင်းလာဘူးလား ပြောစန်း''

''တောင်း တောင်းပါ့မယ် ဒေါ်လေး''

်အေး ရအောင် တောင်းရင်တောင်း၊ တောင်းလို့မရရင် ခိုးလာခဲ့ နားလည်လား

''နားလည်ပါပြီ''

''အေး ဒီနေ့ နှင့်အပြစ်နှင်သိတယ်နော်''

''ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့''

''သိရင် ဘာလုပ်ရမလဲ''

''ထမင်း မစားရဘူး၊ အိမ်ရှေ့ကွင်ပျစ်မှာ အိဝ်ရပါမယ်''

''ဟင်း သိရင်ပြီးတာပဲ''

ဒေါ်လေးဆောင့်အောင့်ကာ အိမ်ပေါ်တက်သွားသည်။ သူ့အတွက် ဒီနေ့တစ်ညလုံး အိမ်ပေါ်တက်ခွင့်ရှိတော့မည်မဟုတ်ပါ။ ချမ်းချမ်းအေးအေး ခြင်ကိုက်ကိုက် ဗိုက်ထဲက ဘယ်လောက်ပင် ဆာလောင်နေပါစေ ဒေါ်လေး ငှဲညှာသနားတော့မည်မဟုတ်။

''မေမေ ဗိုက်ဆာပြီ၊ ဒီနေ့ ဘာဟင်းချက်လဲ''

''မနက်က ကျန်တဲ့ကြက်သားချက်ရှိတယ်လေ® သားရဲ့ဖြင့်သား စာကျက်ပြီးလို့ ဗိုက်ဆာနေပြီလား၊ မေမေ ထမင်းခူးပေးမယ့်_{လေ}''

www.burmeseclassic.com

¥ 0

0

ဲ့ မနက်ကကျန်တဲ့ ကြက်သားချက်ကြီး မစားချင်ပါဘူး မေမေရာ၊ သားကို လမ်းထိဝ်က ထမင်းဆိုင်ကြီးက ဝက်သားချက်ဝယ်ကျွေး''

''အေး အေး ဝယ်ပေးမှာပေါ့ သားရယ်၊ စာမေးပွဲနားနီးပြီဆိုတော့ သားကြိုက်တာ မေမေ အကုန်လုပ်ပေးရမှာပေါ့''

''မေမေ သမီးဖို့ ကြက်ဥကြော်ပေး နှစ်လုံးနော်''

''အေးပါ မေမေ သမီးလေးကြိုက်တာလည်း မေမေလုပ်ပေးရမှာ ပေါ့''

''ဪ ဒီတစ်ခါ စာမေးပွဲဖြေပြီးလို့ ကျောင်းပြန်ဖွင့်ရင် သားကို ကျောင်းစိမ်းဝတ်စုံတွေ ထပ်ဝယ်ပေးနော် မေမေ၊ နွမ်းရင် သားမဝတ်ချင်တော့ ဘူး''

''ဟုတ်ပါပြီ သားရယ်၊ ဒီတစ်ခါ ပိုက်ဆံရတာနဲ့ မေမေ တန်းခုနဲ ဝယ်ထားပေးမယ် ဟုတ်ပြီလား''

''သမီးကို ဆရာမက ကျူရှင်လခတောင်းလိုက်တယ် မေမေ''

''အေးပါ သမီးရယ်၊ မေမေ ပေးမှာပေါ့ ဘာမှမပူနဲ့ ဟုတ်ပြီလား သမီးလေး''

ဒေါ်လေးတို့သားအမိသုံးယောက်ကတော့ ဘာအပူအပင်မှမရှိ အေးချမ်းစွာအဆင်ပြေနေသည်။ သူ့မှာတော့ အပြင်ဘက်မှာ တစ်ယောက် တည်းပါ။ သူ့ကိုသွေးသွားရင်းခြာလို သဘောမထားလို့ ဒီလောက်ရက်စက် နိုင်ခြင်းလား။ ဥပေကျွာပြုနိုင်ခြင်းလား။

သူ့မှာ ဘယ်လိုဝဋ်ကြွေးတွေပါလာလို့ မေမေက သူ လူမမယ် အရွယ်လေးမှာ ဆုံးပါးသွားပြီး မေဖေက ပစ်ပယ်ထားရတာလဲ။

လူချင်းတူပေမယ့် အခြေအနေချင်းမတူကြတာဟာ ကံတရားတွေ ကြောင့်ပဲဖြစ်မည်။ ဖေဖေ ဖေဖေ ဘယ်ရောက်နေတာလဲ။

အခန်း (၃)

''ဟဲ့ ကောင်လေး ဒီနားမလာနဲ့ သွား သွား'' ''အလကားကလေကချေ သူခိုးဂျပိုးတွေ၊ ဆိုင်နားကို အက်ပ်မခံ နဲ့၊ ရှိတာတွေပါသွားမယ်''

သူ့လို ပေစုတ်စုတ်ကောင်လေးတစ်ယောက်ကို ဘယ်သူကမှ ယုံကြည်မှုမရှိကြပါ။ သူခိုးဂျပိုးလို့သာထင်ပြီး အထင်သေးစွာနှင်ထုတ်တတ် ကြသည်။

ဒေါ်လေးက လစာတွေကြိုထုတ်ပြီး ဆိုင်တစ်ဆိုင်ပြီးတစ်ဆိုင် မြောင်းနိုင်းခဲ့သည့် နာမည်ဆိုးကြောင့်လည်း ဖြစ်မည်။

''ကျွန်တော် ကျောင်းနေချင်လို့ပါခင်ဗျာ၊ တတ်နိုင်သလောက် ပေးကမ်းစွန့်ကြခဲ့ကြပါ''

'ကျွန်တော် အမေအို အဖေအိုကြီးတွေကို လုပ်ကျွေးနေတာပါ ခင်ဗျာ၊ သဒ္ဒါတတ်အားသရွေ့ ဒါနပြုခဲ့ကြပါ''

သူ အမျိုးမျိုးပြောကာ လှည့်ပတ်တောင်းနေသော်လည်း ပဇိမိန်း ဆင်းရဲကာ ရုန်းကန်နေရသည့်သူတွေက သူတို့အရေးပဲ တွေး<u>လျှေက</u>ြတာမို့

ဗူးစာပေ

ျူးစာပေ

သူ ကိုအရေးစိုက်ပြီး သနားမနေကြပေ။ တ<mark>ြားအိုကြီးအိုမမျက်မမြင်</mark>တွေကို သာ စေတနာရှိကြဟန်တူသည်။

''ဟူး စိတ်ညစ်ပါတယ်၊ ပိုက်ဆံမရရင် ဒေါ်လေးရိုက်တော့မှာပဲ''

သူ စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် လမ်းဘေးအုတ်ခုံမှာ ထိုင်နေလိုက်သည်။ လူတွေမှာလည်း ကိုယ့်ဒုက္ခကိုယ့်အကြောင်းတွေနှင့်ကိုယ် သွားလာလှုပ် ရှားနေကြရတာ။ ကားပေါ်တက်ကြ ဆင်းကြဲ။ ဈေးရောင်းသူကလည်း ပြေး လွှားရောင်း။

မိဘအတွက် သားသမီးအတွက် ဇနီးမယားအတွက် လင် ယောက်ျားအတွက်။ တစ်ခုခုရည်ရွယ်ချက်တွေကြောင့် ရှန်းကန်နေကြတာပဲ ဖြစ်မည်။ သူ့လို ကလေးငယ်တွေလည်း ရေသန့်ဘူး ဆေးလိပ်ကွမ်းယာ ဂျာနယ် ကြက်ဥပြုတ် ငုံးဥပြုတ် အော်ဟစ်ပြေးလွှား ရောင်းချနေကြ၏။

သူလည်း ဒါမျိုးရောင်းလျှင် ဖြစ်နိုင်မလား။ ဒေါ်လေး အရင်းထုတ် ပေးလျှင်တော့ ဖြစ်နိုင်မှာပါ။

"သောတ ဟိတ်ကောင်"

''ဟင် ကျော်ကြီး မင်းကျောင်းမတက်ဘူးလား၊ ကားမှတ်တိုင်မှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ''

လေးတန်းအထိ ကျောင်းအတူတက်ဖူးသော ကျော်ကြီးက လာနူတ်ဆက်၍ သူဝမ်းသာအားဖြေစ်ကာ ထရပ်လိုက်သည်။ ကျော်ကြီး မျက်နှာက မကောင်းပါ။ သူ့ပခုံးကိုဖက်ကာ အုတ်ခုံမှာပဲ ဝင်ထိုင်သည်။

''ငါလည်း ငါးတန်းအောင်ပြီး ကျောင်းမတက်လိုက်ရပါဘူးကွာ၊ အဖေကနောက်အိမ်ထောင်ပြသွားတော့ အမေကလည်း အားကျမခံ နောက် အိမ်ထောင်ပြုလိုက်တယ်''

''ဟင် ဟုတ်လား အခု မင်းက မင်းအဖေနဲ့လိုက်နေတာလား``

သေရာပါရင်ကွဲနာ

Ŋ

"အဖေက နောက်မိန်းမယူရင် နောက်ကလေးရတယ်ဆိုင္ပီး ့က် အမေနဲ့ထားခဲ့တာလေ၊ အမေကလည်း ရှင်နဲ့မွေးထားတာ၊ ရှင်မှတာဝန်ယေ့ ရင် ကျုပ်ကရော ဘာလို့တာဝန်ယူရမှာလဲဆိုပြီး အပြန်အလှန် ပြဿနာ တွေတက်ကြတယ်၊ အရင်တုန်းက အိမ်ထောင်ရေးခိုင်မြဲအောင် သားသမီး အရင်ယူကြတယ်၊ သားသမီးတွေမျက်နှာထောက်ထားပြီး တော်တန်ရုံ အမှား မလုပ်ကြတော့ဘူးတဲ့၊ လူကြီးတွေပြောတာကြားဖူးတာပါ၊ အခုကစောာ့ကွာ ကိုယ်လုပ်ချင်တာ ကိုယ်လုပ်နေကြတာပါ၊ သားသမီးတွေ မျက်နှာလည်း မကြည့်ဘူး၊ မိဘဆွေမျိုးအသိုက်အဝန်း သိက္ခာတွေလည်း ထည့်တွက်မနေ ကြတော့ပါဘူး"

"အခု မင်းဘာလုပ်နေလဲ"

''ဒီလိုကားမှတ်တိုင်တွေ ကားလမ်းပိတ်တဲ့နေရာတွေမှာ သတင်းစာ ျာနယ်လိုက်ရောင်းတယ်၊ အဆင်မမြေရင် ကြက်ဥပြုတ် ငုံးဥပြုတ်ရောင်း လိုက်၊ ရေသန့်ဘူးလေးရောင်းလိုက်ပေ့၊ အမေယူလိုက်တဲ့သူက ဆိုက်ကား သမား လက်ကြောတင်းတင်း ရှာမကျွေးဘဲ အရက်သောက်တော့ ငါ့ကို ကျောင်းထွက်ပြီး ဒါတွေလုပ်ခိုင်းတာပဲ''

''ရောင်းလို့ဝယ်လို့ အဆင်ပြေလား၊ အရင်းဘယ်လောက်ထုတ် ရလဲ၊ အမြတ်ဘယ်လောက်ကျန်လဲ''

''အရင်းက ငါးထောင်ထုတ်ရင် တစ်သောင်းထုတ်ရင်းနဲ့ ရောင်း ဝယ်တဲ့သူတွေ များလွန်းတော့ အဆင်မပြေပါဘူး၊ တစ်ခါတလေ ငါးရာ တစ်ထောင်မြတ်ဖို့တောင် မလွယ်ဘူး၊ ဒီကြားထဲ ကိုယ်ဗိုက်ဆာလို့ ဝယ် စားလိုက်ရင် သွားရော၊ ဒါကြောင့် ပထွေးကလည်း ဒီငကာင်ပိုက်ဆံဘယ် လောက်ရှာနိုင်လို့လဲဆိုပြီး အမေ့ကိုအညှောင့်ထောင်တယ်၊ ငါအိမ်မှာတွေခဲင် နေချင်စိတ် မရှိတော့ဘူး''

သေရာပါရင်ကွဲနာ

○ 38

''မင်းဘဝက မိဘရိုပြီး ငါ့ထက်တောင် ဆိုးနေလားကွာ'' ဖိုးကျော်အကြောင်းကြားပြီး သူ ပိုပြီးတော့တောင် စိတ်ညစ်သွား

ရလေသည်။ ကိုယ်က မိဘမရှိဘဲ အဒေါ်ကို ခိုကပ်နေရတာမို့ ထားလိုက် ပါတော့။ ဖိုးကျော်က မိဘရိုပါလျက်နှင့် တကွဲတပြားစီနေရပြီး ပထွေးလို လူမျိုးနှင့် တစ်အိမ်တည်းရှိနေရတာက ပိုဆိုးသည်။

ဒါပေမဲ့ ဖိုးကျော်က ပေါ့ပေါ့ပါးပါးပင် ပြုံးလျက်

''ငါက မင်းထက်ဆိုးတာတော့ မဖြစ်နိုင့်ဘူးကျ မိဘရှိနေတဲ့ အတွက် ခိုင်းစားရင်တော့ ခိုင်းစားမယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဘယ်တော့မှတော့ စွန့်လွှတ် မှာမဟုတ်ဘူးကျွ၊ အရင်းထုတ်ပေးတယ်၊ အပ်ရင်အဝ်သလောက် ယူတယ်၊ အရင်းပြုတ်တယ်ဆိုရင် ထပ်ထုတ်ပေးတယ်၊ အိမ်မှာနေရင် ပထုထူးခဲ့ပြဿနာ ာက်မှာစိုးလို့ အပြင်မှာ အလုပ်လုပ်နေတယ်ဆိုရင်ပြီးရောပေါ့ကွာ၊ အိမ်မှာ ချက်တဲ့ဟင်းမကြိုက်ရင်လည်း ့ချေးများလို့ရတယ်''

''ဟုတ်ပါတယ် အဲဒါတွေကတော့ မင်းက ငါ့ထက်သာတယ်၊ မိဘဆိုတော့ အဒေါ်လောက်တော့ ဘယ်ဆိုးမလဲကွာ၊ အဒေါ်ကလည်း သူ့မှာ သားသမီးတွေမရှိရင် ငါ့အပေါ် အဲဒီလောက်ဆိုးမယ်မထင်ပါဘူး၊ အခုကတော့ သားသမီးထက်တော့ ငါ့ကိုဘယ်ပိုနိုင်မလဲ၊ ပြီးတော့ အဖေ ကလည်း ငါ့အတွက်ဆိုပြီး ငွေပို့တာမှမဟုတ်တာ''

''ဒါနဲ့ တစ်ခါတလေတော့ မင်းအဒေါ် ဘယ်ကပိုက်ဆံတွေရပြီး အဝတ်အစား အသုံးအဆောင်တွေဝယ်တာလဲ မသိဘူးနော်၊ သူတို့မိသားစု သုံးယောက်ကို တွေ့လိုက်ရင်တော့ လန်းလန်းတွေချည်းပဲ"

''ငွေစုငွေချေးထုတ်သလိုလို ရပ်ကွက်ထဲ ဟိုလူဒီလူနဲ့ ပိုက်ဆံ စုထားသလိုလိုတော့ ပြောတာပါပဲကွာ၊ ဒါပေမဲ့ အိမ်လစာပေးရတော့မယ်ဆို ရင်တော့ ငါ့ကို ပိုက်ဆံဇွတ်ရှာခိုင်းတော့တာပဲ၊ မပေးနိုင်ရင် နောက်တစ်အိမ်

ခ်ပြာင်းနေရတာနဲ့ မင်းနဲ့ဝေးသွားရတော့တာ၊ ဒါကြောင့် မင်းမိဘတွေ ဆာက် အိမ်ထောင်ပြုတာ မသိလိုက်တာပေ့ါ၊ ဒါနဲ့ မင်းပိုက်ဆံရှာပြီး ကျောင်းပြန် မနေတော့ဘူးလား''

''ပထွေးပြုံငြင်မှာစိုးလို့ ငါ့ကိုကျောင်းထုတ်လိုက်ပါတယ်ဆိုမှ၊ ဖအေ ခင်းကတောင် ဘာတ်ာဝန်မှမယူတာ၊ သူက အလကားလုပ်ကျွေးနေရမှာ သားဆိုပြီး အမေနဲ့စကားများကြတာလေ့၊ အမေကလည်း အဖေ့တုန်းက သာနိုင်စားချင်တာ ပထွေးကိုကျတော့ အမြည်းလုပ်ပေးရ အရက်ထည့်ပေး ရနဲ့ တုတ်တုတ်တောင် မလှုပ်ရဲဘူး''

''မင်းအဖေကရော တစ်ချက်မှလာမကြည့်ဘူးလား'' ်

"နောက်မိန်းမနဲ့ကလေးမွေးလို့ဆိုလား သတင်းတော့ကြားတယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ သံယောဇဉ်ပြတ်တော့လည်း ကောင်းတာပေါ့၊ ဒါနဲ့ အခု မင်းဘာထိုင်လုပ်နေတာလဲ''

''ကားပေါ်ကလူတွေ လမ်းပေါ်သွားနေတဲ့လူတွေဆီ ပိုက်ဆံလိုက် တောင်းနေတာ'

''ဘာ မင်း သူတောင်းစားတောင်ရောက်နေပြီလား၊ ငါတို့လမ်းထဲ မှာနေတုန်းက မင်းလက်ဖက်ရည်ဆိုင်လား၊ ထမင်းဆိုင်လား လုပ်နေတာပါ'' သူ မချိတရိ ပြုံးပြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

''အဲဒီလိုဆိုင်မျိုးတွေ ငါတစ်ဆိုင်ပြီးတစ်ဆိုင် လုပ်ဖူးစာယ်၊ တစ်ဆိုင် လုပ်ရင် ဒေါ်လေးက သုံးလစာကြိုထုတ်တယ်၊ ထုတ်ပြီးတာနဲ့ နောက်တစ် ဆိုင်ပြောင်းဖို့အတွက် ငါ့ကိုလစ်ပြေးခိုင်းတယ်၊ ငါ့ကိုဘယ်ဆိုင်ရှင်က ယုံတော့ မှာလဲ၊ အဲဒါလုပ်စရာအလုပ်မရှိတော့ ငါ့ကို ပိုက်ဆံနှစ်ထောင်ရအောင့် တောင်းခိုင်းတယ်၊ မဲရရင် အိမ်ပေါ်မှာ အိပ်ခွင့်မပေးဘူး၊ ထမင်းမကျွေးတူး ဒဏ်စတ်တာတဲ့"

Œ

"အေးကွာ ကြားရတာ စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ မေတ္တာတရားခေါင်း ပါးတဲ့ မိဘဆွေမျိုးအသိုက်အဝန်းထဲရောက်လာတာ ငါတို့ ကံဆိုးတာပဲပေါ့ မင်းအခု ဘာလုပ်မှာလဲ"

''မသိဘူးကွာ နေတောင်စောင်းနေပြီး ပိုက်ဆံက သုံးရာပဲရသေး တယ်၊ ငွေအပြည့်ပါမလာရင်တော့ ဒေါ်လေး အပြစ်ပေးတာ ရိုက်တာခံရဦး မှာ''

"ကျန်တဲ့တစ်ထောင့်ခုနစ်ရာ ငါ့ဆီက ယူသွားလေ၊ မင်း အဲဒါဆို ရင် ဒီနေ့အရိုက်မခံရတော့ဘူး မဟုတ်လား"

"ဟင် မင်းကျတော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ အရင်းပါပျောက်သွားရင် မင်းအမေ ဆူမှာပေါ့"

''ဆူတာလည်း ရိုးနေပါပြီကွာ၊ အမေ အရင်းထုတ်ပေးလည်း ငါ စိတ်မကြည်တဲ့နေ့ကျရင် အပြင်မှာစားသောက်သုံးဖြုန်းပြီး ပြန်တာပဲ၊ အရွဲ့တိုက်တယ်ပဲခေါ်မလား၊ တစ်ခါတလေ ငါလည်း နေချင်သလို နေပစ် လိုက်တာ''

''ဪ'

ဒီလိုမကောင်းသည့်မိဘတွေကြောင့် မကောင်းတဲ့သားသမီးတွေ များလာကြတာဖြစ်မည်။ လူငယ်တွေရဲ့ကောင်းခြင်း ဆိုးခြင်းဟာ လူကြီးတွေ မှာပဲ တာဝန်ရှိသည်မဟုတ်လား။ ဖိုးကျော် ပေးသော ငါးဆယ်တန်တစ်ရာ တန် နှစ်ရာတန် ငွေစက္ကူခပ်နွမ်းနွမ်း ထောင့်ခုနစ်ရာကိုယူပြီး သူ ကျေးဖူး တင်စွာ ဖိုးကျော်ကို ပြုံးပြလိုက်သည်။

ဒီအကြွေးကို သူ ဆဝ်ဖြစ်အောင်ဆပ်မှာပါ။ ကျေးဇူးပဲ စိုးကျော်။

အခန်း (၄)

"ဒေါ်လေး ပိုက်ဆံနှစ်ထောင်ပါ"

''ဒီနေ့တော့ အပြည့်အဝရလာလို့ပါလား၊ တောင်းလာတာလား င်းလာတာလား''

''တောင်း တောင်းလာတာပါ''

''အေး နောက်နေ့တွေလည်း ရအောင်တောင်းခဲ့ကြားလား၊ မရ နင်တော့ သိတဲ့အတိုင်းပဲနော်၊ ငါ စကားများများမပြောဘူး၊ ကုန်ဈေးနှုန်း ဘွေက ကြီးလို့ ဒီပိုက်ဆံနှစ်ထောင်က ဆန်ဖိုးတောင်မလောက်ဘူး'' ''ဟို ဒေါ်လေး ကျွန်တော် ထမင်းစားလို့ရလားဟင်''

''ကလေးတွေတောင် ကျူရှင်က ပြန်မလာသေးဘူး၊ နင်က ဆာ ပိုလား၊ အဲဒါဆိုလည်း ကြက်သားဟင်းကို အသားတွေ ပန်းကန်တစ်လုံးနဲ့ စပ်ထားလိုက်၊ အရိုးနှစ်ခုလောက်နဲ့ ထမင်းကို အိုးလူးစား၊ ဪ ထမင်း ဆွေပါ ခူးထားပြီး အုပ်ဆောင်းထဲထည့်ထားလိုက်နော်၊ စားပြီးတာနဲ့ အိုးတွေ့ ခွက်တွေအကုန်ဆေးထား''

''ဟုတ်ကွဲ ဒေါ်လေး'

ဗျူးတပေ

ဗျူးစာပေ

JJ 0

0

''အုပ်ဆောင်းထဲက ကြက်သားကြော်တွေလည်း နှိုက်မစားနဲ့ ဦးနော်၊ မနက်ဖြန် ကလေးတွေကျောင်းသွားရင် ထမင်းဘူးထည့်ဖို့ လက် ဆော့ပါးစပ်ဆော့မလုပ်နဲ့''

"ဟုတ်ကဲပါ"

အရွယ်သိပ်မကွာတာတောင် သားသမီးချင်း စာနာစိတ်မရှိပါ။ အရိပ်အာဝါသအောက်မှာခိုကပ်ခွင့် ပေးတာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်ရတော့မည် လား။ သူ ဒေါ်လေးပြောသလို ပန်းကန်ထဲကို ကြက်သားအသားတုံးတွေ ချည်းရွေး၍ ခပ်ထည့်လိုက်သည်။ အရိုးလေး ငါးတုံးကျန်နေတာတောင် အကုန်စားခွင့်မပြုဘဲ နှစ်ခုတဲ့။ ဟင်းကို အဆီအနှစ်တွေစားတာလည်း ဒေါ် လေးမကြိုက်ပါ။ ကြက်အရိုးလေးနှစ်ခုကို ငါးပိရည်ကျဲဖြင့်သာ သူ စားရ မည်။

ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့ အရိုးကိုက်ခွင့်ပေးတာပဲ ကျေးဇူးတင်ရသေး၏။ ဘယ်ကငွေတွေရလို့ ကြက်သားတွေကြော်တာချက်တာလုပ်နေသည် မသိ ပေ။

''ဟော သားနဲ့သမီး ပြန်လာပြီလား၊ သားနဲ့သမီးအတွက် မေမေ အက်ိုလုလုလေးတွေ ဝယ်ထားတယ်''

''ဟုတ်လား သား ဝတ်ကြည့်မယ်''

''သမီးလည်း ဝတ်ကြည့်မယ် မေမေ''

''အေးအေး ဝတ်ရမှာပေါ့ကွယ်၊ အခု ထမင်းကးပြီးရင် ကိုယ်လက် သန့်စင်ပြီးမှ အပတ်အစားလဲရင်း ဝတ်ကြည့်ရအောင်နော်''

''ဟုတ်ကဲ့''

ကလေးတွေ အိမ်ပေါ်ပြေးတက်လာကြသည်။ လွယ်<mark>အိတ်တွေ</mark> တိုင်မှာချိတ်ပြီး သူ ထမင်းစားသည့်အနား ရောက်လာ၏။ သောရာပါရင်ကွဲနာ

R

''သောတ ငါ့ဖို့ ထမင်းခူးပေးစမ်ွး''

''ကိုကြီးသောတ သမီးဖို့လည်း ထမင်းခူးပေး''

''ကိုကြီး ထမင်းပြီးတော့မယ်၊ ဒါလေးစားပြီးရင် ခူးပေးမယ်နော် ဘောလေးစောင့်''

''ဟိတ်ကောင် ဘာကိုစောင့်ခိုင်းတာလဲကွ၊ မင်းစားတဲ့ထမင်းက ဒီလိုကန်လိုက်ရင် ပြီးသွားရောမဟုတ်လား''

"ඉරි නුරි"

''ဟာ မင်း မင်း ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ''

''မင်းက ဆင်ခြေပေးနေတာကိုး၊ ခူးဆိုခူးပေါ့''

''ထမင်းတစ်လုပ် နှစ်လုပ်တည်းကျန်လို့ ငါပြောတာပါ'' ''လျှာမရှည်နဲ့ကွာ ငါတို့အိမ်မှာလည်း ခိုကပ်နေသေးတယ်၊´ခိုင်း တာကိုတန်းခနဲလုပ်မှပေါ့''

''ဟုတ်တယ် အစ်ကိုသောတကလည်း သမီးတို့က အင်္ကျီအသစ် ကလေးတွေ ဝတ်ချင်နေပြီ၊ ထမင်းမြန်မြန်စားရမှာ''

''ဟဲ့ သောတ နင်ကလည်းနင်ပဲ၊ ဒါတွေမြန်မြန်သန့်ရှင်းရေးလုပ်

ပြီး ကလေးတွေကို ခူးပေးလိုက်လေ''

"ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့"

တကယ်ဆို သူက အကြီးပါ။ ဒေါ်လေးက ဆုံးမမှုမရှိတာကြောင့် မင်းမင်းနှင့်နှင်းနှင်းက သူ့အပေါ် သူစိမ်းဆန်ကာ အနိုင်ကျင့်ချင်ကြသည်။ သူ ထမင်းစေ့တွေ ပြန်ကောက် သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပြီး သူတို့အတွက် စားပွဲ ဝိုင်းမှာ ထမင်းပြင်ပေးလိုက်၏။

"သားခဲ့သမီး အဲဒီ ကြက်သားဟင်းတွေ အကုန်စားလို့ဖော်ယိ နော်၊ မနက်ကို ကြက်သားကြော်နဲ့ ထမင်းဘူးထုတ်ပေးမှာ"

ဗျူးစာပေ

ဗျူးတပေ

''အင်းပေ့ါ သားရဲ့၊ မေမေ စုကြေးထုတ်တာ''

''ကျောင်းစိမ်းဝတ်စုံရော ဝယ်ထားသေးလား မေမေ''

''ဝယ်ထားပါတယ် သမီးရဲ့''

''မေမေ ဒါဆို ဒီတစ်ခါ ကျောင်းပိတ်ရင် သားတို့ကို ကစားကွင်း လိုက်ပို့ပါ''

''ပို့မှာပေါ့ သားရယ်၊ စားစရာတွေလည်း အများကြီးဝယ်ကျွေး မယ် ဟုတ်ပြီလား''

''ဒေါ်လေး အဲဒီနေ့ကျရင် ကျွန်တော့်ကိုရော ကစားကွင်းခေါ်ပါ လားဟင် တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးလို့ပါ''

သူလည်း ကစားကွင်းတွေ ဘာတွေ သွားချင်သည့်ကလေးအရွယ် ပဲမို့ အရဲစွန့်ကာ ဒေါ်လေးကို တောင်းဆိုကြည့်လိုက်သည်။ ဒေါ်လေးရော ကလေးနှစ်ယောက်ပါ သူတို့အပျော်တွေ ပျက်သွားသလို မလိုလားစွာ သူ့ကို လှည့်ကြည့်လာကြ၏။

''သောတလိုက်ရင် သားတို့မသွားဘူးနော် မေမေ''

''သမီးလည်း သွားဘူး''

"သောတ နှင့် ကိုယ့်နေရာကိုယ် မနေတတ်ဘူးလား၊ နှင့် သွား ချင်တဲ့နေရာသွား လာချင်တဲ့နေရာလာ၊ အပျော်အပါးမက်လို့ရအောင် နှင့် အဖေက ပိုက်ဆံဘယ်နှပြားပို့ထားလို့လဲ၊ ငါက ငါ့သားသမီးတွေပို့တိုင်း နှင့်က လိုက်စရာလား"

''မဟုတ်ပါဘူး ကျွန်တော်လည်း မရောက်ဖူးလို့ ပြောကြည့်တာ ပါ''

''မပြောနဲ့ နောက်ဆို နေရာတကာ မပါနဲ့၊ နှင့်အဖေပြန်လာမှ

သာဂျပါရင်ကွဲနာ

♦ 39

သွားချင်တဲ့နေရာသွား''

"အ အဖေ့သတင်းရော ဘာမှမကြားဘူးလား ဒေါ်လေးရယ် အဖေ ဘယ်နိုင်ငံရောက်နေတာလဲ၊ ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ၊ ဘယ်တော့ ပြန်လာမှာလဲ"

''ဟဲ့ အဲဒါ ငါဘယ်လိုလုပ်သိမှာလဲ၊ နှင့်အဖေ သေသလား ရှင် သလား၊ မိန်းမရ သားသမီးတွေရနေသလား''

"အဲ အဲဒီလိုတော့ မလုပ်လောက်ပါဘူး၊ အဆင်ပြေတာနဲ့ ပိုက်ဆံ ို့မယ်၊ သားပညာတတ်ကြီးဖြစ်အောင်စာကြိုးစား၊ အရွယ်ရောက်ရင် အဖေ လာခေါ်မယ်လို့ သေချာမှာခဲ့တာပါ"

''အဲဒီလိုကတော့ ပါးစပ်ပါတဲ့သူတိုင်း ပြောတတ်ကြတာပဲလေ၊ အခု ငွေလည်းမပို့ စာမလာသတင်းမကြားဆိုတော့ နှင့်အဖေ အိမ်ထောင်ကျ ရင်ကျ မကျရင် လူသတ်ခံရလို့သေတာပဲဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ဘယ်နိုင်ငံမှာ မြန်မာ ဘယ်နှယောက်အသတ်ခံရတယ် အလုပ်ပြန်ကားမှောက်တာ ဘယ်နှ ယောက်သေသွားတယ်ဆိုတဲ့သတင်းတွေကို နှင်လည်း လျှောက်သွားနေတဲ့ သူပဲ ကြားမှာပေ့ါ၊ အဲဒီအထဲ နှင့်အဖေပါချင်လည်း ပါနိုင်တာပဲ''

ဒေါ်လေး ပြောသလိုဖြစ်နိုင်သလား သူစဉ်းစားကြည့်သည်။ အဲဒီ လိုသာဆိုလျှင် အဖေ့ကို ဒီတစ်သက် မတွေ့ရတော့ဘူးပေါ့။ အဖေ ဘယ် အချိန်ပြန်လာမှာလဲလို့ မျှော်လင့်လို့မရတော့ဘူးပေါ့။ သူများမိသားစုတွေလို မိဘနှင့်အတူ မပျော်ရွှင်နိုင်တော့ဘူးပေါ့။

ဖေဖေ ဘာကြောင့် ရက်စက်ရတာလဲ။ ဘာကြောင့် သူ့ကို ပစ် ထားရက်ခဲ့ရတာလဲ။ နှစ်နှစ်ကျော်ကာလအတွင်းမှာ ဖေဖေ ဘာတွေလုပ်နှော် ခဲ့တာလဲ။ သားတစ်ယောက်ကို သူများနှင့်အပ်ထားခဲ့ရတာ ဖေဖေ စိတ်မင့ ဘူးလား။ ဘယ်လိုနေနေမလဲလို့ စဉ်းစားမှုလေးတောင် မရှိဘျွံးလား။

www.burmeseclassic.com

∮s

Ç

ရင်တွေက ဆတ်ဆတ်နာသည်။ နှလုံးသားတွေထဲမှာ စူးရှအောင့် မျက်နေ၏။ အရာရာဟာ မျှော်လင့်ခြင်း တောင့်တခြင်းတွေ ကင်းဝေးစွာ ဖြင့်။

အခန်ိဳး (ရ)

''သူခိုး ခါးပိုက်နိုက် ကျွန်မ ပိုက်ဆံအိတ်ယူပြေးသွားပြီ၊ လုပ်ကြ ပါဦး ကားရပ် ကားရပ်''

"ဟာ ဒီကလေး လက်ရဲလိုက်တာ၊ ကားပေါ်က ပြုတ်ကျပြီးသေ မှာမသိဘူး"

်ံံပြေးပြီ ပြေးပြီ ကားရပ်ပြီးဆင်းလိုက်လည်း မီမှာမဟုတ်တော့ ဘူး'ဲ

"ပိုက်ဆံက ဘယ်လောက်ပါသွားလို့လဲ"

''သိမ်ကြီးဈေးမှာ ဈေးဝယ်ဖို့လာတာ ငါးသောင်းလောက်ပါတယ်၊ အဲဒါအရင်းအကုန်ပဲ၊ ့နောက်နေ့ဘာရင်းစားရတော့မလဲ ဒုက္ခပါပဲ'' ''လူတွေက အရင်ကလို တာဝန်သိသိနဲ့ဖမ်းပေးမှာ မဟုတ်တော့

ဘူး၊ ကိုယ့်ကိစ္စမဟုတ်ရင် မသိသလို ရှောင်သွားကြတာ၊ အခုနောက်ပိုင်း အဲဒီလို တာဝန်မဲ့တဲ့လူတွေကြောင့် သူခိုး ခါးပိုက်နှိုက်အချောင်သမားတွေ့ ပိုပေါလာတာ''

"ကလေးတွေ ငယ်ပါသေးတယ်၊ ဒါမျိုးတွေ မလုဝ်ရဲ့ ဖွလုပ်တတ်

ဗျူးစာပေ

ဗူးဓာပေ

ာဘူးလို့ လွှတ်ထားလို့မရတော့ဘူး၊ မိဘတွေကအစ သင်ပေးထားတော့ ကလေးတွေက ကြောက်ရလန့်ရမှန်း ဘယ်သိတော့မလဲ''

''တချို့က ဂိုဏ်းဖွဲ့ပြီးလုပ်ကြတာလေ၊ ရုပ်သန့်သန့်စတိုင်ကျကျ နဲ့လုပ်စားတဲ့သူတွေကလည်း ရှိသေးတယ်''

"အရင်ကဆို တစ်ခုခု ခါးပိုက်နှိုက်ခံလိုက်ရပြီဆိုတာ သိရင် ရဲစခန်း ကိုမောင်းသွားပြီး လူတွေစစ်ဖမ်းလို့ရသေးတယ်၊ အခုက အုပ်စုဖွဲ့တွေဆိုတော့ ကားသမားတွေကလည်း သူတို့မိသားစုနောင်ရေးရှိသေးတော့ အရေးတယူ တာဝန်မယူကြတော့ဘူး"

"ကားပေါ် မှာတောင် စားထောက်ပြီး ခြိမ်းခြောက်ရဲမှတော့ ဘယ် သူက အမိုက်ခံနေတော့မှာလဲ၊ ဥပဒေမဲ့ မင်းမဲ့တိုင်းပြည်လိုကို ဖြစ်နေတာ၊ သူခိုးဓားပြတွေကို ထိထိရောက်ရောက် အရေးမယူရင် ဒီကောင်တွေ ဒီထက် ပိုရောင့်တက်လာကြမှာပဲ"

'သူခိုးကြီးက သူခိုးလေးမွေး၊ စည်းမဲ့ကစ်းမဲ့ကို ဖြစ်နေကြတာ၊ သူများချွေးနဲ့သွေးနဲ့ရှာထားတာကို အချောင်စိတ်မွေး ဒီလိုလုပ်နေကြတာ၊ ဒီကောင်တွေ ဘယ်တော့မှ ကြီးပွားချမ်းသာမှာ မဟုတ်ဘူး''

''ရသွားတာ ဘယ်နုရက်စားရမှာမို့လဲ၊ အဆိပ်အပင်းပဲဖြစ်မှာ၊ မျိုပင်းဆို့သေပါစေတော်၊ မိတကွဲဖတကွဲနဲ့ စိတ်ဆင်းရဲကိုယ်ဆင်းရဲ ဖြစ် သေကြပါစေ''

ဒါမျိုးတွေ ကျိန်ဆဲပြစ်တင်ကာ ပြောဆိုနေကြမည်ဆိုတာ သူ သိသည်။ ဒါကြောင့် ဒီအသံတွေမကြားရသည့်အဝေးဆုံးနေရာအထိ မရပ် မနားပြေးလာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ လူသူကင်းရှင်းသောနေရာကိုရောက်မှ သူ ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းချကာ ဘောင်းဘီအိတ်ကိုစမ်းကြည့်လိုက်၏။

''ဟူး တော်ပါသေးရဲ့''

သက္ပပါရင်ကွဲနာ

) L

ပိုက်ဆံအိတ်က ထူထူထဲထဲရှိနေသေးသည်။ ပြေးရင်းလွှားဆင်း ထွက်မကျတာ ကံကောင်း၏။ ဒီနေ့နေရာပြောင်းကာ တောင်းကြည့်ပို့ ငုံငံငံ ကားတိုးစီးကာ မြို့ထဲကိုထွက်လာခဲ့ခြင်းပင်။ ဟိုနေ့က ဒီလိုထွက်လာပိုး ကားပေါ်မှာ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဖုန်းနှင့် ပိုက်ဆံအိတ် အန္ဒိုက်ခံလိုက်စု သည်။ ကျိန်ဆဲလိုက်ကြတာ နားမခံသာအောင်ဆိုသော်လည်း ခါးပိုက်နှိုက်က တော့ မြိုးမြိုးမြက်မြက် ရသွားပေလိမ့်မည်။

အခုလည်း သူ ခါးပိုက်နှိုက်ဖို့ စိတ်ကူးမရှိပါ။ ရှေ့မှတ်တိုင်မှာ ဆင်းမည်ဆိုပြီး အဒေါ်ကြီးက ကားတံခါးပေါက်နားမှာ ရပ်နေသည်။ သူက လည်း ထိုအဒေါ်ကြီးအနားမှာ ရပ်နေတာမို့ ထိုးထိုးထောင်ထောင်နှင့် ပိုက်ဆံ အိတ်ကို အလွယ်မြင်နေရသည်။

ကားကလည်း မီးပွိုင့်နှင့်လူတွေကိုရှောင် ကားချင်းရှောင်နေတာ မို ဖြည်းဖြည်းချင်းတွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ် မောင်းနေ၍ ထိုအခေါ်ကြီးပိုက်ဆံအိတ် ကို သူ လှစ်ခနဲယူကာ ကားပေါ်က ဆင်းပြေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

''ဟာ ဝိုက်ဆံတွေ မနည်းပါလား၊ ငါးသောင်းတောင်ကျော်မယ် ထင်တယ်''

ပိုက်ဆံတွေမြင်ပြီး သူပျော်သွားကာ သူများတွေမြင်မှာစိုး၍ ဘောင်းဘီအိတ်ထဲ အမြန်ပြန်ထိုးထည့်လိုက်သည်။ ဒီလောက်ပိုက်ဆံသာ အပ်နိုင်လျှင် ဒေါ်လေး သူ့ကိုကျောင်းပြန်ထားပေးလောက်၏။

သူ့အရွယ်တွေ ကျောင်းစိမ်းဝတ်စုံများနှင့် ကျောင်းတက်နေတာ မြင်လျှင် သူအရမ်းကျောင်းတက်ချင်သည်။ စာအံစာကျက်သံကြားလျှင်

သူလည်း တတွတ်တွတ် လိုက်ရွတ်နေတတ်၏။

ဒီငွေကိုမြင်လို့ ဒေါ်လေး ကြည်ဖြူလျှင် သူကျောင်းတက်ခွင့်ရတော့ မှာမို့ သူပျော်နေသည်။ ဒါကြောင့်မို့ သူ လိုင်းကားပြောင်းစီးကာ သွဲ့ခွေနှိန် ပြန်လာခဲ့၏။

ဗျူးစာပေ

''ဒေါ်လေး ဒေါ်လေး''

"ဟဲ့ ဘာတုန်း အလန့်တကြားနဲ့ ဟင် နင်အစောကြီးပြန်လာတယ် ဘာသောက်ချိုးလဲ ပိုက်ဆံမပါလို့ကတော့ နင့်ကို အိမ်ပေါ်ကုနှင်ချပြီလို့သာ အောက်မေ့"

''မဟုတ်ပါဘူး ဒေါ်လေးရဲ့ ကျွန်တော် ပိုက်ဆံပါလာပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို ကျောင်းပြန်ထားပေးပါနော် ဒေါ်လေး''

''အောင်မယ် နင်က ပိုက်ဆံဘယ်လောက်ရှာလာနိုင်လို့လဲ၊ ကြီး ကြီးကျယ်ကျယ်နဲ့''

''ဒီမှာ ဒေါ်လေး''

''ပေးစမ်း''

ဘောင်းဘီအိတ်ထဲက ပိုက်ဆံအိတ်ကို သူ တက်ကြွပျော်ရွှင်စွာ ဖြင့် ဒေါ်လေးလက်ထဲ ထည့်ပေးလိုက်သည်။ ဒေါ်လေးက ပိုက်ဆံတွေကို ရေတွက်ကြည့်ကာ ပြုံးရွှင်သွား၏။

"ဟဲ့ ဝိုက်ဆံတွေက မနည်းပါလား ငါးသောင်းတောင်ကျော်တယ်

နှင့် ဘယ်လိုရှာ ဪ သိပြီ နှင့်ခိုးလို့ရခဲ့တာမဟုတ်လား"

''ကားပေါ်က အဒေါ်ကြီးဆီက ရခဲ့တာပါ၊ ကျွန်တော် ကျောင်း တက်လို့ရတယ်မဟုတ်လား ခေါ်လေး''

"ဘာ နှင့်က ဒီငွေလောက်နဲ့ ကျောင်းတက်လို့ရမယ်ထင်နေလာ။ နှင့်ကိုငါ ရှာခိုင်းတာ တစ်နေ့နှစ်ထောင် တစ်လကိုခြောက်သောင်းရှိတယ်၊ ဒီငွေငါးသောင်းကျော်က နှင့်စားစရိတ် တစ်လစာတောင် လောက်ငမယ် ထင်နေလာ။ နှင့်ကိုကျောင်းထားပေးရအောင် ငါက ငွေပိုငွေလျှံရှိနေတဲ့ သူဋ္ဌေးမကြီးမဟုတ်ဘူးဟဲ့၊ နှင့်အဖေက တာဝန်မဲ့ပြီး ငါက နှင့်ကို တာဝန်ယူ ရမှာလား"

''အဲ အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျ ကျွန်တော် ကျောင်းနေချင်လို့

သရာပါရင်ကွဲနာ

J.

"ဆုတောင်းလေး အခုခေတ် ပညာရေးက ငွေနဲ့မဝယ်ရင် မ~~လာုး~~ ငါ့သားသမီးတွေကိုတောင် ငါ့မှာမဖြစ်မနေ ကျောင်းထားနေရတာ၊ ငါ့သား သမီးတွေ ပညာတတ်ဖြစ်စေချင်လွန်းလို့ သူများအိမ်တွေမှာ အောက်ကျ နောက်ကျအလုပ်တွေ အကုန်လိုက်လုပ်ပေးပြီးထားနေရတာပဲ၊ လူတစ် ယောက်စားစရိတ် နေစရိတ်၊ ပညာသင်စရိတ်ရှာဖို့ ဒီခေတ်ကြီးမှာ လွယ်သ

''ကျ ကျွန်တော် ငွေတွေရအောင်ရှာပါမယ်''

"ခိုးဟယ် ဝှက်ဟယ်နဲ့ အကျင့်စာရိတ္တပျက်နေတာ ပညာတတ် တော့ရော ဘာလုပ်မှာလဲ၊ နှင်က သိပ်ပြီးကို မတန်မရာမှန်းတာပဲ မိခဲ့ဖခဲ့နဲ့ နေရပြီး ငါက အရိပ်အာဝါသပေးစောင့်ရှောက်ပေးထားတဲ့ ငါ့ကျေးဇူးကိုပဲ နှင်ဆပ်နိုင်အောင် ကြိုးစားစမ်းပါ"

''ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့''

''ငါ့သားသမီးတွေကိုတော့ နင်ယှဉ်ဖို့မကြိုးစားနဲ့၊ သူတို့မှာ အဖေ မရှိတော့ပေမယ့် ငါအမေရှိနေတဲ့အတွက် ပညာသင်နိုင်တယ်၊ ကောင်း ကောင်းဝတ် ကောင်းကောင်းစားနိုင်တယ်၊ ငါ့သားသမီးတွေ အဲဒီလိုနေနိုင်ဖို့ အတွက် ငါ ဘာမဆိုလုပ်မှာပဲ ကြိုးစားမှာပဲ၊ နှင့်မှာမိဘတွေရှိရင်လည်း မိဘမေတ္တာနဲ့ အဲဒီလိုလုပ်ကြမှာပါ၊ ဒါပေမဲ့ အခု နှင့်မှာမိဘုတွေရှိရင်လည်း နှင့်အမေက သေပြီ၊ နှင့်အဖေက နှင့်ကို ရှိတယ်လို့တောင် မထင်ဘူး၊ အဲဒါကို နှင်နားလည်ထားဖို့လိုတယ် ကြားလား'

''ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ ကြားပါတယ်''

ဒေါ်လေးစကားတွေက သူကျောင်းနေဖို့အတွက် မျှော်လုပ်ချက် မဲ့ခဲ့ရပြီဖြစ်သည်။ သူ မျက်နှာညိုးငယ်စွာဖြင့် ထမင်းစားပွဲကို ထိုင်တော့ အေါ်လေးက ကပျာကသီ ထမင်းအုပ်ဆောင်းကိုဖိထားပြီး

"နင် အုပ်ဆောင်းထဲက ဝက်သားချက်တွေ စားလို့မရဘူးနော်း ဒယ်အိုးထဲမှာ ငါးဝိရည်ကျိုထားတာရှိတယ်၊ အဲဒါ ငရုတ်သီးမှုန့်ထည့်ပြီး နင့်ဘာသာစား၊ ဝက်သားချက်က ကလေးတွေ ညစာနဲ့ မနက်ကျောင်းအ တွက် ထမင်းချိုင့်ထည့်ဖို့"

''ကျွန်တော်က ငါးပိရည်တစ်မျိုးတည်းနဲ့ စားရမှာလား''

"နှင့် ဒီနေ့ ဝိုက်ဆံများများ ပါလာတာဆိုတော့ လမ်းထိပ်က ထမင်းဆိုင်မှာ အသားဟင်းတစ်မျိုးမျိုး ဝယ်စားပေါ့၊ ငါက ကလေးတွေအ တွက် သီးသန့်ချက်ထားတာဆိုတော့ ငါတောင်မစားရက်ဘဲနဲ့ နှင့် ဘယ်စား လို့ဖြစ်မလဲ၊ နှင်လည်း သူတို့ထက်အကြီးလိုဖြစ်နေတာဆိုတော့ ညှာတာရ မယ်လေ နားလည်လား''

"ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ ဒေါ်လေး"

သူ ဒီထက်ပိုပြီး ဘာပြောနိုင်ဦးမှာလဲ။ ဒေါ်လေး ငွေတွေကိုထပ် ပြီး ရေတွက်နေချိန်မှာ သူ မီးဖိုးချောင်ဘက်လာကာ ပေါင်းအိုးကို ဖွင့်ရုံ့ ထမင်းခူးလိုက်သည်။ ထမင်းထဲကို ငါးပိရည်လောင်းထည့်၍ ငရုတ်သီးမှုန့် ဖြူးလိုက်၏။ ထမင်းလုပ်ပါးစပ်ထဲတစ်ခါသွင်းတိုင်း မျက်ရည်စက်တွေ တစ် ပေါက်ချင်း ထမင်းပန်းကန်ထဲ လိုမိုကျ၏။

ထိုမျက်ရည်စက်တွေဟာ နာကြည်းမှုတွေကြောင့်လား၊ ကိုယ့် ဘဝကိုယ် မကျေနဝ်ချက်တွေကြောင့်လား၊ ကံကြမ္မာကိုအရွဲ့တိုက်လိုသည့် စိတ်တွေကြောင့်လား၊၊ ငယ်ရွယ်သေးသည့် မသိစိတ်ကြောင့် နားမလည်ခဲ့ ပါး၊ မိဘအသိုက်အမြုံဆိုသည့် မေတ္တာတရားခေါင်းပါးသည့်ရဝ်ဝန်းမှာ သူ့ဘဝ သည်လည်း။

အခန်း (၆)

"ရော့ မင်းကူညီထားတဲ့ပိုက်ဆံ ထောင့်ခုနစ်ရာ"
"ဟာ သောတ မင်းအဆင်ပြေလို့လား"
"ပြေပါတယ် မင်းပိုက်ဆံကိုပြန်ပေးချင်လို့ ဒီမှတ်တိုင်မှာလာရှာ နေတာ သုံးလေးရက်ရှိပြီ၊ မင်းက ဘယ်ပျောက်နေတာလဲ" "ငါလား တစ်နေရာမကောင်း တစ်နေရာပြောင်းနေတာပေါ့ကွာ၊ ဘယ်နေရာဖြစ်ဖြစ် ဈေးသည်တွေကများလွန်းနေတော့ အဆင်မပြေပါဘူး" "ငါ့ကို ပိုက်ဆံချေးလိုက်တာ မင်းအိမ်နဲ့ ပြဿနာတက်သေး သား"

''ထုံးစံအတိုင်းပေါ့ကွာ၊ ဒါတွေက ရိုးနေပါပြီး တစ်ခါတလေတော့ သည်း ကိုယ်လုပ်ချင်တာလုပ်ပစ်ပြီး ပြဿနာရှာလိုက်ရတာ စိတ်ချမ်းသာ ဘယ်၊ အရွဲ့တိုက်လုပ်လိုက်ရရင်လည်း စိတ်ပေါပါးတယ်'' ''ဟာ ဖိုးကျော် မင်း ဆေးလိပ်သောက်တတ်နေပြီလား'' အိတ်ထဲက ဆေးလိပ်နှင့်မီးခြစ်ကိုထုတ်ပြီး ဖိုးကျော် ဆေးလိုပ် သောက်နေတာမို့ သူ့ အလန့်တကြားမေးလိုက်တော့ ဖိုးကျော်ကွ လူကြီး

ဗျူးစာပေ

ဗျူးစာပေ

တစ်ယောက်လို ဟန်ပါပါဖြင့်

''အရက်သောက် ဆေးလိဝ်သောက်တဲ့သူနဲ့အတူတူနေနေတာပဲ ကွာ၊ အထူးတလည် သင်ယူနေစရာမှ မလိုတာ''

"မဟုတ်တာပဲကွာ ငါတို့အရွယ်တွေက ငယ်ပါသေးတယ်၊ မ ကောင်းဘူးထင်တဲ့ဟာကို မလုပ်ရင် အကောင်းဆုံးပေါ့"

"ငါတို့စိဘတွေက အဲဒီလိုသစ်လို့လား ရှေ့ဆောင်လမ်းပြ ဖြစ် အောင်ဆိုပြီး သူတို့ကိုယ်တိုင်ကရော မကောင်းတာ မလုပ်ဘဲနေလို့လား အခုမင်းအခေါ် ကလည်း မင်းကိုမကောင်းတာလုပ်ဖို့ တိုက်တွန်းနေတာပဲ မဟုတ်လား"

ဟုတ်တယ်လို့ ဖြေလိုက်ရမှာ ရှက်နေသည်။ တစ်ခါရဖူးပြီး ထပ် ထပ်ရချင်နေတာမို့ ငွေများများရှာခိုင်းနေတာကြောင့် မကောင်းမှုတွေ ထင် ကျူးလွန်နေမိတာ ဖိုးကျော်လည်း ရိပ်မိလောက်ပေသည်။

''ဟိတ်ကောင် ဘာလို့ငြိမ်သွားတာလဲ၊ အချင်းချင်းတွေပဲကွာ ရှက်စရာမလိုပါဘူး၊ မနေ့က ကားပေါ်မှာ မင်းကိုငါတွေ့လိုက်တယ်'' ''ဟင်''

''မင်းကားပေါ်က ဆင်းစပြီးသွားမှ မြင်လိုက်တာပါ၊ ကားပေါ်က လူတွေယောက်ယက်စတ်သွားတော့ မင်းဘာလုပ်သွားတယ်ဆိုတာသီလိုက် တာ၊ သတိတော့ထားကွာ၊ လူကြီးတွေလုပ်တာက ပိရိတယ်ကွ၊ လုပ်နေက လည်းဖြစ်တော့ ညင်ညင်သာသာပဲ၊ မချောင်ရင် မလုပ်ဘူး၊ ဣန္ဒြေရတယ် မင်းက ရမှဖြစ်မှာ မရရင် ဒေါ်လေး ဆူလိစ့်မယ် အပြစ်ပေးလိစ့်မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ဖိစီးမှုကြီးနဲ့လုပ်နေတော့ တစ်နေ့နေ့ မိသွားရင် မင်းခံရမှာ၊ အဲဒီအချိန် ကျရင် မင်းအဒေါ်က ထောင်ဝင်စာလာတွေ့မှာမဟုတ်ဘူး''

''အဲဒီလောက်တော့ ဒေါ်လေး ဆိုးမယ်မထင်ပါဘူး၊ အခုနောက်

သာရာပါရင်ကွဲနာ

♦ 28

်င်း သူ့ကိုငါ ငွေတွေအများကြီးရှာပေးနေတာပဲ၊ ဒုက္ခရောက်ရင်တော့ သား သမီးချင်းကိုယ်ချင်းစာပြီး ငါ့ကိုထောက်ထားငဲ့ညှာမယ်ထင်ပါတယ်"

''ထင်သလားကွာ၊ သားသမီးချင်း ကိုယ်ချင်းစာတတ်မယ်ဆိုရင် အစတည်းက မင်းကို ဒီအလုပ်တွေနိုင်းပါ့မလား''

"အဲဒါ ဟုတ်တော့ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သွေးသားတော်စပ်သေး ဘယ်ဆိုတော့ အဲဒီလောက်ကြီးတော့ ဥပေကွာမြေလောက်ဘူးလားလို့ ခနဉ်လင့်ရတာပဲ"

''မျှော်လင့်သလို ဖြစ်လာရင့်တော့ ကောင်းတာပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမဲ့ ငါတို့ဘဝတွေက ဝမ်းနည်းစရာရှိလည်း အများကြီး ဝမ်းနည်းလို့မရပါဘူး၊ ဧာကြည်းလို့လည်း နာကြည်းတဲ့အတိုင်း ပေါက်ကွဲလို့မရဘူး၊ အရွယ်မရောက် သေးဘူးဆိုတဲ့ စွစ်စွဲချက်တွေနဲ့ ဝေဒနာတွေကို ကန့်သတ်ခံထားရတာ၊ ဘကယ်လို့များ ထွက်ပေါက်ရခဲ့မယ်ဆိုရင် မင်းဘာလုပ်ချင်လဲ သောတ''

စကားကြီးစကားကျယ်နိုင်လှသော ဖိုးကျော်စကားတွေအတွက် သူ ပြုံးလိုက်မိသည်။

- ''မင်းပြောတဲ့စကားထဲမှာ ပါသွားပြီလေ၊ အရွယ်မရောက်သေးတဲ့ စွပ်စွဲချက်တွေနဲ့ ဝေဒနာတွေ ကန့်သတ်ခံထားရတယ်ဆို၊ မကောင်းမှုတွေနဲ့ ကျင်လည်နေရတဲ့ငါတို့ဘဝက ဘာနဲ့ထွက်ပေါက်ရှာဖို့လိုသေးလိုလဲ၊ ဘုရား သွားကျောင်းတက်လုပ်လည်း သာခုခေါ်မယ့်သူမရှိပါဘူး၊ တစ်ခုတော့ စဉ်းစား တယ်၊ ငါ ဒီဘဝက လွတ်မြောက်ချင်တယ်''

''ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ အကြောင်းအရင်းက'

"အရင်က ဒေါ်လေးကို ငါ ငွေများများရှာပေးနိုင်ရင် ကျောင်း တက်ခွင့်ရမှာပဲလို့ ထင်ခဲ့တာ၊ မကောင်းမှန်းသိရဲ့နဲ့ သူများချွေးသွေးကျချွောင် ရှာထားတဲ့ငွေတွေကို ခိုးခဲ့တယ်၊ ခါးပိုက်နှိုက်ခဲ့တယ်၊ ဒါတောင်မှ ဒေါ်လေးက သေလောက်နဲ့ မတင်းတိမ်ဘဲ ငါ့ကိုကျောင်းထားမပေးခဲ့ဘူး၊ ငါ့ရဲ့ပညာတတ် ချင်တဲ့မျှော်လင့်ချက်တွေ ပျက်သွားရပြီး တစ်သက်လုံး ဒီအတိုင်းရည်းပဲနေ သွားရတော့မှာလား၊ အဖေ ပြန်မလာတော့ဘူးဆိုရင် ငါဘဝ ဒီအတိုင်းပဲ ဖြစ်သွားတော့မှာလား''

ဖိုးကျော်ကို မေးခွန်းထုတ်နေတာမဟုတ်ပေမယ့် ကိုယ့်ဘာသာ ပြန်မေးရင်း ဝမ်းနည်းစွာ မျက်ရည်ဝဲမိသည်။ ဖိုးကျော်က စိတ်မကောင်းသလို သူ့ပခုံးကိုလာဖက်၍

''ဝမ်းမနည်းပါနဲ့ကွာ၊ လူ့ဘဝဆိုတာ ဒီအတိုင်းတော့ မနေပါဘူး အပြောင်းအလဲဆိုတာ ရှိဦးမှာပါ၊ ငါတို့အသက်ကလေးတွေ ငယ်ငယ်လေး တွေရှိသေးတာပဲ၊ အတွေ့အကြုံတွေကြောင့်သာ ရင့်ကျက်တဲ့စကားလုံးတွေ သုံးနေရတာ၊ တကယ်ဆို မိဘရင်ခွင်ရိပ်မှာ ထွေးပွေ့ခံသင့်သေးတယ်လို ထင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ကွာ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ငါတို့ထက်ဆိုးတဲ့ဘဝတွေနဲ့နေရတဲ့ ကလေးတွေ အများကြီးပါ''

''အဟင်း မင်းပြောမှပဲ ငါအားရှိသွားတော့တယ် ကဲပါကွာ ငါတို့ အခုလို ခဏခဏဆုံပြီး တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အားပေးကြရအောင်၊ အခုတော့ ငါပြန်လိုက်ဦးမယ်၊ အပြန်နောက်ကျပြီး မှန်းသလောက်ငွေမရရင် ဒေါ်လေးက ကွိုင်နေဦးမယ်၊ ပိုက်ဆံများများပေးနိုင်တဲ့နေ့ နေသာထိုင်သာ ရှိတာ တော်သေးတာပဲ''

''လောကကြီးမှာ နေသာထိုင်သာရှိဖို့အတွက် ဆက်ပြီး မိုက်နေရ ဦးမှာပေါ့ကွာ''

ဖိုးကျော် ပြောသည့်စကားကို သူ သဘောကျစွာ ပြုံးမိသွားလေ သည်။ ဆယ့်နှစ်နှစ်ဆိုသော သူတို့အရွယ်လေးတွေက မိဘအရိပ်အောက်မှာ ပညာသင်နေသင့်တာပါ။ မိဘဆွေမျိုးအသိုက်အဝန်းကံမကောင်းလို တေပေ သေရာပါရင်ကွဲနာ

♦ २?

လေလွင့်ဘဝတွေ ပျက်စီးသွားကြရတာ ဘယ်သူ့မှအပြစ်ရှိပါသလဲ။ မိဘလား တာဝန်းကျင်အသိုက်အဝန်းလား။ ဘဝပေးကုသိုလ်လား။ လက်ညိုးထိုးငြီး ဘယ်သူ့ကို အပြစ်ပြောမှန်းမသိသော ကံကြမ္မာက္။

. .

အခန်း (၅)

''မိပြီ သူနိုးမိပြီ မပြေးနဲ့''

"ဈေးဝယ်ရှုပ်ပြီဆို အဲဒီကလေး ဆိုင်နားကဝ်လာပြီ၊ ဈေးဝယ်နဲ့ ပါလာတဲ့ကလေးလား၊ သပ်သပ်ဈေးဝယ်ဖို့လာတာလားနဲ့ထင်နေတာ၊ ဈေး ဝယ်တဲ့သူတွေဆီက ဖုန်းကိုနှိုက်သွား ပိုက်ဆံအိတ်နှိုက်သွားနဲ့ ပစ္စည်းမျောက် ပြီသိတာနဲ့ အဲဒီကလေး မရှိတော့ဘူး"

"ဟိုနား ဒီနားမှာ ခဏခဏ ဖုန်းပျောက် ပိုက်ဆံအိတ်ပျောက် ဖြစ်နေတာ ဒီကလေးလက်ချက်ပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ မှတ်လောက်သားလောက် ဖြစ်အောင် ဆုံးမကြစမ်း"

''ကဲဟယ် ကဲဟယ် ဖုန်း ခွဝ်''

"အား ကြောက်ပါပြီ ကြောက်ပါပြီဗျ အမယ်လေး နာလှပါပြီး သူ အသည်းခိုက်လောက်အောင် နာကျင်လွန်း၍ အော်ဟစ်နေ သော်လည်း ကျောပေါ် ခေါင်းပေါ် မှာ ထိုးကြိတ်ကန်ကျောက်နေကြဆဲပင်း လူအုဝ်ကြီးကြားမှာ သူ ခေါင်းမဖော်ရဲပါ။ အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ဈေးခြင်း ထဲက ပိုက်ဆံအိတ်ကို နှိုက်နေဆဲမှာ လက်ပူးလက်ကြပ်မိသွားခဲ့သည်မဟုတ် ာား၊ ကားပေါ်မှာမချောင်လျှင် လူစည်ကားသည့်ဈေးဆိုင်တွေမှာ ရေးသည် ဆသည့်သူတွေဆီက ဖုန်းတို့ ပိုက်ဆံအိတ်တို့ လစ်ရင်လစ်သလို သူ ဆွဲ ဆာျပင်။

ဒီနေ့တော့ ဘယ်လိုမှ ပြေးလို့မလွယ်တော့။

"ဟိတ် ဟိတ် မလုပ်ကြနဲ့ လက်လွန်သွားမယ်၊ ကလေးက ငယ်ပါသေးတယ်"

''ငယ်တယ်ဆိုပြီး သူခိုးအလစ်သုတ်သမားကို ဒီအတိုင်းလွှတ်ပေး သိုက်လို့ ဖြစ်မလား၊ သူတို့က ဒီလောက်အတင့်ခဲ့ပြီး လက်ရဲဖက်ရဲ မ ကြောက်မလန့် လုပ်နေကြတာ၊ မိရင်ဒီလိုခံရမယ်ဆိုတာလည်း သိထားမှာ

''မှတ်လောက်သားလောက်အောင် ဆုံးမမှ နောက်မလုပ်ရဲမှာ၊ သောချ ခွေးသူခိုးတွေ၊ သူများဥစ္စာအချောင်လိုချင်တဲ့ဟာတွေ''

"ကဲပါဗျာ အဲဒီလိုလုပ်လည်း ကလေးနာရုံပဲရှိမှာပေ့။ ရဲလက်အပ်

သိုက်ပြီး ဥပဒေအရ အရေးယူပါလိခ့်မယ်၊ နိုးရာပါပစ္စည်းနဲ့ လက်ပူးလက် ကြုပ်မိတာ သက်သေအထောက်အထားလည်း ရှိနေပြီပဲ"

"ဟုတ်တယ် ရဲလက်အဝ်ရမယ်၊ အခုရိုက်ပုတ်လွှတ်လည်း ဒဏ် ဆပျောက်တာနဲ့ ထပ်ခိုးဦးမှာ၊ ထောင်ကျသွားမှ နောင်ကြဉ်လိခ့်မယ်၊ ခေါ် ခေါ် ရဲခေါ်"

''မလုဝ်ပါနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ထောင်မချကြပါနဲ့ဗျာ၊ ကျွန်တော် နောက်တစ်ခါမလုဝ်တော့ပါဘူး၊ ဒီနားကို နောက်တစ်ခါ ဘယ်တော့မှ မလာ တော့ပါဘူး''

"တယ် မင်းတို့သူခိုးတွေ ဒီလိုပဲ ပြောတာပဲ၊ ဒီနေရာခိုးလို့ မနာျာင် ရင် နောက်နေရာသွားခိုးမှာမဟုတ်လား၊ မင်းတို့လို သူခိုး ခါးပိုက်နို့က်လုယက် တဲ့သူတွေရှိလို့ တို့ပြည်သူတွေ ဘယ်နေရာသွားသွား ဘာလုပ်လုပ် မလုံခြံ တာ''

''သူများချွေးနဲ့သွေးနဲ့ရှာထားတာ အချောင်လိုချင်တဲ့ကောင်တွေ ထိုက်တန်တဲ့အပြစ်ဒဏ်လည်း ခံဦးမှမေ့ါ''

''ကျွန်တော့်ကို သနားကြပါဗျာ၊ ကျွန်တော့်မှာ မိဘလည်းမရှိ ပါဘူး၊ ဆွေမျိုးသားချင်းလည်းမရှိပါဘူး၊ တစ်ကောင်ကြွက်တစ်မျက်နှာပါ၊ ပညာလည်းမတတ်လို့ ခိုးစားရတာပါ၊ အလစ်သုတ်ရတာပါ၊ ကျ ကျွန်တော့် ကို မဖမ်းကြပါနဲ့''

''အာကွာ ဒီသူနိုး အလစ်သုတ်သမား လျှာက ရှည်လိုက်တာ၊ အုဝ်ထည့်လို့ အသံမထွက်နိုင်အောင်''

''ဗုန်း ခွပ်''

်'ကဲ မလုပ်ကြပါနဲ့ တော်ပါပြီ စိတ်လိုက်မာန်ပါလုပ်ကြလို့ ကိုယ်က တရားခံဖြစ်သွားဦးမယ်''

သူ လုံးဝ အသံမထွက်နိုင်တော့ပါ။ ဖျောင်းဖျ တားဆီးသူရှိပေမယ့် ဒေါသကြီးသူလည်းရှိနေတာကြောင့် အသနားခံလည်း အပိုပဲဖြစ်မည်။

လုပ်ရဲလျှင် ခံရဲရတော့မည်ပေါ့။ သူတစ်ပါးချွေးနဲ့သွေးနဲ့ မိသားစု အတွက် ရှာထားတာကို သူက အချောင်အလစ်သုတ်မိ ခိုးမိတာပဲ။ သူက ဒေါ်လေး အငြိုငြင်မခံရဲ၊ အရိုက်မခံရဲ အပြစ်ပေးမခံရဲလို့ ဒီလိုတွေ လုပ်ပေး မိတာ။

ဆုံးရှုံးရသူတွေအနေနှင့် ဒီလောက်တော့ ပေါက်ကွဲသင့်သည်။ ဒီလိုမျိုး အပြစ်ပေးသင့်သည့်မဟုတ်လား။

သူ ကျေနပ်ပါသည်။ ဒီလို လက်တုံ့ပြန်မှုက သုံ့လိုလူမျိုးအတွက် အထိုက်တန်ဆုံးပါပဲ။ သူ့ကို ဒေါ်လေး ထောင်ဝင်စာလာတွေ့မလား။ အာမခံခြင့် သွင်ာ မြောက်အောင် လုပ်ပေးမလား။ မျော်လင့်စရာက ဒါပဲရှိကာ။

အခန်း (၈)

ဆယ့်သုံးနှစ်ကာလအလွန် . . .

''ဖေဖေ ကော်ဖီသောက်ပြီးပြီလား''

"ဟော သားလေး နိုးလာပြီလား၊ ညက အမှုသည်အတွက် စာတွေပြန်ကြည့်နေတာနဲ့ အိပ်ရာဝင်နောက်ကျသွားတာမဟုတ်လား သား၊ ဖေဖေ သန်းခေါင်ကျော်အိပ်ရာထတော့ သားအခန်းက မီးလင်းနေတုန်းပဲ ရှိသေးတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ၊ သားက ဥပဒေအကြောင်းအရာတွေကို ဘယ် အချိန်တုန်းက ဘယ်လိုဥပဒေပုဒ်မတွေရှိခဲ့တယ်၊ ဘယ်လိုသက်သေအ ထောက်အထားတွေရှိမှ အမှုနိုင်နိုင်တယ်ဆိုတာ သေချာသိမှ ကိုယ့်အလုပ် ကလည်း အောင်မြင်မှာမဟုတ်လား၊ တချို့က အမှုအဝ်ပေမယ့် တရားလိုက တရားခံဖြစ်နေတာတွေလည်း အများကြီးရှိတယ်လေ၊ အမှုကိုစပြီးတိုင်တိုင်း လည်း တရားလိုပါလို့ ပြောလို့မရဘူး၊ ကိုယ်က တရားခံမဖြစ်အောင် အမှု ကို အရင်ဆုံးစွဲချက်တင်တတ်တာတွေလည်း ရှိတယ်မဟုတ်လား"

''ဒါပေ့ါ သားရယ်၊ ဖေဖေ ထောင်ပိုင်ကြီးဘဝတုန်းက အမှုထမ်း

ခဲ့တုန်းကလည်း တရားခံအစစ်မဟုတ်ဘဲ ထောင်ကျနေတဲ့သူတွေကို အဆုအ ကြီးတွေ့ခဲ့ဖူးတယ်၊ ထောင်ပိုင်တွေ ရဲတွေ တာဝန်ရှိသူတွေ မကြောက်မလန့် နဲ့ လူမိုက်တွေလည်း တွေ့ဖူးတယ်၊ တချို့ကျတော့ အပြင်မှာရှာဖွေမစားချင် လို့ ထောင်ကျအောင် တမင်လုပ်ပြီး အပျော်လာနေတဲ့သူက ရှိသေးတယ်၊ ဒါက အနည်းအကျဉ်းပေါ့၊ အင်း တချို့ကျတော့လည်း မိသားစုအတွက် ဘဝအတွက် ရှန်းကန်ရင်းနဲ့ လမ်းမှားရောက်လာတဲ့သူတွေရောပေါ့။ လူအမျိုး မျိုး စိတ်အဖုံဖုံပါပဲ သား၊ ပြောရရင် ဘယ်သူမှတော့ ထောင်ကျချင်ကြမှာ မဟုတ်ပါဘူ။ အကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ဒီထဲရောက်လာပြီး ဖြစ်သလို ပျော်သလို ကြူသလို နေလိုက်ကြတာပေါ့ကွာ''

"သားကတော့ အခုလို ထောင်တန်းကျပြီး အခုလို ပြောင်းလဲ သွားရတဲ့ဘဝကို ကျေနပ်တယ် ဖေဖေ၊ သားသာ ကလေးလှူငယ်စာရိတ္တ ပြုပြင်ရေးစခန်းကို ရောက်မလာခဲ့ရင် ဒီလိုဘဝမျိုးကို ရမှာမဟုတ်ဘူး၊ ပြစ်မှု နဲ့လက်ပူးလက်ကြပ်အဖမ်းခံရတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော့်ကိုမဖမ်းကြပါနဲ့ သနား ကြပါလို့ ပြောမိတာ တောင်းပန်မိတာတောင် နောင်တရမိခဲ့သလိုပဲ" "အဟင်း ဟင်း သားကပြောတော့မယ်ကွယ်"

အငြိမ်းစားထောင်ပိုင်မှူးကြီး ဦးထင်အောင် သဘောကျစွာပြုံးပြီး သားရဲ့လက်ကိုဆွဲကာ ထိုင်ခုံမှာထိုင်ခိုင်းလိုက်သည်။ ကော်ဖီတစ်ကျိုက်မော့ ပြီး

''အမေကြီးရေ မင်းသားဖို့ ကော်ဖီထည့်ပေးလိုက်ပါဦးကွာ''

''အေးသွားလို့ နွေးလိုက်ရဦးမလား ့သား''

''မန္အေးပါနဲ့ မေမေရယ်၊ ဒုက္ခများပါတယ်၊ ဒီအတိုင်းသောက်လည်း .

ဖြစ်တာပဲ''

''အေး အေး သားကမိဘတွေကို ဒုက္ခမပေးတဲ့သားပါ' ပဲပြုတ်နဲ့

ငာာရာပါရင်ကွဲနာ

နံ့ပြားလေးလည်းစား သား၊ မေမေ ထမင်းကျန်တာလေးလည်း ကြော်ပေး ထားတယ်''

''ဒါဆို နံပြားမစားတော့ဘူး၊ ထမင်းကြော်ခဲ့ပဲပြုတ်စားပြီး ကော်ဖိ ပဲသောက်တော့မယ်၊ ဖေဖေနဲ့မေမေ နံပြားတွေအကုန်စားလိုက်''

"အေး စားတာပေါ့သားရယ်၊ ဒါနဲ့ သား သားမှာကျောင်းတက် ကတည်းက ချစ်သူရှိတယ်ဆို၊ အဲဒီချစ်သူနဲ့ရော အဆင်ပြေကြလား၊ ကိုယ် လုဝ်နေတဲ့အလုဝ်ကလည်း အဆင်ပြေနေပြီဆိုတော့ သားတို့လက်ထဝ်ဖို့ ရော မစဉ်းစားကြသေးဘူးလား"

''ဟုတ်ကဲ့ လက်ထပ်ဖို့တော့ မတိုင်ပင်ရသေးပါဘူး၊ ကျောင်းပြီး သူလည်း လုပ်ငန်းခွင်ဝင် သားလည်းလုပ်ငန်းခွင်ဝင်နဲ့ အလုပ်ထဲမှာ နှစ်မြော နေကြတာ၊ သူ့မိဘတွေနဲ့တွေ့ဖို့တောင် မစီစဉ်ရသေးဘူး''

''အဲဒီလိုလည်း ဘယ်ဟုတ်မလဲ သား ဖေစေတို့လည်း အသက် တွေကြီးလို့ ပင်စင်တောင်ယူပြီးနေပြီ၊ မသေခင် မြေးလေးတွေချီသွားချင် သေးတာပေါ့ သားရယ်''

''ဟုတ်သားပဲ သားရယ်၊ သားအသက်က နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ကျော် ပြီဆိုတော့ အိမ်ထောင်ပြုသင့်တဲ့အရွယ်ရောက်နေပါပြီး စီးပွားရေးကိစ္စလည်း သိပ်တွေးစရာမှမလိုတာကွယ်၊ အိမ်ထောင်ရက်သားလေးပြုပြီး မိသားစုလေး နဲ့ အေးအေးချမ်းချမ်းလေးနေပါလား၊ အသိုက်အမြုံလေးနဲ့ဆိုရင် အတိတ်ကို လည်း ပြန်သတိမရတော့ဘူးပေါ့ကွယ်''

မေမေက အတိတ်ဆိုတာနှင့် သူ့ရင်က ဒိန်းခနဲ လှုပ်ခတ်သွား လေသည်။ အခုချိန်မှာ လူဆိုးသူခိုးဓားပြ မဒိမ်းကောင် ခါးပိုက်နှိုက်အလစ် သုတ်သမားတွေကို ထိုက်တန်သော အပြစ်ဒဏ်တွေပေးလို့ရအောင် တရား ဥပဒေစိုးမိုးမှုရှိအောင် အကျိုးဆောင်ပေးနေသည့် ရှေနေတစ်ယောက်ဆိုသော် လည်း ဟိုအရင်ကတော့ ကိုယ်တိုင်က သူနီးအလစ်သုတ်သမား ခါးပိုက်နှံက် ဘစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။

အတိတ်ကို သတိမရချင်သော်လည်း အခုချိန်ထိ မေ့ဖျောက်ထား လို့ မရသေးပါ။

''သား ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ၊ ကော်ဖီလည်း မသောက်ဘဲ ငြိမ်သွားလိုက်တာ သားရယ်''

''ဪ လူ့ဘဝကံအကြောင်းတရားတွေက ဆန်းကြယ်လွန်းလို့ ပါ၊ သားသာ လုယက်မှုရိုးမှုနဲ့ ကလေးလူငယ်စာရိတ္တပြုပြင်ရေးစခန်းကို မရောက်ခဲ့ဘူးဆိုရင် အဲဒီမှာ တာဝန်ယူနေရတဲ့ဖေဖေနဲ့ တွေ့ခဲ့မည်မဟုတ်၊ အဲဒီဘဝမှာပဲ ကျင်လည်ပြီး ဒီထက်ဆိုးတဲ့လူဆိုးသူခိုးဂျပိုး ခါးပိုက်နှိုက် အလစ်သုတ်သမားကြီး ဖြစ်နေခဲ့မှာ၊ ပြီးတော့ ဒေါ်လေးက အာမခံနဲ့လာ ထုတ်မပေး၊ လာလည်းမတွေ့တာ ခပ်ကောင်းကောင်းပဲဖြစ်သွားတယ်ထင် တယ်''

''ဒါဆို ဒေါ်လေးကို စိတ်နာတယ်လို့ ဘာလို့ တဖွဖွပြောနေခဲ့ တာလဲ သား''

'သား သူ့ကြောင့် သူခိုးဖြစ်ခဲ့တာ အလစ်သုတ်သမား ခါးပိုက် နိုက်ဖြစ်ခဲ့တာ၊ အကျင့်စာရိတ္တပျက်တဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့ရတာ ဖေဖေ သူ့မှာသားနဲ့သမီးရှိရဲ့နဲ့ သားသမီးချင်းကိုယ်ချင်းမစာဘဲ သူတို့ပြည့်စုံအဆင် ပြေဖို့အတွက် သားကို အဲဒီမကောင်းတဲ့အလုပ်တွေ လုပ်ခိုင်းခဲ့တာ''

"လူဆိုတာ အတ္တကြီးတတ်တဲ့အမျိုးလေ သားရဲ့၊ ကမ္ဘာမီးလောင် သားကောင်ချနင်းဆိုတဲ့စကားတောင် ရှိသေးတာ၊ တကယ်တကယ် အရွှေး ကြုလာရင် ကိုယ့်သွေးသားတောင် ညှာတာရမှန်းမသိတော့တဲ့သာစက္ကတွေ ရှိခဲ့တာပဲ သား" "ဒါဆို ဖေဖေတို့ကကျတော့ သားကို ဘာသွေးသားမှ မတော်စပ် ဘဲ ဘာလို့ မွေးစားခဲ့တာလဲ၊ သားအရင်းတစ်ယောက်လို ကျွေးမွေးစောင့် ရောက် ပညာတွေသင်ပေးခဲ့တာလဲ"

သူ့ရဲ့သိချင်သော မေးခွန်းကို ဖေဖေက ကျေနုပ်ပီတိဖြစ်စွာ ပြုံး ရင်း သူ့ပခုံးလေးတစ်ဖက်ကို မေတ္တာတွေနှင့် ဆုပ်ညှစ်လျက်

"အဲဒါက သားနဲ့ဖေဖေတို့ကို ကံကြမ္မာက တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ရေစက်ဆုံပေးလိုက်တာပေါ့ သားရယ်၊ ဖေဖေနဲ့မေမေက အသက်ကြီးမှ လက်ထပ်ဖြစ်တော့ ကလေးကမရဘူး၊ ဆရာဝန်တွေနဲ့ပြပြီး ဘယ်လိုပဲ ကလေးယူဖို့ကြိုးစားကြိုးစား အဆင်မပြေဘူး၊ လင်မယားနှစ်ယောက်တည်း အိမ်ဆွဲလည်းလေးမရှိတော့ ပျင်းစရာသွေ့ခြောက်တာပေါ့ သားရယ်၊ ကိုယ့် တပည့်တွေရဲ့သားသမီးလေးတွေကိုပဲ လိုက်ချစ်နေရတာပေါ့၊ အဲဒီအချိန်မှာ သားက လူငယ်ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရေးစစန်းကို ရောက်လာတယ်၊ ကလေးတွေ ဆိုတော့ အပြစ်လုပ်လည်း ထောင်ချ အချုပ်ချလို့မရဘူး မဟုတ်လား"

''သားဖေဖေက အဲဒီက ကလေးတွေကိုလည်း အရမ်းချစ်တာ သားရဲ့၊ အဲဒီထဲမှာမှ သားက ရန်ဖြစ်တာမရှိဘူး၊ ကလေးချင်းရမ်းကားတာ မျိုးလည်း မရှိဘူး၊ လူကြီးတွေစကားကို နားထောင်တယ်၊ သင်ပေးတဲ့ပညာ တွေကိုလည်း ကောင်းကောင်းသေချာလေ့လာသင်ယူတယ်၊ လူကြီးတွေ အပေါ် လေးစားမှုလည်းရှိ အလိုက်လည်းသိတော့ အဖေက သားကို ပိုချစ် သွားထာ၊ အဲဒါကြောင့် အထက်လူကြီးတွေကို သားရဲ့အကြောင်းတွေ တင် ပြပြီး မွေးစားလို့ရအောင်အထိ ကြိုးပစ်းခဲ့တာပေါ့''

''ခင်ရာဆွေမျိုး မြိန်ရာဟင်းကောင်းဆိုတဲ့ စကားလည်း ရှိတယ်၊ သူစိမ်းကောင်းရင် ဆွေမျိုးထက်ပိုတတ်ပါတယ်၊ မိဘတိုင်းဆွေမျိုးတိုင်း မကောင်းတာမျိုးလည်း မဟုတ်ပါဘူး သား၊ ကိုယ့်ကံတရားပေါ့၊ ဘယ်လို ပြောရမလဲ၊ အရင်ဘဝက သူတို့ကို ပေးဆဝိစရာရှိလို့ ဒီဘဝမှာ ပေးဆပ်ေ ဘယ်လို့ သဘောထားလိုက်ပေါ့ကွယ်"

ကလန်ကဆန်မလုပ်ချင်သော်လည်း ခေါင်းကိုအနည်းငယ် ပြည်း ပြည်းရမ်းလိုက်မိသည်။ စကားပြောနေတာကြောင့် အေးစက်စပြုနေပြီဖြစ် သော ကော်ဗီခွက်ကို တစ်ငုံယူမော့လိုက်ပြီး

''ကံတရားဆိုတာ မယုံလို့ မဟုတ်ပါဘူး မေမေ၊ ပေးဆပ်စရာ ရှိလို့ ပေးဆပ်ရတယ်ဆိုတာလည်း သား နားလည်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သား ကို ဒေါ်လေးတစ်ခေါက်မှ လာမတွေ့ခဲ့ဘူး၊ အာမခံနဲ့ ထုတ်ပေးလို့ရရဲ့နဲ့လည်း လာထုတ်မပေးခဲ့ဘူး၊ တရားခွင်မှာ သူပြောသွားတဲ့စကားကို သား လုံးဝ မမေ့ဘူး မေမေ''

"'သဘ[ူ]

သာရာပါရင်ကွဲနာ

"သူ့ကိုအုပ်ထိန်းသူတစ်ယောက်အနေနဲ့ခေါ်ပြီး စစ်ဆေးတဲ့အခါ မှာ ဒီကလေးနဲ့ကျွန်မက လုံးဝသွေးသားမတော်စပ်ပါဘူး၊ လေလွှင့်နေတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ကို ကျွန်မမှာ သားသမီးတွေရှိလို့ သားသမီးချင်း ကိုယ် ချင်းစာပြီး အိမ်မှာခေါ် စောင့်ရောက်ပေးထားပေမယ့် ခိုးချင်ဝှက်ချင် လုချင် ယက်ချင်တဲ့ သူ့စီစက မပျောက်တော့ ကျွန်မလည်း ရပ်ရွာထဲမှာ အရှက် ရတယ် သိက္ခာကျရတယ်၊ မှဆိုးမ ကလေးနှစ်ယောက်ကို လုပ်ကျွေးနေရ တော့ သူ့ကိုဘာနဲ့မှလည်း အာမခံထုတ်မပေးနိုင်ပါဘူး၊ သူရှိနေရင် ကျွန်မ ကလေးတွေလည်း အတုခိုးမှာစိုးလို့ သူ့ကို ဘာတာဝန်မှလည်း မယူနိုင် ပါဘူးလို့ ပြောသွားတယ်လေ၊ အဲဒါကြောင့် လူငယ်ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရေးစခန်း ကို သားရောက်ခဲ့ရတာမဟုတ်လား"

''အင်း အဲဒါ သင်ခန်းစာပေါ့ သားရယ်၊ ဒါပေမဲ့လည်း အဲဒီက သားအတွက် ကံကောင်းသွားစေတာပဲ မဟုတ်လား၊ သူ့သာ အဲဒီလို

''အခုလည်း အဲဒီအတိက်ဆိုးရဲ့အမည်းစက်က သားနောက်ကို လိုက်ပြီး ခြောက်လှန့်ခံနေရတုန်းပါ ဖေဖေ၊ ငါက သူခိုးဖြစ်ခဲ့တယ်၊ အလစ် သုတ်သမား ခါးပိုက်နှိုက်ဖြစ်ခဲ့တယ်၊ ထောင်ကျခဲ့ဖူးတယ်၊ အဲဒီသိမ်ငယ်မှုက ဖေဖေ မေမေတို့ရဲ့သားဖြစ်ပြီး ရှေ့နေတစ်ယောက်ဖြစ်နေပြီဆိုပေမယ့် သား တစ်သက်လုံး မျက်နှာပြောင်ပြောင်မေ့ပစ်နိုင်ရဲတဲ့ အတိတ်မဟုတ်ပါဘူး၊ လမ်းမှာသွားရင်းလာရင်း သား အဲဒီလိုလုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့လူတွေနဲ့ တွေ့မှာဆုံမှာ သား ကြောက်လန့်နေခဲ့တယ် ရှက်နေခဲ့တယ်''

''သားရယ်''

ဒေါ် နွယ်နီ စိတ်မကောင်းဖြစ်ကာ သောတ ကျောပြင်လေးကို 🔻 ပုတ်၍ နှစ်သိမ့်ပေးမိသည်။ သားသမီးမရှိလို့ မွေးစားခဲ့ရသည်ဆိုသော်လည်း သားအရင်းတွေထက်သိတတ်နားလည်သော သောတလေးကို တကယ့် သားအရင်းလေးလို ချစ်မြတ်နိုးရသည်က အမှန်ပါ။ သူ့အဖေကလည်း မွေးစား ရကျိုးနုပ်သည်ဟု ဂုဏ်ယူလို့မဆုံးပေ။

ဒါပေမဲ့ သားက အတိတ်ကိုမမေ့နိုင်ဘဲ ရှက်ရွံ့နာကျင်နေခဲ့သည့် အတွက် စိုးရိမိမိတာတော့ အမှန်ပင်။ မကောင်းမှုဒုစရိုက် ကျူးလွန်ဖူးခဲ့သည့် အပြစ်ကြွေးပေးဆပ်ခဲ့ရဖူးသည်ဆိုသော အတိတ်ဆိုးရဲ့အရိပ်မည်းကြီးက သား ကို သိမ်ငယ်ရှက်ရုံ့နေစေခဲ့သည် မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့်လည်း မိသားစု ဘဝလေးနှင့်နေလျှင် မေ့ဖျောက်နိုင်မလားလို့ သားကို အိမ်ထောင်ပြုစေချင် ခဲ့တာပါ။

''ကဲ သားရယ် အခု ဘာမှတွေးမနေပါနဲ့တော့ စားစရာရှိတာစား ပြီး ရုံးတက်ရဦးမယ်မဟုတ်လား၊ အတိတ်ဆိုတာ လူတိုင်းရှိခဲ့ဖူးတယ်ဆို သရာပါရင်ကွဲနာ -

ဆမယ့် မေ့သင့်တာလည်း မေ့ရမှာပေ့ါ၊ သားရယ်၊ ပြီးတော့ သားအခေ ငင်းကို သေသလား ရှင်သလား စုံစမ်းဦးမှပေါ့''

''အသက်ရှင်လျက်ရှိနေဦးမယ်ဆိုရင် သားတစ်ယောက်ရှိခဲ့တာ 📆 ဒီလောက်ထိ ဥပေက္ခာပြုရက်မယ်မထင်ပါဘူး မေမေ၊ ရှိနေခဲ့မယ်ဆိုရင် ာည်း သားတစ်ယောက်အပေါ် တာဝန်မဲ့တဲ့ သူဟာ အဖေမဖြစ်သင့်ပါဘူး"

''သူ့ဘက်မှာ အကျိုးအကြောင်းဆိုတာလည်း ရှိဦးမှာပေါ့ သား၊ ာစ်ဖက်သတ်အထင်နဲ့ မုန်းနေတာ နာကြည်းနေတာမျိုးတော့ မဖြစ်စေနဲ့၊ ာျန်တာတွေမသိပေမယ့် မိဘဆိုတာမျိုးက သားသမီးကို ဘယ်တော့မှ ဥာက္ရောမပြု မပစ်ပယ်တတိပါဘူး''

''ဟုတ်တယ် သား၊ မိဘကိုတော့ ဘယ်တော့မှ မပြစ်မှားမိစေနဲ့'' ဟုတ်ကဲ့ပါလို့ သူ ကတိမပေးလိုက်နိုင်။ လူမမယ်ကလေးဘဝမှာ နာကျင်စရာတွေ ရင်နှင့်အပြည့်ပဲမဟုတ်ပါလား။ ဖြစ်ခဲ့ရသည့်အတိတ်ဆိုး အတွက် အခုလို အရွယ်ရောက်သိတတ်လာမှ ပို၍ရှက်ရမုန်းသိကာ ပို၍ နာကြည်းတတ်လာခဲ့သည်။

အခုဘဝလေးက ပြည့်စုံမှုတွေဖြင့် ပျော်ရွှင်စရာကောင်းနေခဲ့သော် သည်း အပြုံးများတောက်ပမှု ကင်းနေခဲ့သည်က။

မျူးတပေ

သရာပါရင်ကွဲနာ

ဘစ်ဖက်ကို အမှုကြီးအောင် အပြစ်ဒဏ်များများ ခံရအောင် စီမံကြုံးတႊေ ဘာလည်း ငရဲများကြီးမလားလို့ တွေးမိပြန်တယ်''

မြမျိုးကြွယ်စကားတွေ နားထောင်ပြီး သောတ မချိတရိ ပြုံးလိုက် သည်။ သူလည်း ဒီအလုဝ်ကိုဘာကြောင့် ရွေးချယ်လုပ်မိခဲ့သလဲ မပြော ဘတ်ပါ။

ဝါသနာပါလို့ဆိုတာထက် အမှန်တရားတစ်ခုအတွက် အတိုက်အခံ သုပ်ရတာကို သူ သဘောကျသည်။ ရှေ့နေဝတ်စုံများနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကြီး ငယ်ငယ် ဘယ်လိုလူမျိုးကိုတွေ့တွေ့ သူလေးစားမိသည်။

ဖေဖေက ထောင်မှူးကြီးဖြစ်နေသည့်အတွက် ဒီအလုပ်နှင့်လည်း နီးစပ်တာမို့ သူရွေးချယ်လိုက်ခြင်းပင်။ မြမျူးကြွယ်နှင့်ကတော့ ကျောင်းမှာ တွေ့ခဲ့ကြတာပါ။ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ရဲ့မိတ်ဆက်ပေးမှုနှင့် ရင်းနှီးခဲ့ကြ ပြီး ချစ်သူအဆင့်ထိ ရောက်လာခဲ့သည်။

ကျောင်းပြီးတော့ လုပ်ငန်းခွင်တွေ ဝင်ခဲ့ကြပြီး တရားရုံးမှာ နှစ်ဦး ဆုံရသည့်အခါတွေလည်း ရှိသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ရုံးဆင်းချိန်ဟူလျှင် နှစ် ယောက်အတူ စားသောက်ဆိုင်ထိုင်တာမျိုး ကန်ပေါင်မှာ ထိုင်တာမျိုးနှင့် တင်းတိစ်ခဲ့ကြသည်။ လက်ထပ်ဖို့မဆွေးနွေးဖြစ်ကြသေးတာ မချစ်လို့တော့ မဟုတ်ပါ။

''ദിફු မောင်''

''ဟင် ပြောလေ မြမျူး''

''ဖေဖေက မြမျှးကို သမီးမှာချစ်သူရှိနေပြီလားလို့ မေးတယ်''

''အင်း အဲဒီတော့ မြမှူးက ဘာပြန်ပြောလိုက်လဲ''

''မောင်ရှိနေတာပဲ ရှိတယ်လို့ပြောလိုက်တာပေ့ါ''

''အဲဒီတော့''

အခန်း (၉)

"မောင်ပြုံးနေတာကလည်း ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ အသက်မပါ

လိုက်တာ၊ အမှုသည်တွေနဲ့ စိတ်ပင်ပန်းနေလို့လား မောင်''

"အင်း ဒီလိုပါပဲ မြမျူးရယ်၊ ဒီအလုပ်လုပ်တဲ့သူက အမှုအပ်တဲ့ သူမရှိရင်လည်း ဝင်ငွေမရှိဘူး၊ အပ်တဲ့သူရှိပြန်တော့လည်း သူတို့အပူက ကိုယ့်ကိုကူးစက်တာပေါ့၊ မရှိမကောင်း ရှိမကောင်းဆိုတဲ့အလုပ်က ဒီအလုပ် ပဲ၊ ဒါပေခဲ့ အမှန်တရားကိုရှာဖွေရတဲ့ဒီအလုပ်ကို လုပ်ရတာ မောင် ပျော်ပါ တယ်"

"အင်း မြမှူးလည်း ဒီလိုပါပဲ၊ မိဘတွေက ဒီအလုဝ်လုဝ်စေချင် လို့ လုဝ်နေရပေမယ့် တစ်ခါတလေကျတော့ စိတ်ညစ်မိတယ်၊ အမှန်ဘရား အတိုင်းဆိုပေမယ့် တစ်ခါတလေကျတော့ စိတ်ညစ်မိတယ်၊ အမှန်အတိုင်း ဆိုပေမယ့် တစ်ခါတလေ ရုံးတော်မှာ တရားခံဘက်ကမှန်နေပြီး ကိုယ့်ရဲ့ အမှုသည်နိုင်အောင် အခြေအတင်တွေ ရင်ဆိုင်ရတဲ့အခါ ဘယ်ဟာက အမှန်ဘရားလဲလို့ စဉ်းစားမိတယ်၊ အမှုပေါ့အောင် ပလဝ်သွားအောင် ကွင်း လုံးကျွတ်လွတ်အောင် ကိုယ့်ကိုအမှုအပ်တဲ့သူက တရားလိုဖြစ်နေရင်လည်း

ျားတေ

"တွေ့ရအောင်ခေါ်ခဲ့လေတဲ့၊ ဂုဏ်သိကွာရှိတဲ့အလုပ်ကိုလုပ်နေ ဘာဆိုတော့ လူကြီးတွေက ဂုဏ်သိကွာရှိရှိ တွေ့ထားသင့်တယ်တဲ့၊ အသိ မိတ်ဆွေတွေက ခင်ဗျားသမီးက ဘယ်ကောင်လေးနဲ့ ဘယ်နေရာမှာတွေ့ ခဲ့တယ်ဆိုတာမျိုး ပြောလာခဲ့ရင် ကျွန်တော်တို့သိပါတယ် သမီးရဲ့ချစ်သူပါ ဆိုပြီး ပြန်ပြောနိုင်အောင်လို့တဲ့လေ"

''မြမျူးအဖေ အတွေးကောင်းသားပဲ''

''ပြီးတော့ မေးသေးတယ်''

''အင်း''

''ကောင်လေးဘက်က မိဘတွေရော သိပြီလားတဲ့၊ မြမျူးကတော့ မြမျူးတို့လက်ထပ်ဖို့ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ နှစ်ဖက်မိဘကို အသိပေးဖို့ဆုံးဖြတ်ထားလို့ ပါလို့ ပြောလိုက်တယ်''

''အင်းလေ အဲဒါ ဟုတ်သားပဲ''

"အဲဒါကို သမီးတို့က ဒီအရွယ်မှာ ပညာလည်းစုံ လုပ်ငန်းခွင်လည်း ဝင်နေပြီ လက်ထဝ်ဖို့မဆုံးဖြတ်ကြသေးဘူးလားတဲ့၊ အပျော်တွဲဖို့ပဲ စဉ်းစား ထားတာလားတဲ့လေ၊ မောင်နဲ့မတိုင်ပင်ရသေးတော့ မြမှူးဖြင့် ဘာပြန်ပြော ရမှန်းတောင် မသိဘူး"

''ဪ မြမှူးရယ် မြမှူးစိတ်ထဲရှိသလိုပဲ ဖြေလိုက်ပေ့်၊ မြမှူးက မောင့်ကို အပျော်ကြံမယ်ဆိုလည်း အပျော်ကြံမယ်ပေ့်၊ အတည်တကျ လက်ထပ်မယ်ဆိုလည်း လက်ထပ်မယ်ပေ့ါ''

"ကြည့် မောင်ကအပြောင်အပျက်ပြောပြီ၊ မြမှူးက တကယ် အတည်ပြောနေတာကို"

မြမှူးကြွယ် မျက်စောင်းလေးဝင့်တော့ သူချစ်မြတ်နိုးစွာ သူမပခုံး လေးကို မချင့်မရဲလေး ဖက်ထားလိုက်မိုသည်။ သူမ ပါးပြင်လေးကို စစ်ဖွင့ လေးလိမ်လျက်

သေရာပါရင်ကွဲနာ

"မောင်ကချစ်လို့စတာပါ မြမှူးရယ်၊ မောင်လည်း မြမှူးနဲ့လက်ထပ် ချင်ပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ မောင်တို့နောင်ရေးအတွက် ပြည့်ပြည့်စုံစုံလေးဖြစ်အောင် စဆောင်းချင်သေးတယ်"

''မောင့်မိဘတွေက ချို့တဲ့တဲ့သူတွေ မဟုတ်ဘဲနဲ့ မောင်က ဘာ တွေ စိုးရိမ်နေတာလဲ၊ တိုက်နဲ့ကားနဲ့ လုပ်ငန်းတွေထဲမှာလည်း ရှယ်ယာဝင် ထားတယ်ဆို၊ အသိုက်အဝန်းလည်း ကောင်းရဲ့နဲ့''

''ဪ ဖေဖေနဲ့မေမေက ပင်စင်နားကြပြီလေကွာ၊ သူတို့မှာ ရှိသမျှ သူတို့နောင်ရေးအတွက် ထားရဦးမှာပေ့ါ၊ မြမျူးနဲ့လက်ထပ်ဖို့အတွက် ဖေဖေမေမေတို့ကို အပူမကစ်ချင်ဘူး''

"ဟင် ဒါဆို သူတို့က မောင်မင်္ဂလာဆောင်ရင် မိဘဝတ္တရား အတိုင်း အကုန်အကျခံစီမံဆောင်ရွက်တာတွေ၊ လက်ဖွဲ့တာတွေ အမွေပေး တာတွေ ဘာမှမလုပ်ဘူးလား၊ ဘယ်မိဘမဆို ဒါမျိုးလုပ်ကြတာပဲ"

"ဟုတ် ဟုတ်ပါတယ် ဒါပေမဲ့ မောင်က မောင့်အတွက် အားလုံး တာဝန်မကြီးစေချင်တာပါ၊ သူတို့ သူတို့ပြုစုစောင့်ရှောက် ပညာတွေသင်ပေး လို့ မောင် ပညာတွေလည်းတတ်ပြီ၊ အလုပ်လုပ်လို့ ဝင်ငွေတွေလည်းရှာ နိုင်ပြီ၊ အဲဒီတော့ မိဘကျေးဇူးကို ပြန်မဆပ်နိုင်သေးဘဲ မောင့်အတွက် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးထပ်မပေးချင်လို့ပါ"

မြမျူးကြွယ် အလိုမကျသလို မျက်နှာလေး တည်တင်းသွားလေ သည်။ နှတ်ခမ်းလေးကလည်း စိတ်ကောက်သတို စူပုတ်နေလျက်

''မောင်ပြောနေတာက ဘယ်လိုကြီးမှန်းလည်းမသိဘူး၊ မိဘတွေ့ က မိဘဝတ္တရားအတိုင်း တာဝန်ကျေကြတာချည်းပါပဲ မြမျှးမိဘတွေဆိုလည်း မြမျုးလက်ထပ်တာ ဘာလက်ဖွဲ့ပေးမယ် ညာလက်ဖွဲ့ပေးမယ်နွဲ့ ေစီဉ်ထား ဋီးသား၊ အိမ်ထောင်ရက်သား ကောင်းကောင်းဖြစ်ဖို့နဲ့ မြမှူးအပေါ် ကြင်နာ ဂရုစိုက်မယ့် လင်ကောင်းသားကောင်းဖြစ်ဖို့ပဲ အရေးကြီးတယ်တဲ့၊ မောင့် မိဘတွေက ဂုဏ်ဒြပ်ရှိတဲ့သူတွေ၊ မောင်ကလည်း ဂုဏ်ဒြပ်ရှိတဲ့အလုပ်ကို လုပ်နေတာဆိုတော့ ဖေဖေကတော့ ဝမ်းသာနေတယ်၊ မေမေက မရှိတော့ တဲ့အခါကျတော့ ဖေဖေက မြမှူးအိမ်ထောင်ရေးကို ပိုပြီးဂရုစိုက်တယ်လေ"

''မြမျူးက မိဘရကံကောင်းတာပေ့ါ''

''ဪ မောင်ပြောလိုက်မှဖြင့် မိဘရကံကောင်းတယ်ပဲ ရှိရသေး တယ်၊ မောင်လည်း ဒီလိုအသိုက်အဝန်းမှာနေရတာ ကံကောင်းတာပါပဲ၊ တောင် မပူမပင် တိုက်နဲ့နေနိုင်တယ် ကားနဲ့ကျောင်းတက်နိုင်တယ်၊ အဲဒါဟာ နည်းတဲ့ကုသိုလ်လား၊ ဆင်းရဲနိမ့်ပါးတဲ့သူတွေဆိုရင် စားဝတ်နေရေးလည်း ခက်၊ ပညာသင်ဖို့လည်းခက်နဲ့ အိမ်ထောင်ပြုပြီး သားသမီးတွေအနာဂတ် ဆိုတာလည်း သေချာတာမဟုတ်ဘူး၊ မြမှူးနဲ့မောင့်အတွက်ကတော့ လက် ထပ်ပြီး သားသမီးတွေရလည်း နှစ်ဘက်မိဘက တောင့်တင်းနေတော့ ဘာမှ မူပင်ကြောင့်ကြစရာမရှိဘူး ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား''

''အင်း မြမှူးပြောမှ မောင်တောင် အခုချက်ချင်း မြမှူးကိုလက်ထပ် ချင်စိတ်ပေါက်လာပြီ''

''မောင်နော် အပြောင်အပျက်စကားတွေ ပြောပြန်ပြီ''

မြမှူးရဲ့မျက်စောင်းနုနုလေးက သူ့အတွက်တော့ ရင်ခုန်စရာပါ။ ကျောင်းတက်နေ့စဉ်တည်းက ကလေးဆန်ဆန် ပေါ့ပျက်ပျက်မနေဘဲ ရင့် ကျက်တည်ငြိမ့်မှုရှိသော်လည်း ဒီလိုအမူအရာလေးတွေကတော့ သူ့အတွက် ချစ်စရာဖြစ်နေခဲ့သည်။

တခြားချစ်သူစုံတွဲတွေလို သူရော မြမှူးရော ပန်းခြံထဲ အချိန်ကုန် ခံ သွားထိုင်နေတာ့ ရုပ်ရှင်ရုံထဲသွားကျူနေတာမျိုးတွေ မလုပ်ခဲ့ကြပါ။ ပညာ ာ ကောင်းစွာသင်ရင်း လုပ်ငန်းခွင်ဝင်ရင်း သိက္ခာရှိရှိပဲ ချစ်ခဲ့ကြသည်း သူ့မှာ အတိတ်ရဲ့အားနည်းချက်တွေရှိသူမို့ အခွင့်အရေးဆိုတာမျိုးလည်း မယုခဲ့ပေ။ ဒီလိုအဆင့်အတန်းရှိခဲ့သူမို့ ဒီလို သိက္ခာမဲ့သည့်လုပ်ရပ်မျိုး လုပ် ဘတ်သည်ဟု အထင်မခံချင်ခဲ့။

''မောင်''

သရာပါရင်ကွဲနာ

"တင်"

''ဘာလို့ငြိမ်သွားတာလဲ မြဲမှူးပြောတာ စိတ်ဆိုးသွားလို့လား''

''ဪ မြမှူး ပြောတာ ဘာစိတ်ဆိုးစရာပါ့လို့လဲ မြမှူးရဲ့၊ မောင်တစ်ခုတွေးမိလို့ပါ''

''ဘာလဲ မောင်''

''မောင်တို့ချစ်ခဲ့ကြတာလည်း ကြာပြီဆိုတော့ ဟိုဘက်ဒီဘက် ဒီဘတွေကို တွေ့ပြီး အသိပေးသင့်ပြီလို့တော့ ထင်တယ်၊ လူကြီးတွေရဲ့ သဘောတူလက်ခံမှုရှိတဲ့အချိန်ကျရင် မောင်တို့လက်ထပ်ဖို့ ကြိုးစားကြတာ ပေါ့'

''ကြိုးစားကြမယ်ဆိုတာက ဘယ်လောက်ကြာအောင်လဲ မောင့် မိဘတွေက မောင့်ကို လက်ထပ်မပေးနိုင်အောင် ချို့တဲ့သူတွေလည်း မဟုတ် ဘဲနဲ့ မောင် အဲဒီလိုကြီးပြောနေတာ မြမျူး မကြိုက်ပါဘူး မောင်ရယ်၊ မိဘကို အားနာသလိုပုံစံမျိုးဖြစ်နေတာ ဘယ်လိုနားလည်ရမှန်းတောင် မသိ တော့ဘူး''

မိဘအရင်းတွေ မဟုတ်လို့ပါ။ ပြစ်မှုမှတ်တမ်းရှိသူ ကလေးတစ် ယောက်ကို သနားလို့ မွေးစားခဲ့ကြတာပါလို့ သူ ပြောမထွက်ပေ။ သွား ဘယ်ဘဝကလာတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလူမျိုးကိုမှ ပြောမပြမိစေနဲ့။ လူ့အိုတာ တချို့က ရောက်နေတဲ့နေရာကိုမကြည့်ဘဲ အတိတ်ကိုပြန်လှန်ပြီး နှိမ်ချအထင်

သေးချင်ကြတယ်ဟု ဖေဖေက မှာထားခဲ့သည်။ ပြန်ပြောလို့လည်း အထင် ကြီးစရာကာင်းသည့်အတိတ်မှ မဟုတ်ခဲ့တာ။

''ဟိုလေ မြမျူးရယ်၊ အဲဒါတွေက လူကြီးတွေနဲ့တွေ့ကြည့်ပြီးရင် အဆင်ပြေသွားမှာပါ၊ ဒီကိစ္စနွဲပတ်သက်ပြီး မောင်တို့က ငြင်းခုန်နေရမယ့်သု

တွေမှမဟုတ်တာ''

်လက်ထပ်ဖို့စိတ်ကူးမှရှိသေးဘူးလို့ ပြောတာဘဲ တော်ပါသေး တယ် တကယ်ပဲ မောင့်ကိုတော့ အားကိုမရတော့ဘူး''

''ဪ မနက်ဖြန်ကျရင်တောင် မောင့်ကို အမှုအဝ်ထားတဲ့သူနဲ့ တွေ့စရာလေးရှိလို့ မောင် ရုံးတက်နောက်ကျမယ်ထင်တယ်၊ ဒါမှမဟုတ် ရုံးကိုလာပြီးမှပဲ သွားလိုက်ရမလား မသိဘူး"

''မောင် အဆင်ပြေသလိုလုပ်လေ'' ''ဒါဆို ပြန်ကြရအောင်၊ မောင် အမှုသွားအမှုလာ ပြန်စစ်ကြည့်

ရဦးမယ်၊ မောင့်ကို အမှုအဝိတဲ့သူဘက်မှာ မရိုးသားမှုတွေရှိနေတယ်ထင် လို'' ''အင်း ခက်ပါတယ် မောင်ရယ်၊ အရင်ဆုံး တရားစွဲချင်တဲ့သူတိုင်း

လည်း တရားလိုမဟုတ်ကြဘူး၊ တစ်ဖက်ကို ထိခိုက်နှစ်နာစေချင်တာနဲ့ သူတို့က အရင်တရားစွဲတော့တာ၊ မတရားမှန်းသိလည်း ဘက်လိုက်တတ် တဲ့ရှေ့နေတွေလည်း ရှိနေတော့ သူတို့ပဲ နိုင်နေကြတာပေါ့''

''မောင်ကတော့ အမှန်အတိုင်းပဲ လုပ်မှာပါ'' ''မောင့်စိတ်ကို သိပါတယ်၊ အမှန်တရားဘက်က အရမ်းကို စေ့ စပ်သေချာပြီး တော်တဲ့ရှေ့နေကြီး''

''အဟင်း မောင့်ချစ်သူတစ်ယောက်ပဲ မောင့်ကိုမြှောက်ပြောဖူး တယ်''

ဗျူးတပေ

င္ဘာရာပါရင်ကွဲနာ

♦ 99

''မောင့်ကို ချစ်တာကို''

ဒီလိုကြည်နူးစရာအချိန်လေးတွေ ဖြတ်သန်းရတာ ချစ်သူဘဝရဲ့ အမှတ်တရလေးတွေပါပဲ။ မြမျှးကြွယ်ဆိုသော ချစ်သူလေးကို တစ်သက်မခွဲဘူးဆိုသော သစ္မွာတွေဖြင့်။

ဗျူးစာပေ

"သား ဘာလို့ အဲဒီလိုပြောခဲ့ရတာလဲ၊ သားက မေမေတို့သား အရင်းမဟုတ်ဘူး မွေးစားခဲ့တာဆိုပေမယ့် မေမေတို့က မိတတို့ဝတ္တရားရှိတဲ့ အတိုင်း အားလုံးပြီးပြည့်စုံအောင် လုဝ်ပေးမှာပါ"

''သားအပေါ် အရမ်းတာဝန်ကျေခဲ့တော့ သား အားနာလို့ပါ မေမေ၊ စုဆောင်းထားခဲ့သမျှ ငွေတွေကလည်း ပင်စင်နားတာနဲ့ အိမ်ဝယ်ရ ကား ဝယ်ရ သားအတွက် ပညာတွေသင်ပေးရနဲ့''

''သားရယ် ဖေဖေတို့က အခြေအနေမဲ့မှ မဟုတ်ဘာ၊ လုပ်ငန်း နှစ်ခုလောက်မှာလည်း ရှယ်ယာဝင်ထားတယ်၊ ဒီတစ်သက်နေဖို့ စားဖို့ အဆင်ပြေပါတယ်၊ ဖေဖေတို့မှာ အမွေပေးစရာဆိုလို့လည်း သားတစ်ယောက် ပဲရှိတယ်၊ ဖေဖေတို့က သားကို မွေးစားသားလို့ကို မထင်ဘူး၊ သားသမီး အရင်းတွေမရှိခဲ့လို့လားတော့ မသိဘူး၊ သိတတ်နားလည်လွန်းတဲ့သားကို ဖေဖေတို့က တစ်သက်လုံး စောင့်ရှောက်သွားမှာပါ သားရယ်'' ''ဖေဖေရယ်''

ံသူ့အဖေအရင်းကတော့ သူ့အပေါ် ဒီလိုဖေတ္တာတွေမရှိခဲ့ပေ။

သုမမယ်အရွယ်လေးကို မိသားစုရှိသော ဒေါ်လေးဆီမှာ မျက်နှာလွှဲခဲ့ပစ် အဝ်ထားခဲ့ပြီး ထောက်ပံ့မှုမရှိ ပြန်ကြည့်မှုမရှိဘဲ ဥပေကွာပြုထားခဲ့သည်။ သေသလား ရှင်သလားမသိရတာကြောင့် သူ့မှာ စိတ်ဆိုးရမှာလား၊ နာ ကြည်းရမှာလား ဝေခွဲမရစိတ်များနှင့် ဝမ်းနည်းနာကျင်ရုံပဲ တတ်နိုင်ခဲ့တာပါ။ ဒေါ်လေးကိုတော့ သူ့တစ်သက် ဘယ်တော့မှ အမုန်းတွေပြေမည်မထင်။

ရက်စက်မှုတွေ နိုင်စက်မှုတွေ စာနာမှုမရှိတာတွေ အနိုင်ကျင့်ခဲ့ ဘာတွေက သူ့အတွက် သေရာပါဒဏ်ရာတွေပါ။ ဖေဖေတို့သာ မမွေးစား ခဲ့လျှင် သူ့ဘဝက ထောင်ကထွက်ပြီး ခိုကိုးရာမဲ့ ဘယ်လိုတွေ လေလွင့် ပျက်စီးနေမည်မသိ။

''ລາລະ'

"පුතු පෙරේ"

''သားချစ်သူကို သားဘဝအကြောင်း ပြောပြထားသေးလား''

"မ မပြောရသေးဘူး ဖေဖေ"

"အေး ဘယ်တော့မှ မပြောမိစေနဲ့သား၊ ဖေဖေတို့မွေးစားတယ်ဆို တာတော့ သိချင်သိကြလိမ့်မယ်၊ ဖေဖေတို့သားသမီးမမွေးဘူး၊ ရှိတဲ့ကလေး ဟာ မွေးစားတာလို့သိတဲ့သူကများတော့ တစ်ဆင့်စကား၊ တစ်ဆင့်နားနဲ့ သိချင်သိနိုင်တယ်လေ၊ ဒါပေမဲ့ သားက ဘယ်လိုပတ်ဝန်းကျင်က ကလေး ဆိုတာတော့ ဘယ်သူမှ မသိဖို့လိုတယ် သား၊ အဲဒါက သားအနာဂတ် အိမ်ထောင်ရေးမှာ မထိခိုက်ဖို့ပါ"

"လူတွေက လူလူချင်းအထင်ကြီးလေးစားဖို့ထက် အထင်သေး ရူတိချချင်ကြတဲ့သူတွေက များတယ်၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့ဘဝအကြောင်းအ ရင်းကို သနားစာနာဖို့ထက် ဝေဖန်ကဲ့ရဲ့ချင်ကြတာပဲသား၊ မေမေတို့အတော့ သားကို အဲဒီလို အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့အကျင့်စရွိက်ဟာ မျိုးနိုး

သာရာပါရင်ကွဲနာ

ဗီဇကြောင့်လို့ တရားသေသတ်မှတ်လို့မရဘူး ပတ်ဝန်းကျင်အနေအထားအရ မပြောင်းလဲချင်ဘဲ ပြောင်းလဲသွားရတာ ရှိတယ်၊ မေမေတို့ကတော့ သားကို နားလည်ပါတယ် သား၊ အဲဒီဘဝမှာ သားပျော်လို့နေခဲ့တာ မဟုတ်ဘူးဆို တာ"

"ဖေဖေ့ကြောင့်ပါ ဒေါ်လေးကြောင့်ပါ၊ ဖေဖေသာ သားကို ဒေါ် လေးဆီမှာ မထားခဲ့ရင် သား အဲဒီလိုဘဝရောက်မှာမဟုတ်ဘူး၊ သား အဲဒီအလုပ်တွေကို ဝါသနာပါလို့ လုပ်ချင်လို့လုပ်ခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူး၊ တကယ် ကို သား မလုပ်ချင်ခဲ့ပါဘူး"

''ယုံပါတယ် ယုံပါတယ် သားရယ်၊ မေမေတို့ သားကိုယုံပါတယ်'

ဝမ်းနည်းစွာ ရှက်ရွံ့နေဆဲမို့ သူ့အသံတွေ တုန်ယင်အက်ရှနေတာ ကို မေမေက ပခုံးလေးကိုဖက်ပွေ့ပုတ်ပြီး နှစ်သိမ့်သည်။ သူ ပို၍ဝမ်းနည်း လာပြီး မေမေ့ကိုဖက်ကာ ငိုချလိုက်မိ၏။

''သားရယ် ဘာလို့ ဒီလောက်ဝမ်းနည်းနေရတာလဲကွယ်၊ သားမှာ မေမေတို့ ရှိတယ်လေ သားရယ်''

''သားမကောင်းတာတွေ လုပ်ခဲ့မိတာ အခုထိ ရှက်နေတုန်းပဲ မေမေ၊ ပြစ်မှုမှတ်တမ်းရှိခဲ့တဲ့အတွက် အမြဲတမ်းတွေးပြီး သိမ်ငယ်နေမိတုန်းပဲ''

"အဲဒီစိတ်ကို ကောင်းတဲ့ဘက်ကိုတွေးကြည့်ပါ သား၊ ဒါကို သား လုပ်ချင်ခဲ့သည်ဖြစ်စေ မလုပ်ချင်ခဲ့သည်ဖြစ်စေ မကောင်းတာကို ရှက်ရမှန်း ကြောက်ရမှန်းသိတဲ့လူက နောက်ထပ်မကောင်းတာလုပ်ဖို့ ဝန်လေးသွားပြီ မဟုတ်လား၊ တချို့ဆို မကောင်းတာလုပ်ရမှာလည်း ဝန်မလေးဘူး၊ ပြစ်ဒဏ် ကျခံရမှာလည်း ဝန်မလေးဘူး၊ ထောင်ထဲကို ဝင်လိုက်ထွက်လိုက် အပြင် ရောက်ရင် ဆိုးလိုက်ပေလိုက် ခိုးလိုက်၊ တကယ်ဆို အဲဒီလိုလူမျိုးတွေကမှ တိုင်းပြည်အတွက်လည်းမကောင်း၊ သေားစုအတွက်လည်းမကောင်း၊ သူ့ ကိုယ်သူအတွက်လည်းမကောင်း အဲဒီလိုလူမျိုးတွေကမှ တကယ်ကို ရှက် စရာကောင်းတဲ့ဆန်ကုန်မြေလေး သူပိုတွေပါ သား''

"ဒါကိုပဲတွေးပြီး သိစ်ငယ်နေရင် သားမှာ ဝေဒနာတွေများပါတယ် သားရယ်၊ အတတ်နိုင်ဆုံး မေ့နိုင်အောင် ကြိုးစားပါ၊ အခု သူ့ကလေးတွေ လည်း အရွယ်ရောက်လောက်ပြီ၊ ဘယ်လိုတွေရပ်တည်နေကြတယ်မသိဘူး၊ မုဆိုးမတစ်ယောက်အနေနဲ့ ကလေးနှစ်ယောက်အတွက် ရုန်းကန်ရတာ သူ လည်း ပင်ပန်းခဲ့မှာပါပဲ၊ သားကတော့ သူ့မိသားစုအတွက် စားစာခံအဖြည့်စံ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်လိုပဲ သဘောထားလိုက်ပါ၊ သူ့မိသားစုအဆင်ပြေအောင်လုပ် ပေးခဲ့ရတဲ့အတွက် တစ်ဖက်က တွေးရင်အပြစ်ဖြစ်ပေမယ့် ကျန်တစ်ဖက်က တွေးရင် သား ကုသိုလ်ရပါတယ်"

ရင်ဖွင့်ပေါက်ကွဲလေတိုင်း ဒီလိုဖြေသိမ့်တတ်သောကြောင့် ရင်မှာ ဝေဒနာတွေသက်သာစေတာကတော့ အမှန်ပါ။ သူ့ကိုစိတ်ဓာတ်ခွန်အားတွေ ပေးနေသော ဖေဖေ မေမေတို့ရဲ့ ကျေးဖူးကိုတော့ သူ ဘယ်တော့မှ မေ့မှာ မဟုတ်ပေ။ ဒါကြောင့်လည်း စေတနာ မေတ္တာအပြည့်ဖြင့် ပေးနေသော အခွင့်အရေးတွေကို သူ ရသလောက်မလိုချင်ခဲ့တာပါ။

''ဖေဖေ မေမေ အိပ်ရာဝင်တော့မယ်ဆို သား နှိပ်ပေးမယ်လေ''

"မန္နိပ်ရပါဘူး သားရယ်၊ ဖေဖေတို့က ကျန်းမာရေးကောင်းပါ တယ်၊ သားကတစ်နေကုန် အလုဝ်တွေနဲ့ မအားလပ်ဘဲ ပင်ပန်းနေမှာပေါ့ သား၊ သွားပြီး အနားယူပါ"

''ဒါဆို သား ကန်တော့ပါရစေ''

''အေးကွယ် နေ့တိုင်း မိဘကို ရှိခိုးကန်တော့အိပ်တတ်တဲ့သား လေး စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာပါစေ၊ အလုပ်အကိုင်တွေ အဆင်ပြေပြီး

www.burmeseclassic.com

∲ ر8

9

အောင်မြင်ပါစေ သားရယ်''

''ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ပါစေ ဖေဖေနဲ့မေဖေ''

ဖေဖေ မေမေတို့ မေတ္တာရိပ်အောက်မှာနေရတာ သူ့အတွက် အေးချမ်းမှုတွေ ရပါသည်။ ထိုမေတ္တာတွေရဲ့ နွေးထွေးမှုကြောင့် သူ့ဘဝ လုံခြုံမှုလည်း ရှိပါသည်။ ဒါပေမဲ့ အတိတ်ရဲ့အရိပ်တွေကိုတော့ သူ့စိတ်က ဘယ်လိုမှ ဖျောက်ဖျက်လို့မရပေ။

လွမ်းဆွတ်တမ်းတစရာမဟုတ်သော်လည်း နာကျင်မှုတွေဖြင့် အမြဲ လိုအမှတ်ရနေခဲ့သည်။ ကိုယ်လုပ်ခဲ့မိသမျှတွေအတွက် လူတွေရဲ့အထင်သေး ရှတ်ချစွာပြောဆို ရိုက်နှက်ခံခဲ့ရတာတွေ တစ်နေ့မှမေ့လို့မရ။ အမောတကော ထွက်ပြေးခဲ့ရသည့်ပုံရိပ်တွေ၊ စိတ်တိုင်းမကျတိုင်း ရိုက်နှက်ပြောဆိုတတ်သည့် ဒေါ်လေးအကျင့်ဆိုးတွေ။ ထိုအရာတွေဟာ သူ့နောက်မှာ စွဲထင်ကပ်ရင်း။

အခန်း (၁၁)

''သူလည်း ရှေ့နေတစ်ယောက်ပဆြိုရင် အသိုက်အဝန်းကောင်း မယ့်ပုံပါ၊ သူ့အဖေက ထောင်ပိုင်မှူးကြီးအဆင့်ထိလုပ်ခဲ့ဖူးတယ်ဆိုတော့ အကျင့်စာရိတ္တကအစ ပြောစရာလိုမှာမဟုတ်ဘူး''

''သူ့ အမေကလည်း ကျောင်းအုပ်ရာထူးကနေ ပင်စင်ယူထားတာ ပါ။ မိဘတွေရဲ့ပြောဆိုသင်ပြဆုံးမမှုတွေကြောင့် သူက သိတတ်လိမ္မာယဉ် ကျေးတဲ့သူတစ်ယောက်ဖြစ်နေတာပါ ဖေဖေ''

''အေးလေ ဖေဖေလည်း ရာထူးကြီးနဲ့ ပင်စင်ယူခဲ့တာဆိုတော့ စည်းကမ်းရှိတဲ့ဝန်ထမ်းမိသားစုကို လက်မခံနိုင်စရာမရှိပါဘူး၊ အရင်တည်းက အစိုးရဝန်ထမ်းဆိုရင် ဘာအလုပ်ပဲဖြစ်ဖြစ် သိကွာရှိတယ်လို့ထင်ကြတာပဲ၊ ဖေဖေ့မိဘတွေလက်ထက်က အစိုးရဝန်ထမ်းဖြစ်မှဂုဏ်ရှိတာကွဆိုပြီး နိုင်ငံ့ ဝန်ထမ်းလုပ်ခိုင်းခဲ့တာ၊ အခုကတော့ ခေတ်တွေလည်းပြောင်းနေပါပြီး ကုမ္ပဏီ ပိုင်ရှင်တွေ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တွေ သူ့ဘာသာငွေရှိရင် ဂုဏ်သိက္ကာလည်း ရှိလာကြတာပဲ''

ကူးစာပေ

မျိုးစာပေ

俷

''ဒါဆို သမီးကို ဘာလို့ ဝန်ထမ်းလုပ်ခိုင်းခဲ့တာလဲ၊ သမီးက စီး ပွားရေးလုပ်ရတာ ဝါသနာပါတာ''

''ဪ ဒါက သမီးအမေဆန္မရှိတာကို ဖေဖေက အားပေးတာ ပါ၊ သူက ဝန်ထမ်းကောင်းဖြစ်တဲ့ ဖေဖေ့ကို ပိုင်ဆိုင်ရတာ ကံကောင်းတယ်၊ ဘာအပူအပင်မှမရှိဘူး အေးအေးချမ်းချမ်းလေးဆိုပြီး သဘောကျတာလေ၊ သမီးကိုလည်း အဲဒီလိုဖြစ်စေချင်လို့ပေါ့ကွယ်၊ သမီးချစ်သူရွေးတာလည်း မှန်သွားတာဆိုတော့ သမီးအမေသာရှိသေးရင်လည်း ဝမ်းသာမှာပါပဲကွယ်'

ဖေဖေ့စကားကြောင့် မောင့်ကိုချစ်ရတာ အားရှိသွားတာတော့ အမှန်ပင်။ မောင်နှင့်ဖေဖေ့ကို တွေ့ပေးရမှာလည်း ဘာမှသိပ်ပြီးဝန်လေးစရာ မရှိတော့ပါ။ ဖေဖေက ထိုဆန္ဒမျိုးဆိုလျှင် ဖေဖေ့ညီမ အပျိုကြီး အန်တီသက် လည်း ဘာမှပြောမှာမဟုတ်ပေ။

အန်တီသက်က ဖေဖေ့ညီမပါ။ ဖေဖေနှင့်အန်တီသက်က မိဘတွေ ထားရစ်ခဲ့သောအမွေကို တစ်ယောက်တစ်ဝက်ခွဲခြမ်းဝေမျှတာတွေမလုပ်ဘဲ ရွှေငွေရတနာဆိုင်လေး ဖွင့်ထားခဲ့သည်။

တို့ဆိုင်မှာ ဒေါ်လေးက ဦးစီးပြီး အမြတ်များကိုထပ်ပြီး တိုးပွား အောင်လုပ်သည်။ ကျန်တာကိုတော့ သူတို့နောင်ရေးအတွက်နှင့် သူမရှေ့ ရေးအတွက်ဆိုပြီး ဘဏ်မှာအပ်ထားခဲ့သည်။ ဖေဖေရော အန်တီသက်ရော သူမအတွက်ပဲ တွေးကြတာတော့ အဓိကပါ။

''ေမေမေ''

''အင်း ပြော သမီး''

''ဟိုလေ ကိုသောတကို ဖေဖေကိုလာတွေ့ဖို့တော့ ပြောထားပါ တယ်၊ သူ ဘယ်နေ့အားမယ်ဆိုတာ''

''သမီးအန်တီသက်အားမယ့်နေ့မှ ချိန်းပါ သမီး၊ သူကလည်း

သရာပါရင်ကွဲနာ

5

သမီးချစ်သူကို တွေ့ကြည့်ချင်နေတာမဟုတ်လား၊ တနင်္လာနေ့မှ ဆိုင်ပိတ် ဘာဆိုတော့''

''အဲဒီလိုနေ့ကျတော့ သမီးတို့ရုံးတက်ရတယ်လေ ဖေဖေရဲ့၊ သမီး ခရာ မောင်ရော မအားဘူး''

''ရုံးချိန်းတွေ အမှုကိုစွတွေမရှိရင် သမီးတို့အပြင်ထွက်လို့ရတာပဲ မဟုတ်လား၊ ထမင်းစားချိန်မှာ အိမ်မှာထမင်းစားရင်း စကားစမြည်ပြောလို့ ဖြစ်တာပဲ''

''ရုံးပြန်ချိန်တွေဘာတွေဆိုရင်ရော အဆင်မပြေဘူးလား ဖေဖေ၊ အဲဒီအချိန်ဆို အန်တီသက်လည်း ဆိုင်က ပြန်ရောက်နေပြီပဲ၊ အေးအေး ဆေးဆေး တွေ့လို့ရတာပေ့ါ''

''အင်း သမီးအန်တီသက်နဲ့ညိုပြီးတော့သာ စီစဉ်လိုက်၊ အပျိုကြီး ဆိုတော့ ဇီဇာကြောင်တတ်တာလည်း သမီးသိသားနဲ့၊ သူ့မှာ သမီးကိုချစ် လိုက်တာလည်း တုန်လို့ဆိုတော့ သမီးချစ်သူကို အကဲတော့ခတ်လိမ့်မယ်၊ အပျိုကြီးတွေ ယောဂ်၅ားမရတာ အဲဒီလို ရွေးချယ်လွန်းလို့ပဲ''

''အဟင်း အကြိုက်မတွေ့တော့လည်း ဒီလိုပဲပေါ့ ဖေဖေရယ်၊ ဒီဇာကြောင်တယ်လည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ဖူးစာကံမပါတော့လည်း လွဲပြီး အပျိုကြီးဖြစ်ရတာပေါ့၊ ကိုသောတအတွက်ကတော့ မစိုးရိမ်ပါဘူး သူက သူကြီးတွေအပေါ် လည်း နားလည်မှုရှိတတ်ပါတယ်၊ ဆက်ဆံရေးလည်း ခပြုပြစ်တယ် စိတ်ရင်းလည်းကောင်းတယ်''

"အဲဒါကတော့ ရှေ့နေတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီဆိုရင် အဲဒီကျင့်ဝတ်တွေ နဲ့ ပြည့်စုံပြီဆိုတာ ဖေဖေ သိပါတယ်၊ အဓိကက သမီးအပေါ် သစ္စာရှိနို့ ကြင်နာဖို့ လင့်ဝတ္တရားကျေဖို့ပါပဲ၊ သမီးကို အိမ်ထောင်ရေးကံကောင်မှုစေချင် တယ်၊ ဒါက မိဘတစ်ယောက်ရဲ့လောဘလို့ခေါ်မလား အတ္တလို့ပို ပြောရ

പ്പുൊവ

ဗျူးစာပေ

www.burmeseclassic.com

뺢

& 33

မလားတော့ မသိဘူးပေါ့''

''ဟုတ်ကဲ့ သမီးက ဖေဖေတို့စိတ်တိုင်းကျအောင် ကိုသောတ ကို ရွေးချယ်ထားတာပါ''

"အေးပါ သမီးရယ် သမီးက ချစ်နေတဲ့သူဆိုတော့ ဒီလိုပဲပြော မှာပေ့ါ၊ လူ့စိတ်ဆိုတာ အပေါ် အကဲခတ်ရုံနဲ့လည်း သိနိုင်တာမဟုတ်ဘူး သမီးက လက်ထပ်ဖို့အထိ ရည်ရွယ်ထားပြီဆိုတော့ သူ့အကြောင်းလည်း သိဖို့လိုတာပေ့"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဖေဖေ"

သူမကတော့ မောင့်ကိုယုံကြည်လေးစားမိသည်။ ချစ်သူဘဝမှာ ကိုယ်ကျင့်တရားပျက်ပြားအောင် အခွင့်အရေးယူတာမျိုးလည်း မရှိဘူး မဟုတ်လား။

ဖူးစာကပါဖို့တစ်ခုပဲ ဆုတောင်းရတော့မှာပါ။ သူမနှင့်မောင့်ရဲ့ အချစ် သစ္စာတွေသာ မှန်ကန်ခဲ့လျှင်။ အခန်း (၁၂)

''ဒါဆို မောင်က တကယ်လိုက်ရတော့မှာပေါ့နော်'' ''ဘာလဲ မောင်က လိုက်မတွေ့ချင်ဘူးလား''

"မဟုတ်ပါဘူး မောင်တို့က ကျောင်းမှာချစ်သူတွေဖြစ် ကျောင်းမှာ တွေ့၊ ကျောင်းပြီးတော့ လုပ်ငန်းခွင်ဝင်၊ လုပ်ငန်းခွင်ထဲမှာတွေ့ ဒီလိုနေလာ ခဲ့ကြပြီး အခု မြမျူးမိ့ဘတွေနဲ့လိုက်တွေ့ရတော့မယ်ဆိုတော့ ကိုယ့်ကိုယ် ဘိုယ် ဘယ်လိုဖြစ်သွားလဲမသိဘူး၊ ငါ မိန်းမယူတော့မှာမို့ ဒီလိုအခြေအနေ

ဆျာက်လာတာပါလားဆိုပြီးတော့လေ'' ''ပြောတော့မယ် မောင်က၊ မောင် တကယ်ရော မြမျူးကိုလက်

ဆပ်ဖို့အထိ ရည်ရွဲယ်ပြီးချစ်ခဲ့တာရော ဟုတ်ရဲ့လား'' ''ဪ ဟုတ်ပါတယ် မြမှူးရယ်၊ မြမှူးက မောင့်ကို အပျော် ကြမှာစိုးရိမ်နေရတာပါ''

''ကြည့် ပြောလိုက်ရင် အရွှတ်အနောက်နဲ့၊ မြမှူးကပဲ အွန်ပျို ြာရမယ်ရှိသေး၊ ဒီမယ် မောင် မြမှူးကလေ ဖေဖေ့ကိုရော အွန်ဘီသက်

emonao

ူးတပေ

ကိုရော သေချာပြောခဲ့ပြီးသား၊ တွေ့ပြီး စကားပြောလို့ရအောင် ခေါ်လာမယ် လို့၊ မောင်နဲ့အဆင်ပြေအောင် ဆက်ဆံပေးရမယ်၊ မြမျူးက မောင့်ကို အရမ်း သဘောကောင်း စိတ်ရင်းစိတ်ထားကောင်းပြီး တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်တယ် လူကြီးသူမအပေါ် နားလည်မှုရှိတယ် ဆက်ဆံတတ်တယ်လို့ အမွှန်းတင် ထားတာ"

"ဪ ဘာလို့ အဲဒီလိုပြောထားရတာလဲ မြမှူးရယ်၊ မောင့်ကို မြမှူးနဲ့ သဘောတူနိုင် မတူနိုင် အကဲဖြတ် အကဲခတ်ကြပါလိမ့်မယ်၊ မောင့် မှာ သူတို့သဘောကျလောက်အောင် ပြီးပြည့်စုံမှုဆိုတာ ရှိချင်မှရှိမှာလေး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြည့်စုံတယ်ထင်နေပေမယ့်လည်း သမီးတစ်ယောက်လုံး ပေးလိုက်ရမယ့်သူတွေအနေနဲ့က လိုအပ်မှုတွေရှိနေတယ်လို့ထင်ချင် ထင် ကြမှာပေါ့"

''မောင်က အစမ်းသပ်ခံနိုင်တယ်ပေါ့လေ''

အင်းလို့ မဖြေမိ။ ကိုယ့်မှာ မပြည့်စုံမှုတွေနှင့် လိုအပ်ချက်တွေ ရှိနေတာ ကိုယ်တိုင်ပဲသိသည်။ ဒါပေမဲ့ဆိုလို့လည်း နောက်ဆုတ်နေလို့ မဖြစ်တော့ဘူးမဟုတ်လား။

မြမျူးနှင့်တွဲလာတာလည်း ကြာပြီဆိုတော့ လက်ထပ်ယူမှ **တန်**ပိုး ထားရာရောက်ပေမည်။

''မြမျူး ဟိုလေ မောင်တို့လက်ထပ်ပြီးရင် အိမ်ခွဲနေလို့တော့ မြစ် မယ်မထင်ဘူး၊ မောင့်မိဘတွေက အသက်ကြီးပြီဆိုတော့ သူတို့ကို စောင့် ရှောက်သင့်တယ်လို့ ထင်တယ်''

''မြမျူး ဖေဖေနဲ့ အန်တီသက်ကလည်း အသက်ကြီးနေပါပြီ မြမျူးကလည်း တစ်ဦးတည်းသောသမီးဆိုတော့ မြမျူးလည်း ခွဲထွက်နေလို့ မကောင်းဘူး'' သရာပါရင်ကွဲနာ

, &

"ဒါဆို မောင်တို့က ဟိုဘက်မှာနေလိုက် ဒီဘက်မှာနေလိုက် သင်္တိ၊ နှစ်ဖက်လုံးကို စောင့်ရှောက်မှဖြစ်မယ်ထင်တယ်နော် မြမျူး အဲဒါလေး ဆာာ့ မြမျူးမိဘတွေကို ပြောပြပေးပါ၊ အိမ်ထောင်ကျလို့ ခွဲထွက်သွားပြီး သုတို့ကို ကျေးစူးကန်းတာမျိုး မဖြစ်ချင်ဘူး၊ မြမျူးကိုလည်း ယောင်နောက် ဆဲထုံးပါဆိုပြီး မောင်နဲ့လိုက်နေရမယ်လို့ အတင်းအကြပ်မပြောရက်ဘူး"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မောင်၊ တစ်ဦးတည်းသောသားသမီးတွေ က အိမ်ထောင်ပြုတဲ့အခါ နယ်မြေလုတာနဲ့ ကွဲကြတာများတယ်၊ မောင်က အဲဒီလို နားလည်ပေးတော့ ဖေဖေတို့လည်း သဘောကျကြမှာပါ၊ မောင့် ဘေတွေကို မပြစ်ပယ်သလို မြမှူးဘက်ကိုလည်း ထည့်တွက်ပေးတဲ့အတွက် ခလ"

''ဒါကတော့ မြမှူးရယ် မြမှူးကိုချစ်တဲ့အတွက် မြမှူးကိုတန်ဖိုး သားပေးရမှာပေါ့၊ ပြီးတော့ မိဘတွေဆိုတာ မောင်တို့ကို မွေးဖွားသန့်စင် ပြီး ကြီးပြင်းအောင် ပညာတွေတတ်အောင် ပြည့်စုံမှုတွေရှိအောင် ကျွေးမွေး မြှစုစောင့်ရှောက်လာခဲ့ကြတာ၊ ချစ်သူရ အိမ်ထောင်ပြုတော့မယ်ဆိုမှ ခြေစုံ ဘန်ထွက်သွားတာမျိုးက ကျေးဇူးကန်းတာပဲလေ မောင်ကတော့ အဲဒီလိုမျိုး သုံးဝမလုပ်ချင်ဘူး''

"မောင်က မောင့်မိဘတွေကိုအရမ်းတန်ဖိုးထားတယ်နော်၊ တခြား သားသမီးတွေနဲ့ မတူသလိုပဲ၊ ဟို ဘယ်လိုပြောရမလဲ၊ မိဘတွေက မောင့် အပေါ် မိဘတွေထက်ပိုတဲ့ကျေးဇူးတွေရှိလို့ ကျေးဇူးကန်းမိမှာကို စိုးရိမ် ကြောက်လန့်နေတဲ့ပုံစံမျိုး အရမ်းကို ထိန်းချုပ်နေတဲ့ပုံစံမျိုး"

"ဟင် အင်း"

မြမျူး အဲဒီလို ယူဆလောက်အောင် သူ့ဘက်က အိုဗာတွေများ ပြစ်နေခဲ့သလား။ သားသမီးအရင်းတွေကတော့ မိဘတွေရဲပြုစုတွေင့်ရှောက် မှုကို ထူးထူးခြားခြား ကျေးဇူးတင်နေစရာမလိုဘဲ မိဘဝတ္တရားပဲ လုပ်ပေး ရမယ့် တာဝန်ပဲလို့ သာမန်ကာလျှံကာပဲ တွေးကြလိမ့်မည်။ သီးချိန်တန်သီး ပွင့်ချိန်တန်ပွင့် ချစ်သူပဲရရ အိမ်ထောင်ပဲပြုပြု မိဘတွေကပဲ တာဝန်ဝတ္တနား ကျေစွာ လုပ်ပေးသွားလိမ့်မည်ဟု ပေါ့ပေါ့တန်တန်ပဲ တွေးကြပေလိမ့်မည်း သူ့အတွက်ကတော့ ဒီလို့မဟုတ်ပါ။

ဖေဖေနှင့်မေမေက သူ့ဘဝတစ်ခုလုံးကို အမည်းကနေ အဖြူဖြင့် အောင် လုံးဝပြောင်းလဲပေးလိုက်သော မိဘထက်ကျေးဇူးကြီးမားသည့် ကျေးဇူး ရှင်စစ်စစ်တွေဖြစ်သည်။

''မောင်''

''ဟင်'

"ဘာတွေ တွေးရပြန်တာလဲ၊ တစ်ခါတလေ မောင့်မိဘတွေနဲ့ ပတ်သက်တာပြောရင် မောင် ငိုင်တွေသွားတတ်တာ ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်" "ဟင် ဪ ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး မြမျူးရယ်၊ မောင် အမှန်တရား

တစ်ခုကို မြမျူးကို ဝန်ခံရမလား စဉ်းစားနေတာပါ''

''့ဘာများလဲ မောင်''

''မောင်က ထောင်ပိုင်မှူး အငြိမ်းစား ဦးတင်အောင် အငြိမ်းစား ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဒေါ်နွယ်နီတို့ရဲ့သားအရင်း မဟုတ်ခဲ့ဘူးဆိုရင်'' ''မောင်''

"ချစ်သူဘဝကတည်းက မောင် ဝန်မခံခဲ့လို့ မြမှူး အံ့သြံသွားမှာ ပဲ၊ ဖေဖေတို့က မောင်က မွေးစားသားဆိုတာကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မသိစေချင် ခဲ့ဘူး၊ မောင်လည်း မသိစေချင်ပါဘူး၊ အဲဒါကြောင့်ဖို့ မြမှူးကို တမင်ဖုံး ကွယ်ထားခဲ့တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မောင် လက်ထပ်ဖို့ဆုံးဖြတ် လိုက်တဲ့မြမှူးကို မောင် ဆက်ပြီး မဖုံးကွယ်သင့်တော့ဘူးထင်လို့" "အဲဒီကြောင့် အခုမှပြောတာလား၊ မြမှူးအတွက်က မောင့် ဘေတွေရဲ့ရာထူးဂုဏ်ဒြစ်က အရေးမကြီးပါဘူး မောင်၊ ဒါပေမဲ့ အခုမှ ဖွင့် ပြောလာတာတော့ ဝမ်းနည်းမိတယ်၊ မောင့်အကြောင်းတွေကို အစတည်းက မြမှူး သိသင့်တယ်မဟုတ်လား၊ မြမှူးက မောင့်နောက်က အဆောင်အ ယောင်တွေကိုချစ်တာမဟုတ်ပါဘူး မောင့်ကိုချစ်တာပါ၊ မောင်ကတော့ အစ က လက်ထစ်ဖို့အထိ မရည်ရွယ်ခဲ့လို့ မြမှူးကို မပြောခဲ့တာထင်တယ်နော်"

"မ မဟုတ်ပါဘူး မြမှူးရယ်၊ မြမှူးသိပြီး မောင့်အချစ်ကို လက်မခံ မှာစိုးလို့လည်းမဟုတ်ဘူး၊ လက်ထပ်ဖို့အထိရည်ရွယ်ပြီး မချစ်ခဲ့တာ တန်ဖိုး မထားခဲ့တာကြောင့်လည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ဖေဖေတို့က မောင့်ကို သားသမီး အရင်းထက်ပိုပြီး ချစ်ခဲ့တန်ဖိုးထားခဲ့ကြလို့ မွေးစားသားဆိုတာ ဘယ်သူ့ကိုမှ မသိစေချင်ခဲ့ဘူး၊ မောင်က သူတို့ကို သစွာဖောက်မိသလို ဖြစ်မှာစိုးလို့"

မြမျူး မျက်နှာမကောင်းပေ။ တစ်သက်လုံး ဖုံးကွယ်ထားခဲ့သော မွေးစားသားဆိုတာ အခုမှ သိခွင့်ရလိုက်လို့လား။ အဆောင်အယောင် နောက် ခံဂုဏ်ဖြပ်တွေကြောင့်မဟုတ်ဘူးဆိုပါသော်လည်း အနည်းငယ်တော့ စိတ် ထိခိုက်သွားခဲ့မှာပင်။

မြမျူးပခုံးလေးကို သူ့လက်နှစ်ဖက်နှင့် ဆုဝ်ကိုင်ကာ သူ့ဘက် ဆွဲလှည့်လိုက်ပြီး မျက်ဝန်းတွေထဲကို ရီဝေဝေ စိုက်ကြည့်လိုက်၏။ မြမျူး မျက်ဝန်းအိမ်ထဲမှာ မျက်ရည်စတွေတွေ့လိုက်ရတော့ သူ ထိတ်လန့်သွားမိ သည်။

''မြ မြမှူး ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်၊ မောင်က မွေးစားသားဆိုတာ အခုမှသိလိုက်ရလို့ ချစ်ခဲ့မိတာမှားပြီလို့ စိတ်ဆိုးသွားတာလား၊ ဝမ်းနည့် သွားတာလား'`

''မဟုတ်ပါဘူး မောင့်နောက်က အဆောင်အယောင့်တွေကို ချစ်

₩.

ခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူးလို့ မြမှူး ပြောခဲ့ပြီးပြီပဲ၊ မြမှူး ဝမ်းနည်းတာကတော့ မြမှူးကို တန်ဖိုးမထားဘူးထင်လို့ပါ၊ ဒါပေမဲ့ အခု ခံစားနေရတာက မောင် ဘာကြောင့် သိမ်ငယ်မှုတွေ ရှိခဲ့တယ်ဆိုတာကိုပါ"

''ဟင်''

"မောင့်မှာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တွန့်ဆုတ်တွေဝေမှုတွေ ရှိခဲ့တယ်လေ၊ ကျေးဇူးတရားတွေထောက်ထားပြီး ကျေးဇူးကန်းမိမှာတွေ စိုးရိမ်နေခဲ့တယ်၊ မိဘအရင်းသာဆိုရင် မောင် အဲဒီလိုတွေဖြစ်ခဲ့ပါမလား၊ မြမျးကတော့ အဲဒါကို မသိဘဲ မောင့်ကိုအားမလိုအားမရတွေ ဖြစ်မိတယ်၊ စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက်မိ တယ်၊ မြ မြမျး အဲဒါတွေကို စိတ်မကောင်းဖြစ်မိတာပါ မောင်"

''မြမျူးရယ်''

မြမှူး အချစ်တွေအတွက် သူ့ရင်ထဲနင့်ခနဲ့ ခံစားလိုက်ရလေသည်။ မြမှူးက သူ့ကိုလေးလေးနက်နက် တန်ဖိုးထားကာ ချစ်ခဲ့သည်ပဲ။

''ကျေးဇူးပါပဲ မြမှူးရယ်၊ မောင့်ရဲ့သိမ်ငယ်မှုတွေအတွက် မြမှူး တစ်မျိုးဖြစ်ပြီး ရိပ်မိနေခဲ့မယ်ဆိုတာ မောင် တွေးမိခဲ့ပါတယ်၊ ဖေဖေတို့ရဲ့ ကျေးဇူးတရားဆိုတာပဲ ပြောနေခဲ့လို့ အားမလိုအားမရဖြစ်နေခဲ့တယ်မဟုတ် လား၊ မောင့်မှာတော့ အဲဒီလိုအကြောင်းတရားတွေ ရှိနေခဲ့လို့ပါ၊ သူတို့က ဘယ်လိုပဲ သားအရင်းလိုချစ်ချစ် မောင့်ဘက်ကကျတော့ အဲဒီသိမ်ငယ်မှုနဲ့ အခွင့်အရေးတွေရသလို မယူချင်ခဲ့ဘူး၊ ကိုယ့်တက်ကသာ ကျေးဇူးတရားတွေ ကို ဆဝ်နိုင်သလောက် ဆဝ်လိုက်ချင်တယ်''

''အခုတော့ မြမှူး နားလည်ပါပြီ မောင်၊ မြမှူးကို တန်ဖိုးမထား လို့မဟုတ်ဘဲ အဲဒီ အားနည်းချက်ကြောင့်ဆိုတာ မြမှူး အဲဒီလို ယုံကြည်လို့ ရခဲ့လားဟင် မောင်''

''အင်း ဟုတ် ဟုတ်ပါတယ် မြမှူး၊ မောင် မြမှူးကို အရမ်းချစ်

သေဂျပါရင်ကွဲနာ

အသိပေးလို့မဖြစ်ပါ။

ဘာပါ၊ အရမ်းကိုတန်ဖိုးထားတာပါ၊ မောင့်ကိုယ်မောင်ထက်တောင် မြမှားကို တန်ဖိုးထားမိပါတယ်၊ ဒါ မောင် အပိုစကားပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါမေမဲ့ ဖေဖေ မေမေတို့က မောင့်အတွက် ဆပ်မကုန်တဲ့ကျေးစူးရှင်တွေမို့ မောင် တွေဝေခဲ့ရတယ်၊ နှောင့်နှေးခဲ့ရတယ်၊ တွန့်ဆုတ်ပြီး နောက်ဆံတင်းခဲ့ရတယ်''

''အခုရော မောင့်မိဘတွေကို ဖွင့်ပြောပြီးပြီလား''

''မြမျူးနဲ့ချစ်သူတွေဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ပြောပြထားပါတယ်၊ မြမျူး ကိုတွေ့ချင်လို့ ခေါ်လာစေချင်တယ်၊ မြမျူးကို မောင့်မိဘတွေနဲ့တွေ့ပေးဖို့ လည်း မောင် စီစဉ်ထားပါတယ်''

''ဒါဆို မြမှူး မိဘတွေနဲ့ မောင်တွေ့ပြီးရင် မောင့်မိဘတွေအိမ် ကို မြမျုံးလိုက်လာခဲ့ပါမယ်''

''ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မြမျူး၊ မောင် ဘာကောင်မှန်းသိသွားပေ မယ့် အချစ်မပြယ်လို့ပါ''

> ''မြမှူးက မောင့်ကိုချစ်တာကိုး မောင်ရယ်'' ''မြမှူးရယ် မောင်လည်း အရမ်းချစ်ပါတယ်''

ရင်ထဲမှာ တင်းကြပ်နေသောအရာတစ်ခုတော့ အနည်းငယ်ပေါ့ ပါးသွားခဲ့သည်။ မွေးစားသားပါဆိုတာ ဖုံးကွယ်မထားချင်ဘူး မဟုတ်လား။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လိုအသိုက်အဝန်းက လာခဲ့သည်ဆိုတာတော့ ဘယ်လိုမှ

မြမျူးနဲ့မဝေးချင်လို့ မဝေးချင်လို့ပါ မြမျူး။

- -

ကျီးတပေ

www.burnese

٥

ဗျူးတပေ

အခန်း (၁၃)

''မောင်သောတနော်''

''ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျ''

''အလုပ်က သမီးနဲ့အတူတူပဲဆိုတော့ သမီးနဲ့ကျောင်းကတည်း ကတွေ့ခဲ့ကြတာပေါ့''

''ဟုတ်ကဲ့''

'''ဒါဆို တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက်သိပြီးကြလို့ ဒီ လောက်အချိန်ထိ မြဲလာခဲ့ကြတာပေါ့''

"ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ အဲဒီလိုပါပဲ ခင်ဗျာ"

''မိဘတွေက အငြိမ်းစားယူသွားပြီဆို'' ''ഗുഗ്ഗിഗഡ്''

''လူချင်းမတွေ့ဘူး မမြင်ဘူးပေမယ့် သတင်းစာတွေ ဂျာနယ်တွေ ထဲမှာတော့ဖတ်ဖူး မြင်ဖူးနေပါတယ်၊ ထောင်ပိုင်မျှးကြီးအနေနဲ့ သူ့ရဲ့လုပ်ငန်း ကြိုးစားမှုလေးတွေပေါ့၊ တချို့သောသူတွေနဲ့မတူတဲ့ ရိုးသားမှုလေးတွေ အသိအမှတ်ပြုခံရတာဆိုတော့ တော်ရုံလူတော့ မဟုတ်ဘူးပဲ''

''အမေကလည်း အငြိမ်းစား ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးဆို``

''ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျ''

''နာမည်က ဒေါ်ဘယ်သူ''

''ဒေါ် နွယ်နီပါ''

``ကြားဖူးသလိုပဲ ထားပါတော့၊ မင်းရဲ့ဒီအသက်အရွယ်နဲ့ သူတို့က အငြိမ်းစားပင်စင်စားတွေဖြစ်နေပြီဆိုတော့ မြမှူးလေးမိဘတွေလို အသက် ကြီးမှ မင်းကိုမွေးကြတာထင်တယ် ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား''

. ''ဗျာ ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့''

မြမှူးအဖေရော အဒေါ်ရော မေးခွန်းတွေ စေ့စေ့ပေါက်ပေါက် မေးနေကြတာမို့ သူ့မှာစိုးရိမ်စိတ်တွေဖြင့် အသက်တောင်ရှူလို့မဝပေ။ သူက မွေးစားသားပါဆိုတာ မြမျူး ပြောပြထေားရသေးလို့ပဲလား။ အခု သူရော ပြောသင့်ရဲ့လား။

မြမှူးက မသိမသာ သူ့ကိုခေါင်းလေးရမ်းပြတော့ သူ ဒီအတိုင်း ငြိမ်နေလိုက်ရသည်။ တွေ့တွေ့ချင်းမှာ ပြဿနာမဖြစ်စေချင်လို့ပဲဖြစ်မည်။ မြမျူးအဒေါ်က သူ့ကိုခေါင်းအစခြေအဆုံး အကဲခတ်နေကာ

''ဥပဓိရုပ်ကတော့ သန့်ပါတယ်၊ စိတ်ဓာတ်ကလည်း မြမျူးက အရမ်းကိုချီးကျူးထားတော့ ပြောစရာတော့လိုမယ်မထင်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ တစ် သက်စာကောင်းဖို့အတွက်တော့ လိုတယ်၊ အနိတီတို့က အနိတီတို့တူမလေး ကို တန်ဖိုးထားတယ်၊ မင်းက အန်တီတို့ထက်တန်ဖိုးထားပေးမှ စိတ်ချွနိုင်

''ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် မြမျူးကို တန်ဖိုးထားပါတွယ်" ''ပါးစပ်ကတော့ လူတိုင်းပြောတတ်တယ်၊ လက်တွေ့မှုကောင်း ဖို့အရေးကြီးတာ၊ ယောက်ျားတွေက မရခင်ဖျာလိုလိပ် ထိပ်ပေ့ဖြာင်၊ ရလည်း

ြီးရော ဖျာလိုခင်း နင်းချေဖို့ဝန်မလေးကြဘူး၊ လက်မထစ်ရခင်တော့ သစွာ တွေ အကြင်နာတွေ မေတ္တာတွေ ရွှန်းရွှန်းဝေနေပေမယ့် ကလေးတစ်ယောက် ရကြည့်ပါလား၊ အိမ်ပူတယ် အိမ်ဆူတယ် နားငြီးတယ်တွေ ဖြစ်လာရော"

"အန်တီသက်က ယောက်ျားရဖူးတာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ အဲဒါတွေ ဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ"

''အမယ်လေး ယောက်ျားတွေအကြောင်း ရဖူးမှပဲ သိရမှာလား၊ အန်တီသက်မှာ သူငယ်ချင်းလေးငါးယောက်ရှိတာ တစ်ယောက်မှ ယောက်ျား ရတာ ကမကောင်းကြဘူး အရက်သောက်တဲ့သူ မိန်းမရှုပ်တဲ့သူ၊ လောင်း ကစားလုပ်တဲ့သူ၊ အငယ်အနှောင်းထား စပွန်ဆာထားတဲ့သူနဲ့၊ အရင်ကတော့ ချစ်လှပါချည်ရဲ့ သစွာရှိလှပါချည်ရဲ့ မရရင်ပဲ သေတော့မလိုလိုနဲ့ စွတ်အတင်း လက်ထပ်ခဲ့ကြတာ အခုကျတော့ ငါးစိမ်းမြင်လို့ ငါးကင်ပစ်ကြတာနေမှာ ပေါ့''

''အန်တီသက်ရယ် အဲဒီလိုယောက်ျားချည်းပဲဆိုရင် လူကောင်း တောင် တစ်ယောက်မှကျန်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဖေဖေ့လိုယောက်ျားမျိုးတွေရော မရှိတော့ဘူးလား၊ မေမေသေသွားတာတောင် နောက်အိမ်ထောင်မပြုဘဲ သစ္စာရှိတယ်၊ အန်တီသက်နဲ့ မြမျူးကိုလည်း သံယောစဉ်တွေနဲ့ မေတ္တာတွေ အပြည့်အဝနဲ့ စောင့်ရှောက်တယ်၊ အသောက်အစား လောင်းကစားလည်း ဘာဆိုဘာမှမရှိဘူး''

"ဒါက တစ်ရာမှာတစ်ယောက်ပါအေ၊ ယောက်ျားဆိုတာမျိုးကု" "ကဲပါ ညီမလေးရယ် ညည်းအဲဒီလို ယောက်ျားတွေမကောင်း ကြောင်းအပြစ်အနာရှာပြောတတ်လွန်းလို့လည်း ယောက်ျားမရတာ၊ အခု မောင်သောတကို ထမင်းကျွေးမယ်ဆို ပြင်တော့လေ၊ ညည်းမြောတဲ့စကား တွေနားထောင်နေတာနဲ့ အားနာစရာတွေတောင် ကောင်းနေပြီ" ''ရပါတယ် အန်ကယ်''

ငာကပြင်ကွဲနာ

"အန်တီသက်က 'တကယ်ပဲ"

မြမှူးကလည်း သူ့ကိုအားနာနေပုံရပါသည်။ အပျိုကြီးဆိုတော့ လည်း သူ့ခံယူချက်နှင့်သူ ပြောချင်ရာပြောမှာပေါ့။ သူ့မှာသာ အားနည်းချက် မရှိလျှင် ဒါကို ဟာသတစ်ခုလို ရယ်စရာလုပ်ပစ်မိမှာပါ။

အခုတော့ ဘာကိုမှန်းမသိဘဲ အနေကျဉ်းကျပ်သလို ခံစားရသည်။ ထမင်းစားခန်းထဲရောက်တော့လည်း ဧည့်သည့်ရောက်မှာမို့ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ချက်ထားသော ထမင်းဝိုင်းမှာ မြမျူးက ဂရုတစိုက်ရှိပေမယ့် အနိတိသက်က အနေတည်လွန်းသည်ဟု ထင်မိသည်။

''စားလေ မောင်၊ အနိုတီသက်က ဟင်းချက်လက်ရာတော့ တကယ်ဂွတ်တယ်၊ ယောက်ျားရရင်တော့ အဲဒီယောက်ျား တကယ်က ကောင်းမှာပဲ''

"တော်စမ်းပါအေ ယောက်ျားတွေက အရင်ခေတ်ကလို အချက် အပြုတ်ကောင်း အိမ်ထောင်မှုထိန်းသိမ်းနိုင်တဲ့မိန်းမမျိုးကို မက်ရကောင်းမှန်း လည်းမသိတော့ပါဘူး၊ အိမ်မှာ စားမကောင်းရင် သူတို့အပြင်ထွက်ရဖို့အတွက် ဆင်ခြေတောင်ရသေးတယ်လို့ တွေးနေကြတာ၊ စိတ်ညစ်တာ အိမ်ပူတာကို အကြောင်းပြ၊ အငယ်အနှောင်းထား အပျော်ရှာချင်ကြတာ၊ သားသမီးတွေ အနာဂတ်ဆိုပြီး နောက်ဆံတင်းတာမျိုးလည်း မရှိကြတော့ပါဘူး၊ အန်တီသက် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဆိုရင် ငံ့ခြံဝင်း ငံ့ခြွားပဲလို့အောက်မေ့ပြီး သားသမီး တွေကို သူ့ဘာသာရှာဖွေကျွေးမွေးနေရတယ်လေ၊ ကလေးတွေအဖေမဲ့မှာ စိုးလို့ ကွာရင်းလို့ကလည်း မဖြစ်ဘူး"

''လူတစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ဆိုတာ ကံခြင်းတွေမှတူပါဘူး အန်တီသက်ရယ်၊ အန်တီသက် တကယ်လို့ ယောက်ျားသာယူနဲ့ရင် အန်တီ သက်ယောက်ျားက အဲဒီလိုမျိုး ဟုတ်ချင်မှဟုတ်မှာပေါ့"

"အမယ်လေး မယူပါရစေနဲ့ မယူပါရစေနဲ့၊ မယူခဲ့မိတာပဲ ခင် ကောင်းကောင်းပါ၊ အန်တီသက်ကို ပိုးကြ ပန်းကြတဲ့သူတွေက တစ်ယောက် ကအရက်သမားဖြစ် တစ်ယောက်က မိန်းမတစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်ယူနဲ့၊ အမယ်လေး ငါ သူတို့ကို မယူမိတာ ကံကောင်းလိုပါလားလို့ တွေးပြီး ကြက်သီးတောင်ထမိတယ်"

"ဪ အန်တီသက်နဲ့ရရင် အဲဒီလိုဖြစ်ချင်မှဖြစ်မှာပေ့ါ အန်တီ သက်ရဲ့၊ အခု အန်တီသက်ကိုမရလို့ တစ်ယောက် အသည်းကွဲပြီး အရက် သမားကြီးဖြစ်သွားတာလား၊ တစ်ယောက်က အရွဲ့တိုက်ပြီး မိန်းမတွေ ပွေရှုပ်နေတာလားမှ မသိနိုင်တာ"

"တော်စမ်းပါအေ ညည်းက ယောက်ျားတွေကောင်းကြောင်းတွေ ဝဲ ဖြေလျှော့ပြောနေရအောင် သူတို့ဘက်က ရှေ့နေခရထားလို့လား၊ ယောက်ျားတွေဆိုတာကလေ အပြောတစ်မျိုး အလုပ်တစ်မျိုး၊ အပေါ်ယံ တစ်မျိုး အတွင်းတစ်မျိုးတွေအေ့၊ ယုံမှတ်ပြီး ဝုံအပ်ဖို့တော့မစဉ်းစားခဲ့၊ သူတို့ အကြောင်း သေချာလေ့လာ၊ မျိုးရိုးဗီစကအစ သိအောင်ကြိုးစား၊ အတွင်း စိတ် ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာ စမ်းသပ်၊ ဒါတောင်မှ အလိမ်ခံရရင် ခံရချင်သေး တာ၊ အဲဒီလိုဆိုလို့ကတော့လေ မိန်းကလေးဘဝကတော့ တစ်သက်လုံး နှစ်မွန်းပြီလို့သာ အောက်မေ့"

အန်တီသက်စကားတွေကြောင့် မလုံမလဲဖြစ်ကာ သူ့မျက်နှာ ထားတတ်အောင်ပင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဒီလောက်စေ့စပ်သေချာပြီး ယောက်ျားတွေကို အယုံအကြည်နည်းခဲ့လို့ အပျိုကြီးဖြစ်နေသည်ဆိုတာ သံသယဖြစ်နေစရာပင်မလိုတော့ပေ။

သူ ထမင်းဆက်စားလို့မရအောင် လည်နင်နေတာမို့ မြမျူးက

သူ့ကိုကြည့်ပြီး ပျာယိပျာယာ ဖြစ်သွားလျက် ရေဖန်ခွက်ကိုလက်လှမ်းကာ

"မောင် လည်နှင်လို့လား၊ ရေသောက်လိုက်လေမောင်၊ မောင်က ဘင်းမှထည့်မစားတာ၊ ထမင်းတွေချည်းစားနေတာကိုး၊ ထမင်းစားရင်း ရေ ဆောက်တတ်ရင် ဟင်းရည်လေးတော့ သောက်ရတယ်မောင်ရဲ့၊ ငါးခေါင်း ခြွှဲရည်ဟင်းလေးသောက်ကြည့်ပါ၊ ဒါ မြမှူးလက်ရာဆိုပေမယ့် ကောင်းပါ ဘယ် မြည်းကြည့်ပါဦး"

"ရ ရပါတယ် မြမှူး၊ မောင် ရေသောက်လိုက်ရင် ရပါတယ်" "ထမင်းတော့ ဆက်စားဦးနော် မောင်၊ ဘယ်လောက်မှ မဝင်သေး

ဘွး''

သာရာပါရင်ကွဲနာ

"အမယ်လေးအေ၊ လက်တောင်မထပ်ရသေးဘူး တမောင်မောင်နဲ့ နားကြားပြင်းကတ်လိုက်တာ"

''ညီမလေးရော စကားပြောဆင်ခြင်မှပေ့ါကွာ၊ မောင်သောတက သမီးရဲ့ချစ်သူဆိုပေမယ့် အခုမှ ပထမဆုံးရောက်ဖူးတဲ့ ဧည့်သည်လေ၊ နားဝင် ဆိုးတဲ့စကားတွေ မပြောသင့်ဘူး''

"ဪ အစ်ကိုက ဖအေနဲ့အဒေါ်ရေ့မှာ တမောင်မောင်နဲ့ မဆင် မခြင်ခေါ်နေတာကျတော့ နားဝင်ချိုနေသလား၊ သူတို့ကတောင် ဆင်ခြင် ရမှန်းမသိမှတော့"

"ကဲပါ အန်တီသက်ရယ် မြမျူးတို့မှားသွားပါတယ်၊ မြမျူးတို့ ဆင်ခြင်ပါမယ်၊ ထမင်းအေးအေးဆေးဆေး စားပါရစေတော့ မောင့်ကို အဲ ခေါ်လာမီတာ အားတောင်နာတယ်၊ တကယ်ပဲ အန်တီသက်နဲ့တော့"

မြမျူး စိတ်ကောက်သလို နှတ်ခမ်းလေးစူလိုက်မှ ထမင်းဝိုင်းလွှက် စသတ်ပြီးသည်အထိ အသံတိတ်သွားတော့သည်။

သူ့မှာသာ ဘဝတစ်ခုနှင့်ပတ်သက်ပြီး အားနည်းချက်မရှိခဲ့လျှင်

www.burmeseclassic.com

00 🗞

얜

အနီတီသက်ရဲ့စကားတွေအတွက် သူ ဘယ်လိုမှ ခံစားရမည်မဟုတ်ပေ။ အခုတော့ ဘာပဲပြောပြော ခြောက်လှန့်ခံနေရသလို ထိတ်လန့်ချောက်ချား သွေးပျက်နေခဲ့ရသည်။ မြမှူးနှင့်သူ့ဘဝ ရှေ့ဆက်လိုမှ ဖြစ်ပါ့မလား။ ဟင့် အင်း အဲဒီလိုလည်း မဖြစ်ပါ။

ေးရရင်ဆိုသောအတွေးကလည်း သူ့အသည်းနှလုံးတွေကိုဆုဝ် ချေညှစ်သလို ခံစားရသည်။

မြမှူးရေ မဝေးချင်တော့လည်း။

အခန်း (၁၄)

''သမီးလေးက လှလိုက် ချောလိုက်တာကွယ်၊ မင်းသမီးလေး ကျနေတာဖဲ၊ မိဘတွေက ဘယ်လိုကုသိုလ်မျိုးနဲ့များ ဒီလိုသမီးလေး မွေး လိုက်ပါလိမ်''

''အန်တီလည်း အရမ်းကိုချောပြီး ကျက်သရေရှိပါတယ်၊ ငယ်ငယ် က က**ဆို** ဒီထက်မက အများကြီးချောခဲ့လှခဲ့မှာပဲ''

''အဲဒါတော့ မပြောနဲ့ သမီးရေ၊ သမီးတို့အန်တီကို လူပျိုတွေဝိုင်း ဝိုင်းလည်နေတဲ့ကြားက မရရအောင် အန်ကယ်ပိုးပန်းခဲ့ရတာ၊ သူက ရွေး ရင်းရွေးရင်း အပျိုလေးကနေ အပျိုကြီးဖြစ်လာ၊ အန်ကယ်ကလည်း စိတ်ရှည် ရှည်နဲ့စောင့်လာခဲ့လို့ နောက်ဆုံး စွဲဆုရတယ်ဆိုပါတော့ကွယ်၊ ဖူးစာကံက တော့ အသက်ကြီးမှဆုံရတယ်ပြောပါတော့''

''အို ကိုအောင်ကလည်း သမီးကို ဘာတွေပြောနေမှန်းမသိဘူး'' ''ကိုယ်က ဟိ''

"သားက မွေးစားသားဆိုတာ မြမှူးကို သား ပြောပြထားပါတယ် ဖေဖေ"

မျိုးတပေ

ဗူးစာပေ

0j 🗞

"ဟင် သား"

''သား ဒါ ဒါဆို''

မေမေတို့မစိုးရိမ်စေရန် လက်ကာပြလိုက်သည်။ ဘဝအရင်းခံအထိ ပြောပြမထားဘူးဆိုတာ မေမေတို့သဘောပေါက်သွားမှာပါ။ မြမှူးက နှတ် ခမ်းလေးပေါ်မှာ အပြုံးနုနုလေးတင်လျက်

"မောင်က အဲဒီအတွက် သိမ်ငယ်မှုရှိနေတာကို မြမျူးက မသိခဲ့ ဘူး ချစ်သူသက်တမ်းကြာတာတောင် မောင်ဘာလို့ လက်ထပ်ဖို့မပြောခဲ့တာ လဲ၊ ငါ့ကိုများ လက်ထပ်ယူဖို့အထိ တန်ဖိုးမထားလို့များလားလို့လည်း တွေး ခဲ့ဓိတယ်၊ နောက်ပြီး မောင်က ဓိဘတွေကိုကျေးဇူးဆပ်ချင်တယ်ဆိုတာ လည်း စဏစဏပြောတယ်"

"თგ"

''အခုခေတ်မှာ သားသမီးအရင်းတွေတောင် အဲဒီလိုတွေမပြော ကြတော့ဘူးလေ၊ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်တာ ပညာသင်ပေးတာ၊ မင်္ဂလာ ဆောင်လက်ထပ်ပေးတာအားလုံး မိဘဝတ္တရား မိဘတာဝန်လို့ပဲ အောက်မေ့ သတ်မှတ်နေကြတာ၊ တကူးတက်နဲ့ ကျေးဇူးပြန်ဆပ်မှဖြစ်မယ်ဆိုတာမျိုး ဘယ်သူမှ မပြောကြတော့ဘူး၊ မောင်ကတော့ အဲဒီလိုမဟုတ်ဘဲ လက်ထပ် ဖို့ကအစ တွန့်ဆုတ်တွေဝေနေပြီး အန်တီတို့ကျေးဇူးတွေ ဘယ်လောက် ကြီးမားတယ်ဆိုတာပဲ တစ်ချိန်လုံးပြောနေတော့ မြမှူး သံသံယတွေဝင်နေ

ိ''အဲဒါနဲ့ပဲ သားက''

''အန်တီတို့က သူဟာ မွေးစားသားပါဆိုတာ ဘယ်သူ့ကိုမှ မသိစေချင်ဘူး၊ ဒါကလည်း သူ့ကိုချစ်လို့ သူ့ကိုသိမ်ငယ်မှာစိုးလို့ဆိုတာ ပြောပြပါတယ်၊ အဲဒါကြောင့် မောင့်ကို မြမျူးလည်း ပိုပြီးသနားမိ နားလည် =quuqcnyp

) ac

ాహిళీరుట్''

''ဪ'

ဖေဖေနှင့်မေမေဆီက သက်ပြင်းချသံသဲ့သဲ့လေး သူ ကြားလိုက် သည်။ ဒီလိုသိလိုက်ရလျှင် ချစ်သူကများစွန့်ခွာသွားမလားလို့ သူ့အတွက် င်းနိုမ်နေကြမှာပါ။

မြမျူးဆီက ဒီလိုစကားကြားမှ စိတ်သက်သာသွားခဲ့ကြတာ ဖြစ် သိမ့်မည်။ မေမေက မြမျူးလက်ကလေးကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး

"သမီးဆီက ဒီလိုစကားကြားရတာ အန်တီတို့ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကွယ်၊ အန်တီတို့က သားလေးကို မွေးစားသားလို့ မအောက်မေ့နိုင်အောင် ကို ချစ်ခဲ့ကြတာပါ၊ သားလေးက လိမ္မာသိတတ်တယ်လေ၊ ဝမ်းခွဲလွယ်ပြီး မွေးရတဲ့သားအရင်းဆိုရင်တောင် ဒီလိုတန်ဖိုးရှိတဲ့သားဖြစ်ပါ့မလားလို့ တွေး မိသေးတယ်"

"အဲဒါကတော့ တကယ်ပါ သမီး၊ အန်ကယ်တို့က သားကို သားအရင်းလိုချစ်တယ်ဆိုတာ အပိုစကားမဟုတ်ပါဘူး၊ မိဘဝတ္တရားအတိုင်း ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ခဲ့တယ်၊ ပညာသင်ပေးခဲ့တယ်၊ သား မင်္ဂလာဆောင် ခင်လည်း တင့်တောင့်တင့်တယ် ခမ်းခမ်းနားနား လုပ်ပေးမယ်၊ မြေး မြစ်တွေ အထိ တာဝန်ကျေအောင် ကြိုးစားမယ်၊ ဒါဟာ မေတ္တာတရားကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့စေတနာစိတ်တွေပါ"

''သား သားအပေါ် အဲဒီလောက်ကြီး ကောင်းပေးစရာမလိုပါဘူး ဖေဖေတို့ကျေးရူးတရားတွေက သားအပေါ် ဆပ်မကုန်အောင်တင်နေတော့''

''ဖေဖေတို့ကို မိဘအရင်းတွေလို သဘောထားရင် အဲဒီလိုသဘော မထားပါနဲ့ သား၊ သား ကြည်နူးဝီတိဖြစ်ရမှာ ကံကောင်းတယ်လို့ တွေးရမှာ၊ အခုဆို သားချစ်သူကလည်း သားကိုနားလည်ပေးတယ်၊ လွှား ဘယ် လောက်ပျော်စရာကောင်းလဲ၊ လူဖြစ်ရကျိုးနပ်ပြီလို့တောင် တွေးလို့ရတယ် ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား သား''

သူ ခေါင်းမည်ိတ်မိပါ။ ထိုမေတ္တာကြွေးတွေအတွက် သူ့ဘက်က ပေးဆပ်ခွင့်ဆိုတာမျိုး ရချင်သေးသည်။

သွေးသားရင်းချာတွေတောင် သူ့အပေါ် ထိုမေတ္တာမျိုးမပေးခဲ့ကြ ဘူးမဟုတ်လား။ ဖေဖေကတော့ လူ့ဘဝမှာ မရှိတော့လို့သာ သူ့ကိုစွန့်ပစ် ခဲ့သလိုဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

ရှိခဲ့လျှင်တော့ မွေးထုတ်ထားသည့်သားတစ်ယောက်အပေါ် ဒီလို ရက်စက်မှာမဟုတ်ဘူးဟု ထင်မိ၏။

"သား"

''ဗျာဗျာမေမေ''

"သားဖေဖေပြောတာ ကြားတယ်မဟုတ်လား၊ သား သိမ်ငယ် တာတွေစိုးရွံ့တာတွေ ဘေးဖယ်လိုက်ပါတော့ သားရယ်၊ မေမေတို့မေတ္တာ တွေလည်း အပြည့်အဝရနေတယ်၊ ချစ်သူရဲ့နားလည်မှုလည်းရတယ်၊ အဲဒီ တော့ သားက သမီးလေးနဲ့လက်ထပ်ပြီး မေမေတို့အတွက် မြေးလေးတွေ မွေးပေးဖို့သာ စဉ်းစားပါတော့ ဟုတ်ပြီလား သား"

''ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ပါ မေမေ ဒါပေမဲ့''

''ဘာဖြစ်လဲ ့သား'

''မြမျူး ဒေါ်လေး အန်တီသက်က''

"ဒီလိုပါ အန်တီရယ် မြမှူးအဒေါ် ကလေ အပျိုကြီးပီပီ နည်းနည်း ဇီဇာကြောင်ချင်တာပါ၊ မောင်လိုက်လာတဲ့နေ့က ယောက်ျားတွေကို သေချာ လေ့လာပြီးမှယူရမယ်၊ အရက်သမား ဖဲသမား မိန်းမပွေရှုင်တဲ့သူမျိုး ဖြစ်မှာ စိုးလိုလေ" သရာပါရင်ကွဲနာ

"ဪ သားရယ် ဒါကတော့ မိန်းကလေးရှင်တိုင်းဘက်က ငံဆိုမ် ကြတာပဲပေါ့၊ ကိုယ့်သမီးလေးကို လင်ကောင်းသားကောင်း ရစေချင်တာ ဒိဘမေတ္တာပဲပေါ့၊ သားသမီးအတွက်ဆို အတ္တကြီးခွင့်လည်း ရှိကြတယ်၊

အ်ကို ငါ့ကိုမယုံလို့လားဆိုတာမျိုး သားတွေးလို့မဖြစ်ဘူးနော် သား''

''သား အဲဒီလိုတော့ မတွေးပါဘူး ဒါပေမဲ့ ဟို''

''ဘာမှပြောမနေနဲ့တော့ သား၊ သားတို့နှစ်ယောက် လက်ထပ်ဖို့ အစီအစဉ်ရှိပြီဆိုရင် မေမေတို့လူကြီးချင်းတွေ့ကြည့် စကားပြောကြည့်မယ်၊ သမီးရှင်ဘက်က စိတ်ကျေနဝ်အောင် မေမေတို့အားလုံး လိုက်လျောပေး မယ်''

''သား လုံးဝမျက်နှာမငယ်စေရဘူး သား၊ သမီးလေးကိုလည်း ဖေဖေတို့မြင်မြင်ချင်း သမီးလေးလို သဘောထားမိတယ်၊ သားအတွက် ဇနီးမယားကောင်းဖြစ်လိမ့်မယ်လို့လည်း ထုံကြည်တယ်၊ မိသားစုဘဝလေး ဖြစ်ရင် အရာအားလုံး ပြည့်စုံသွားပြီပေါ့ သားရယ်''

"အန်ကယ်တို့မေတ္တာတွေက မောင်ပြောသလိုပါပဲ၊ မိဘအရင်း တွေထက်တောင် မေတ္တာတရား ကြီးမားပါတယ်၊ မောင့်ကို ဘယ်လိုတွေ့ပြီး များ မွေးစားခဲ့ကြတာလဲဟင်၊ သွေးရင်းသားရင်းမွေးချင်းထဲက မောင့်မိဘတွေ ဆုံးပါးသွားလို့ မွေးစားခဲ့ကြတာထင်တယ်"

''හරි ග් ිි නියිත''

အမှတ်မထင် မြမျူး မေးခွန်းကို မေမေ ဘယ်လိုဖြေရမှန်းမသိ ဖြစ်သါားသလို ဖေဖေလည်း မျက်စိမျက်နှာပျက်သွားသည်။ သူကတော့ ဖေဖေတို့ကို အမှန်အတိုင်း ဖြေလိုက်စေချင်သည်။

ဒါမှ မြမျူး ပြတ်သားစွာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်မှာမဟုတ်လား။ ဇာတ် ဇစ်မြစ်ကိုသိလို့ မြမျူး ရွံမုန်းသွားလည်း တစ်ဘဝစာလွှမ်းဆွေးရုံပိမဟုတ် ols ♦

4

လား။ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေက ပျက်ယွင်းသွားသော မျက်နှာကို ချက်ချင်းပင် ဣန္ဒြေဆယ်လိုက်နိုင်ကာ

"အင်း အဲဒီလိုပဲ ပြောပါတော့ သမီး၊ ဆွေမျိုးနီးစပ်ထဲက ဆုံးပါး သွားတဲ့အချိန်မှာ ကလေးလေး ကျန်ခဲ့တယ်၊ အန်ကယ်တို့လင့်မယားနှင် ယောက်ကလည်း သားသမီးမရတဲ့အခါကျတော့ သားကိုမွေးစားလိုက်ကြတာ ပေါ့"

''မောင် ဘယ်အရွယ်လောက်က မိဘတွေဆုံးသွားလို့ မွေးစား ခဲ့ရတာလဲဟင်''

''ဟင် အဲ လေး လေးငါးနှစ်သားအရွယ်မှာပါ၊ အဲဒီအရွယ်ကနေ ဆိုတော့ သံယောစဉ်ပိုကြီးသွားတာပေါကွယ်၊ သားက ငယ်ငယ်တည်းက လိမ္မာရေးခြားရှိတယ်လေ''

"ဪ မောင်က မျိုးရိုးဗီဒအကျင့်စာရိတ္တကောင်းတဲ့ အသိုက် အဝန်းက လာတာဆိုတော့ ငယ်ငယ်တည်းက လိမ္မာသိတတ်တာနေမှာပေ့ါ၊ တချို့ကလေးတွေက ကြီးမှလိမ္မာသိတတ်ပေမယ့် ငယ်ငယ်ကတော့ အရမ်း ဆိုးကြတာ"

''အင်း အင်း ဟုတ်တယ်''

အမှန်တရားတွေမဟုတ်သည့်အတွက် ဖေဖေနှင့်မေမေ မြှမျှးစကား တွေဖြေရတာ အယောင်ယောင်အမှားမှား ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့။ သူ့အတွက်နှင့် ဖေဖေ မေမေတို့ မုသာဝါဒတွေ ကျူးလွန်နေရတာ သူ စိတ်မကောင်းပေ။ အရာအားလုံးအတွက် သူကသာ အပြစ်မကင်းသူမဟုတ်လား။

''ဟို မြမျူးကို ထမင်းကျွေးဦးမယ်မဟုတ်လား မေမေ၊ သား ထမင်းပွဲပြင်လိုက်မယ်လေ''

''အို မေမေပြင်ပါ့မယ် သားရဲ့၊ သားက သမီးလေးနဲ့သာ စကား

=ာတှပါဝင်ကွဲနာ

♦ 00

ခုပ္ပ်ကနေပါ"

''တို မဟုတ်တာန် မြမျူးလည်း ကူလုပ်ပေးပါ့မယ်''

``ကဲ ဒါဆို လာ သမီးလေး၊ ဧည့်သည်လိုမနေတာက မိသားစု ငင်ပေါ့ကွယ်၊ အန်တီကတော့ အိမ်ခေါ်ထားချင်နေပြီနော် သမီးလေး'`

''မေမေ အဲဒီကိစ္စက ဒီလိုတော့ရှိတယ်နော်''

''ဘယ်လိုများလဲ သား''

"သားတို့လက်ထပ်ပြီးခဲ့ရင်တောင် မြမှူးက တစ်ဦးတည်းသော သမီးဆိုတော့ သားတို့အိမ်မှာ အမြဲခေါ်ထားလို့ မဖြစ်ဘူး၊ သားတို့အိမ်လည်း ခဲ့နေမှာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် မျှနေမယ်လို့ မြမှူးကို သား ကတိ ပေးထားတယ်"

"ဪ ဟုတ်လား သား၊ ဒါလည်း ကောင်းပါတယ်၊ တစ်ဦး ဘည်းသော သားသမီးတွေဆိုတော့ ဒီလိုဖြစ်ရမှာပဲလေ၊ နှစ်ဖက်မိဘတွေ ဘက် တွေးပေးရမှာပေါ့၊ ကဲ လာ သမီးလေး ထမင်းပွဲပြင်ပြီး စားလိုက်ရ အောင်"

ထမင်းပွဲကို မြမှူးပါ ဝိုင်းကူပြင်ပေးတော့ ဖေဖေနှင့်မေမေ သဘော ကျနေကြသည်။ မြမှူးကု . ထင်ပေါ် အောင် ဟန်ဆောင်နေတာမဟုတ်ဘဲ ဝိတ်ရင်းလုပ်ကိုင်ပေးနေသည့်ပုံမို့ သူလည်း ကျေနပ်မိသည်။

''မြမူး ထည့်စားနော် အားမနာနဲ့''

''အားမနာ့ပါဘူး မောင်ရယ်၊ မိုသားစုဝင်တွေပဲဥစ္စာ နော် အန်တီ''

''ဒါပေါ့ကွယ် အခုလို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းနဲ့ သားအပေါ်လည်း နား လည်ပေးတော့ အန်တီတို့က ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ သားက မွေးစားသွား ဆိုတာကို သိမ်ငယ်မှုဖြစ်ဖြစ်နေတယ်လေ၊ အဲဒါကြောင့် အန်တီတို့က ဘယ် သူ့ကိုမှ မသိစေချင်ခဲ့တာ၊ သားကိုမွေးစားပြီးတော့လည်း တာလန်ကျနေတဲ့

ဗျူးတပေ

്യൂനെ

နေရာကနေ တခြားမြို့နယ်ကို တန်းခနဲ ရွှေပြောင်းခဲ့ကြတာ၊ တခြားသူတွေ က သိပြီးသားကို နှိမ်ကြမှာစိုးလို့ပါ''

''ဟင် ဘာကြောင့် နှိမ်မှာလဲ''

''ဟို မွေးစားသားဆိုပြီးတော့လေ အဲ အဲဒီလိုပါ''

''ဪ အန်တီတို့လို ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ မွေးစားခံရတာ ဂုဏ်တောင် ယူရဦးမှာ နောက်ဆို မောင် အဲ့ဒီလိုစိတ်တွေ မဝင်နွဲနော်''

''ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ စိုးရိမ်တယ်''

''ဘာလဲ မောင်''

''မောင်က ဖေဖေတို့ရဲ့မွေးစားသားဆိုတာ မြမှူးအဖေနဲ့အခေါ်ကို ပြောပြမထားရသေးဘူးထင်တယ်၊ သူတို့သိသွားရင် လက်ခံမပေး**နို**င်တဲ့ ပြဿနာမျိုး''

''အသိမပေးဘဲတော့ မနေပါဘူး၊ မောင်နဲ့တွေ့ပေးပြီးမှ ပြောပြ မယ်လို့ စဉ်းစားထားတာပါ''

''လက်မခံဘူး သဘောမတူဘူးဆိုရင်ရော''

''မောင့်ကို စကားပြောပြီး တွေ့ပြီးသွားတဲ့အတွက် အဲဒီကိစ္စတော့ ဖြစ်လာမှာမဟုတ်တော့ပါဘူး မောင်၊ မောင်က တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်မှုရှိတယ်၊ စကားပြောယဉ်ကျေးတယ်၊ လူကြီးသူမကို လေးစားတတ်တယ်ဆိုတာ သူ တို့သိပြီးသွားပြီပဲ''

"အဲဒါတော့ ဟုတ်တယ်၊ သားနွဲ့ကြုံဆုံပြီးရင်တော့ ဘယ်လို မိန်းကလေးရှင်ဘက်ကဖြစ်ဖြစ် သဘောမတူဘူး လက်မခံဘူးဆိုတာ မရှိ ပါဘူးကွယ်၊ အခုခေတ်မှာ သားလို တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်လိမ္မာရေးခြားရှိတဲ့ ယောက်ျားလေးတွေ ရှားသွားပြီလေ၊ သားအရင်းမဟုတ်တာတို့ မွေးစားသား တို့ဆိုတာလည်း လူ့လောကမှာ သိပ်ပြီးထူးဆန်းနေတဲ့ကိစ္စမှ မဟုတ်တာ သာ**ဂုပါရင်ကွဲ**နာ

သားရယ်''

''အန်တီပြောတာ ဟုတ်သားပဲ မောင်၊ မောင်က အ~~ရမ်းကို~~ အားငယ်စိတ်ရှိလွန်းတာပဲ''

''မောင်က မြမှူးအဖေထက် အန်တီသက်ကို စိုးရိမ်တာပါ၊ သူက ဟို''

သူ ဘာပြောချင်သည်ဆိုတာ သိ၍ မြမှူး ရယ်သည်။

''အန်တီသက်က အပျိုကြီးဆိုတော့ နည်းနည်းဖီလာကြောင်တယ် လေ အန်တီရဲ့၊ ဘယ်လိုပြောရမလဲ ယောက်ျားတွေကို အပြစ်တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုရှာရင်းနဲ့ အပျိုကြီးဖြစ်လာတာဆိုတော့ မောင်က တွေးပြီး စိုးရိမ်နေ တာ''

"ဪ မိသားစုထဲမှာ ဒီလိုလူလည်း ပါချင်ပါတတ်တာပေါ့ သားရယ်၊ သမီးလေးကိုချစ်တယ် လက်ထပ်ချင်တယ်ဆိုရင် သားက နား လည်ပေးရမှာပေါ့၊ ဘယ်လိုကိစ္စမဆို တစ်ခါတည်း ရှောရှောရှူရှူ အဆင် ပြေပြေဆိုတာ ဖြစ်ချင်မှဖြစ်မှာပေါ့၊ ဒါကို စိတ်ညစ်စရာလို့လည်း မတွေးနဲ့၊ ဖြစ်တတ်ဘဲ့သဘာဝလို့စဉ်းစားလိုက်ရင် သား စိတ်သက်သာမှာပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ မေမေ၊ ဪ မနက်ဖြန်ကျရင် မြမှူးက သူ့မွေးနေ့ ဘုရားဝင်ချင်တယ်ပြောလို့ သားရုံးပြန်နောက်ကျမယ်နော်၊ တကယ်လို့ နောက်ကျနေရင် သားကို ညစာစားဖို့လည်း စောင့်မနေနဲ့၊ သားတို့အပြင်မှာ တစ်ခုခုစားချင် စားလာမှာမို့ပါ"

"အေးပါ သားရယ်၊ သားက ဒီလိုအရွယ်ရောက်ပြီး ချစ်သူတောင် ရနေပြီဥစွာ မေမေတို့ကို ခွင့်တောင်းစရာမလိုတော့ပါဘူး၊ အဲဒါပဲ ကြည့်တော့် သမီးရေ သားက အဲဒီလိုတွေ သိတတ်တော့ အခုချိန်ထိ သားအွာ်တွက်နဲ့ အနိုတ်တို့အတွက်နဲ့ အနိုတ်တို့စိတ်ဆင်းရဲရတယ် ဒုက္ခများ စိုးရှိမ်ရတယ်ဆို

www.burmeseclassic.com

80 €

OF.

တာ တစ်ခါမှမရှိခဲ့ဘူး၊ သားလိမ္မာမွေးထားတဲ့မိဘတွေ မိဘဖြစ်ရကျိုးနှစ် တယ်ဆိုတာ ဒီလိုခံစားမှုမျိုးပဲ''

အပြုံးနှင့်ပီတိဖြစ်စွာ ပြောနေသော ဒေါ် နွယ်နီရဲ့မေတ္တာများက သံသယဖြစ်စရာမလိုပါ။ သူမကို ဂရုစိုက်ပေးခြင်းကလည်း မောင့်ကိုချစ်လို့ သာပဲမဟုတ်လား။ ဒီလိုမိဘမျိုးကို ရသည့်အတွက် မောင် ကံကောင်းပါ သည်။ ဒီလိုမေတ္တာမျိုးကိုရထားသည့် မောင့်ကို ဖေဖေနှင့်အန်တီသက်လည်း သဘောမတူနိုင်စရာအကြောင်းမရှိပေ။

ဒါကြောင့်မို့ သူမနှင့်မောင့်ရဲ့အနာဂတ်ကို သူမနည်းနည်းလေးမှ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုမဖြစ်တော့။ အိမ်ပြန်လမ်းမှာ သူမရင်ထဲ ကြည်နူးမှုအပြည့်နှင့်။

အခန်း (၁၅)

''ဟင် ဒါ ဒါ ဘယ်လို'' မြင်ကွင်းတစ်ခုက' မျက်ဝန်းထဲ ထင်ထင်ရှားရှား တိုးဝင်လာစဉ်

မှာ သူ့ရင်တဲ့ ပြင်းထန်စွာ ဗြောင်းဆန်သွားခဲ့သည်။ ဒေါ်တင်ထွေး မင်းမင်း နှင်းနှင်း။

ဘေး ဘေးကလူကရော။

ဖေဖေ ဖေဖေများလား။

စိတ်ထဲမှာ ဇဝေဇဝါ ကယောက်ကယက်။

ထိုအတွေးကြောင့်တစ်ကိုယ်လုံးရှိသွေးတွေ ဆောင့်ခနဲ ဖြာထွက် သွားသလို ခံစားရသည်။ ကတုန်ကယင်နှင့် ထရပ်လိုက်ပြီး ဘေးနားမှာထိုင် ပြီး ဘုရားကို အာရုံပြုကာ ပုတီးစိတ်နေသော မြမှူးကိုပင် ဂရုမစိုက်နိုင်တော့

ပါ။ အလှူခဲ့မဏ္ဏပ်နားမှာ ရွှေသင်္ကန်းဖိုးလှူဒါန်းနေသော ထိုမိသားစုကို အနီးကပ်အကွယ်ကနေ သူ ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။ ''သေ သေဈာတယ် ဒါ ဖေဖေပဲဖြစ်ရမယ်''

ဗျူးတပေ

ရင်ထဲမှာ မျိုသိပ်မထားနိုင်တော့ဘဲ ပါးစပ်ဖျားကနေ တုန်ယင်စွာ အသံထွက်သွား၏။ ဒေါ်လေးအိမ်မှာ ဖေဖေ့ဓာတ်ပုံရှိနေခဲ့တာပဲ။ ထိုဓာတ်ပုံကို အမြဲတမ်း ကြည့်သည်။ အနည်းငယ်ရင့်ရော်သွားတာကလွဲလျှင် မျက်နှာကျ နှာတံ ပါးစပ် မျက်ခုံး ဘာတစ်ခုမှ ပြောင်းလဲသွားတာမရှိ။ ဆယ်နှစ်သား ကျော်အရွယ်မှ ထားသွားခဲ့သော ဖေဖေ့ကို သူ မမှတ်မိစရာအကြောင်းမရှိ။ ဒါ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေက ဘာလို့ ဒီမိသားစုနဲ့အတူရှိနေတာလဲ။ ဖေဖေ့လက် မောင်းကို တွဲချိတ်ထားသော နှင်းနှင်းရဲ့အပြုံးများက လိုချင်တာရလို့ ကြည်နူး ဝီတိဖြစ်နေသည့်ပုံစံမျိုးဖြစ်သည်။

သူနှင့်မတိမ်းမယိမ်းအရွယ် မင်းမင်းကလည်း ကျေနှင်မှုအရိပ်အ ရောင်များနှင့်ဖြစ်သလို ဒေါ်တင်ထွေးကတော့ အရာအားလုံး ပိုင်ဆိုင်ထားရ လို့ မော်ကြွားပြုံးပျော်နေသည့်ပုံပင်။

ဖေဖေ ဖေဖေက ဘာကြောင့် ပြုံးပျော်ကျေနပ်နေရသည့်ပုံ ဖြစ် နေတာလဲ။ တကယ့်မိသားစုသဖွယ် ရင်းရင်းနိုးနီး နွေးနွေးထွေးထွေးပါ။

ဘာလဲ ဒါဘာသဘောလဲ။ သူ့ကိုပစ်ပြီး နိုင်ငံခြားမှာ အလုပ်သွား လုပ်သော ဖေဖေက ဘယ်အချိန်တည်းက ပြန်ရောက်နေတာလဲ။ သေဆုံး ပျောက်ကွယ်သွားတာလည်း မဟုတ်ဘဲ သူ့ကိုငွေလည်းမပို့ အဆက်အသွယ် လည်းမလုပ်ဘဲ အခုမှ။

"ທາະ"

သူ့စိတ်တွေရော နှလုံးသွေးတွေရော ဆူဝေနေရသည်။ သူ တမင်တကာ မတွေ့အောင် ရှောင်တိမ်းနေခဲ့သော ဒီမိသားစု ကို ဘုရားမှာမှ လာဆုံနေပြီ။ အံ့သြစရာကောင်းသည်က ဖေဖေက ဒီမိသားစု နှင့်အတူ ရှိနေခြင်းပင်။

''မောင် မောင် ဘယ်ရောက်သွားတာလဲ၊ မြမျူးမှာတော့ အနားမှာ

င္ဘာရာပါရင်ကွဲနာ

ဘောင်ရှိနေတယ်ထင်ပြီး စိတ်ချလက်ချ ပုတီးစိတ်နေတာ''

"ဪ အင်း မြမှူး မောင် ညောင်းလို့ ခဏထလာတာ၊ မြ

မြမျူး ပြီးပြီလား'

"ရေသပ္ပာယ်ပြီးရင် ပြီးပါပြီ၊ ကြာသပတေးနံထောင့်ကို သွားကြ မယ်လေ မောင်၊ မောင့်နေ့နံမှာလည်း ရေသပ္ပာယ်ကြမယ်"

''ဟို မြှ မြှမျူး သွားလိုက်ပါလား၊ မောင့်ခြေထောက်က နာနေသ

လိုပဲ''

''ဟင် မောင် လမ်းလျှောက်လို့မရဘူးလား''

''မရတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ အဆင်မပြေဖြစ်ရုံလေးပါ ခဏပါပဲ''

''မြမျူး နိုပ်ပေးမယ်လေ မောင်၊ ဘယ်နားကလဲ''

"ရ ရပါတယ် မြမျူးရဲ့ ဖြစ်တယ်နော် မြမျူးဘာသာပဲ သွားလိုက်"

''အင်း ဒါဆို မောင့်အတွက်ပါ မြမျူး ရေသပ္ပာယ်ပေးခဲ့မယ်၊

ဒီနားကပဲစောင့်နေနော် မောင်''

''အင်းပါ ဆောရီးနော် မြမျူး'' ''ရပါတယ် မောင်ရယ်၊ မောင်ခြေထောက်နာနေတာပဲဥစ္စာ''

သဘက်လေး ပခုံးပေါ်တင်ကာ မြမှူးက နေ့နံရှိသော ဘုရားတွေ ဘက်ထွက်သွားသည်။ ဖေဖေနှင့်ဒေါ်လေးတို့မိသားစုလည်း ရွှေသင်္ကန်းကပ် သည့်နေရာကနေ ထွက်လာကာ သူတို့နေ့နံတွေအလိုက် ဘုရားတွေလှည့် ဖူးကြသည်။ ဒီလောက်တောင် ဖေဖေနှင့်နွေးထွေးစွာ ရင်းနှီးနေကြတာတော့

အံ့ဩစရာပါ။ မေမေရှိတုန်းကတောင် သူညီမကို မေမေ တရင်းတနီးကြီး မနေခဲ့။ အစ်မကို အစ်မမှန်းမသိ မိုက်ရိုင်းတယ်၊ ညီမမကောင်းတော့ သွင့

မနေခဲ့။ အစ်မကို အစ်မမှန်းမသိ မိုက်ရိုင်းတယ်၊ ညမေကောင်းတော့ သွင့် ယော်ကျီဂူးကလည်း စော်ကားရဲတာပဲလို့ မေမေက တဖွစ်ပြောခဲ့တာမို့

နားယဉ်သလို မှတ်မိနေခဲ့သည်။

မေမေထိုသို့ပြောခဲ့တာမို့ ဖေဖေလည်း သိပ်အဆက်အဆံမလုပ် ခဲ့ပေ။ အခုတော့ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီးများ။

"ဟင် သွားကြတော့မှာလား"

အဆင်းလှေကားဆောင်းတန်းဘက်ဆင်းဖို့ ပြင်နေသည်မို့ အကွယ် ကနေ လိုက်ကြည့်နေရာမှ မြမှူးရှိသည့်ဘက်ုကို သူ လျှောက်သွားလိုက် သည်။

''မြမျူး မောင်တို့ ပြန်ရအောင်''

''ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲ မောင်၊ ဒီမှာ မြမှူး ရေသပ္ပာယ်လို့မ**ြီးသေး** ဘူး''

''လာပါ မြမျူးရယ် သွားရအောင်နော်''

''မောင့်ခြေထောက်က မသက်သာလို့ ဆေးခန်းပြချင့်လို့လားဟင်''

''ဪၟ အင်း ဟုတ်တယ်''

''ဒါဆိုလည်း သွားတာပေ့ါ''

မြမျူးက သူဘာဖြစ်နေသည်ဆိုတာ မသိဘဲ သူ့ကိုစိုးရိမ်စိတ်နှင့် လိုက်လာခဲ့သည်။ သူ့မှာ ဟန်ကိုယ့်ဖို့လိုနေတာကြောင့် ခြေထောက်ကို ထော့နင်းထော့နင်း လျှောက်ပြရ၏။ မြမျူးက သူ့ခြေထောက်ကိုငံ့ကြည့် လျက်

''မောင် မလျှောက်နိုင်ရင် ဓာတ်လှေကားနဲ့သွားရအောင်လေ'' ''အဲဒီဘက်ကို ပြန်သွားရမှာ အဝေးကြီးပဲ၊ စောင်းတန်းကနေပဲ

လျှောက်ရအောင်ပါ''

ဖေဖေတို့ကို မျက်ခြေပြတ်သွားမှာစိုး၍ ထိုသို့ပြောလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ကားပါကင်အရောက်မှာ မင်းမင်းက ကားမောင်း၍ ကားနောက် ခန်းမှာ ဖေဖေ ဒေါ်လေးနှင့် နှင်းနှင်းတို့ ဝင်ထိုင်ကြသည်။ သရာပါရင်ကွဲနာ

8

ကားဝယ်စီးနိုင်လောက်အောင် ချမ်းသာသွားတာ ဒေါ်လေးတို့ ထီပေါက်လို့များလား။ ဘယ်လောက်ထိ ချို့တဲ့ခဲ့သည်ဆိုတာ သူသာ အသိ ဆုံး။ သူ့ကို စားပွဲထိုး ခါးပိုက်နှိုက် သူနိုးအလုပ်တွေတောင် လုပ်နိုင်းခဲ့သည် မဟုတ်လား။ ဒါပေမဲ့ ဒေါ်လေးတို့မိသားစုကတော့ ပြည့်ပြည့်ဝဝစား သစ်သစ် လွင်လွင်ဝတ် အဆင့်မြင့်မြင့် ပညာတွေတော့ သင်ခဲ့ကြတာပါ။ တစ်ခါတစ်ခံ

ကငွေတွေနှင့် သားသမီးတွေကို ဒီလိုထားခဲ့သည်ဆိုတာတော့ မသိပေ။ ''မောင်, ဘယ်ကိုမောင်းနေတာလဲ ဆေးခန်းသွားမယ်ဆို၊ ကား

ှာ အဝတ်လျှော် မီးပှုတိုက် ဈေးရောင်းလုပ်တတ်သော ဒေါ်လေးက ဘယ်

ကလည်း ခါနေသလိုပဲ၊ ခြေထောက်နာတယ်ဆို ဖြည်းဖြည်းမောင်းလေ၊ မြမျူး မောင်းပေးရမလားမောင်''

''ဟင် နေ နေပါ မြမှူး မောင့်ခြေထောက် သက်သာပါတယ်၊ မေမေ မောင်းနိုင်ပါတယ်''

''ဒါဆို ဆေးခန်း 'မသွားတော့ဘူးလား''

''အင်း မသွားတော့ဘူး''

''ဖြစ်လို့လား မောင်ရယ်၊ ခုနကတော့ တကယ်မဖြစ်တော့ဘူး လိုလိုနဲ့ ဘုရားပေါ်ကတောင် အမြန်ဆင်းလာရပြီးတော့''

''ဖြစ်ပါတယ် တကယ်သက်သာတယ် ခြေထောက်ထဲ လေဝင် သွားလို့ မျက်သွားတာထင်တယ်၊ အခု စောင်းတန်းကနေ လမ်းလျှောက်

ဆင်းလာပြီး ကားမောင်းလိုက်တော့ သူ့အလိုလို ကောင်းသွားတာ'` ''ဒါဆို အခု ဘယ်သွားမှာလဲ၊ အိမ်ပြန်မှာလား၊ စားသောက်ဆိုင်

ဝင်မှာလား''

''ဟို မောင် စဉ်းစားလှိုက်ဦးမယ်''

ံမောင်လေ ဒီနေ့ ဘာဖြစ်နေမှန်းကိုမသိဘူး သိလ္လ§း၊ မြမှ

မွေးနေ့မှာ ဘုရားမှာအေးအေးဆေးဆေးနေ၊ စားသောက်ဆိုင်ကောင်းကောင်း မှာစား၊ ပြီးရင် ကန်လေညင်းသွားခံကြမယ်ဆို''

''ဪ အင်း ဟုတ်ပါတယ်၊ ဪ စား စားသောက်ဆိုင် ဝင် လိုက်မယ်လေ နော်- မြမျး''

ဖေဖေတို့ကားက နာမည်ကြီးဟိုတယ်ကြီးတစ်ခုအတွင်း ချိုးကွေ့ ဝင်သွားတာမို့ သူလည်း မလှမ်းမကမ်းကနေ လိုက်ဝင်လိုက်သည်။ မြမျူးက သူ့ကိုအံ့ဩစွာလှည့်ကြည့်ပြီး

"အဲဒါ စားသောက်ဆိုင်မှမဟုတ်တာ၊ အရမ်းကိုချမ်းသာတဲ့ သူဌေး တွေမှသုံးနိုင်ဖြုန်းနိုင်တဲ့ ဟိုတယ်အကောင်းစားကြီးလေ၊ အစားအသောက် တွေကအရမ်းဈေးကြီးတာမောင်ရဲ့၊ ရိုးရိုးစားသောက်ဆိုင်လောက်ပဲသွားရ အောင်ပါမောင်ရယ်၊ အစားအသောက်ချင်းတူတောင် ဟိုတယ်တွေဆိုတာက ဝန်ဆောင်ခတွေအရမ်းများတာ"

''တစ်ခါတလေပဲ မြမှူးရယ် မောင်တို့က ငွေကိုအမြဲတမ်း အလ ကားသုံးဖြုန်းနေတတ်တဲ့သူတွေမှမဟုတ်တာ၊ မြမှူး မွေးနေ့လေးမှာ မောင်က ဒီလိုနေရာမျိုးလေးမှာ ကျွေးချင်လို့ပါ''

''အဟင်း မောင်ကတော့လေ မပြောချင်တော့ဘူး''

မျက်စောင်းလေးထိုးလိုက်ပေမယ့် သူမကို ဂရုစိုက်အလေးထား သည့်အထင်နှင့် ကျေနပ်သွားဟန်တော့ရှိပါသည်။

ဒါပေမဲ့ မြမျူးကို သူ အာရုံမရောက်နိုင်ပါ။ ကြိုဘင်ဘွတ်ကင်လုပ် ထားဟန်တူသော စားပွဲဝိုင်းမှာ အရမ်းလှပသည့်မွေးနေ့ကိတ်က အဆင်သင့် ရှိနေပြီး ဖေဖေတို့က ထိုစားပွဲဝိုင်းကို သွားကြသည်။

ဒါ ဘယ်သူ့မွေးနေ့မို့ မွေးနေ့ပွဲလုပ်ပေးတာလဲ။

''ဟက်ပီးဘတ်ဒေး သား မင်းမင်း၊ ဒယ်ဒီလုပ်ပေးတာ သား

ဆာျနပ်တယ်မဟုတ်လား''

သရာပါရင်ကွဲနာ

''သိုင်းကျူးပါ ဒယ်ဒီ၊ သားက ဒီလောက်တောင် မျှော်လင့်ထား ဘာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒယ်ဒီက ဘုရားလိုက်ပို့မယ် ပြီးရင် စားသောက်ဆိုင် သောက်မှာ တစ်ခုခုကျွေးမယ် ဒီလောက်ပဲ ထင်ထားတာ''

''ဒယ်ဒီ သားကို ဒယ်ဒီလုပ်ပေးရမှာပေါ့ သားရယ်၊ သားက သိမ်လိမ်မာမာနေ၊ ဒယ်ဒီက ဒီထက်မကလုပ်ပေးဖို့တောင် စဉ်းစားထားပြီး သား''

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဒယ်ဒီ သားကြိုးစားပါမယ်၊ ဒါပေမဲ့ အခု မိသားစု နွေးနေ့ပွဲလေးကို ကျေနုပ်ပေမယ့် သားသူငယ်ချင်းတွေကို ပါတီပေးဖို့အတွက် သားကိုလုံလုံလောက်လောက် ပေးဦးနော်"

''အေးပါ သားရယ်၊ ဒယ်ဒီ ကတိပေးထားတာပဲ ပေးမှာပေါ့ သားရဲ့''

"ဒယ်ဒီ သမီးမွေးနေ့ကျရင်လည်း ကိုကို့ထက်မလျှော့ရဘူးနော်၊ လျှော့ရင်တော့ ဒယ်ဒီကို သမီးမခေါ်တော့ဘူး"

"အမယ်လေး မလုပ်လိုက်ပါနဲ့မျာ ဒယ်ဒီရှာနေသမျှ ပိုက်ဆံတွေက သမီးတို့မောင်နှမအတွက်ပါပဲ၊ အားလုံးစိတ်ကြိုက် သုံးနိုင်ပါတယ်နော် အသန်း ရယ် ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား"

''အင်း ဟုတ်ပါ့သတဲ့ ကိုကျော်ရယ် အဲဒါကြောင့် အသန်းက ကိုကျော့်ကို ကျေးဇူးတင်နေရတာပါ''

ကြည်နူးပီတိဖြစ် ပျော်ရွှင်နေသော ရယ်သံတွေက စည်ဝေနေ သည်။

ဘာလဲ ဒါ ဘာလဲ။ ဖေဖေနှင့်ဒီမိသားစုက ဒီလိုအခြေအနေဆိ ဘောင် ပတ်သက်သွားတာ ဘာကြောင့်လဲ။

ഷിഃഖവേ

ဗျူးစာပေ

₍හි 🌣

F

မြင်နေကြားနေရသမျှအရာအားလုံးကို သူ မယုံနိုင်ပေ။

''භෞරි භෞරි''

''ဟင် ဟင် မြမှူး''

"မောင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း တုန်ယင်နေသလို ပဲ၊ ဘယ်စားပွဲဝိုင်းမှာ ထိုင်မှာလဲ ဝိတ်တာလေး မေးနေတယ်လေ''

''ဪ ဟို မိသားစုစားပွဲနဲ့ သိပ်မနီးတဲ့နေရာပေ့ါ၊ သူတို့က မွေးနေ့လုပ်နေတော့ ဆူညံနေလိမ့်မယ်''

''အဲဒါဆိုရင် တခြားတိတ်ဆိတ်မှုရှိတဲ့နေရာတွေလည်း အများ ကြီးရှိပါတယ်ခင်ဗျ၊ သီးသန့်အခန်းတွေလည်း ရှိပါတယ်၊ အဲဒီဝိုင်းတွေမှာ ထိုင်မလား အစ်ကို''

''နေ နေပါစေကွာ အဲဒီလောက်လည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီနားမှာ ပဲ ထိုင်လိုက်တော့မယ်လေ နော် မြမှူး ဘာစားမလဲ မီနူးကြည့်ပြီးကြိုက်တာ မှာ''

''မောင်ကရော''

''ဂျု့စ်တစ်ခွက်လောက်ဆိုတော်ပါပြီ၊ မောင်ရင်ထဲ သိပ်မကောင်း လို့ ဘာမှမစားချင်ဘူး''

တကယ်ကို ရင်ထဲမှာ ပြည့်အနီချင်သလိုကြီး ဖြစ်နေတာကြောင့် ဘာမှစားချင်စိတ်လည်း မရှိပေ။ မြမျှးက သူ မစားချင်တာကို ဝိတ်တာလေး ကို မှာလိုက်ပြီး သူ့မျက်နှာကို အကဲခတ်ကြည့်ကာ

''မောင့်ကို မြမှူး သတိထားနေတာ၊ ဘုရားပေါ်မှာကတည်းက မျက်နှာမကောင်းဘူး၊ မောင် တစ်ခုခုဖြစ်နေလားဟင်''

''ဟင် ဘာ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး''

''မဖြစ်ဘူးလို့ မငြင်းပါခဲ့၊ စိတ်က မြမှူးဆီမှာမရှိဘဲ ပုံလွှင့်နေသလို

သာရာပါရင်ကွဲနာ

0 %

င်တ်လှုပ်ရှားနေသလိုပဲ၊ ခြေထောက်နာလိုဆိုလည်း ဆေးရုံဆေးခန်းသွားပွဲ "

''မ မဟုတ်ပါဘူး မောင် ခြေထောက်လည်း သက်သာသွားပါဦး ဘီလေ အ အမှုတစ်ခုအကြောင်း စဉ်းစားပြီး ခေါင်းထဲရောက်နေလိုပါ''

''ဘာအမှုလဲ ဘယ်လိုပြဿနာလဲ၊ မြမှူးနဲ့လည်း တိုင်ပင်လို့ရရဲ့ သားနဲ့''

"ဟို မြမှူးလည်း ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ကိုယ် ပင်ပန်းနေရတာ မောင် စိတ်အနှောင့်အယှက်မဖြစ်စေချင်ပါဘူး"

"ဪ မောင်ရယ် ကျောင်းမှာလည်း စတွေ့ လုပ်ငန်းခွင်မှာလည်း လက်တွေ့၊ မောင်နဲ့မြမှူး တိုင်ပင်ဆွေးနွေးနေကျပဲဥစွာ၊ ဒီလိုတိုင်ပင်ဆွေးနွေး သို့နှိုင်းရင်းနဲ့ အဆင်ပြေသွားတဲ့အခါ မြမှူးနဲ့မောင် စိတ်ပေါ့ပါးပြီး ပျော်သွား ကြရတာပဲလေ၊ အခုလည်း မြမှူးကို ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပြောပါ မောင် ရင်ဖွင့်ပါ၊ မောင့်ကိုကြည့်ရတာ မွန်းကြပ်သလိုတောင် ဖြစ်လာတယ်"

သူ ဒီလောက်တောင် စိတ်ဂနာမငြိမ်ဖြစ်ကာ ဣန္ဒြေပျက်ယွင်းနေ ငြိလား။ ဖေဖေတို့ဝိုင်းက တစ်ခါတလေ ရယ်သံတွေ ပျုံလွင့်လာသည့်အခါ မှာ သူ့အသည်းနှလုံးတွေ ဆုတ်ယူနှုတ်သလို ခံစားရကာ ရင်မှာအဆမတန် နာကျင်ရာသည်။ သူက ဘယ်လိုဘဝမျိုးမှာနေခဲ့ရတာလဲ။

ဖေဖေ့ရဲ့စွန့်ပစ်ခံသားတစ်ယောက်နှင့် ဒေါ်လေးတို့မိသားစုကို ကောင်းမှုတွေကျူးလွန်ကာ အလုပ်အကျွေးပြုခဲ့ရသည်။ ကိုယ်က ငွေရှာ ပေးခဲ့ရတာတောင် မဝရေဆာစားပြီး ကျောင်းနေခွင့် ပညာသင်ခွင့်လည်းမရ ခဲ့။

သူနှင့်ဘာမှပတ်သက်မှုမရှိပါဘူးလို့ ပြောထွက်ပြီး အာမခံနှင့်ထုတို့ ပေးဖို့ မစဉ်းစားသလို ကလေးသူငယ်ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းမှာနွေရစဉ် အတွင်းမှာလည်း သူ့ကိုတစ်ခေါက်မှလာမတွေ့ခဲ့ပေ။ ဒါတွေကိုဖွေဖေမသိလို့ ပဲလား။ ဒေါ်လေးက မပြောလို့မသိခဲ့ဘူးဆိုရင်တောင် သားတစ်ယောက်လုံး မတွေ့ရတာကို ဖေဖေ ဘာကြောင့်မရှာခဲ့တာလဲ။

"မောင်" -

"ဟင် မြ မြမျူး"

''မောင်ရယ် အအေးခွက်ရောက်လာတော့လည်း မသောက်ဘဲ မောင် ဘာတွေတွေးနေတာလဲ၊ အရေးကြီးတဲ့အရှက်စွဆိုရင်လည်း မြမျူးနဲ့ မတိုင်ချင်တောင် ကိုယ့်အထက်စီနီယာတွေ ဆရာကြီးတွေနဲ့ တိုင်ပင်ကြည့် ပါလာ။ အားလုံးက သင်ပေးနေတာပဲဥစ္စာ''

''အင်း မောင် မောင် အဲဒီလိုလုပ်ပါ့မယ် မြမှူး၊ ဟို မြမှူး စား လေ မောင့်ကြောင့် မြမှူး၊ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားပြီထင်တယ်''

"မြမှူးက ရပါတယ်၊ မောင့်ကိုသာ ဘယ်လောက်စိတ်ဖိစီးမှုများ နေလို့ ဒီလိုဖြစ်နေရလဲဆိုပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာ၊ မောင် အိမ်မှာပြန်ပြီး အနားယူချင် ယူလိုက်ပါလားဟင်၊ မြမှူး ဒါလေး မြန်မြန်စားပြီးရင် ပြန်ကြ တာပေါ့"

''ဪ ရ ရပါတယ် မြမျူးရယ် အေးအေးဆေးဆေး စားပါ၊ ဆောရီး မောင် ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူးနော်''

မြမျူးဘက်လည်း တွေးပေးသင့်သည်မို့ ခံစားမှုတွေ ခဏဖယ်ကာ မြမျူးကို ပြုံးပြလိုက်ရသည်။ မြမျူးက စိတ်သက်သောင့်သက်သာဖြစ်သွား သလို ခေါင်းငံ့စားနေစဉ်မှာ သူကတော့ ဖေဖေတို့ဝိုင်းက အသတွေ နားစွင့် ရင်း ဘယ်မှာနေသည်ဆိုတာ စုံစမ်းဖို့အာရုံထားနေမိသည်။

''မြမျူး မောင် မောင်တို့သွားရအောင်''

"ဟင် ခုနက မောင်ပဲ အေးအေးဆေးဆေးဆို၊ ဒီမှာ မြမှူး ကုန်တောင် မကုန်သေးဘူး" သာပါရင်ကွဲနာ

"တရားလိုဘက်ကို နည်းနည်းစုံစမ်းစရာလေးရှိလို့ မြမှုးခဲ့ ဘခော ခံကို ထောင်ချောက်ဆင်အမှုဆင်ဖမ်းဖို့ ကြိုးစားသလို စိတ်ထဲမှာထင်နေလို့ ပါး မောင် ဘေလ်ရှင်းလိုက်မယ်နော်"

· ''ဪ ဟုတ် ဖ်ာုတ်ကဲ့ မောင်''

ဖေဖေတို့က ပြန်ဖို့အားလုံးထရပ်နေပြီမို့ မြမှူးကို သူ အလော ဘကြီး ပြောလိုက်မိခြင်းပင်။ သူ ဘေလ်ရှင်းပြီး ဟိုတယ်အပြင်ဘက်ထွက် လာတော့ ဖေဖေတို့က ကားပေါ် တောင်ရောက်နေကြပြီဖြစ်သည်။

'မြမျူး တရားလိုရဲ့အိမ်က တစ်လမ်းစီဖြစ်နေလို့ မြမျူး တက္ကစီ ငှားပြန်လိုက်ပါလားနော်၊ မနက်မှ မောင်တို့ရုံးမှာဆုံကြတာပေါ့၊ ညဘက် ကိစ္စတွေပြီးရင်လည်း မောင် ဖုန်းဆက်လိုက်ပါမယ်''

"ကောင်းပြီလေ မြမှူး တက္ကစီငှားပြန်လိုက်ပါ့မယ်၊ အခု ညဘက် ရောက်နေပြီ၊ တရားလိုဆိစုံစမ်းသွားတာပဲဆိုပြီး စကားပြောမမှားစေနဲ့ဦး၊ အငြူထားပြီးတစ်ခုခုပြဿနာရှာတတ်တယ်ဆိုတာ စီနီယာတွေပြောတာ မောင် ကြားဖူးတယ်မဟုတ်လား"

''စိတ်ချပါ မြမှူး ကဲ ဒါဆို မောင် သွားပြီ၊ လုံခြုံရေးဖြစ်ဖြစ် ဝိတ်တာကိုပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်ယောက်ယောက်ကို ကားငှားခိုင်းလိုက်တော့နော်၊ မြမှူး ဟိုတယ်အပြင်ထွက်ပြီး မငှားနဲ့''

''မြမျူးကို စိတ်မပူပါနဲ့၊ မောင်သာ ဂရုစိုက်ပြီးသွားပါ''

မြမျးကို လက်ပြစိုတောင် သတိမရတော့ဘဲ ဖေဖေတို့ကားကို မျက်ခြေပြတ်မခံနိုင်၍ အလောတကြီး ကားမောင်းထွက်လာခဲ့သည်။ ဒီအချိန် မှာ မြမျူးကို စိတ်ချလက်ချ တစ်ယောက်တည်းထားခဲ့လို့ မဖြစ်သင့်ဘူးဆို တာ နားလည်ပေမယ့် သူ့အကြောင်းကို မြမျူး သိလို့မဖြစ်တာကြောင့် မထားရက်ဘဲ ထားခဲ့ရခြင်းပင်။

www.burmeseclassic.com

20J ⊗

Œ

မိသားစုတွေပျော်ရွှင်နေကြတာမို့ သူ့ကားလေး ထပ်ကြွှပ်မကွာ နောက်ကပါလာတာကို သတိထားမိကြမှာမဟုတ်ပေ။ လူချမ်းသာတွေနေ သော ရပ်ကွက်အတွင်းက စမ်းနားကြီးကျယ်သော ခြံဝင်းကြီးထဲ ဖေဖေတို့ ကားလေး ဝင်သွားချိန်မှာတော့ သူ အရမ်းကို အံ့သြပြီးရင်း အံ့သြသွားေ လေသည်။

ဒီလောက်ချမ်းသာသွားကြတာ ဘယ်သူ့ကြောင့်လဲ။ ဒေါ်တင်သန်း အနေနှင့်တော့ သိန်းထောင့်ငါးရာဆုကြီးပေါက်တောင် ဒီလိုနေရာမျိုးမှာနေ နိုင်မှာမဟုတ်ပေ။ ဖေဖေဆိုရင်ရော ဒီလောက်ကြီးပြည့်စုံဖို့ ဘယ်လိုငွေရှာ လာခဲ့တာလဲ။ သူ့အတွေးတွေက ထိုနေရာကနေ အဝေးကိုမရောက်။

အခန်း (၁၆)

''ဘာ ဘာပြောတယ် သား၊ သားအဖေနဲ့တွေ့ခဲ့တယ် အဲဒါ ဘာပြောတာလဲ''

္ ''ဘာလို့ အသံတွေက တုန်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှားနေတာလဲ၊ ရှင်းရှင်း ပြောပါ သား၊ သားနဲ့ဘယ်လိုပုံစံတွေ့ခဲ့တာလဲ၊ သားကို သူက မှတ်မိတာ လား၊ ဘာတွေပြောလိုက်လဲ သားကရော သားအဖေကို တန်းခနဲ မှတ်မိ တယ်ပေ့ါ ဘယ်လိုမျိုး'

မေးခွန်းတွေများလို့ သူ မဖြေနိုင်သေးတာမဟုတ်။ ယုံကြည်ဖို့ ခက်ခဲပြီး မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်နေသေးသလို လက်မခံနိုင်အောင် ရင်ကနာကျင် နေတာကြောင့် စကားလုံးတွေပျောက်ဆုံးနေမိခြင်းဖြစ်သည်။ သူ လက်ခါ ပြသိုက်တာကို ဖေဖေက နားမလည်နိုင်ဟန်ဖြင့်

''ဘာဖြစ်လို့လဲ သား''

''အဲဒီပုံစံမျိုးနဲ့ တွေ့ခဲ့တာမဟုတ်ဘူး''

''ဘယ်လိုပုံစံမျိုးလဲ သား၊ ဟိုဘက်နိုင်ငံမှာ အဆင်မပြွေ့ထောင်

ဗျူးစာပေ

ဗျူးစာပေ

ငသရာပါရင်ကွဲနာ

တွေဘာတွေကျလို့ အခုမှ ပြန်ရောက်လာပြီး ဒုက္ခရောက်နေတာလား''

''အဲဒီလိုဆိုရင် သား ဖြေသာဦးမယ်ထင်တယ် အခုဟာက'

''သား''

သူ အံကြိတ်ပြီး လက်သီးကိုစပ်တင်းတင်းဆုပ်ညှစ်ထားတာ ကြောင့် ဖေဖေနှင့်မေမေ အံ့အားသင့်သွားကြဟန်တူသည်။ မေမေက သူ ပခုံးလေးကို ပုတ်ပြီး

"ဘာဖြစ်လို့လဲ သား၊ သား ဘာကိုဒေါသထွက်နေတာလဲ၊ သား ဆီမှာ ဒီလိုဒေါသမျိုး တစ်ခါမှမမြင်ရဘူးတော့ မေမေ အသြလိုက်တာ သားအဖေကို မြင်ရုံပဲမြင်ခဲ့တာလား၊ ဟုတ်ရောဟုတ်ရဲ့လား သား၊ ကွဲကွာ သွားတာလည်း ကြာပြီဆိုတော့ မှတ်မိချင်မှလည်း မှတ်မိမှာပေါ့"

''သား ဆယ်နှစ်သားအရွယ်က ထားသွားခဲ့တာပါ မေမေ၊ ဆယ် နှစ်ဆိုတဲ့အရွယ်ဟာ အသိတရားတွေကြွယ်ပြီး အရာရာကိုမှတ်မိနေပါပြီး နှစ်နှစ်ကျော်လောက် ခံလာခဲ့ရတဲ့ ဒုက္ခတွေကိုလည်း မမေ့သေးပါဘူး၊ ရင်မှာ နာကျင်တယ် နာကြည်းတယ် ရှက်ရွံ့တတ်ပါတယ်''

''ဟုတ်မှာပါ လူငယ်ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းကို ရောက်လာတဲ့ သားဟာ တံခြားကလေးတွေနဲ့မတူဘူးဆိုတာ ဖေဖေ သတိထားမိလို့ ဖေဖေ ဒီလိုမျိုး မွေးစားမိခဲ့တဲ့အထိ ဖြစ်လာတာပေ့ါကွာ၊ သားက အရမ်းကို သိတတ် နားလည်တယ်၊ လူကြီးတွေရဲ့စကားကို လိုက်နာပြီး သင်ပေးတဲ့ပညာတွေကို သင်ယူလွယ်စာယ် တတ်လွယ်တယ်၊ အဲဒီကတည်းက သားက လူဆိုး လူရမ်းကား မိုက်ရိုင်းတဲ့ကလေးမဟုတ်ဘူး၊ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် ရောက် လာတယ်ဆိုတာ ဖေဖေ သိတယ်''

''သား အဲဒီထဲကို ရောက်လာရတဲ့အကြောင်းအရင်းဟာ ဒေါ်လေး

တစ်ယောက်တည်းကြောင့် မဟုတ်ဘူး၊ အဖေ့ကြောင့်လည်း ပါတယ်ဆိုတာ သေဈာသွားပြီ''

''အေးလေ သားပဲပြောတာပဲ ဖေဖေသာ သားကိုဒေါ်လေးတို့ အိမ်ထားပြီး ထွက်မသွားခဲ့ဘူးဆိုရင် ဒီလိုဘဝမျိုးရောက်မှာ မဟုတ်ဘူးဆို'

''ထားခဲ့ရုံကြောင့် မဟုတ်ဘူး၊ တာဝန်မဲ့တာကြောင့်ပါ၊ သားကိုကျ အဲဒီလိုတာဝန်မဲ့စွန့်ပစ်ခဲ့ပြီး အခု ဒေါ်လေးတို့တစ်မိသားစုလုံးကိုကျတော့ တာဝန်တွေအပြည့်အဝယူနေတာ''

''ဟင် ဘာ ဘာပြောတယ် သား ဒေါ်လေးတို့ကို တာဝန်ယူနေ တယ်ဆိုတာ''

"မြှမျူးနဲ့ ဘုရားကိုသွားတာ အဲဒီမှာ ဖေဖေနဲ့ဒေါ်လေးတို့သားအမိ သုံးယောက်ကို တကယ့်မိသားစုအရင်းလို ပျော်ရွှင်နေကြတာကို တွေ့ခဲ့တာ သားနဲ့ရွယ်တူ မင်းမင်းဆိုတဲ့ကောင်ကို ဟိုတယ်မှာ မိသားစုမွေးနေ့ပွဲ ကျင်းပ ပေးသေးတယ်"

''ဟင် ဟုတ်ရဲ့လား သားရယ်''

''သားကိုယ်တိုင် မျက်စိနဲ့မြင်ပြီး သူတို့မိသားစုအပေါ် အဖေရဲ့ ဖြည့်ဆည်းမှုတွေကို သားနားနဲ့ တပ်အပ်ကြားခဲ့တာပါ၊ တိုက်အိမ်ကြီးက လည်း ဟီးလို အကောင်းစားကားကြီးနဲ့ ဒါဟာ လတ်တလော ထီထပေါက် ရုံနဲ့တောင် မဖြစ်နိုင်တဲ့ စည်းစိမ်မျိုးပါ''

''အမယ်လေး ကြားရတာ အံ့ဩစရာကောင်းလိုက်တာ၊ ဒါကို မြင်ပြီး သား စိတ်ဒဏ်ရာရ နာကြည်းလာတာပေါ့''

ုံဘယ်လို. ဖအေမျိုးလဲကွာ''

ဖေဖေနှင့်မေမေလည်း မယုံနိုင်အောင် အံ့ဩသွားကြွပါသည်း

ငည္မက္ခါရင်ကွဲနာ

သူ့ရင်ထဲမှာတော့ မခံမရပ်နိုင်အောင် တဆစ်ဆစ်နာကျင်ကိုက်ခဲနေအ်။ မေမေ က သူ့ကျောပြင်လေးကိုပုတ်၍ ဖြေသိစ့်ကာ

''သားရယ် သားရဲ့ကံလို့သာ အောက်မေ့လိုက်ပါ သားရယ်၊ သားက မေမေတို့နဲ့ ရေစက်ဆုံချင်လို့ သူတို့နဲ့ဝေးကွာလာခဲ့ရတယ်လို့ တွေး လိုက်ရင် သားဖြေသာမှာပါ''

"ဟင့်အင်း မဟုတ်သေးဘူး မေမေ၊ ဘာကြောင့် ဒီလိုဖြစ်သွား ရတာလဲ၊ သားကို ဘာလို့ အထောက်အပံ့မလုပ် အဆက်အသွယ်ဖြတ်ပစ် ထားတာလဲ၊ အဆင်ပြေလို့ ပြန်လာရင်ရော သားကိုလိုက်မရှာ မစုံစမ်းသင့် ဘူးလား၊ သားထောင်ကျသွားတယ်ဆိုတာ ဒေါ်လေးက မပြောဘဲနေမှာ လား၊ သူ ဒီအလုပ်တွေ သားကိုခိုင်းခဲ့တယ်လို့ မပြောရင်တောင် သား ဒီလိုဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာတော့ မဖြစ်မနေ အသိပေးရမှာပါပဲ၊ ဒါဆို ဘယ်နေ ရာကနေ ဘယ်ကိုရောက်သွားတယ် ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ စုံကိုစုံစမ်းရ မှာ၊ သူ မွေးထားတာလေ သားက သူ့ရဲ့သား"

''သူ့မှာလည်း ဘယ်လိုအကြောင်းတွေ ရှိခဲ့မှန်းမှ မသိတာ သား ရယ်''

"ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်လေ အခုချိန်မှာ မြန်မာပြည်ကိုပြန်ရောက်လို့ ဒီမိသားစုကိုတောင် ဒီလိုပံ့ပိုးဖြည့်ဆည်းမှုတွေနဲ့ မေတ္တာတွေဖေး ချစ်နေနိုင် ပြီပဲ၊ ဒီလိုသူစိမ်းတွေနဲ့ ပျော်ရွှင်နေတဲ့အချိန်မှာ သူမွေးထားတဲ့သားကို နည်း နည်းလေးဖြစ်ဖြစ် သတိရမအောက်မေ့သင့်ဘူးလား"

''ဒါတော့လည်း ဟုတ်တာပဲ၊ သားဘဝကို ပျက်စီးအောင်ဖျက်စီး တဲ့မိသားစုကိုမှ ဒီလိုဖြစ်နေတယ်ဆိုတော့ သား ပိုပြီးနာကြည်းနိုင်တာပေါ့ ကွယ်၊ ဒါပေမဲ့ သားမှာ မေမေတို့ရှိတာပဲ၊ သားကို မေမေနဲ့ဖေဖေ မေတ္တာတွေ အကုန်ပုံပေးနေတာပဲ၊ သားအဖေဆီကမရတာတွေ မတောင့်တပါနဲ့ သား ရယ်၊ သားပင်ပန်းလို့ပါ''

သူ ခေါင်းကိုခါရမ်းပစ်လိုက်သည်။ အံတစ်ချက်အကြိတ်မှာ မျက် ရည်စက်က ကော်စေးပေါ်အထိ ပေါက်ခနဲ ကျ၏။ ထိုမျက်ရည်တွေက အဖေနှင့်မထိုက်တန်ပါ။ လက်ဖမိုးနှင့်ကြမ်းတမ်းစွာပင် ပွတ်သုတ်ပစ်လိုက် ပြီး

''အဖေ့ဆီကမေတ္တာတွေကိုတောင့်တလို့မဟုတ်ပါဘူး၊ သူတို့ကို ပေးနေတဲ့မေတ္တာတွေအတွက် မနာလိုတာလည်းမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ဘာ ဘာကြောင့် သားကို ဒီလိုလုပ်ရက်တာလဲ၊ သားအပေါ် နေနိုင်လွန်းတာလဲ၊ သားက သူ့ရဲ့သားမဟုတ်ဘူးလား''

''ဒါကတော့ ခန့်မှန်းပြီး နာကြည်းနေရုံခဲ့တော့ မရဘူး သား သူကိုယ်တိုင် ပြောပြမှ သားသေချာသိရမှာ''

''ဒါဆို သားက အဖေ့ကိုသွားတွေ့ရမယ်ပေ့ါ''

''တွေကြည့်ရင်တော့ အကြောင်းစုံသိရမှာပေါ့ သားရယ်၊ ဒီလိုမျိုး ဘာမှမသိဘဲနဲ့ မရေမရာ နာကြည်းနေတော့ သား ပင်ပန်းတာပေါ့''

''ဒီမိသားစုနဲ့ပတ်သက်ဆက်ဆံနေတဲ့ အဖေ့ကို သား မတွေ့ချင် တော့ဘူး မေမေ၊ အဖေလိုလည်း မခေါ်ချင်ဘူး၊ အသိအမှတ်လည်းမပြုချင် တော့ဘူး''

"အဲဒီလို သားတစ်သက်လုံး ပြည်ဖုံးကားချထားနိုင်မယ်ဆိုလုံ မေမေတို့ကတော့ ဝမ်းသာတာပေါ့ သား၊ သားကိုတစ်သက်လုံး မေမွှေလို့ပဲ ပိုင်ဆိုင်ရမယ်လေ၊ ဒီလိုမဟုတ်လို့ သားအဖေက အခြေအနေအကြောင်း ကြောင်းကိုရှင်းပြလို့ သားအဖ အဆင်ပြေသွားရင် မေမေတို့ရှင်နာရတာတွေ

သရာပါရင်ကွဲနာ

ရှိလာနိုင်တယ်၊ ရေကိုသာ စားနဲ့ဖြတ်လို့ရရင်ရမယ်၊ သွေးကိုတော့ ဖြတ်လို့ မရနိုင်ဘူးမဟုတ်လား သား''

''မေမေရယ်''

သွေးမတော်သားမစပ်သောသူတွေမှ သူ့ကိုနှမြောတွန့်တိုစွာ မေတ္တာရှိနေပါသေးလားဟု ရင်မှာ ခံစားရသည်။ ဒီမေတ္တာတွေနှင့် ကင်းလွတ် ရာကို သူ ဘယ်တော့မှ မပြေးနိုင်ပါ။

မေမေ့လက်ကလေးကို ဆုပ်ညှစ်ကိုင်လိုက်ပြီး

''အဲဒီလိုကိစ္စမျိုး ဘယ်တော့မှ ရှိလာမှာမဟုတ်ပါဘူး မေမေ၊ မေမေတို့က သားရဲ့ဘဝအသစ်မွေးဖွားပေးတဲ့ဘုရားနဲ့တစ်ဂိုဏ်းတည်းထားရ မယ့်အနန္တကျေးဇူးရှင်တွေပါ၊ သားဘဝရဲ့အရာစပ်သိမ်းကလည်း မေမေတို့ အတွက်ပဲ ရည်စူးပါတယ်၊ မေမေတို့ဆန္ဒမရှိတာမှန်သမျှ သား ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး''

''အဲဒီလိုချည်းလည်း မဟုတ်ပါဘူး သား၊ မွေးကျေးစူးဆိုတာ လည်း သူတို့မှားမှားမှန်မှန် ဆပ်လို့မကုန်ပါဘူး၊ အတွင်းကျကျအကြောင်း မသိဘဲ သားဘက်က စော်ကားမိတာမျိုးမဖြစ်စေချင်ဘူး၊ သားမိုက်ရိုင်းတဲ့ သူတစ်ယောက်ဖြစ်သွားရင် ဒီအချိန်မှာ မေမေတို့ဆုံးမသွန်သင်မှုမတတ်တာ မျိုးဖြစ်သွားမယ်လေ၊ အာဃာတတရားဆိုတာ လျှော့ရင်လျှော့သလောက် ပင်ပန်းမှုသက်သာပါတယ် သား''

"အဲဒီလို ဖျောင်းပျနားချပေးတဲ့အတွက် ကျေးစူးတင်ပါတယ် မေမေ၊ ဒါပေမဲ့ သား အလုံးစုံမဖြေသိမ့်နိုင်သေးပါဘူး၊ သားရင်ထဲမှာ နာကျင် နေတယ် မေမေ၊ မကောင်းမှုတွေကျူးလွန်ခဲ့ရတဲ့ဘဝတစ်ခုကို မေ့ပစ်လို့မရ သေးသရွေ့ အဲဒီလိုဖြစ်အောင်လုပ်ခဲ့တဲ့ တရားခံကို သား နာကြည်းနေမိ ဦးမှာပါပဲ၊ ဒီလိုလူတွေကို အဖေကမေတ္တာတွေပေးနေတော့ ဘယ်လိုမှကို မြေလိုမရဘူး''

"သား ဘယ်လောက်ခံစားရမယ်ဆိုတာ ဖေဖေ နားလည်ပေးနိုင် ပါတယ် သား၊ သားက မကောင်းမှုအပြစ်လုဝ်ရတာကို ရုက်တတ်တာဆို တော့ ဒါကို ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူးဖြစ်နေတာ ဖေဖေ သိတယ်၊ အဲဒီအချိန်က အပြစ်တွေကျေအေးဖို့အတွက် ကလေးလေးတန်မဲ့ သားရဲ့ကြိုးစားမှုတွေကို ဖေဖေ အသိအမှတ်ပြုခဲ့တာပဲ၊ အဲဒီကြောင့် သားရဲ့ကိုယ်ကျင့်တရားကို ယုံကြည်ပြီး ဒီလိုအပြစ်ကျူးလွန်ပြီး ရောက်လာတဲ့ကလေးကို ဖေဖေ မွေး စားခဲ့တာပေ့၊ အဲဒီလိုသာမဖြစ်ခဲ့ရင် သားနဲ့ဖေဖေတို့ဆုံဆည်းရမှာ မဟုတ်ဘူး လေ၊ နာကျင်နေတာတွေကို ဖြေတွေးနိုင်အောင်လို့ပါ သား၊ သားအဖေကို နာကြည်းသင့် မနာကြည်းသင့်ဆိုတာလည်း သား သူနဲ့တွေ့ကြည့်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ပါ၊ သူများသွေးသားကိုတောင် ချစ်တတ်တဲ့ဖေဖေတို့မေတ္တာတရားကို ကြည့်ပြီး ဘယ်မိဘမှ ကိုယ့်သားသမီးကို အကြောင်းမရှိဘဲ ဥပေကွာပြုမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာတွေးပါ"

ဖေဖေ့စကားကြောင့် သူ အနည်းငယ်တွေဝေသွားခဲ့ရသည်။ ဖေဖေ ပြောသလိုဆိုလျှင် အဖေ့ဘက်မှာ အကြောင်းကိစ္စတွေရှိနေခဲ့ကောင်း ရှိနေ နိုင်သည်။ ဒါကြောင့်မို့သာ သူ့ ကိုစွန့်ပစ်ထားခဲ့တာပေါ့။ ဘာအကြောင်းကိစွ ဆိုတာတော့ အဖေ့ကိုတွေကြည့်မှပဲ သိနိုင်လိမ့်မည်။ သူ အဖေ့ကိုတွေကြည့် ရမလား။

တွေ့ရင် ဘာတွေပြောမှာလဲ။ အဖေ ပြောတာတွေရော သူ ယုံ ယုံကြည်ကြည် နားထောင်ပေးဖြစ်ပါ့မလား။

ဒေါ်လေးတို့မိသားစုနှင့် ရင်းနှီးနေသော အဖေကို သူ မန်တွဲ ချင်း

www.burmeseclassic.com

DDO 🔗

ဒါပေမဲ့ တွေ့ကြည့်မှလည်းဖြစ်မည်။ ဘာကြောင့် ဒီမိသားစုက အဖေ့ကို

ပိုင်ဆိုရ်သွားတာလဲ။

အကြောင်းအရင်းတွေထဲမှာ သူ့ကိုထားပစ်ခဲ့တာဟာ အကြောင်း မဲ့သက်သက်ဆိုပါက သူ အဖေ့ကို ဘာလုပ်ရမလဲ။

မသဲကွဲသော မေးခွန်းတွေကို ကိုယ်တိုင်မေးပြီး တစ်ကိုယ်လုံးဟာ တုန်ခါလို့။

အခန်း (၁၅)

"ဘာပြောလိုက်တယ် သမီး ဖေဖေနားမရှင်းဘူး ပြန်ပြောစမ်း" "အေးလေ မဝံ့မရဲနဲ့ ခေါင်းကြီးငုံ့ပြောတာ ဘာမှန်းတောင်မသိ လိုက်ဘူး"

"ဟို ဒီလိုပါ မောင် မောင်ကလေ သူ့ဖေဖေတို့ရဲ့သားအရင်း မဟုတ်ဘူး၊ မွေးစားသားဆိုတာကိုပြောတာပါ"

''~~າກ~~າ''

"ဟင် အဲဒါက ထောင်မှူးကြီး ဦးထင်အောင်နဲ့ ကျောင်းအုပ်ဆရာ မကြီးက မိဘအရင်းတွေမဟုတ်ဘူးလို့ ပြောတာလား"

သူမ လေးပင်စွာနှင့်ပင် ခေါင်းလေးကိုတစ်ချက်တည်း ဆတ်ခနဲ ညိတ်ပြလိုက်သည်။ မောင့်ကို သူမက သံသယကင်းစွာ အတ္တကင်းစွာ ချစ်နိုင်ပေမယ့် ဖေဖေနှင့်အန်တီသက်က ရှောရှောရှူရှူ လက်ခံမပေးမှာ စိုးရိမ်နေမိလို့ပါ။ ဖေဖေက ဒီလောက်မဟုတ်ပေမယ့် အန်တီသက်က လူတိုင်း ကို တန်ဖိုးထားဖို့ ဝန်လေးတတ်သူမဟုတ်လား။

ဗျူးတပေ

QIF

အခုလည်း ထင်သည့်အတိုင်း ဒေါ်လေး မျက်နှာ မှုန်ကုတ်ရှုံ့မဲ့ သွားကာ

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲအေ အစတည်းက အဲဒီကောင်လေးက သား အရင်းမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ညည်း မသိဘူးလား"

''သူ့ အဖေနဲ့ အမေက ဘယ်သူ့ ကိုမှ ပြောမပြဖို့တားထားလို့ မောင် မပြောခဲ့တာပါ၊ အခုကတော့ နှစ်ဖက်မိဘတွေဆီ တွေ့ကြည့်ပြီးပြီဆိုတော့ မိဘတွေမသိစေချင်တဲ့ကြားက မောင်က ပြောပြခဲ့တာပါ''

"အဲဒါဆိုရင်တော့ ပြန်စဉ်းစားဖို့လိုပြီ အစ်ကို၊ မွေးစားပြီဆိုကတည်း က ဘယ်မျိုးရိုးက လာတယ်ဆိုတာ မသိတော့ဘူး၊ ကြက်မှာအရိုး လူမှာ အမျိုးတဲ့၊ မျိုးမသန့်တဲ့အသိုက်အဝန်းက ကလေးကိုမွေးစားထားတာဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

''အန်ကယ် ဦးထင်အောင် ဆွေမျိုးထဲကလို့ ပြောပါတယ် အန်တီ သက်ရယ်၊ မောင်က မိဘတွေဆုံးသွားတယ် အန်ကယ်တို့က ကလေးမရ ဘူး၊ အဲဒါကြောင့် မောင့်ကို ငယ်ငယလေးတည်းက မွေးစားလိုက်ကြတာ''

''အဲဒါရော ယုံရမှ်ာလားအေ၊ သူတို့ပြောတာပဲ နားထောင်ခဲ့မှာ ပေါ့''

"လူကြီးတွေကတော့ ညာပြောပါ့မလား ညီမလေးရယ်၊ ဂုဏ် သိက္ခာအဆင့်အတန်းရှိတဲ့လူကြီးလူကောင်းတွေပါ၊ မွေးစားသားဆိုတာက အရေးမကြီးပါဘူး၊ အကျင့်စာရိတ္တနဲ့ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာကသာ အဓိကပါ၊ သမီးအပေါ် အနွံတာခံ ချစ်ဖို့သစ္စာရှိဖို့ လင့်ဝတ္တရား ဖစင်ဝတ္တရားကျေဖို့ ဒါပဲလိုအဝ်တာ"

''အစ်ကိုကတော့လုပ်ပြီ၊ သူ့သမီးမျက်နှာငြိုမှာစိုးလို့ မျက်စိစုံမှိတ် ဖို့များ စဉ်းစားထားလားမသိဘူး'' ဆာဝျပါရင်ကွဲနာ

''ဪ ညီမလေးရယ် သမီးလည်း အသိဉာဏ်မဲ့ ဦးနှောက်မဲ့ မဟုတ်ပါဘူး၊ လူကောင်းသူကောင်းမို့ သမီးရွေးချယ်ခဲ့တာပေါ့''

''အဲဒါတော့ မပြောပါနဲ့ အစ်ကိုရယ် အချစ်နဲ့တွေ့ရင် ယောက်ွား လေးရော မိန်းကလေးရော မျက်စ်စုံလုံးကန်းသွားကြတာချည်းပါ၊ ဦးနှောက် ဉာဏ်အသိနဲ့ မစဉ်းစားတော့ဘူး၊ နှလုံးသားနဲ့ဆုံးဖြတ်ကြတော့တာ၊ ကျန်တာ ဘာမှ ဘာမှမမြင်တော့ဘဲ ရူးဓိုက်သွားတတ်ကြတယ်ဆိုတာ အစ်ကို မကြား ဖူးဘူးလား ကြုံရောမကြုံဖူးဘူးလား''

အန်တီသက် ဋီကာချဲ့နေတာကို ဖေဖေက မျက်မှောင်ကြုတ်သည်။ ယောက်ျားမရသော အပျိုကြီးက အချစ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ဘုန်းကြီးစာချလုပ် နေတော့ သူမကတော့ ရယ်ချင်နေမိဏ်။ အပျိုကြီးတွေ အသက်ကြီးလာလျှင် ပိုပြီး ဖီအကြောင်ကာ စကားများလာတတ်သလား မသိ။

''ကဲ သမီး သမီးက ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ထားလဲ၊ မောင်သောတကို မွေးစားသားဖြစ်ဖြစ် သားအရင်းဖြစ်ဖြစ် အဲဒါတွေ, စိတ်ထဲမှာ မရှိလို့ ဖေဖေတို့ ကို ဖွင့်ပြောတာမဟုတ်လား''

"ဟုတ်ပါတယ် မိဘတွေမရှိတော့ပေမယ့် သူက မိဘမဲ့မဟုတ် ဘဲ ဂုဏ်သိက္ခာရှိတဲ့လူတွေက မွေးစားထားလို့ လူတစ်လုံးသူတစ်လုံး တင့် တောင့်တင့်တယ်ဖြစ်နေတာပဲမဟုတ်လား၊ ပြီးတော့ အန်ကယ်တို့က တခြား သားသမီးမရှိလို့ မောင့်ကိုပဲ ပိုင်ဆိုင်သမျှတွေ ပေးကြမှာပါ။ မင်္ဂလာပွဲအတွက် လည်း သူတို့ဘက်ကပဲ အားလုံးအကုန်အကျခံမှာတဲ့"

''သူတို့ဘက်က ဒီလိုဆန္ဒရှိတာလည်း သမီးကိုတန်ဖိုးထားလို့ ဖြစ်မှာပါ၊ သီးချိန်တန်သီး ပွင့်ချိန်တန်ပွင့်ဆိုတာလည်း ကိုယ့်ကိုတန်ဖိုးထား တဲ့သူရှိနေတုန်းပဲ ကောင်းတာ၊ အပွင့်ကြွေ အသီးရင့်တဲ့အချိန်မှဆိုရင် အခီး အန်တီသက်လို ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်''

ဗျူးစာပေ

ဗျူးစာပေ

"အံမယ် အစ်ကို ဘာပြောတာလဲ၊ ညီမလေးက ယောက်ျားကို မရလို့ မယူခဲ့တာများထင်နေလား၊ တူမလေးအရွယ်တုန်းက ခါတောင်ချခဲ့ ရတယ်ဆိုတာ အစ်ကိုလည်း သိပါတယ်"

"အေးလေ အဲဒီအချိန်တုန်းက ကောင်းတဲ့သူတွေ့ရင် ယူပါလို့ ငါမပြောခဲ့ဖူးလား၊ ညီမလေးပဲ အရိုးများသလေး ချေးခါးသလေးလုပ်နေတာ ဟိုလူဆိုလည်း အရပ်ပုလို့ အရပ်ရှည်လို့ ဒီလူဆိုလည်း အသားမည်းလို့ အသားဖြူလို့ ခါးကြောရှည်တာ လူပျင်းဖြစ်လိခဲ့မယ်၊ နဖူးရည်းခူးရည်က လူကြီးလူကောင်းပုံစံမဟုတ်ဘူး၊ မိဘဆွေမျိုးအသိုက်အဝန်းက ဘယ်လို၊ မျိုးရိုးကမကောင်းဘူး၊ သူလည်း ဒီပုတ်ထဲက ဒီပဲဖြစ်မှာနဲ့ ရွေးရင်းရွေးရင်း အသက်ကြီးပြီး အပျိုကြီးဖြစ်လာတာမဟုတ်လား၊ အခုကျတော့ ပြုစုမယ့်သူ မရှိ ယုယမယ့်သူမရှိနဲ့"

"အမယ်လေး ဝမ်းမနည်းပေါင်ရှင်၊ အဲဒါတွေရှိမှ လင်ပူသားပူနဲ့ အသက်ထက်တောင် ပိုပြီးအိုဇာဦးမယ်၊ အခုကြည့်စမ်း ဘယ်သူကဖြစ်ဖြစ် မသက် လူလိုက်တာ ချောလိုက်တာ၊ အရွယ်တင်လိုက်တာ အဲဒါ သားပူ သမီးပူလင်ပူမရှိလို့ပေါ့၊ ကျွန်မတို့တော့ အိမ်မှာချောင်ထိုးထားတာလည်း ခံရသေးတယ်၊ မယ်ကြီးအိုရုပ်လည်း ပေါက်နေပြီနဲ့ အမယ်လေးလေး တရား ကျဖို့ကောင်းလိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့"

အနိတိသက် ပခုံးလေးကျံ့ကာ နှာခေါင်းပါရှုံပြီး ပြောတာမို့ ဖေဖေ ရော သူမရော ရယ်လိုက်မိသည်။ အနိတိသက်က အဲဒီလိုသူမျိုးပါ။ လူ တစ်ယောက်ကို မကောင်းမြင်သည့်ဘက်ကပဲ ကြည့်တတ်သူမို့ မောင့်ကို လည်း အကောင်းမြင်ပေးဖို့ ခက်ခဲပေလိမ့်မည်။

ဒါပေခဲ့ မောင့်ကို သူမ ယုံကြည်သည်။ မောင်ကလူကောင်း တစ်ယောက်ပါ။ သူမအပေါ် ရိုးသားဖြောင့်မတ်စွာ ဒီအချိန်ထိ သစ္စာရှိနေဆဲ သာရာပါရင်ကွဲနာ

2009

違 အနာဂတ်အတွက်ပါ စိတ်ချထားမိဏ်။

''ဟိုလေ ဖေဖေ'`

''အင်း ပြော သမီး''

''မောင့်မိဘတွေနဲ့တွေ့ကြည့်ပါဦးနော်၊ သူတို့ကလည်း ဆန္ဒရှိနေ လို့ပါ၊ သမီးကိုလည်း တန်ဖိုးထားကြပါတယ်''

''အေးပါ သမီးတို့က လက်ထပ်ဖို့ရည်ရွယ်ပြီးပြီဆိုရင် လူကြီးချင်း သည်း ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြည့်ရမှာပေါ့''

"ကြည့်တော့လုပ်နော် အစ်ကို၊ စကားတွေမကျွံစေနဲ့၊ ချစ်တိုင်း လည်းမညား ညားတိုင်းလည်းမချစ်ဆိုတာ မိဘဆွေမျိုးအသိုက်အဝန်း ပဋိ ဘာ့တွေနောက်ကြောင်းမရှင်းတာတွေရှိကြလို့ပဲ၊ အိမ်ထောင်ပြုတယ်ဆိုတာ သုစိမ်းတစ်ယောက်ကို ကိုယ့်ဘဝတစ်ခုလုံး ပုံပေးလိုက်ရတာပဲ၊ လင်ဒုက္ခ သားသမီးဒုက္ခမခံချင်လည်း ခံချင်လည်းခံ၊ ခံနိုင်ရည်ရှိလို့ ရှန်းထွက်လို့လည်း မချ အပြစ်လုပ်လို့ ထောင်ကျတာကမှ ပြန်လွတ်မြောက်တယ်ဆိုတာ ရှိသေး ဘယ်၊ အိမ်ထောင်ကျရင် လွတ်မြောက်ဖို့လမ်းစ မရှိတော့ဘူး၊ အဆင်မပြေ သို့ အိမ်ထောင်ရေးပြုံကွဲရင် တစ်ခုလပ်ဆိုတဲ့ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးကြီးနဲ့ လူ

''အနိတီသက်ရယ် ပြောလိုက်မှဖြင့် အဆုံးထိပဲ၊ မကောင်းတာပဲ ခတ္စ၊နေရင် မကောင်းတာပဲမြင်ရ ကြားရမှာပေ့ါ၊ အနိတီသက်ပြောသလို ခကြာက်လန့်နေရရင်တော့ ယောက်ျားမိန်းမယူဖြစ်ကြတော့မှာတောင် မဟုတ် ဘူး''

"အေးပေါ့အေ ညည်းက လင်ယူချင်စိတ်မွှန်နေတဲ့သူဆိုတော့ ဒါ ပြောနေတာတွေ ဘယ်လက်ခံနိုင်ပါ့မလဲ၊ ဒုက္ခတွေ့မှ အန်တီသက်ကွယ်ပါ -လုပ်နဲ့"

www.burmeseclassic.com

d scc

Ŧ

"ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်တီသက်ရယ် မလုပ်ပါဘူး မလုပ်ပါဘူး စိတ်ချပ် ဒုက္ခရောက်လည်း အန်တီသက်ရှေ့ကို ဘယ်တော့မှ မျက်ရည်ခံမထိုးပါဘူး တဲ့ တကယ်ပါပဲ"

"အောင်မယ် ဒီကောင်မလေး အခေါ်ကိုပြောသွားတာများ ကြည့် ပါဦး၊ အဲဒါ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ အစ်ကိုက အားပေးနေလို့ ရောင့်တက်ပြီး မထီလေးစားလုပ်သွားတာ၊ ယောက်ျားရပြီးရင် ဘယ်လောက်များ မာန်တက် ဦးမလဲ မသိဘူး"

အနိတိသက်ပြောနေတာတွေ မကြားချင်ယောင်ဆောင်ပြီး အခန်း ထဲဝင်လာခဲ့လိုက်သည်။ မဟုတ်လျှင် အန်တီသက်နှင့် စကားလည်းပြတ်မှာ မဟုတ်၊ စကားကောင်းလည်း ပြောလို့ရမှာမဟုတ်။

မောင်နှင့်လက်ထပ်ဖို့အရေး တွေးပြီး ရင်ခုန်ချင်တာတောင် အန်တီ သက်စကားတွေကြောင့် ဆန့်တင်နိုင်နဲ့ လည်တနင်နင်နှင့်ပါ။ ဒါပေမဲ့လည်း ဘယ်သူတွေ ဘာပြောပြော သူမနှလုံးသားကတော့ မောင်မှမောင်ပါပဲး အချစ်တွေဟာ အဲဒီလောက်ကြီးမားနေမှတော့။

. . .

အခုန်း (၁၈)

''ကိုဖော် အဲဒါက ဘာလုပ်လာပြန်တာလဲ'' ဦးဖော်ထွေး ကားအသစ်တစ်စီး မောင်းဝင်လာဏ္ဍာကို ဒေါ်တင် သန်း အိမ်ရှေ့ဆင်ဝင်အောက် ထွက်ကြိုရင်း တအံ့တဩမေးသည်။ မင်းမင်း

နှင့် နှင်းနှင်းလည်း အိမ်ထဲက ပြေးထွက်လာကြ၏။

ကျေနဝိလှစွာသောအပြုံးနှင့် ကားပေါ် ကဆင်းလာသော ဦးဖော် ထွေးဟာ ကားသော့ကို မင်းမင်းလက်ထဲ ထည့်ပေးရင်းနှင့်

''သားက သူမင်္ဂလာမဆောင်ခင် ကားအသစ်လဲစီးချင်တယ်ဆို လို့လေ၊မင်္ဂလာဆောင်တော့လည်း လက်ဖွဲ့ပြီးသားဖြစ်တာပေါ့''

"ဟောတော် သား ပူဆာတာ မေမေတောင် မသိလိုက်ပါလာ။ မေမေဆူမှာစိုးလို့ မေမေမသိအောင် သား ဒယ်ဒီကို ပူဆာလိုက်တာပေါ့

လေ၊ အခုရော မဆူဘူးထင်နေလား၊ မင်းတို့ဖယ်ဒီ မင်းတို့မောင်နှမနှစ် ယောက်ကြောင့် ဘယ်လောက်တောင်ငွေကုန်ကြေးကျ များနေရလဲ၊ အကြီး က ဟိုဟာလုပ်ပေးပါ၊ ဒီဟာဝယ်ပေးပါ၊ အငယ်က ဘာလိုချင်တယ် ဒါလေး

ဗျူးစာပေ

တော့ လုပ်ပေးနဲ့၊ ဒယ်ဒီကချစ်လို့အလိုလိုက်တာကို အခွင့်ကောင်းယူနေကြ တယ်၊ မေမေ မကြိုက်ဘူးနော် သားရော သမီးရော''

"ကဲပါကွာ" ကလေးတွေကို မဆူပါနဲ့ အသန်းရယ်၊ သူတို့မှာ ပူဆာစရာဆိုလို့ ကိုယ်ပဲရှိတယ်လေ၊ ကိုယ်တတ်နိုင်သလောက်ပဲ သူတို့ ပူဆာကြတာပါ၊ မဖြစ်နိုင်တာကို တောင်းဆိုနေတာမှမဟုတ်တာ"

"ကိုဖော် ကျပ်ကျပ်အလိုလိုက် သူတို့က ပညာလည်းစုံ အတောင် လည်းစုံတော့ ခြေဆုံကန်ထွက်တော့မယ်မဟုတ်လား၊ မိန်းမယူတော့ အကုန် အကျခံတင်တောင်းပေးရဦးမယ်၊ ပြီးရင် လုဝ်ငန်းလုဝ်ဖို့ပါဆိုပြီး အမွေက ခွဲပေးရဦးမယ်"

''ဪ ဒါ ဓိဘဝတ္တရားလေကွာ မိဘက အဲဒီလိုပံ့ပိုးမှ သူတို့ ဘဝလေးတွေ ကောင်းစားမှာပေါ့၊ ပညာတတ်တော့ ဆင်းရဲတဲ့အလုပ်မလုပ် ရဘူး၊ မိဘက ထပ်ပြီးပံ့ပိုးတော့ သူတို့ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းလေးတွေနဲ့ တင့် တယ်တာပေါ့ကွာ မဟုတ်ဘူးလား''

''ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ် ကိုဖော်က အဲဒီလို သားသမီးအရင်း လို သဘောထားပြီး မိဘမေတ္တာတွေ အပြည့်အဝပေးနေတော့ ကိုဖော့်ကို အသန်း တကယ်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ကလေးတွေအဖေ အသက်ရှင် နေသေးရင်တောင် သူတို့လေးတွေ ဒီလိုနေရမှာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဆင်းရဲစုတ်ပြတ် တဲ့ဘဝမှာ သိမ်သိမ်ငယ်ငယ် ချို့ချို့တဲ့တဲ့ စာမတတ်ပေမတတ်ဘဝမျိုးနဲ့ပဲ နေရရှာမှာ''

ကိုယ့်သားလေးနဲ့ သားသမီးချင်းကိုယ်ချင်းစာလို့ပါဟု ထုတ်မမြော ဖြစ်တော့။ ကိုယ့်သားလေးကို သေပြီဟု လက်ခံထားရတာကြောင့် နိူင်းယှဉ် ပြီးပြောနေလျှင် သူတို့ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားကြမှာစိုးရိမ်လို့ပဲ ဖြစ်သည်း အခုတော့ သူတို့လေးတွေကသာ ကိုယ့်သားသမီးအရင်းတွေပါပဲ။ **မိန်း**မ ဘက်က တော်စပ်သည့် သွေးသားတွေမို့ သူစိမ်းတွေမှမဟုတ်တာ။

ကိုယ် နိုင်ငံခြားထွက်မသွားခင်က သူတို့တွေ စီးပွားရေးအဆင်မမြေ ပါဘဲနှင့် လူမမယ်သားကို မျက်စိစုံမှိတ်အပ်ထားခဲ့တာကြောင့် ပြုစုစောင့် ရှောက်ထားသည့် ကျေးဇူးတွေလည်း ရှိသည်။ ဒါကြောင့် စီးပွားရေးအခြေ အနေကောင်းလို့ သားနှင့်အတူနေဖို့ အပြီးပြန်ရောက်လာချိန်မှာ သားက ရှိမနေတော့ဘဲ မိသားစုငတ်နေသည့် ကိုယ့်အတွက် ဒီမိသားစုလေးက ကိုယ့်ဘဝဖြစ်လာခဲ့သည်။

''നീര്ടോ''

သေရာပါရင်ကွဲနာ

် ''ဟင် အသန်း''

''သားနဲ့သမီးကိုဖက်ထားပြီး ဘာတွေ တွေးနေတာလဲ၊ စည့်ခန်း ထဲသွားမယ်လေ''

''ဪ အင်း သွားမယ်လေ''

"သမီးလေး သမီးဒယ်ဒီအတွက် အမောပြေ သံပုရာရည်အေး အေးလေးတစ်ခွက် ဖျော်လာနော် မညိုကိုမဖျော်ခိုင်းနဲ့၊ ဒယ်ဒီက သမီးဖျော် တာပဲ ကြိုက်တာ၊ သမီးသိတယ်မဟုတ်လား"

"သိပါတယ် မေမေရဲ့၊ မေမေရော့ သွေးနည်းနည်းတိုးချင်နေတယ် ဆို၊ သံပုရာရည်ဖျော်လာခဲ့ရဦးမလား မေမေ"

''ရတယ် သမီး မဖျော်နဲ့၊ မေမေ နောက်မှ ဆေးသောက်လိုက် မယ်''

''ဟင် အသန်း သွေးတိုးနေတာလာ့၊ ဆရာဝန်ကြီးကို အိမ်ပင့် လိ လိုက်လေ အသန်း၊ ဟိုတစ်ခါလို ဆေးရုံတက်ရတဲ့အထိ ဖြစ်သွားဦးမယ္ဆိုပ

"မဖြစ်ပါဘူး ကိုဖော်ရဲ့၊ ဟိုတစ်ခါ ဆေးရုံတက်တုန်းကွေတိုးလုံး ဆေးစစ်ပြီး ဆေးတွေပုံမှန်သောက်နေတာပဲ၊ အသက်ကြီးလုံးပြီဆိုတော့

င္သာရာပါရင်ကွဲနာ

အမျိုးသမီးရောဂါဖြစ်တဲ့အချိန်မှာ ဟိုလိုဒီလို ခဏခဏ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ဖြစ်တတ်တာမျိုးလောက်ပါပဲ"

"ဂရုစိုက်ပါ အသန်းရယ်၊ ဘာရောဂါဖြစ်ဖြစ် ဆေးရုံဆေးခန်းတွေ ရှိနေတာပဲ၊ မီးယဝ်အထူးကုတွေနဲ့လည်း မပြတ်တမ်းပြကြည့်ပါ၊ အသန်းက ကလေးနှစ်ယောက်အတွက်မဟုတ်ဘဲ သုံးယောက်အတွက် ပင်ပင်ပန်းပန်း ရှန်းကန်ခဲ့ရတာဆိုတော့ ဒီအချိန်မှာ အဲဒီဒဏ်တွေ ပိုထိတာပေါ့။ အသန်း ဒီလိုရောဂါဝေဒနာခံစားရတယ်ဆိုရင် ကိုယ်ပိုပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်ရလိမ့်မယ်"

"ကိုဖော့်သားကို စောင့်ရှောက်ခဲ့ရတာ အသန်း ပင်ပန်းတယ်လို့ ဘယ်တုန်းကမှ သဘောမထားပါဘူး ကိုဖော်ရယ်၊ အသန်းမှာ သူ့အရွယ် သားနဲ့သမီးလည်းရှိပြီးသားဆိုတော့ သားသမီးချင်းပိုပြီး ကိုယ်ချင်းစာမိတာ ပေ့ါ၊ တစ်ယောက်စာပိုရှာရတယ် ပိုကုန်တယ်လို့လည်း မရှိပါဘူး၊ ကိုဖော် ငွေပို့တဲ့အခါတိုင်းလည်း အသန်း သားနဲ့သမီးအတွက်ပါ လိုအပ်တာဝယ်ပေး လို့ရခဲ့တာပဲလေ၊ ဖခင်မဲ့နေတဲ့သူတို့လေးတွေအတွက် ဖခင်တစ်ယောက်လို အားကိုးအားထားလေး ပြုလို့ရတာပဲ အသန်းက ကျေးစူးတင်နေခဲ့တာပါ၊ တကယ်ကို ရင်ထဲက စကားပါ ကိုဖော်"

ဒေါ်တင်သန်း စကားတွေအတွက် ဦးဇော်ထွေး ကျေနပ်ပီတိဖြစ် သွားရလေသည်။ နိုင်ငံခြားသွားပြီး ပထမတစ်နှစ်လောက်သာ ငွေမပို့နိုင်ခဲ့ ပေမယ့် နောက်တော့ သားရဲ့စားဝတ်နေရေး ပညာရေးကို တာဝန်ယူထားရ သူ မတင်သန်းအနေနှင့် ရှာဖွေကျွေးမွေးမည့်ယောက်ျားသားမရှိ မုဆိုးမဖြစ် တာမို့ ရသည့်လစာကို မြိုးခြံချွေတာသုံး၍ နှစ်လတစ်ခါ သုံးလတစ်ခါတော့ ငွေပို့ဖြစ်အောင် ပို့ခဲ့သည်။

သားကို သတိရလွမ်းဆွတ်လို့ သားနဲ့ဖုန်းပြောချင်လို့ပါ သား ဓာတ်ပုံလေး ဗိုက်ဘာက ပို့လိုက်ပါဟု မတင်သန်းကို တောင်းဆိုတော့ သားက သူ့ကိုထားပစ်ခဲ့တာ စိတ်နာပြီး ဖုန်းလည်းမပြောချင် ဓာတ်ပုံလည်း အရိုက်မခံဘူးဟု မတင်သန်းပြောတော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသေးသည်း

"အဲဒါတွေ ပြောနေစရာမလိုပါဘူး အသန်းရယ်၊ ကိုယ်ကသာ သားဆိုးတစ်ယောက်ကို အသန်းကို ဒုက္ခပေးဖို့ထားခဲ့မိသလိုဖြစ်လို့ အားနာ ရတာပါ၊ ဒီအဖေကို အရွဲ့တိုက်ပြီး ကျောင်းစာသင်မရ ကျောင်းလည်းမနေ၊ ဟိုကလေး ဒီကလေးနဲ့ ရန်ဖြစ်တာ အသန်း သားနဲ့သမီးကို ပြဿနာလုပ်တာ ဖြေရှင်းရနဲ့ အသန်း အတော်လေးကို ပင်ပန်းခဲ့မှာပဲ"

''ဒါပေမဲ့ အသန်း တာဝန်မကျေနိုင်ခဲ့တာကို စိတ်မကောင်းပါဘူး ကိုဇော်၊ ဒီလိုမျိုး လုံးဝအိမ်ကို ပြန်မလာတော့ဘဲ အပြီးထွက်သွားမယ်လို့ မထင်ခဲ့ဘူး၊ အရင်ကလည်း အသန်းနဲ့ကလေးတွေကို ပြဿနာရှာ သောင်း ကြမ်းပြီး ထွက်သွားရင် တစ်ရက်နှစ်ရက်ဆို ပြန်လာတတ်တယ်၊ ပြန်လာလို့ ကိုဇော်ပို့လိုက်တဲ့ပိုက်ဆံနဲ့ သူ့အတွက် အဝတ်အစား အသုံးအဆောင်တွေ ဝယ်ပေး သုံးဖို့ ဝိုက်ဆံပေးလိုက်ရင် ကျေနပ်သွားပြန်ရော၊ နောက်အိမ်က အဆင်ပြေပြေမဟုတ်ရင် ကိုဇော့်ကိုစိတ်နာပြီး အရွဲ့တိုက်သောင်းကြမ်းပြန် ရော၊ နောက်ဆုံးတစ်ခေါက်ကတော့ လုံးဝကို ပြန်မလာတော့ဘဲ အစအနကို ပျောက်သွားတာ၊ အသန်းလည်း လူပျောက်တိုင်ပြီး လိုက်ရှာပါသေးတယ်၊ သူ ပြဿနာရှာနေတာနဲ့ တစ်ရပ်ကွက်ပြီးတစ်ရပ်ကွက် တစ်အိမ်ပြီးတစ်အိမ် ပြောင်းနေရတဲ့အခါကျတော့ အသစ်ရောက်လာတဲ့အသန်းတို့ကို ဘယ်သူကမှ အဖက်မလုပ်ချင်ကြဘူးလေ''

''ဪ''

''ဒီကလေးလည်း ဒီလောက်ဆိုးတာ ရှာမနေနဲ့လို့ပြောကြတယ် ဒါပေမဲ့ အသန်းက ကိုယ့်သားသမီးအရင်းလေးလို သဘောထားတာ၊ ဘွယ်လို လုပ်နေနိုင်မှာလဲ၊ ဒီလိုပဲ ကိုယ့်ဘာသာ စုံစမ်းရင်းနဲ့ နောက်လေ့စုံ စစ်ထဲ

ငည္မရာပါရင်ကွဲနာ

"အဲဒီလိုတွေထိ လုပ်ပေးခဲ့တာ ကျေးရူးတင်ပါတယ် အသန်းရယ် အဲဒီတုန်းက ကိုယ့်ကိုသာ အကျိုးအကြောင်းပြောပြခဲ့ရင် ဘယ်လိုပဲဖြစ်နေနေ ကိုယ်ပြန်လာခဲ့မှာပါ။ အခုတော့ ကိုယ့်သားအတွက်နဲ့ အသန်းကိုပဲ ဒုက္ခပေး မိသလိုဖြစ်နေပြီ"

"ဪ ကိုဖော်ကို အသိပေးလိုက်ရင် ကိုဖော် စိတ်မကောင်းဖြစ် ရမယ်လေ၊ မအောင်မြင်ဘဲ ပြန်လာရရင် အရင်ဘဝမျိုးပဲ ပြန်ရောက်သွား မှာပေ့ါ့၊ အသန်းတို့လည်း အဆင်မပြေတဲ့ဘဝမှာ ဆင်းရဲချို့တဲ့ပြီး မျက်နာ ငယ်ငယ် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတာလေ၊ ကိုဖော်ကို အဲဒီလို မဖြစ်စေချင်လိုပါ၊ သောတ လေး သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေသေးတယ်ဆိုရင်လည်း တစ်မျိုးပေ့ါ့၊ အဆင်ပြေ ပြေမပြေပြေ သားအဖနှစ်ယောက်အတူနေရသေးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုတော့ ကိုဖော့်ကို တောင်းပန်ချင်တယ်"

''ဘာများလဲ အသန်း''

ခေါ် တင်သန်းက မျက်နှာလေးညှိုးငယ်ကာ မျက်ရည်<mark>တွေပါဝဲနေ့</mark> ပြီး ဦးဖော်ထွေးကို အားနာသလို မ**ဲ့**မရဲကြည့်၍

"သောတလေး မရှိတော့တာကို အသိမပေးဘဲ ကိုဖော်ပို့ပေးတဲ့ ငွေတွေကိုလက်ခံပြီး သုံးပစ်ခဲ့လို့ပါ၊ တကယ်ဆို သောတမရှိတော့တာ အကျိုးအကြောင်းပြောပြီး အဲဒီငွေတွေလက်မခံသင့်တော့ဘူးမဟုတ်လာ။ ဒါပေမဲ့ ကိုဖော့်ကိုအသိပေးရင် ကိုဖော်စိတ်ဆင်းရဲ စိတ်ထိခိုက်ပြီး စိတ်ဓာတ် တွေကျသွားမှာစိုးလို့ပါ၊ အစတည်းက သားနောင်ရေးအတွက်ဆိုပြီး ထွက် သွားခဲ့တာမဟုတ်လား" "ဟုတ်ပါတယ် သားလေးကို ကိုယ်တို့လို မဖြစ်စေချင်လို့ပါ ဆင်းရဲတော့ သားအမေကို ဆေးကောင်းကောင်းကုမပေးနိုင်တာနဲ့ အသက် ငယ်ငယ်လေးမှာ သေသွားရရှာတယ်၊ ကိုယ်လည်း ပညာနည်းတော့ ပင်ပန်း တဲ့အလုပ်တွေလုပ်ရ မနိုင်ဝန်တွေထမ်းခဲ့ရတယ်၊ အဲဒါကြောင့် သားကို ပညာတတ်ကြီး လူချမ်းသာကြီးဖြစ်စေချင်လို့ ကိုယ်စွန့်စားပြီး ကြိုးစားခဲ့တာပါ"

"ကိုဖော်က စိတ်ရင်းစေတနာကောင်းပြီး ရိုးသားကြိုးစားတော့ ကံကောင်းတာပေါ့လေ၊ တချို့တွေ နိုင်ငံခြားအလုပ်သွားလုပ်ပြီး လုပ်ငန်းရှင် ဘဝနဲ့ ပြန်လာနိုင်တဲ့သူ ရှားတယ်၊ ကိုဖော် အရမ်းကိုကြိုးစားခဲ့ရမှာပဲနော်"

ို့ ဦးဇော်ထွေး ခပ်မြန်မြန်ခေါင်းညိတ်ပြဖြစ်ကာ

"အင်း အဲဒီလိုပြောရမှာပေ့ါ၊ ဒီကစသွားတော့ အချိုရည်စက်ရုံ တစ်ခုမှာ အောက်ခြေဝန်ထမ်းကစပြီး လုပ်ခဲ့ရတယ်၊ အောက်ခြေဝန်ထမ်း ဆိုတော့ လစာကဘယ်လောက်ရမှာလဲ၊ နေစရိတ်စားစရိတ်နဲ့ဆိုတော့ တစ် နှစ်လောက်အထိ သားအတွက် မပို့နိုင်ခဲ့ဘူးမဟုတ်လား၊ အသန်းကို အားနား ပေမယ့်လည်း နိုင်ငံခြားသွားဖို့ အိမ်ရောင်းလို့ရတဲ့ငွေလေးထဲက အနည်းအ ကျဉ်းတော့ ပေးခဲ့ပါသေးတယ်လေဆိုပြီး ဖြေနေခဲ့ရတယ်၊ အဲဒီနောက်နှစ် ပိုင်းလောက်မှ ကိုယ့်ရဲ့ကြိုးစားမှုကြောင့် ရာထူးလေးတိုး လစာလေးတိုး ဖြစ်လာတယ်၊ နောက်တော့ ကိုယ့်ရဲ့မခိုမကစ် ကြိုးစားမှုကို သတိထားမိတဲ့ သူဌေးက တခြားနိုင်ငံတကာ စက်ရုံရုံးခွဲတွေအထိ ရာထူးတိုးနဲ့ပို့တယ်၊ လစာတိုးတာတွေကိုတော့ ကိုယ့်ကိုမပေးဘဲ စုခိုင်းတယ်၊ များလာတော့ တစ်စုရယ်ယာဝင် နှစ်စုရှယ်ယာဝင်နဲ့ အဲဒီလိုတွေလုပ်ခိုင်းရင်း နှစ်တွေကြာလာဝတာ့ ဒါရိုက်တာရာထူးအထိ ရသွားခဲ့တာပဲ"

''အခု ကိုဖော်က မြန်မာပြည်ပြန်လာချင်တဲ့အချိန် စက်ရိုလည်း ဒီမှာဆောက်ပြီး သူဌေးရာထူးပါရတော့ ကိုဖော်အရမ်းကို ကံတောင်းတာပေါ် '

သရာပါရင်ကွဲနာ

''ဒါပေမဲ့ ဥက္ကဋ္ဌရာထူးကတော့ သူပဲလေ၊ သူ့ကိုကျော်ပြီး ကိုယ် ဘာမှမလုပ်ပါဘူး၊ ဒါတွေကြောင့်လည်း ကိုယ့်ကို တာဝန်ကြီးတွေလွှဲအပ်ထား တာပေ့ါ၊ တစ်ခါတလေတော့လည်း ကိုယ်တွေးမိတယ်၊ သားလေးရှိရင် ဘယ်လောက်တောင် ဂုဏ်ယူဝံ့ကြွားပြီး ပျော်နေမလဲပေ့။ လူဟာ ရိုးသား ကြိုးစားရင် တစ်နေ့အောင်မြင်နိုင်တယ်ဆိုတာ သားလေးသိစေချင်တယ်လေ ဘာလိုများ လူရမ်းကားလေးဖြစ်ပြီး အဖြစ်ဆိုးနဲ့ကြုံတွေ့သွားရပါလို့မ့်''

သားအကြောင်းတွေးမိတိုင်း မျက်ရည်ကျမိတာ အမုန်ပဲဖြစ်သည်။ သားအတွက်လို့ ရည်ရွယ်ခဲ့မိပေမယ့် ဒီလိုထွက်သွားမိတာ ကိုယ်ပဲမှားခဲ့ သလား၊ ဖအေနဲ့သာ အတူနေခဲ့ရလျှင် ဒီလိုအရွဲ့တိုက်တာ မိုက်ရှိုင်းတာ မျိုးတွေ မလုပ်ဘဲ ချို့တဲ့သော်လည်း သားအဖနှစ်ယောက် အတူပျော်ရှင်ခဲ့ ရမှာပင်။

''ဒယ်ဒီ သံပုရာရည်''

''ဪ သမီး ကျေးဇူးပဲ''

''ကိုယ့်သမီးလေးကို ကျေးဇူးလို့ပြောစရာလား ဒယ်ဒီ၊ ဒါဆို ဒယ်ဒီ ဝယ်ပေးသမျှတွေအတွက် မိတ္မမေတ္တာလို့သဘောမထားဘဲ ကျေးဇူးပဲ တင်နေရမှာလား''

''အဟား ဟုတ်ပါ့ကွာ ဒယ်ဒိုသမီးလေးက စကားတတ်လိုက်တာ မိသားစုဆိုတာ ကျေးဇူးစကားမပြောရဘူး၊ တစ်ဦးကစေတနာ တစ်ဦးက မေတ္တာ ဒီလိုမဟုတ်လား"

"ဒါပေါ့ ဒယ်ဒီရဲ့ ဒယ်ဒီနော် ကိုကိုကိုကျတော့ ကားအသစ်တစ်စီး လဲပေးတယ်၊ သမီးကျတော့ သင်တန်းတက်နေတာ ဒီကားက ဒီကားပဲ" "သမီး ဒယ်ဒို့ကို အဲဒီလိုဂျစ်မတိုက်ရဘူးလေ၊ သမီး သင်တန်းတွေ ပြီးလို့ ကုမ္ပဏီမှာအလုပ်ဝင်ရင် ကားလဲပေးမယ်လို့ ဒယ်ဒီက ပြောထားပြီး ပြီမဟုတ်လား၊ ဒယ်ဒီ့ကို စိတ်ညစ်အောင်လုပ်တာ မေမေမကြိုက်ဘူး

''မေမေကလည်း သူ့ယောက်ျားကို သိတတ်နေလိုက်တာ၊ သင်္ငံး

တိုကြောင့် ဒယ်ဒီ စိတ်ဆင်းရဲလား မေးကြည့်ပါဦး"

''ဪ တစ်ယောက်တစ်မျိုး လိုက်လျောနေရတာ မပြောပေမယ့် စိတ်ဆင်းရဲမယ်ဆိုတာ မေမေ သိတာပေါ့အေ၊ ညဘက်အိပ်ရင် သူ့သက်ပြင်း ချသပဲ နားထောင်နေရတယ်၊ လုပ်ငန်းရှင်ဆိုတာ လူမပင်ပန်းပေမယ့် စိတ် တော့ ပင်ပန်းရမှာပဲ၊ အသက်အရွယ်လည်း ရလာပြီဆိုတော့ ဒယ်ဒီ့ကျန်းမာ ရေးကို မေမေပဲဂရုစိုက်ပေးရမှာ၊ သားနဲ့သမီးက အချိန်တန်ရင် အိမ်ထောင်ပြု သွားမယ့်သူတွေ မေမေတို့လင်မယားပဲ သေတဲ့အထိ ကျွန်းကိုင်းမှီကိုင်းကျွန်း ရီ တစ်ယောက်ခဲ့တစ်ယောက် ဖေးဖေးမမ ပြုစုယုယ**ြီး**နေသွားကြရမှာနော် നീരേടി'

အသန်းရဲ့စကားများကြောင့် ရင်မှာကြည်နူးချမ်းမြေ့သွားခဲ့ရတာ အမှန်ပေ။ အသန်းရဲ့သားနှင့် သမီးကလည်း ကိုယ့်ကိုဖခင်အရင်းလို သဘော ထားတာမို့ ကျေနပ်ပီတိဖြစ်ရသည်။

မိသားစုဘဝဆိုတာ ဒါပဲမဟုတ်လား။ သားအမေနှင့် သားရော ကိုယ်ရော အတူနေခွင့်ရကြလျှင့်လည်း ထိုအတိုင်းပဲဖြစ်မှာပါ။

ဘယ်လောက်တောင် မိသားစုတွေ ပျော်စရာကောင်းလိုက်မလဲ အခုတော့ သားက သူ့အမေနှင့်ပဲ တွေ့နေလေသလား။ ဒီအမေကို တစ် ယောက်တည်းထားရစ်ခဲ့ပြီး။

ဗျူးတပေ

အခန်း (၁၉)

''မောင် ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ အခုတလော မျက်နှာလည်း မကောင်းဘူး၊ ဒီနေ့ရုံးတော်မှာ လျှောက်လဲချက်ပေးတာလည်း စိတ်မပါသလို ပဲ၊ မောင့်ကိုအလုပ်အပ်တဲ့တရားလိုကတောင် မကျေမနပ်ဖြစ်သွားတယ်နော်၊ အမှုရှုံးရင် ရှေ့နေခပေးထားတာတွေ အကုန်ပြန်ပေးရမယ်လို့ ပြောသွားတယ် မဟုတ်လား''

မြမှူး ပြောနေတာ်တွေ ဘာမှပြန်မဖြေဖြစ်ဘဲ ခေါင်းပဲဝတ္တရား ကျေ ညိတ်ပြလိုက်သည်။ မြမှူးက သူ့မျက်နှာကို ဂရုစိုက်ကြည့်နေကာ

''မောင်ရယ် တစ်ခုခုအတွက် စိတ်ထိနိုက်ခံစားနေတယ်လို့ မြမှူး ထင်မိတယ်၊ ဘာအကြောင်းလဲဆိုတာ မြမျူးကို ပြောပြပါလားဟင်၊ မောင် စိတ်သက်သာရာရအောင် မြမျူး မျှဝေခံစားပေးပါမယ်''.

''ဟို အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူး မြမှူးရယ် မောင် စိတ်ရှုပ်စရာလေး နည်းနည်းရှိလို့ပါ၊ မြမှူး မျှဝေခံစားပေးလောက်အောင်တော့ မောင် မပင် ပန်းပါဘူး''

''မြမှူးကတော့ မောင့်ကိုကြည့်ရတာ မရှူနိုင်မကယ်နိုင်ဖြစ်နေတယ်

လိုတောင် ထင်ရတယ် မောင်၊ မောင့်မျက်နှာမှာ တစ်ခါမှမဖြစ်ဘူးတဲ့ဒေါသနဲ့ မကျေနပ်တဲ့အရိပ်အရောင်တွေ့ရတယ်၊ ဘယ်လိုအကြောင်းအရမှန်းမသိပေ မယ့် မြမှူးနဲ့တွေ့တဲ့အချိန်မှာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နဲ့ မြမှူးတို့အနာဂတ်အတွက် ကြည်ရှုးစရာအကြောင်းတွေ ပြောလို့မရဘူးလား''

"ဟို ဆောရီးပါ မြဲမှူး မောင် စိတ်နဲ့ကိုယ်မကဝ်ဖြစ်နေတာ အမှန်ပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ဘာအကြောင်းဆိုတာလည်း မြဲမျူးကို ပြောလို့မရဘူး၊ ဒါပေမဲ့ မြဲမှူး သိသင့်တဲ့အချိန်ကျရင် မောင် ပြောမှာပါ"

''မောင်ရယ် မြှမှူးတို့လက်ထပ်ကြမယ်လေ၊ ဖေဖေ့ကို မောင့်

မိဘတွေနဲ့တွေ့ကြည့်ဖို့ မြမျူး ပြောထားတယ်''

''မောင်က မွေးစားသားပါဆိုတာ ပြောပြီးပြီလား'' ''ဟုတ်ကဲ့ ပြောပြီးပါပြီ''

''လက်ခံမှုရော ရှိရဲ့လား၊ ကြည်ရော ကြည်ဖြူလို့လား မြဲမှူး''

''မကြည်ဖြူရင် မြဲမှူးရှေ့ဆက်တိုးဖို့ စဉ်းစားပါ့မလား မောင်'' ''အန်တီသက်ကတော့ ပြင်းထန်တဲ့ဝေဖန်မှုတွေရှိလိစ့်မယ် ဟုတ်

တယ်မဟုတ်လား မြမှူး'' ငြင်းလို့မရတာမို့ မြမှူး ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ အန်တီသက်

အကြောင်း မောင်လည်း သိသင့်သလော်ကို သိနေပြီးပြီမဟုတ်လား။ မောင့်မျက်နှာ့ ညှိုးငယ်အေးခဲသွားခဲ့ကွာ

"မောင်ထင်ပါတယ် အန်တီသက်က စေ့စပ်သေချာတဲ့သူ လူတွေ ကို အယုံမလွယ်တဲ့သူ၊ ပြီးတော့ မြမျုးကိုလည်း တန်ဖိုးထားတယ်"

်"တန်ဖိုးထားတယ်ဆိုတာတော့ ကိုယ့်သွေးသားကို ဘယ်သူမတို့ တန်ဖိုးထားကြတာပဲလေ၊ အိုဗာဖြစ်သွားရင်တော့ အတ္တကြီးတယ်ဖြော့ရမှာ ပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ မြမျူးတို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ အန်တီသက်က ပြဿနာမဟုတ်

ဗျူးတပေ

ကျီးစာပေ

ပါဘူး၊ သူကတော့ သူ့ဗီစအတိုင်း သူပြောချင်တာပြောနေမှာပဲ၊ အဲဒါကို မောင်က ဗွေမယူပါနဲ့ မြမှူးအချစ်ကပဲ မောင့်အတွက်အရေးကြီးတာ မဟုတ် လား'

''ဟုတ်ပါတယ် လူကြီးချင်း စေ့စပ်ညှိနိူင်းတာ တွေ့တာကို အလောတကြီး မစီစဉ်ပါနဲ့ဦး မြမှူး''

''ဘာဖြစ်လို့လဲ မောင်၊ ဘာက အဟန့်အတားဖြစ်လို့လဲ''

"အဟန့်အတားရယ်တော့မဟုတ်ပါဘူး၊ မောင်က ဖေဖေတို့ရဲ့ သားအရင်းမဟုတ်ဘူး၊ မွေးစားသားဆိုတာသိပြီးတဲ့နောက်မှာ မောင့်ကို သူတို့ အချိန်ပေးပြီး လေ့လာပါစေ အကဲခတ်ကြပါစေဦး"

''အဲဒါ ဘာစကားလဲ မောင့်ကိုဘာလို့ စောင့်ကြည့်အကဲခတ်စေ ချင်တာလဲ''

''ဒီလိုလေ မြမှူးရယ် မြမှူးက မောင့်ကိုချစ်လို့ ဘာကိုမှ အပြစ် မမြင်ပေမယ့် သူတို့စိတ်ထဲမှာ မွေးစားသားဆိုတာ သိသွားတဲ့အတွက် မျိုးရိုး သန့်ရဲ့လား ဘယ်လိုအကျင့်စာရိတ္တရှိတဲ့ အသိုက်အဝန်းကလဲဆိုတာ စုံစမ်း ကြမှာပဲ၊ တကယ်လို့ မောင့်ကို လက်ခံမပေးနိုင်ဘူးဆိုရင် လူကြီးချင်းပြော ဆိုပြီးတဲ့အခါကျတော့ မျက်နှာပျက်စရာတွေ ဖြစ်သွားမှာစိုးလို့ပါ''

''ဒါဆို ဖေဖေနဲ့အန်တီသက် လက်မခံဘူးဆိုရင် မောင်က မြမှူး ကို လက်မထပ်တော့ဘူးလား အဲဒီလိုလား မောင်''

သူ ခေါင်းရမ်းရမလို ခေါင်းညိတ်ရမလိုနှင့် တွေဝေတုန့်ဆိုင်းသွား ခဲ့ရသည်။ သူ မြမှူးနှင့်မဝေးချင်ပါ။ ခွဲခွာဖို့ဆိုတာလည်း ဘယ်တုန်းကမှ မတွေးခဲ့။ ဒါပေမဲ့ သူ့နောက်ကြောင်းကို သူမလုံ။ အတိတ်ဟာ မလှပခဲ့ တာကြောင့် မြမှူးနဲ့မှ တန်ပါရဲ့လား။ မြမှူးကို တန်ဖိုးထားရာမှ ရောက်ပါ့ မလား သူ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမိသည်။ ''မောင် မြမှူး မေးတာဖြေလေ၊ မောင်ဘာဖြစ်နေတာလဲ ~~မြမှုး~~ ငိုချင်လာပြီနော်''

&° 3Æ

''မ မငိုပါနဲ့ မြမှူး၊ မြမှူးကို မောင်မခွဲပါဘူး၊ ဝေးလည်းမဝေးနိုင် ပါဘူး၊ ဒါဝေမဲ့ မြမှူးရယ်''

''ဘာလဲ ဘာလဲ ပြောလေ''

''ဟို မောင်တို့လက်ထပ်ဖို့တော့ အရမ်းမလောသင့်သေးဘူးထင် တယ် မောင် ဝေးရမှာကြောက်လို့ ဒီစကားပြောတယ်ဆိုတာ မြမျူး နားလည် ပေးပါး မြမျူးကို မောင် တစ်သက်လုံးတန်ဖိုးထားချစ်သွားမယ်ဆိုတာလည်း မြမျူး ယုံကြည်ပေးပါ''

''မောင့်စက်ားကြီးကလည်းလေ အဝေးကိုထွက်သွားတော့မယ့် သူတစ်ယောက်လိုပဲ မြမှူး ဝမ်းနည်းလာအောင် မောင်လုပ်နေတာလား''

"မဟုတ်ပါဘူး မဟုတ်ပါဘူး မြမျူး မွေးစားသားဖြစ်တဲ့အတွက် မောင့်မှာ သိမ်ငယ်မှုဖြစ်တာတော့ အမှန်ပါပဲ၊ အဲဒီအတွက်ကြောင့် မြမျူးကို လက်ထင်ဖို့ တွန့်ဆုတ်နေတယ်ဆိုတာကိုလည်း ဝန်ခံပါတယ်"

"ဘာလဲ ဘာလဲမောင်ရာ မြှမျူး လက်ခံသားပဲ နားလည်ပေးသား ပဲ၊ ဖေဖေပြောပြတာလည်း ဖေဖေလက်ခံတယ်၊ အန်တီသက်ဆိုတာတော့ ဒီလိုပဲ သူများကိုမကောင်းမြင်ဝါဒနဲ့ပြောတတ်လို့ အမျိုကြီးဖြစ်နေတာ မောင် လည်းသိသားနဲ့၊ မောင် ဘာကိုစိုးရိမ်နေတာလဲ ကြောက်လန့်နေတာလဲ မောင် မြှမျူးကို ထားခဲ့ချင်လို့လား၊ လက်မထပ်ချင်တော့လို့ ဆင်ခြေတွေ ပေးနေတာလား"

''မြမျႏ'

မြမျူး နှတ်ခမ်းလေးကို သူ့လက်ညိုးလေးနှင့် ကန့်လန့်ဖြတ်ကာ ပိတ်လိုက်သည်။ မြမျူးကိုယ်လေးကို နွေးမြမြလေး သူထွေး<u>လို</u>ဏ်ထားမိအ ဒီမိန်းကလေးရဲ့အချစ်တွေက ကြီးမားလေ သူမွန်းကျပ်ရလေပါ။

''ခဏပဲ ခဏပဲစောင့်ပါ မြမှူး မြမှူးကို မောင် လက်ထဝ်ချင်ပဲ တယ်၊ အဲဒီလို လက်ထဝ်ဖို့အတွက်မောင့်မှာ မြမှူးရဲ့အားတွေလိုပါတယ် အခုလည်း မြမှူးရဲ့အချစ်တွေက မောင့်ကိုအားဖြစ်စေပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ခဏ တော့ စောင့်ပါဦး မြမှူး'

"မောင်ရယ် မောင့်ကို မြမျူး ဘယ်လိုနားလည်ပေးရတော့မလဲ ဟင်၊ ချစ်သူသက်တမ်းလည်း ကြာခဲ့ပြီ၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်လည်း အရမ်းချစ်ပြီး နားလည်နိုင်ကြပါလျက်နဲ့ လက်ထပ်ဖို့အချိန်ထင်ယူရဦးမယ် ဆိုတာ"

"မောင်က မွေးစားသားပါဆိုတာ မြမှူးတို့သိကြတာ မကြာသေး ဘူးလေ၊ ဒီထက်သိစရာအကြောင်းတွေလည်း ရှိချင်ရှိနိုင်သေးတာမို့ အချိန် ခဏစောင့်ခိုင်းတာပါ မြမှူး၊ မောင် ဘာကြောင့် ဒီလိုပြောရတယ်ဆိုတာ မြမှူး တစ်နေ့နေတော့ နားလည်လာပါလိမ့်မယ်"

''မောင်ရယ် မြမျူးကို ပျားရည်နဲ့ဝမ်းချနေတာမျိုးတော့ မလုပ်ပါနဲ့ မောင့်ကို မြမျူး သိပ်ချစ်တာ မခွဲနိုင်ဘူးမောင်''

''မောင်လည်း မခွဲနိုင်ပါဘူး မခွဲချင်ပါဘူး၊ အဲဒါ သစ္စာစကားပါး ဪ ဒါနဲ့ မြမျူး မောင်ဒီနေ့ သွားစရာနေရာလေးရှိလို့ မြမျူးကို လိုက်မင့် တော့ဘူးနော်''

''ဟင် အိမ်ကိုတန်းပြန်မှာမဟုတ်ဘူးလား''

''မဟုတ်ဘူး တခြားဝင်စရာလေး ရှိလို့ပါ''

''မနေ့ကလည်း ရုံးအစောကြီးဆင်းသွားတယ်နော်၊ မြမှူးကို ဖုန်း ဆက်ပြီးပဲ နှတ်ဆက်တာ''

''ဪ အမူကိစ္မလေးကြောင့်ပါ''

ചാമ്പറുമു

''မှောင်နော် မြမျူးနဲ့လည်း လက်မထပ်ချင်သေးဘူး၊ ခြေလှမ်း ဆွာလည်း ပျက်နေတယ်၊ မောင် ရိုးမှရိုးရဲ့လား''

``ရိုးပါတယ် မောင့်မှာ မြမှူးတစ်ယောက်ပဲ ချစ်စရာရှိတာပါ၊ ဘဲ သွားပြီ နောက်နေ့မှ ရုံးမှာပြန်ဆုံမယ်''

အလောတကြီးထွက်သွားသော မောင့်ကိုကြည့်၍ မြမှူး သက်ပြင်း ခုမိသည်။ မောင် အခုတလော ဘာဖြစ်နေမှန်းကိုမသိပါ။ ဘယ်အချိန်ကြည့် သိုက် ကြည့်လိုက် မျက်နှာကြောကတင်းမာအေးခဲနေသလို တစ်ခါတစ်ရဲ ဘော့လည်း မကျေမနပ် ဒေါသအရိပ်အရောင်တွေနှင့်။

တစ်ခါတစ်ခါတော့လည်း ငိုချတော့မည့် ဝမ်းနည်းမှုများနှင့် လက် သီးကိုဆုပ် အကိုကြိတ်လိုက်တာလည်း မြင်ရသည်။ မဲရှူနိုင် မကယ်နိုင် ဒေနာတွေ မောင် ဘာကြောင့် ခစားနေရတာပါလဲ။

စာနာဖြေသိမ့်လို့ရအောင် ရင်ဖွင့်ခိုင်းတော့လည်း မဟုတ်ပေ။ မောင့်မှာ ဘယ်လိုဒဏ်ရာတွေများ ရနေတာလဲကွယ်။ မျက်ကွယ်ပြုမထား နိုင်တာ အချစ်ကြောင့်ဆိုပါလျှင်။

ျူးတပေ ကို

အခန်း (၂၀)

. ഗു ''ന്റീ'

"ဟာ ကောင့်လေး မင်းဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ၊ ရှေ့တည့် တည့်ကို ဖြတ်မောင်းပြီး ဝင်လာတယ်၊ ကားတင်ပျက်စီးမှာမဟုတ်ဘူး လူပါသေတတ်တယ် မင်းနားမလည်ဘူးလား" အဲဒီလိုဖြစ်အောင် တမင်လုပ်တာဟု အော်ပြောလိုက်ချင်သည်။

အဒလုံဖြစ်အောင် တမင်လုံဝတာဟု အောပြောလုံကချင်သည်။ ကုမ္ပဏီက ပြန်လာသော အဖေ့ကားနောက်ကနေ လိုက်လာကာ လမ်းဆိုး တစ်ခုမရောက်ခင် အဖေ့ကားရှေ့ကနေ သူ ဖြတ်ဝင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အဖေသာ သတိမရှိဘဲ ဘရိတ်မအုပ်မိပါက လူရောကားရော ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရ ပျက်စီးသွားမှာ အသေအချာပင်။

''ဟိတ်ကောင်လေး မင်း ကားမှားတာနော်၊ ဘာမှမဖြစ်ရင် မင်း ကားနောက်ဆုတ်လိုက် ငါ သွားမယ်''

"ကျွန်တော့်ကား ဘာဖြစ်သွားမှန်းမသိဘူး၊ အန်ကယ် အဆင် ပြေသလိုသာ လုပ်ပြီးသွား" သူ စပ်ညစ်ညစ်ဖြင့် ကားပေါ်က ဆင်းလာသည်။ မျက်မှန်ကြောင့် သာ ကြီးရင့်သွားသည်ထင်ရပေမယ့် အဖေက ငယ်ရုပ်မပျောက်ပေ။ သူ့ကို

~~ုးရု~~င္မွာကြည့်နေသော အဖေ့မျက်လုံးများကတော့ သူ့ကိုမှတ်ဓိဟန်မတူ။

"မင်း လူမိုက်လား ဟိတ်ကောင် ဒီလမ်းက တစ်လမ်းမောင်း၊ ါနောက်ဆုတ်မယ်ဆိုရင် အဝေးကြီးဆုတ်ရမှာ၊ မင်းကျော်ပြီး ဖြတ်မတက် လိုက်ရင် ဒီလိုဖြစ်စရာအကြောင်းမရှိဘူး"

''လမ်းချိုးကို ကွေ့ဖို့ အရေးကြီးနေလို့ပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားပဲ သွားဖို့ မြန်ဖို့ အရေးကြီးတာလား''

''ခင်ဗျားတဲ့ လူကြီးကို မင်းဘယ်လိုဆက်ဆံတာလဲ၊ ငါ မင်းအဖေ အရွယ်လောက်ရှိတယ်၊ မင်းမိဘတွေက လူကြီးသူမကို ဘယ်လိုဆက်ဆံရ

မယ်ဆိုတာ ဆုံးမသွန်သင်မထားဘူးလား''

''ဟုတ်တယ် သင်မထားဘူး''

''ကျွန်တော်မှာ အဖေရော အမေရော ရှိမှမရှိတာ''

''ဘာ သေသွားတာလား''

''အမေက သေတာ အဖေကတော့''

ခင်ဗျားပဲလို့ပြောဖို့ အားယူသော်လည်း နှုတ်ခမ်းများတဆတ်ဆတ် ဘုန်ကာ လုံးဝပြောမထွက်ပေ။ လည်ချောင်းထဲမှာ တစ်ဆို့နေသောအရာ တွေဟာ နာကြည်းမှုတွေပဲဖြစ်လိခ့်မည်။ အဖေက သူ့ကို သနားသလို ဘစ်ချက်ကြည့်ပြီး

''ဘာလဲ မင်းအဖေက နောက်အိမ်ထောင်ပြုသွားလို့လား ဒါမှ မဟုတ် သေသွားတာလား''

်သသွားတာဆိုရင် ကျွန်တော် ဒီလိုခံပြင်းပြီး မကျေမူခုပ်ဖြစ်

ರ್ಷ್ಣಾ

သာဂျပါရင်ကွဲနာ

နေမှာ မဟုတ်ဘူးထင်တယ်''

''అద్దిక్''

''ဪ မင်းလည်း မအေကို အရွဲ့တိုက်ပြီး မိုက်ရိုင်းတတ်တဲ့ ကောင်လေးပဲထင်တယ်၊ မင်းတို့လူငယ်တွေ တော်တော်ခက်တာပဲ၊ ကဲပါကွာ မင်းကား ဘာဖြစ်တာလဲ မင်းမပြင်တတ်ရင် ငါကြည့်ပေးရမလား၊ ဒီအတိုင်း ရပ်စကားပြောနေလို့ အိမ်ပြန်နောက်ကျရင် ငါ့မိသားစုက စိတ်ပူနေလိမ့်မယ်''

သူ့ကားဘောနုပ်စ်အဖုံးကို ဖွင့်ဖို့ လက်ပြင်လိုက်တာမို့ သူ အော် ပစ်လိုက်သည်။ မိသားစု စိတ်ပူမှာစိုးရိမ်နေသော အဖေ့ကို သူမုန်းတီးသလို ဖြစ်သွားမိတ်။

''ဘာလဲ ကောင်လေးရ၊ ငါ ကားပြင်တတ်ပါတယ်၊ မင်းလည်း သွားချင်တဲ့နေရာ မြန်မြန်သွားလို့ရတာပေါ့''

''ကျွန်တော့်ကားကို သူများသူစိမ်းထိတာ မကြိုက်ဘူး'' ''ဒါဆို ကားပျက်တဲ့အခါ မင်းဘာသာ ပြင်တာပေ့။ ဒါဆိုလည်း မင်းကား ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကြည့်လေကွာ၊ ငါ အချိန်ကြာကြာမပေးနိုင်

''ကျွန်တော်ကတော့ မျှော်မယ့်မိသားစုမရှိလို့ အေးဆေးပဲ''

''ဟာ ကောင်လေး မင်းရစ်ပြီကွာ၊ နောက်ကကားတွေ ဝင်မလာ သေးလို့နော်၊ မဟုတ်ရင် လမ်းပိတ်တာနဲ့ မင်းပြဿနာတက်နေပြီ''

''တု့က်တက်ပေ့ါ ပြဿနာဆိုတာ ကျွန်တော့်အတွက် အဆန်းမှ ဟေုတ်တာ''

"ကောင်လေး မင်း ငါ့ကို သက်သက်မဲ့ ရစ်နေသလိုဖြစ်နေပြီး ငါ ဝမ်းနိုင်းနိုင်းကို ဖုန်းဆက်လိုက်ရမလား"

''ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို ထောင်ချချင်လို့လား၊ ကျွန်တော်က

ထောင်လည်းကျဖူးတဲ့ကောင်ဆိုတော့ သိပ်မထူးဆန်းပါဘူး လုပ်လေ'' ''ဟာကွာ မင်း''

အဖေ အကျပ်ရိုက်သွားဟန်တူပါသည်။ သူ တမင် အဖေ့ကို စိတ်အနှောင့်အယှက်ပေးနေမိခြင်းပါ။ ဆယ်နှစ်သားအရွယ်က ပစ်ထားခဲ့သော သားကို မမှတ်မိခြင်းက သူ့အတွက် အဖေ့ကိုတိုက်စိုက်ဖို့အခြေအနေကောင်း

မြစ်နေခဲ့သည်။ ဒါပေမဲ့ တရြားလူကြီးတွေနှင့်တော့မတူ။

တုခြားလူကြီးတွေဆိုလျှင် ုဒီလိုလူငယ်တစ်ယောက်က မိုက်တိ မိုက်ကန်း ပြဿနာရှာနေပါက ထိုူးတာကြိတ်တာတွေ ဒေါသဖြစ်တာတွေ ပေါက်ကွဲတာတွေ လုပ်ပြီးနေလောက်ပြီဖြစ်သည်။

အခုတော့ အဖေက ခေါင်းကိုကုတ်ပြီး စိတ်ရှုပ်ရုံလောက်သာ ရှိ လျက်

"ကဲ မင်းကိုငါ တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ၊ ငါ မမှားလည်း ငါမှားတယ် လို့ပဲ သဘောထားပါ၊ မင်းကားကိုကြည့်ပြီး ရွှေ့ပေးပါ ဟုတ်ပြီလား"

''အိမ်က မိသားစုအတွက် အဲဒီလောက်တောင် အိမ်ပြန်နောက်ကျ မှာ ကြောက်နေသလား၊ မမှားဘဲနဲ့တောင် တောင်းပန်နေတယ်ဆိုတော့'

"ငါ လူငယ်တွေနဲ့ ပြဿနာမဖြစ်ချင်လို့ပါ၊ အထူးသဖြင့် မင်းတို့ လို မိဘကိုအရွဲ့တိုက်ပြီး အမှားတွေ အပြစ်တွေကျူးလွန်နေတတ်တဲ့လူငယ် တွေနဲ့ပေါ့၊ လိမ်လိမ်မာမာနေစမ်းပါကွာ မိအဆိုတာ မွေးထုတ်တာနဲ့တင် ကျေးဇူးတင်ဖို့ကောင်းနေပြီ"

"တော်စမ်းပါဗျာ တာဝန်မမဲ့သင့်တဲ့သူကို မဲ့ပြီး တာဝန်မယူသင့်တဲ့ သူကို ယူတာ ကျေးဇူးတင်ရမှာလား"

''ဘာပြောတယ်''

"တီတီတီ"

်ဗျူးစာပေ

ဗျူးစွာပေ

de dec

Q#

''ဟော နောက်က ကားတွေလာပြီ လုပ်တော့ ကောင်လေး သူတို့က ငါ့လိုသည်းခံနေကြမှာမဟုတ်ဘူး၊ မင်းနဲ့ငါ့ကို မိတ်ဆွေတွေ ကား ပေါ် ကဆင်းပြီး ရပ်စကားပြောတယ်ထင်နေဦးမယ် သွားပြီ''

အဖေက အထင်လွဲမခံချင်ဟန်ဖြင့် ကားပေါ်တက်သွားပြီမို့ သူ လည်း ကားပေါ်တက်ကာ ဝူးခနဲ မောင်းထွက်ခဲ့လိုက်သည်။ ကား ဘာမှ မဖြစ်တာကို သိပြီး အဖေ အံ့သြပြီး ကြိမ်ဆဲနေမှာသေချာသည်။ ဘာကြောင့် ဒီလိုလုပ်ခံရသည်ဆိုတာလည်း နားမလည်နိုင်ဖြစ်နေပေလိင့်မည်။

သူလည်း ဒီလိုလုပ်လိုက်ရလို့ ရင်ထဲမှာပေါ့မသွား။ သူ့အပေါ် ရက်စက်ခဲ့သည့်သူတွေနှင့် မိသားစုဖြစ်နေခြင်းဟာ သူ့ရင်ကို မီးစတွေနှင့် ထိုးသလို လောင်မြိုက်နေစေသည်။ ငယ်စဉ်က စုတ်ချာချာညစ်ထေးထေး မည်မည်းပိန်ပိန် ညစ်ညစ်မို့ အခု ဖြူဖြူခန့်ခန့် အရပ်မြှင့်မြင့် မျက်ခုံးကောင်း ကောင်း သန့်ပြန့်သပ်ရပ်နေသော သူ့ကို အဖေမမှတ်မိနိုင် ဖြစ်နေတာ ဖြစ်မည်။

ဒါလည်း ကောင်းတာပါပဲ။ ဘယ်တော့မှ သားမှန်းမသိဘဲ ထို အတိုင်းသာ။

အခန်း (၂၁)

''နောက်ကျလိုက်တာ ကိုဖော်ရယ်၊ ကားလမ်းတွေ ပိတ်နေလို့ လားဟင်''

အတက်ချီကေ့စ်ကိုဆွဲယူရင်း ဒေါ်တင်သန်း မေးတော့ သက်ပြင်း တွေချရင်း ခေါင်းညိတ်ပြမိဏ်။ ဆိုဖာခုံမှာ ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်ကာ ''လိုယ်ကို သုံးဟာသွေးတွင်လုံသောတွင် အခွင်လောက်ပါတွင်'

''ကိုယ့်ကို သံပုရာရည်တစ်ခွက်လောက် အရင်ပေးစမ်းပါကွာ'' ''သမီးက မရှိဘူး အပြင်သွားတယ်၊ အသန်းပဲဖျော်လိုက်မယ် နော်''

''ဒါဆို မညိုကိုပဲ ဖျော်နိုင်းလိုက်ပါ''

''မညိုရေ ညည်းဦးဖို့ သံပုရာရည်တစ်ခွက် ယူခဲ့ပါ'' နောက်ဘက်ကို လှမ်းအော်ပြီး ဦးဖော်ထွေး အနား ဒေါ်တင်သန်း ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

> ''ဘာဖြစ်လာတာလဲ ကိုဖော်၊ တစ်ချွစုဖြစ်လာတယ် မဟုတ်လွှာ၏ ''အင်း ကောင်လေးတစ်ယောက် ကားနဲ့တိုက်မိမလိုဖြစ်_{သွား}တယ်

> > ဗျူးတပေ

လေ၊ ကိုယ်သတိရှိပြီး ဘရိတ်အုပ်တာ မြန်လိုက်လို့သာပေ့။ မဟုတ်ရင် ကားလည်းပျက်စီးမယ် လူလည်း ကျိုးပဲ့မလား သေမလားပဲ''

"အမယ်လေး ဘယ်လိုဖြစ်ရုတာလဲ ကိုဖော်ရယ်၊ ရင်တွေတုန် လိုက်တာ၊ အခု ရဲစခန်းတွေဘာတွေမှာ ဖြေရှင်းရဦးမှာပေါ့"

''မရှင်းရပါဘူး၊ လမ်းက လူရောကားရော ပြတ်တဲ့နေရာပါ၊ ဘယ်သူမှမသိလိုက်ဘူး''

''လျှော်ကြေးရော ပေးခဲ့ရသေးလား''

''မပေးရပါဘူး ကိုယ်မှမ်မှားတာ''

"ဒါဆို အဲဒီကလေးမှားတာပေ့။ ယာဉ်ထိန်းရဲခေါ်တိုင်ပြီး လျော် ကြေးတောင်းခဲ့ပြီးရော ကိုဖော်ရယ်၊ ဒါမှ ဒီလိုကောင်လေးမျိုးတွေ စည်းနဲ့ ကမ်းနွဲဖြစ်သွားမှာ"

''အဲ့ဒီလိုလုပ်လိုက်အောင်လည်း ကိုယ် ဘာမှဖြစ်မသွားပါဘူး အသန်းရယ်၊ ကောင်လေးကလည်း ဒီလိုလုပ်ချင်လို့လုပ်တဲ့ပုံစံမဟုတ်ပါဘူး၊ အပြောအဆိုလေးကအစ ဂျစ်ကန်ကန်နဲ့ ရိုင်းလို့ မေးကြည့်လိုက်တာ မအေ ကမရှ၊ ဖအေက နောက်အိမ်ထောင်ပြုလိုက်လို့ အရွဲ့တိုက်ရမ်းကားတတ်နေ တာဖြစ်လိမ့်မယ်''

''တင်'

''ကိုယ့်သားသောတလေးကိုတောင် သတိရမိတယ်၊ ကိုယ့်ကိုအရွဲ့ တိုက်ပြီး လှုရန်းကား လူမိုက်လေးဖြစ်သွားတယ်ဆိုလို့လေ၊ အထင်လွှဲတာ လေးကို ဖြေရှင်းခွင့်ရခဲ့ရင်လည်း သိပ်ကောင်းမှာ၊ ကိုယ်နဲ့ဖုန်းပြောလိုက်ရင် ကိုယ်နှစ်သိမ့်ဖျောင်းဖျလိုက်တာနဲ့ သား ဒီလိုဖြစ်သွားမှာမဟုတ်ဘူး အခု တော့ကွာ''

ရင်မှာဆို့ကျပ်လာသည်မို့ ရင်ဘတ်ကိုဖိထားလိုက်ရသည်။ သား

အကြောင်းတွေးလိုက်တိုင်း ဝေဒနာတို့က ထိုအတိုင်းပင်။ သားက မရှိတော့ တာမို့ သူများရင်သွေးကို အစားထိုးကာ ချစ်နေရသည့်ဘဝ။

''ကိုဖော် သံပုရာရည်လေး သောက်လိုက်ဦး''

''အင်း''

သေရာပါရင်ကွဲနာ

''တွေးမနေပါနဲ့ ကိုဖော်ရယ်၊ ကိုဖော် ပင်ပန်းပါတယ်၊ ကိုဖော်က ဖခင်ဝတ္တရားကျေခဲ့တာမို့ ဖြေသာနိုင်ပါတယ်၊ သူကသာ သူ့ကိုထားခဲ့ရပဲ့ မလားဆိုပြီး အထင်လွဲ မုန်းတီးနာကြည်းပြီး ဒီလိုဖြစ်သွားတာ၊ အဲဒီအချိန် က သူလည်း သိတတ်နားလည်တဲ့အရွယ်ရောက်နေပါပြီ၊ ငါ့အဖေက ငါ့အ တွက်နဲ့ ရေမြေခြားတဲ့နိုင်ငံခြားကို ပင်ပင်ပန်းပန်း အလုပ်တွေသွားလုပ်တာပါ လားလို့ နားလည်ပေးသင့်တာပေါ့''

သံပုရာရည်ခွက် ကမ်းပေးရင်း ပြောလိုက်သော မတင်သန်းစကား တွေအတွက် တစ်ငုံမော့သောက်ပြီး သက်ပြင်းတွေ လေးလံစွာချမိသွားသည်။

"ဟုတ်တယ် သား အဲဒီလို နားလည်အောင် သားကို ကိုယ် စကားတွေအများကြီးပြော နှစ်သိမ့်ခဲ့ပါတယ်၊ အဲဒီတုန်းက သားကလိမ္မာ တယ်၊ ကိုယ်ပြောတာတွေကို နားလည်တယ် လက်ခံတယ်၊ မင်းမင်းနဲ့နှင်းနှင်း ကို အနွံတာခံ သည်းခံပေါင်းရမယ်၊ ဒေါ်လေးစကားကိုနားထောင်ရမယ်လို့ ကိုယ်သေချာမှာခဲ့တာ၊ စိတ်ချပါ သားအတွက် မပူပါနဲ့လို့ ကိုယ့်ကိုကန်တော့ ရင်း ပြောတဲ့စကားတွေကို ကိုယ် မမေ့သေးဘူး၊ သား ဒီလိုမိုက်သွားတယ် ဆိုတာ ကိုယ် မယုံနိုင်အောင်ပဲ၊ ကလေးအရွယ်ပဲဆိုပေမယ့် သိတတ်နားလည် တော့ ဒီလိုဖြစ်မသွားနိုင်ဘူးလို့ ထင်ခဲ့တာ"

''ဒါက ပတ်ဝန်းကျင်ကြောင့် အရောင်ပြောင်းသွားတာလည်း ဒြစ် ချင်ဖြစ်မှာပေါ့ ကိုဇော်ရယ်၊ သူက လူဆိုးသူခိုး ဂျပိုးလေးတွေနဲ့ပေါင်းမိသွား တာလေး နောက်အိမ်ထောင်ကိုယ်စီပြုသွားတဲ့ ကိုတင်အုန်းလို့လင်မယားကို သိတယ်မဟုတ်လား''

''ဪ အင်း သိတယ်''

"သူတို့သား ဖိုးကျော်ဆိုတာ အဲဒီလို ကလေးမျိုးပဲလေး ဖအေက နောက်မိန်းမယူ မအေက နောက်ယောက်ျားယူဆိုတော့ ကလေးက ပျက်စီး သွားတာ၊ ခိုးဆိုးလှယက် လူမိုက်လုပ်နဲ့ အဲဒီကလေးနဲ့ ပေါင်းမှတော့ ကိုဖော့် သားလည်း ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ ဖြစ်သွားတော့တာပေါ့"

''ဪ အဲဒီလိုဖြစ်သွားခဲ့တာကိုး၊ အင်းလေ အပေါင်းအသင်း မှားရင်တော့ အဲဒီလိုဖြစ်တတ်ကြပါတယ်၊ ဒါနဲ့ သူတို့ရော ဘယ်တွေရောက် ပြီး ဘာတွေလုပ်ကိုင်စားကြလဲ''

"မသိတော့ဘူးလေ အသန်းတို့လည်း ဟိုပြောင်းရ ဒီရွှေ့ရနဲ့ သူတို့အကြောင်းလည်း မကြားတော့ပါဘူး"

''သူတို့ အဲဒီရပ်ကွက်မှာရှိချင် ရှိကြဦးမှာပေါ့၊ သားအကြောင်း စုံစမ်းကြည့်ရင် သိမလား မသိဘူး၊ ကိုယ် အခုမှသတိရတယ်''

"ဟင် ဘယ် ဘယ်ရှိကြပါတော့မလဲ၊ အဲဒီရပ်ကွက်က တိုက်တာ အဆောက်အအုံတွေဖြစ်ကုန်ပြီ"

''ဪ ဟုတ်လား''

ဒေါ်တင်သန်း ပြူးပြူးပျာပျာဖြစ်သွားတာ ဦးဇော်ထွေး သတိမထား မိလိုက်ပါ။ သားနှင့်ကိုယ်ချင်းစာကာ ကောင်လေးအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိ နေသလို ကောင်လေးမျက်နှာကိုပဲ ဖြင်ယောင်နေမိသည်။

သံပုရာရည်ကို တစ်ဝက်လောက်ကုန်အောင် မော့သောက်လိုက် ပြီး စားပွဲပေါ် ပြန်ချကာ

"အဲဒီကောင်လေးကို ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ ရင်းနှီးသလို တွေ့ဖူးနေသလို ခံစားနေရတယ်၊ တစ်လမ်းလုံး ဘယ်မှာတွေ့ဖူးလဲ စဉ်းစားလာတာလည်း သေဂျပါရင်ကွဲနာ

စဉ်းစားလို့မရဘူး''

''ဪ ကိုဖော်ရယ် နာမည်တူမရား လူတူမရားဆိုတာလည်း ရှိတယ်လေ၊ ကိုဖော်အသိမိတ်ဆွေတွေရဲ့သားတွေ ဘာတွေနဲ့တူနေတာမျိုး လည်း ရှိမှာပေါ့''

"အင်း အဲဒီလိုများ ဖြစ်နေမလားမသိပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ထူးတော့ ထူးခြားတယ်၊ ဒီကလေးက လူပုံစံကြည့်တော့ မွန်မွန်ရည်ရည်ပါ၊ ကားက လည်း တန်ဖိုးမြင့်ပဲ တစ်ခုပဲ ကိုယ့်ကိုကြည့်တဲ့မျက်လုံးတွေက မကျေနပ်ချက် တွေများပြီး ရန်လိုနေသလိုပဲ၊ တခြားကလေးသာဆိုရင် ကိုယ်ဆွဲထိုးမိမလား မသိဘူး၊ အဲဒီကလေးကိုတော့ ကိုယ် မလုပ်ရက်ဘူးဖြစ်နေတာ"

''ဒီလိုတော့ ဖြစ်တတ်ပါတယ်၊ ကိုယ်က စိတ်ရှင်းနေတဲ့အ**ချိန်မှ**ာ ဒေါသမဖြစ်မိတာမျိုးပေါ့''

''အဲဒီလိုတင်ပဲမဟုတ်ဘူး ရင်းနှီးသိကျွမ်းတဲ့သူမို့ မပြောရက်သလို ဖြစ်နေတာမျိုးလို့ထင်တယ်၊ အင်းလေ အကြောင်းရေစက်ရှိလို့လည်း ဖြစ်မှာယ်၊ ဒါနဲ့ သားခဲ့သမီးက ပြန်မလာဘူးလား၊ ဘယ်သွားကြတာလဲ သမီးသင်တန်း ပြန်ချိန်ရောက်နေပြီ မဟုတ်လား''

''သမီးက သူငယ်ချင်းမွေးနေ့ပွဲဆက်သွားမယ်လို့ပြောတယ်၊ သား ကတော့ သူ့ကောင်မလေးခဲ့လက်ထပ်ဖို့ တိုင်ပင်ရမှာနဲ့နေ့တိုင်းတွေ့နေကြတာ ပဲလေ၊ ဟိုဘက်ကလည်း ဒီဘက်အသိုက်အဝန်းအခြေအနေ သိနေတော့ လွှတ်ထားတာပဲ၊ အသန်းတို့က ရက်ကောင်းရက်မြတ်ရွေးပြီး သွားစေ့စင် လိုက်ရင် အတည်ဖြစ်ပြီပေါ့''

"အခုတလော ကိုယ် အလုပ်နည်းနည်းရှုပ်နေလို့ သားကိုွင့် မင် စဉ်နိုင်သေးတာပါ၊ လူကြီးချင်းတွေ့တယ် စေ့စပ်ညှိနှိုင်းတယ်ဆိုတောလည်း အချိန်ပေးပြီး သေချာလေးလုပ်တာကောင်းတယ်၊ ဟိုတယ်လွှစ်ခုမှာ ဒိတ်ယု ပြီး စည့်ခံရင်းနဲ့မှ ကောင်းမလားလို့'

''အဲဒါကောင်းတာပေါ့ သူ့ဒယ်ဒီကြောင့် မျက်နှာပွင့်ဦးတော့မှာပဲ ကိုဇော်ကတော့လေ တကယ်ပါ သားနဲ့သမီးအတွက် ဖခင်ရင်းတစ်ယောက် ထက်တောင် တာဝန်တွေကျေလို့ ကျေးစူးတင်ရပါတယ်''

"ကိုယ့်သားလေးကိုလည်း ဒီလိုလုပ်ပေးခွင့်ရရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ ကွာ၊ ဟိုမှာ အဲဒီလို ရည်ရွယ်ချက်တွေနဲ့ ကိုယ် ကြိုးစားပြီး ငွေတွေရှာလာ ခဲ့တာ၊ ရိုးသားမှုနဲ့ပဲရှာတာဆိုတော့ အချိန်တွေတော့ ကြာခဲ့တာပေါ့လေ၊ သားသာရှိနေခဲ့မယ်ဆိုရင် မျှော်လင့်ချက်တွေ ပြည့်လို့ ကိုယ်အရ**မ်း**ကို ပျော်မိမှာ"

''ကိုဖော် သားသာရှိရင် အသန်းကို ဒီလိုလက်ထပ်ဖြစ်မယ်၊ အသန်း သားနဲ့သမီးကိုလည်း ဒီလိုမျိုး သားသမီးအရင်းလို မေတ္တာတွေပေး ဂရုစိုက်ဖြစ်မယ် မထင်ဘူးနော်''

''အသန်းနဲ့ဒီလိုမျိုး လက်ထပ်ဖြစ်ချင်မှ လက်ထပ်ဖြစ်မှာဆိုပေမယ့် တစ်မိသားစုလုံးကို အပြည့်အဝထောက်ပံ့ပြီး ကျေးစူးဆပ်ဖို့တော့ ကိုယ် ရည်ရွယ်ပြီးသားပါ၊ ကိုယ် လစဉ်ငွေထောက်ပံ့ခဲ့တယ်ဆိုပေမယ့်လည်း မိခင် တစ်ယောက်ကိုစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့တဲ့ အသန်းရဲ့ကျေးစူးတရားက ကြီးမား တယ်လေ၊ အခုလည်း ဇနီးမရှိ သားမရှိ မိသားစုဧတ်နေတဲ့ ကိုယ့်ကို မိသားစုမေတ္တာတွေပေးနေတဲ့အတွက် ကျေးစူးတင်ပါတယ် အသန်း၊ ငွေ ထက်အရေးကြီးတာ မေတ္တာတရားပါ၊ ကိုယ်ငွေတွေရှာလာခဲ့တာ အလကား မဖြစ်တော့ဘူးပေါ့''

ဒေါ်တင်သန်း ကျေနပ်ကြည်ခူးစွာ ပြုံးသွားလေသည်။ ဒီလိုတွေ ဖြစ်လာဖို့အတွက် သောတကို စွန့်ပစ်မိတာ နောင်တမရတော့ချေ။ နှစ်ပြည့် လို့ ကလေးသူငယ်ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းကနေ လွတ်မြောက်လျှင် အိမ်ကို മാവവിൾപ്പുമ

ပြန်လာနေမှာစိုး၍ တစ်ခေါက်မှ သွားမတွေ့ခဲ့သလို အာမခံနှင့်ထုတ်နေရမှာ စိုးပြီး မိမိနှင့်ဘာမှမပတ်သက်ပါဘူးလို့ တရားရုံးမှာ ထွက်ဆိုခဲ့သည်။

ဒါကြောင့်လည်း စိတ်နာပြီး မိမိတို့ကို လိုက်မရှာခဲ့တာနေမှာပေါ့ အခုဆို သောတ ဘယ်တွေရောက်ပြီး ဘာတွေလုပ် ဘာတွေဖြစ်နေလဲး အပြင်မှာလုပ်ကိုင်စားလို့ရအာင် ဝါသနာပါရာ စက်မှုလက်မှုပညာတွေ သင် ပေးလိုက်မှာမို့ ထိုပညာတွေနှင့်ပဲ လုပ်ကိုင်ရှာဖွေစားသောက်နေသလား အိမ်ထောင်ကျပြီး မိသားစုအတွက်ပဲ ရှန်းကန်ရင်ဆိုင်နေရသလား။

နိုးဝှက်လုယက် ခါးဝိုက်နိုက်ပညာတွေလည်း တတ်ကျွမ်းပြီးသား မို့ ထိုအလုပ်တွေထပ်လုပ်ပြီး ထောင်ပဲထပ်ကျနေသလား။

အကျင့်ဗီဇဆိုတာ ဖျောက်ရခက်သားမဟုတ်လား။ ကမ္ဘာကြီးက ကျဉ်းကျဉ်းလေးဆိုပေမယ့် ရန်ကုန်မြို့မှာ မိမိတို့ကို လိုက်မရှာနိုင်တာဓာတော့ ထောင်ကျရင်ကျ မကျရင်သေသွားလို့သာဖြစ်မည်။ ထိုသို့ဖြေစ်လျှင်တောင် ထိုသို့ဖြစ်ပါစေဟု ဆုတောင်းနေမိသည်။ ကိုယ့်ရဲ့ပြည့်စုံကြွယ်ဝနေသော မိသားစုဘဝလေးကို ပျက်စီးထိခိုက်မခံနိုင်တော့ဘူးမဟုတ်လား။

ဒီလိုဘဝမျိုးမှာနေရဖို့အတွက် အထုပ်အထည်အပြည့်ဖြင့် ပြန် ရောက်လာသော ကိုဖော်ကို မျက်ရည်ခံထိုး သနားကြင်နာလာအောင် ဆွဲဆောင်စည်းရုံးထားခဲ့ရတာ။ အားကိုးရာမဲ့ဘဝမှာ သောတအတွက် ဘယ် လောက်တောင်ဒုက္ခတွေ ရောက်ခဲ့ရသည်ဆိုတာလည်း ပလီပလာမာယာတွေ သုံးခဲ့ရသည်။

... ဒါဟာ မိမိဘဝနှင့် သားနဲ့သမီးအတွက် အတ္တတွေဟုဆိုပါလျှင်း ပ

နောက်တော့ ဖေဖေ ဘာများဖြစ်သွားမလဲဟု စိုးရိမ်သွားခဲ့မိသည်။

"ໝາ_ຍ"

''පුව ලෙලෙ''

''လူဆိုးလူမိုက်အလုပ်ကို ဝါသနာမပါဘဲ သား လုပ်ခဲ့ရတာကို မမေ့သေးဘူး မဟုတ်လား''

''ဟုတ်ကဲ့ မမေ့သေးပါဘူး''

"အေး အခုလည်း သားရင်ထဲက ခံစားချက်ကြောင့် ပေါက်ကွဲ မိသွားတယ်ဆိုတာ ဖေဖေတို့နားလည်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သား နောက်တော့ မဖြစ်ပါစေနဲ့၊ ခဏလေး စိတ်လွှတ်ပြီး မှားသွားတတ်တဲ့အမှားဟာ နောင်တရ စရာတွေ ကျွန်ခဲ့မယ်ဆိုရင် မတန်ပါဘူး သားရယ်"

"သားကို မေမေတို့ အပြစ်တင်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး သား ရင်ထဲမှတင်းကျပ်နေအောင် ခံစားလာရတဲ့အခါ စိတ်တစ်ချက်လွှတ်ပြီး ပေါက် ကွဲတတ်မှုမျိုးဆိုတာ ရှိတတ်ကြပါတယ်၊ သား ဒီထက်မက ပေါက်ကွဲခဲ့မယ် ဆိုရင်လည်း မေမေတို့နားလည်ပေးနိုင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ သား အဲဒီလိုလုပ်ခဲ့တာ စိတ်ႀက်သာခဲ့သလား၊ ရင်ထဲမှာ ကျေနပ်နေလား၊ သား ဒီလိုလုပ်ခဲ့တာ ရော ဘာကြောင့်ဆိုတာ သူ သိသွားသလား"

''ဟင်အင်း''

ဖေဖေနှင့်မေမေ ဆုံးမစကားတွေက ထိရောက်လွန်းတာမို့ သူ မျက်ရည်ဝဲစွာ ခေါင်းရမ်းပြမိသည်။ ဒေါသနှင့်အပြစ်တင်နေတာမဟုတ်ဘွဲ့ နောက်မမှားအောင် နားလည်စေချင်သည့်စေတနာ့ဖြင့် နွေးထွေးစွာ သို့နဲ့သွင်း နေတာမို့ ကိုယ့်ရဲ့အမှားကို ပို၍ သိမြင်လာခဲ့သည်။

အခန်း (၂၂)

"သားရယ် ဘာလို့ မလုဝ်သင့်မလုဝ်အဝ်တာကို လုပ်ခဲ့ရတာလဲ၊ သားက အဲဒီလိုကလေးမျိုးမှ မဟုတ်တာ၊ ဂျစ်တီးဂျစ်ကန် မိုက်တိမိုက်ကန်း ပုံစံမျိုးနဲ့ လူကြီးတစ်ယောက်ကို အဲဒီလိုစော်ကားခဲ့ရသလား သား၊ ပြီးတော့ သူက တခြားသူလည်းမဟုတ်ဘူး သားအဖေ"

"အဲဒါကြောင့် သား အဲဒီလိုလုပ်ခဲ့တာပါ၊ အစက ဒီလိုလုပ်ဖို့ မရည်ရွယ်ပါဘူး၊ ရင်ဖွင့်ချ်င်တာ ပေါက်ကွဲချင်တာလောက်ပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ သား ကို ရက်စက်တဲ့မိသားစုအပေါ် တန်ဖိုးထားလွန်းနေတာကို ဘယ်လိုမှကို မစံစားနိုင်ဘူး"

"သားမှားတယ်၊ ကားနဲ့ အဲဒီလိုလုပ်လိုက်တာကိုက သားမှားတာ တကယ်လို့ တစ်ခုခုဖြစ်သွားရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ ဘာကြောင့် ဒီမိသားစု ကို သားအဖေတန်ဖိုးထားနေတယ်ဆိုတာ ဘာမှမသိလိုက်ရဘဲ သား နောင်တရကျန်ခဲ့ရမှာမဟုတ်ဘူးလား၊ သား သိချင်တာ အဲဒါမဟုတ်ဘူးလား အဲဒါကို မေးကြည့်ခဲ့ရမှာမဟုတ်လား"

ဖေဖေနှင့်မေမေက ဖြစ်သင့်တာကို ပြောဆိုရှင်းပြတာမို့ သူငြိမ်နေ

ဗျူးစာပေ

"သား သားမှားပါတယ် အဖေသိအောင် အရင်ပြောရမှာ၊ အဖေ့ ဆီက သိချင်တာကို အရင်မေးရမှာ သားမေ့သွားတယ်၊ ရန်သူတစ်ယောက် လို တုန့်ပြန်မိတာကို အဖေ ဒေါသမထွက်တာလည်းတစ်ခုခုပဲ၊ အဖေက အမြဲတစ်း အေးအေးချစ်းချစ်းနေတတ်တဲ့သူမျိုးတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီနေ့က တခြားသူသာဆိုရင် သားအထိုးအကြိတ်လည်းခံရနိုင်တယ်၊ အချစ် ခန်းထဲလည်းရောက်သွားလောက်တယ်"

''ဒါ သူမမှတ်မိပေမယ့် သွေးသားဆက်နွယ်မှုကြောင့် ဖြစ်မှာပေါ့ သား၊ မသိစိတ်ကတောင် ဖြတ်တောက်မရနိုင်တာ သွေးသားပတ်သက်မှုပဲ သူလည်း ပြောမသွားပေမယ့် သူ့ရင်ထဲမှာ သားနဲ့ပတ်သက်ပြီး တစ်ခုခုပါ သွားမှာပါ''

''သူ့မိသားစုတွေနဲ့တွေ့ရင်တော့ အဲဒါကို မေ့သွားမှာပါ''

"သူ့ရင်ထဲမှာ ဘာတွေရှိတယ်ဆိုတာ အပေါ်ယံကြည့်ရုံနဲ့ ဘယ်လို လုဝ်သိနိုင်မှာလဲ သား၊ သူတို့ပတ်သက်ရတဲ့အကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာ သိပြီး မှ သား ဆုံးဖြတ်သင့်တယ်"

''အဲဒါ အမှန်ပဲသား၊ ကမ္ဘာမီးလောင် သားကောင်ချနင်းဆိုတဲ့ စကားရှိပေမယ့် ဘယ်မိဘမဆို အကြောင်းမရှိဘဲ သားသမီးကိုစွန့်ပစ်ရိုး ထုံးစံမရှိပါဘူး၊ အဲဒီလိုပဲ သားသမီးကလီည်း မိဘအပေါ် အကြောင်းရင်း သေချာမသိဘဲ မစော်ကားသင့်ဘူး၊ သားတို့အဆင်ပြေသွားရင် မေမေတို့က နာကျင်ကျန်ရမယ့်သူတွေပါ၊ ဒီလိုဖျောင်းဖျနေရတာက သားကိုချစ်လို့ သား ကို အပြစ်မဖြစ်စေချင်လို့ပါ သားရယ်''

''မေမေရယ် သားနားလည်ပါတယ်''

မေမေ့ရင်ခွင်မှာ မျက်နှာအပ်၍ သူ ငိုလိုက်မိသည်။ ဘယ်တော့မှ ဘယ်သူ့ဆီကမှ ပြန်မရနိုင်သည့် ဒီမေတ္တာတွေကို သူ မစွန့်လွှတ်ပါ။ အဖေ့ဆီက မေတ္တာတွေကတော့ သူ မရသင့် မရထိုက်လို့ မရတာပဲလား။ ဒေါ်လေးတို့မိသားစုကပဲ ထိုက်တန်လို့ရနေတာလား။ မနာလို စိတ်ဆိုးတာမျိုး မရှိပေမယ့် သူ့ဘဝကို အညွှန့်ချိုးထားသည့်သူတွေအပေါ် ဒီလိုမေတ္တာတွေပေးနေတာ သူ မကျေနပ်နိုင်ပါ။

ဒီလိုတွေ ဘာကြောင့်ဖြစ်နေတာလဲဆိုတာ သိဖို့အတွက်တော့မ

ဗျူးစာဝ

ျေးတပေ

သရာပါရင်ကွဲနာ

♦ ₹?

ခကြာက်လို့လား''

"မင်းဘာတွေထိခိုက်ပြီး မင်းဆိုက်ကားရော ဘယ်လောက်တောင် မျက်စီးသွားလို့လဲ"

"ခင်ဗျားမြင်တဲ့အတိုင်းပဲလေ ဆိုက်ကားလည်း အကောင်းအတိုင်း မရှိတော့ဘူး။ လူလည်း မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ"

''မင်း ဘယ်လောက်လိုချင်လို့လဲ''

''ဆယ်သိနီး''

ຳ"ລາລຳ

မတန်မရာ တောင်းတာမို့ ဦးဇော်ထွေး အရမ်းကိုဒေါသထွက်သွား သည်။ ဟိုးယခင်က ခဏတဖြုတ်နေခဲ့ဖူးသော ဒီရပ်ကွက်ထဲကို သား အကြောင်းစုံစမ်းလို့ရလိုရငြား ကုမ္ပဏီကနေ နေ့လည်ဘက်ထွက်လာခဲ့တာ ပါ။ ကိုယ့်အသိအကျွမ်းမိတ်ဆွေတွေ တွေ့ခဲ့လျှင်တော့ အနည်းနှင့်အများ သားအကြောင်း သိချင်သိကြပေလိမ့်မည်။

အသန်းသိထားတာကလည်း သားသေသလား ရှင်သလား မသေ ချာဘူးမဟုတ်လား။ ပျောက်နေပြီးမှ အသက်ရှင်နေသေးသည်ဆိုလျှင် ဒီလို ရပ်ကွက်မျိုးတွေမှာလည်း ရှိနေနိုင်သည်။ အသန်းပြောသလို ယခင်နေခဲ့ဖူး သော ရပ်ကွက်က လမ်းမတွေမှာ တိုက်တာအဆောက်အဦးတွေများပြီး ဖွံ့ဖြိုးစည်ကားနေသည်ဆိုပေမယ့် နောက်ဖက်လမ်းကြားတွေမှာတော့ ကျဉ်း ကျူတ်ကျူတ်ဈေးတန်းလေးတွေ လူနေအိမ်စုတ်ချာချာလေးတွေတော့ ရှိနေ သေးသည်။

> ထိုလမ်းလေးတွေထဲထိ ဝင်လာမိလို့ ဒီလိုကိစ္စဖြစ်သွားရတာလိုး ''ဒီမှာ ခင်ဗျား ကျုပ်တောင်းတဲ့ဆယ်သိန်း မပေးနိုင်ဘူးလား'' ''မင်းတန်သလောက်ပဲတောင်းရင် ငါ စဉ်းစားပေးချင့်မွှပေးမှာမေ့်

အခန်း (၂၃)

''ုန်း''

"ຫາ"

အချိန်မီဘရိတ်အုပ်လိုက်နိုင်ပါရဲ့နှင့် ဆိုက်ကားက ဝုန်းခနဲ လဲကျ သွားတာမို့ ကပျာကသီပင် ကားပေါ်ကဆင်းကြည့်လိုက်သည်။ ဆိုက်ကား က ဘေးစောင်းလဲနေလျက် အနည်းငယ်ပွန်းပဲ့သွားဟန်ရှိသော ဆိုက်ကား သမားက ကုန်းရုန်းကာ ထလာသည်။

''ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ၊ ကျုပ် ဆိုက်ကားကွေ့ဝင် လာတာ မမြင်ဘူးလား ခင်ဗျား မျက်စိကန်းနေလား'

"အချိန်မီ ဘရိတ်အုပ်လိုက်တာပဲလေ လမ်းကကျဉ်းနေတော့ မလွတ်ဖြစ်သွားတာထင်တယ်၊ တကယ်ဆို မင်းက မကွေ့သင့်တဲ့အချိန်မှာ ကွေ့ဝင်လာတာ"

''ခင်ဗျားက ကျုပ်မှားတယ်လို့ ပြောတာ လျော်ကြေးပေးရမှာ

ဗျူးတပေ

alltouco

အခုတော့ မင်းက (ဒါမျိုးလုပ်စားနေတဲ့ကောင် ဖြစ်မယ်ထင်တယ်''

"ဘာ ခင်ဗျား ဘာစကားပြောတာလဲ၊ ကျုပ်ကို စော်ကားတာ လား ဒီရပ်ကွက်မှာ ကျုပ် ဘာကောင်ဆိုတာ လူတိုင်းသိတယ်၊ ခင်ဗျား မသေချင်ရင် ကျုပ်တောင်းတာကိုပေးခဲ့"

''ဟိတ်ကောင် မင်း မင်းနော်''

ဆိုက်ကားမှာ အမြဲဆောင်ထားဟန်တူသော သံတုတ်ကိုယူပြီး ရိုက်ဖို့ရွယ်လိုက်တာမို့ အထိတ်တလန် လက်ကာလိုက်ရသည်။ ဒီလို လူဆိုး လူမိုက်နှင့်မတူမတန် ဖက်ပြိုင်နေလို့တော့မဖြစ်။

ဒီလိုဂျလေဘီအပေအတေမျိုးတွေက လူတစ်ယောက်ကိုရိုက်ဖို့ ရော သတ်ဖို့ရော ဝန်လေးမှာမဟုတ်။ ကားရှေ့ခန်းထဲက ပိုက်ဆံအိုတ်ကို ယူကာ စစ်ဖွင့်လိုက်ပြီး ငွေသုံးသိန်းထုတ်ယူ၍

"ငါ့မှာ သုံးသိန်းပါတယ်၊ အဲဒါနဲ့ မင်းကျေနပ်ရင်ကျေနပ် မကျေနပ် ရင် ယာဉ်ထိန်းရဲခေါ်ပြီးပဲ ရှင်းကြတာပေ့ါ၊ မင်းမဲ့တိုင်းပြည်မှမဟုတ်တာ၊ ဥပဒေအတိုင်းမဲ ကောင်းပါတယ်"

''ပေး အဲဒီငွေ;နောက်တစ်ခါ ဒီလမ်းထဲကို နယ်ကျော်မလာမိစေ နဲ့၊ နယ်ကျော်လို့ကတော့ ဒီထက်ပို့ဆိုးတဲ့အခြေအနေနဲ့ ကြုံရမယ်သာမှတ်''

ငွေလည်းယူသွားသေး ကိုယ့်ကိုလည်း ခြိမ်းခြောက်စကားတွေ လည်းပြောသွားသေးသည်။ တကယ်ကို မိဘဆိုဆုံးမမှုမရှိ ရှိသေကိုင်းရှိုင်း 'မှုမရှိ ဆန်ကုန်မြေလေးမိုက်ရိုင်းတတ်သည့် ကလေးပါလား။ အခုမှ ခဝ်ဝေး ပေးကနေ အခြေအနေကြည့်နေကြသော လူသုံးလေးယောက်က ကိုယ့်အနား ရောက်လာကြကာ

> ''ငွေ ဘယ်လောက်တောင် ပေးလိုက်ရလဲ'' ''သုံးသိန်းပါ''

သာဂျပါရင်ကွဲနာ

"အဲဒီလောက်နဲ့ကျေနပ်သွားတာ တော်သေးတာပေ့ါး ဒီကောင်က သူ ပိုက်ဆံသုံးစရာမရှိတော့တူးဆိုရင် အဲဒီလို ပြဿနာရှာနေကျလေ တခြား သူက ဝင်ပြီး ပြဿနာရှင်းပေးရင်လည်း အဲဒီသူကို ငါကိုင်တုတ်တတ်တယ် အဲဒါကြောင့် ဘယ်သူမှ ကြားမဝင်ရဲကြတာ"

''ဖအေက နောက်အိမ်ထောင်ပြု၊ မအေကလည်းနောက်အိမ် ထောင်နဲ့ဆိုတော့ ဆိုဆုံးမပဲ့ပြင်မယ့်သူမရှိနဲ့ ငယ်ငယ်တည်းက မိုက်ရိုင်းလာ ဘဲကောင်လေ''

"အခု သူလည်း အိမ်ထောင်ကျနေတာလေ၊ ကလေးနှစ်ယောက် ရနေပြီ၊ အရက်ပဲနေ့တိုင်းသောက်နေတော့ ဆိုက်ကားလည်း ဘယ်ဆွဲ ကောင်းပါမလဲ၊ အဲဒါဆိုရင် သုံးဖို့ဆွဲဖို့လိုတာနဲ့ ကားနဲ့တိုက်ချင်ဟန်ဆောင်း ဆိုက်ကယ်နဲ့တိုက်ချင်ဟန်ဆောင်ပြီး ပြဿနာဖြစ်အောင်လုပ် ငွေရှာတော့ တာ၊ တကယ်ကို သောက်ကျင့်မကောင်းဘူး၊ မိဘမကောင်းလို့ ကိုယ့်က မကောင်းဘူးဆိုရင် ကိုယ့်အလှည့်ကျ ကိုယ့်သားသမီးတွေကို ကောင်းအောင် လုပ်ပေးသင့်တာပေ့ါ"

''ဖိုးကျော်ဆို တစ်ရပ်ကွက်လုံးက အော့နှလုံးနာနေကြတာ' ''ဗျာ ဖိုးကျော် အဲဒီကလေးက ကို ကိုတင်အုန်းသား ဖိုးကျော်

ဆိုတာလား"

ဦးဇော်ထွေး တအံ့တည်ကြီးဖြစ်ကာ မေးလိုက်မိခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုယ့်သားက ဒီကလေးနှင့်ပေါင်းလို့ ပျက်စီးသွားတာလို့ အသန်းက ပြော သည်။ ဒါဆို သားနှင့်ပတ်သက်ပြီး ဖိုးကျော် သိသင့်သလောက်တော့လို သိနေနိုင်၏။

လူတစ်ယောက်က ဖိုးကျော်ကိုသိနေသော ကိုယ့်ကို <u>တို့သြ</u>နေ လျက် ''ခင်ဗျားက ကိုတင်အုန်းကိုရော ဖိုးကျော်ကိုရော သိသလား''

''ဪ အရင်တုန်းက သိခဲ့ဖူးတယ်ပဲပြောရမှာပေ့ါ၊ ဟို ဖိုးကျော် အိမ်က ဘယ်နားမှာလဲဗျာ၊ အခု ဖိုးကျော်ဘယ်ရောက်သွားတာလဲ၊ ကျွန် တော် သူ့ကိုတွေ့ချင်လို့ပါ'

''အဲဒါမှ ဒုက္ခပဲ၊ သူက အဲဒီလို ငွေရပြီဆိုရင် မြို့ထဲက ဆိုင် အကောင်းစားတွေမှာ သွားသုံးဖြုန်း သောက်စားပစ်တာ၊ ဘယ်အချိန်မှ သူ့အိမ်ပြန်ရောက်မယ်ဆိုတာ မသိဘူး၊ သူ့မိဘတွေတုန်းကလိုပဲ သူ့မိန်းမနဲ့ ကလေးတွေအတွက်ဆိုပြီးတော့လည်း သူ့အာရုံထဲမှာရှိတာ မဟုတ်ဘူးလေ

''သူ့ကိုတွေ့ချင်ရင်တော့ သူ ငွေကုန်လောက်မှ ပြန်လာရှာတော့ ဗျို့၊ အရက်နာကျ နေမကောင်းတဲ့အချိန်တော့ အိမ်ကပ်ပါတယ်၊ မဟုတ်ရင် တော့ လမ်းပေါ်မှာနေ လမ်းပေါ်မှာစားပဲ၊ အိပ်တော့လည်း အရက်ဆိုင်မှာ အိပ်တာများတယ်''

''သူနဲ့တွေ့ရင်တော့ ဒီထက်ငွေများများပေးဖို့သာ စဉ်းစားထား၊ မဟုတ်ရင်တော့ ဒီကောင်က လူတစ်ယောက်ကိုရိုက်ရမှာလည်း ဝန်မလေး သတ်ရမှာလည်း ဝန်မလေးဘူးလေ၊ ထောင်ဆိုတာလည်း ဝင်လိုက်ထွက် လိုက် အိမ်ဦးနဲ့ကြမ်းပြင်လိုနေတာ'

''ဪ''

ဒီလိုကလေးနှင့်ပတ်သက်ရင်းနှီးပေါင်းသင်းခဲ့လို့ သားလည်း ပျက်စီး သွားခဲ့တာဖြစ်မည်။ ဒီလူတွေကတော့ ကိုယ် တစ်ခါမှမြင်ဖူး တွေ့ဖူးသူတွေ မဟုတ်တာကြောင့် သားနှင့်ပတ်သက်ပြီး မေးမြန်းစုံစမ်းမနေချင်တော့ပေ။

ဖိုးကျော်ကိုသာ နောက်တစ်ခါတွေ့လျှင် သေချာမေးမြန်းကြည့်ရ မည်။ ဘာကြောင့် ဘယ်လိုဆိုတာ သိနေလိမ့်မည်ဟု ထင်မိ၏။ အသန်းကရော ဒီဘက်ကိုဘာကြောင့် မသွားစေချင်တာလဲ။ ဒီလို သရာပါရင်ကွဲနာ

♦ 350

ခရိုက်ကြမ်းသည့်ကိစ္စမျိုးတွေရှိတတ်တာကြောင့် ကိုယ့်ကိုမသွားစေချင်ခဲ့တာ ဖြစ်မည်။ ဒါဆို အခု ဒီကိုလာပြီး ဒီလိုတွေဖြစ်ခဲ့တာ အသန်းကို ပြောပြလို့ တော့ မဖြစ်ပေ။ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြပြီးနောက်တစ်ခါ လုံးဝမသွားတော့နှင့်ဟု တားမြစ်ခဲ့လျှင် သားကိုစုံစမ်းကြည့်ဖို့ အခွင့်အရေးရတော့မှာမဟုတ်ပါ။ ကိုယ့် ကို မိုခိုနေသည့်သူတွေမို့ ကြောက်ရွံ့စရာမလိုဘူးဆိုသော်လည်း မိသားစု ဖြစ်နေပြီမို့ သူတို့စေတနာ မေတ္တာကို အလှေးထားသင့်သည်မဟုတ်လာ။ ဟိုယခင်နေရာဟောင်းလေးက အသစ်တွေဖြင့် ပြောင်းလဲနေသလို

အခန်း (၂၄)

"ဟဲ့ကောင်လေး လာစမ်း ဒီကို၊ နင် ခုနက စားသုံးသူရှင်းတဲ့ ဝိုက်ဆံကို နိုးလိုက်တယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒီပိုက်ဆံ ဘယ်မှာလဲ ပြစမ်း"

"ကျ ကျွန်တော် မခိုးပါဘူးခင်ဗျ ရှင်းသမျှပိုက်ဆံတွေ အဒေါ့ ကို ကျွန်တော် လာပေးပါတယ်"

"မလိမ်နဲ့ မုန့်ဆုရာက နှင့်ခါးကြားထဲ ပိုက်ဆံထိုးထည့်တာ မြင် တယ်လို့ပြောတယ်"

င ''မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် အဲဒီလို မလုပ်ပါဘူး''

"ဘာလဲ နင့်ကို ကိုယ်တုံးလုံးချွတ်ပြီး ရှာကြည့်ရမှာလာ။ လူကြား ထဲမှာ အရှက်ကွဲသွားမယ်နော်၊ နင်တို့လိုလူမျိုးတွေက သောက်ရှက်လည်း ရှိမယ့်ဟာတွေမဟုတ်ပါဘူး၊ အဲဒီလို သောက်ကျင့်တွေရှိလို့ ဒီလိုသူများ အနိုင်းအစေခံဘဝနဲ့ နေရတာ"

''ကျ ကျွန်တော့်အမေက နေမကောင်းလို့ပါ။ အဖေကလည်း အမေ့ကိုပြုစုနေရတာနဲ့ဆိုက်ကားမနင်းနိုင်ဘူး၊ ညီမလေးကိုလည်း ကျောင်း ထားနေရတာမို့ပါ''

''နှင့်မိသားစုအကြောင်း မသိချင်ဘူး၊ ခိုးထားတဲ့ပိုက်ဆံကိုသာ ငါ့ကိုပေး၊ နှင့်ကိုအလုပ်ထုတ်လိုက်ရင်လည်း နှင့်အဖေ ကြိုယူထားတဲ့လစာ ငွေက ဆုံးရှုံးဦးမယ်၊ ပြန်လျော်နိုင်တဲ့အတန်းအစားတွေလည်း မဟုတ်ဘု¤ ဟဲ့ နှင့်ခိုးထားတဲ့ပိုက်ဆံ ထုတ်ပေးမှာလား မပေးဘူးလား ပြော''

''ကျ ကျွန်တော် တကယ် မယူပါဘူး'' ''ဒီလောက်တောင် ဗြောင်ငြင်းတဲ့ကောင် ကဲဟယ် ကဲဟယ်''

·· '' ඉරි ඉරි ලේෆර්ඃ ලේෆර්ඃ''

''အမယ်လေး အမယ်လေး နာပါပြီဗျ´ကြောက်ပါပြီဗျ'

ကြားနေ မြင်နေရတာ ဘယ်လိုမှကို စိတ်မသက်သာပေ။ လက် ဖက်ရည်မှာသောက်မိတာပင် မျိုမကျ။

စားပွဲထိုးလေးက အသက်ဆယ့်နှစ်နှစ်ဝန်းကျင်မျှသာ ရှိဦးမည်။ ထမင်းစားရုံးဆင်းချိန်မို့ ရုံးရှေ့က ဒီလက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ လူစည်ကားနေ တတ်သည်။ အိမ်ကထမင်းချိုင့် ယူမလာသည့်သူတွေက ထမင်းဖြူ ထမင်း သုတ် မုန့်ဟင်းခါး ခေါက်ဆွဲ နန်းကြီးသုတ် အစုံသုတ် လက်ဖက်ရည် ကော်ဖီမှာသောက် မှာစားကြသည်။

သူနှင့်မြမျူးကတော့ လက်ဖက်ရည်နှင့်မုန့်ပဲ စားဖြစ်ကြ၏။ ''မောင် ဘာလုပ်မလို့လဲ''

''ခဏလေး မြမျူး''

မြမှူးကို လက်ကာပြခဲ့ပြီး ဂွာလေးကို ရိုက်နှက်နေသည့်ကျော့ခို တာနားကို သူ လာခဲ့လိုက်သည်။

''အဒေါ် ကလေးကို အဲဒီလောက်ရိုက်နေရင် ပြစ်မှုမြောက်သွား

င္ကူနာတပေ

ဗျူးစာပေ

လိမ့်မယ်၊ ဒီကလေးအရွယ်က ဘာသိမှာလဲ''

''ဘာမသိရမှာလဲ သိလို့ပဲ ခိုးနေတာပေ့ါ''

''ခိုးတယ်ဆိုရင်လည်း သူ့မှာခိုးရတဲ့အကြောင်းရှိပါလိမ့်မယ်၊ မိဘ

အဆင်မပြေတာ အနိုင်ကျင့်ခိုင်းစေတဲ့သူရှိတာ''

''ဪ အဲဒီလိုသာ. ခွင့်လွှတ်ပေးနေရရင်တော့ ငါတို့ရှိသမျှ စည်းစိစ်ပြုတ်မှာပေါ့၊ မသိချင်ယောင်ဆောင်နေရင် ရောင့်တက်ရုံပဲရှိမှာပေါ့'' ''အဲဒီလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ခိုးတာဝှက်တာ မကောင်းဘူးဆိုတာ

ကလေးနားလည်အောင် ပြောပြဖို့ပါ''

"စာမတတ်ပေမတတ်နဲ့ နားလည်အောင်ပြောလည်း နားလည် တာတွေမဟုတ်ဘူး၊ မိဘက ကျန်းမာရေးမကောင်းဘူး အဆင်မပြေဘူးပဲ ပြောနေတော့ ကလေးတွေက ခိုးဝှက်ပေးနေကြတာလေ၊ မိဘတွေက သောက်သုံးမှမကျတာ၊ ဒါတွေကို သနားနေရင် ကိုယ်ပဲမွဲပြာကျလိမ့်မယ်၊ ကျန်းမာရေးကောင်းတဲ့အချိန်က အလုပ်ကိုကြိုးကြိုးစားစားလုပ် စုဆောင်းမှု မှမရှိဘဲ သားသမီးကိုခိုင်းစားဖို့ပဲ တတ်တယ်"

''မိဘတွေမကောင်းတာ သားသမီးတွေမှာအပြစ်မရှိပါဘူးဗျာ၊ သူတို့ဘဝအကျိုးပေးကြောင့် ဒီလိုလုပ်နေကြတာပါ၊ ကဲပါ ဒီကလေးက ပိုက်ဆံဘယ်လောက်ယူထားလဲ၊ အဲဒီပိုက်ဆံ ကျွန်တော် ပြန်ပေးပါ့မယ်'' ''ဟဲ့ကောင်လေး ပြောလိုက်လေ၊ နှင့် ဘယ်လောက်ယူထားတာ

റ്''

''ထောင့် ထောင့်နှစ်ရာပါ''

''အဲဒီထောင့်နှစ်ရာပြန်ပေးလိုက်လေ၊ မင်းအိမ်အတွက် အစ်ကို မင်းကို မုန့်ဖိုးသဝ်သပ်ပေးမယ်'' သဌာပါရင်ကွဲနာ

♦ 390

''ဟုတ်ကဲ့''

ကောင်လေးက ဘောင်းဘီကြားထဲက ပိုက်ဆံကိုထုတ်၍ ဆိုင်နှင့် အဒေါ်ကြီးကို ပြန်ပေးသည်။ အဒေါ်ကြီးက ပိုက်ဆံကို ဆောင့်ဆွဲယူပြီး ကောင်လေးခေါင်းကို ဒေါက်ခနဲ ခေါက်ရှိ

''အစကတော့ မခိုးဘူး မခိုးဘူး စွတ်ခံငြင်းနေပြီးတော့ သောက် ကောင်လေး၊ အဲဒီလို မြှောက်ပင့်ပေးမယ့်သူရှိရင် ဒီထက်ပိုဆိုးဦးမှာ မြင် ယောင်သေးတယ်၊ နင်တော့ သေမယ်သာမှတ်''

အဒေါ်ကြီးက ထောင့်အောင့်ပြောလျက် ကောင်တာမှာ ပြန် သွားထိုင်သည်။ အဒေါ်ကြီးပြောစကားကြောင့် ရင်ထဲမကောင်းဖြစ်သွားသော် လည်း ကောင်လေးလက်ထဲကို ပိုက်ဆံတစ်သောင်း ထည့်ပေးလိုက်၏။

''နောက် အဲဒီလို မလုပ်ရဘူးနော် ညီလေး၊ နိုးတယ်ဝှက်တယ်ဆို တာ အပြစ်လုပ်တာပဲ၊ အဲဒီလိုအပြစ်လုပ်မိရင် အချုပ်ထောင်ကျနိုင်တယ်၊ အချုပ်ထောင်ကျရင် မိဘတွေကို ဒီလိုမျိုးလုပ်ကိုင်ကျွေးလို့မရတော့ဘူး ညီလေးအတွက် သူတို့စိတ်ဆင်းရဲရရင် ပိုဆိုးသွားမှာပေါ့ ဟုတ်တယ်နော် ညီလေး'

''ဟုတ်ကွဲပါ''

"အေး ခိုးလို့ဝှက်လို့ရတဲ့ပိုက်ဆံက စဏလေးပဲသုံးလို့ရတာ၊ ဒါပေမဲ့ ညီလေးအသက်ကြီးတဲ့အထိ တစ်သက်လုံးတော့ အညွှန့်ကျိုးသွားနိုင်တယ် ညီလေးကို ဘယ်သူကမှ လူကောင်းလို့မထင်တော့ဘူး၊ ညီလေး အဲဒီလိုမျိုး ဖြစ်ချင်လား"

''မဖြစ်ချင်ပါဘူး''

''အေး အဲဒါဆိုရင် ညီလေး လိမ်လိမ်မာမာနေဖြို့ ဒီဆိုင်မှာ

ကြိုးကြိုးစားစား ရိုးရိုးသားသား လုပ်ရမယ်နော်"

''ဟုတ်ကဲ့ခင််ဗျ အစ်ကို့ကို ကျေးစူးတင်ပါတယ်''

''အေးပါကွာ ရပါတယ်''

ကောင်လေး ခေါင်းလေးကို ပုတ်၍ နှစ်သိမ့်ပေးခဲ့ပြီး မြမှူးနေရာ ဆီ ပြန်လာခဲ့သည်။ မြမှူးက မျက်စိမျက်နှာပျက်နေလျက်

''မောင်ရယ် ကိုယ်ခွဲ့မဆိုင်တာကို ဘာသွားလုပ်တာလဲ၊ မြမျူးတို့ က ဒီဆိုင်ကိုခဏခဏလာထိုင်နေကြတာ ဆိုင်ရှင်ကိုအားနာစရာကြီး''

''ဪ မြမျူးရယ် ကလေးကျတော့လည်း သနားစရာပဲလေး အရိုက်ခံနေရတာ''

''သူ ပိုက်ဆံခိုးလို့အရိုက်ခံရတာ ခံရမှာပေါ့၊ ကလေးက ငယ် ငယ်တည်းကအကျင့်ပျက်နေရင် ကြီးတော့ပိုဆိုးမှာပေါ့''

''သူလည်း နိုးချင်လို့ဟုတ်ပါ့လေား၊ မိဘတွေအဆင်မပြေတော့ နိုးမိသွားတာပေါ့''

''အဲဒါ မိဘတွေမှားတာပေ့ါ့၊ ကလေး ဒီလိုမကောင်းတာလုပ်တာ ဆုံးမသွန်သင်ရမှာ နိုးဝှက်တတ်တဲ့အပြစ်ရဲ့ဆိုးကျိုးကိုပြောပြပြီး ကလေး မလုပ်ရဲအောင် မြိမ်းခြောက်ရမှာ''

''အဲဒါကို ဓိဘတွေက မလုပ်လို့ ဆိုင်ရှင်အခေါ်ကြီး နားလည် အောင် ဆုံးမဖို့မောင်ပြောပြခဲ့တာပါ၊ ဒီကလေးရဲ့အရွယ်ဆိုတာ ဘာသိသေး မှာလဲ၊ အကောင်းအဆိုး မခွဲခြားတတ်သေးဘဲ ပုံသွင်းသလိုပဲ သွားတော့ မှာ၊ ဒီလိုကလေးအရွယ်တွေရဲ့ ကောင်းခြင်းဆိုးခြင်းက လူကြီးတွေမှာ တာဝန် အရှိဆုံးပဲ''

''အဲဒီတာဝန်ကို သူတို့နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့လူကြီးမိဘက တာဝန်ယူ

မှာပေါ့။ မောင်က ဘာလိုအမုန်းခံသွားပြောရတာလဲ၊ မောင်နဲ့ဘာဆိုင်လိုလဲ'' ''ဪ အမြင်မတော် အကြားမတော်လိုပေါ့ မြမှူးရယ်''

"မောင့်ကို မြမှူး အပြစ်တင်နေတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ကလေးကို အဲဒီလိုလုပ်လိုက်တာဆိုင်ရှင် အခေါ်ကြီးက မြှောက်ပင့်တယ်လို့ ထင်သွားတယ်မဟုတ်လား"

"မောင်ကတော့ အကောင်းဆုံးဖျန်ဖြေပေးလိုက်တဲ့ သဘောပါပဲ။ မဟုတ်ရင် ကလေးကလည်း အနာသာခံမယ် သူ့မိဘတွေအတွက် ခိုးထား တဲ့ပိုက်ဆံကို ပြန်ပေးမှာမဟုတ်ဘူး၊ မိဘတွေက ဘယ်လောက်အဆင်မပြေ ဘူးပြောထားလဲမှမသိတာ၊ ဖိအားတစ်ခုမရှိဘဲ ကလေးက အကြောက်အစွဲ့ မရှိ ဒီလိုလုပ်ရဲမှာမဟုတ်ဘူး"

''မောင်ကလေ စိုးတတ်ဝှက်စာတ် အကျင့်မကောင်းတဲ့ ကလေး ကို ကိုယ်ချင်းစာပေးနေလိုက်တာ မောင့်ဆွေမျိုးကျနေတာပဲ''

ကလေးကို ကိုယ်ချင်းစာကာ ကာကွယ်ပေးမိတာကို အိုဗာပြစ် သွားလို့ မြမှူး မကျေမနပ်ဖြစ်သွားခဲ့သည်ထင်သည်။ သူကတော့ ငယ်ဘဝ ရဲ့နာကျင်မှုတွေကြောင့် ကလေးဘက်ကရပ်တည်ပေးမိခြင်းပါ။

့ "မြမှူး ခ ခဏလေးနော်"

''ဟင် မောင် ဘယ်လဲ ဘယ်သူ့ကိုတွေ့လိုက်လို့လဲ''

''ဟို မောင့်အသိမိတ်ဆွေတစ်ယောက်ပါ''

• ''ဪ မောင်ကတော့လေ တကယ်ပဲ''

မြမျူး ပြောနေတာကို သူ ဂရုမစိုက်နိုင်တော့ပါ။ လမ်းမဘက်တို ကြည့်နေဆဲမှာ အဖေ့ကားကိုတွေ့လိုက်တာကြောင့် သူ အမြန်ပင် ဆိုင်ထဲက ထွက်လာခဲ့လိုက်သည်။ ကားတွေလူတွေ ရှုပ်နေတာမို့ အဖွေ့ကားက ခပ် ဖြည်းဖြည်းပင် လှိမ့်ထွက်နေ၏။

``ခဏလေး ခဏလေးအနီကယ်''

''ဗုန်း ဗုန်း''

သူ ခြေလှမ်းခင်သုတ်သုတ်ဖြင့် အပြေးလိုက်လာတာကြောင့် မီ လာပြီး ကားတံခါးကို ပုတ်လိုက်သည့်အခါမှာ အဖေ့ကားတံခါးက လျှောခနဲ ပွင့်သွားလျက် သူ့ကိုမှတ်မိသွားဟန်ဖြင့်

''ဟာ ကောင်လေး မင်း ဘာပြဿနာရှာဦးမလိုလဲကွ၊ ဟင် မင်းက ရှေ့နေဝတ်စုံနဲ့ ဘာလဲကွ မင်းကရှေ့နေ''

အဖေ သူ့ကိုကြည့်ပြီး မယုံနိုင်သလို အံ့ဩသွားဟန်တူသည်။ သူကတော့ အဖေ့ကိုမြင်ပြီး စိတ်တွေလှုပ်ရှား သွေးတွေဆူဝေလျက် ကျန် သည့်အရာတွေကိုလည်း ဂရုမစိုက်နိုင်သလိုဖြစ်နေသည်။

''တီ တီ'

''ဟိတ်ကောင်လေး မင်း ဘာပြောမလိုလဲပြောလေး ဒီနားမှာ ကားရပ်လို့ မရဘူး၊ နောက်ကားတွေ ဟွန်းတီးနေပြီ''

''မောင်းပါ အန်ကယ်''

''ဟ ဘယ်လိုဖြစ်လို့ ငါ့ကားပေါ်တက်တာလဲ''

''ကျွန်တော် အန်ကယ့်ကိုမေးစရာ ပြောစရာရှိလို့ပါ''

''မင်းနဲ့င့်ကြားမှာ အဲဒီလိုအကန်မျိုး မရှိဘူးထင်တယ်၊ ရှေ့နေဝတ် စုံဝတ်ထားပြီး မင်း ငါ့ကိုသွေးအေးအေး ဓားပြတိုက်မလို့လား''

''ന്റ് ന്റ്'

''ကဲပါ အန်ကယ် နောက်ကားတွေစိတ်မရှည်တော့ဘူး၊ ကားကို သာမောင်းလိုက်ပါ'' သရာပါရင်ကွဲနာ

''ပြီးရောက္မွာ''

သူ ဖွတ်တရွတ်နိုင်တာကြောင့် အဖေစိတ်လျှော့လိုက်ဟန်ဘု သည်။ ကားကို စပ်ဖြည်းဖြည်းမောင်းထွက်ပြီး သူ့ကို သင်္ကာမကင်းသလို လှည့်ကြည့်လျက်

"မင်း ရှေ့နေအစစ်လား၊ ဒါဝတ်လိုက်ရင် ဂုဏ်သိက္ခာရှိသွားလို့ မကောင်းတဲ့သူထင်မှာမဟုတ်တော့ဘူးဆိုပြီး အယောင်ဆောင်တာလား"

''အန်ကယ် အဲဒီလို လူကဲခတ်ညံ့လို့ အလိမ်ခံနေရတာဖြစ်မယ်''

''ဘဘ''

"ကဲပါ လူရှင်းတဲ့ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကိုမောင်းပါ၊ အဲဒီကျမှ ကျွန်တော် မေးခွန်းတွေကို အမှန်အတိုင်းဖြေဖို့ စဉ်းစားထား"

''မင်းက ရှေ့နေအစစ်ဆိုရင်တောင် ငါက မင်းရဲ့တရားခံမဟုတ် ဘူးနော်၊ ငါ ဘာပြစ်မှုမှလုပ်မထားဘူး၊ ဘဝကို ရိုးရိုးသားသား ကြိုးကြိုး စားစားပဲ ရင်ဆိုင်လာတဲ့ကောင်''

"အဲဒါ အန်ကယ့်ဘာသာ ကိုယ်ရည်သွေးနေတာလည်း ဖြစ်မှာ ပေါ့၊ တခြားလှုံဘက်ကကြည့်ရင် အန်ကယ်က ခွင့်မလွှတ်နိုင်လောက်တဲ့ အပြစ်ကျူးလွန်သူလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေလောက်တယ်"

,,လည္းသည္။ မင္းလစ္ခခ်ခ်အထင္မလားဧနင္ဖြဲထင္မလက္ပဲ၊ ဇင္းယွ် အေလးမျိုးနေနတြင္သင္တည္။ မြင္းတစ္ခခ်ခ်အထင္မလားဧနင္ဖြဲထင္မလက္ပဲ၊ ဇင္းယွ်

ဘယ်လိုလူမျိုးကများ ငါကတရားခံပါလို့ အမှုအဝ်လိုက်လို့လဲ''

' အဲဒါ ဟိုကျပြောကြည့်ရင် သိမှာပေါ့''

''ကျွတ် မင်းနဲ့ကတော့ဆုံတိုင်းကို အကုသိုလ်မကင်းပါလားကွား အတိတ်ဘဝက မင်းနဲ့ငါက ဘယ်လိုအကြောင်းတရားတွေများ ရှိခဲ့လိုလွှဲ^{းက} ''အနိကယ်က ကျွန်တော်နဲ့ဆုံရမှာ အရမ်းကြောက်တွယ်ထင်

ဗျူးတပေ

in hun.

တယ်''

''ပထမတစ်ခါတည်းက မင်းက ပြဿနာရှာထားတဲ့ကောင်လေ အခုလည်း မင်း ငါ့နောက်ကလိုက်လာပြီး ပြဿနာရှာနေတာမဟုတ်ဘူး လား''

"အဲဒီလိုထင်တယ်ဆိုလည်း ထင်ပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်လည်း အန် ကယ့်ကို အခုလိုမျိုး မဆုံချင်ပါဘူး၊ ဆုတောင်းခဲ့ပေမယ့် ဆုတောင်းကမပြည့် တာ"

''ကောင်လေး မင်းဘာတွေပြောနေတာလဲ''

''ဟိုရေ့က ဆိုင်မှာကားရပ်လိုက်''

အဖေ ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ကားရပ်လိုက်သည်။ သူ ကားပေါ် က ဆင်းပြီး အဖေ့ကိုမစောင့်ဘဲ မှန်တံခါးကိုတွန်းကာ ဆိုင်ထဲကို အရင်ဝင်လာ ခဲ့လိုက်၏။ နေ့လယ်ခင်းမို့ ဆိုင်ထဲမှာ လူအတော်ရှင်းနေသည်။ သူ ထောင့်ဆုံး စားပွဲစိုင်းမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်တော့ အဖေက ပိုက်ဆံအိတ်စပ်ကြီးကြီးကို ချိုင်း ကြားညှပ်လျက် သူနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်ခံ့မှာ ဝင်ထိုင်သည်။

''ဘာလဲပြော ကောင်လေး၊ ငါကိစ္စလေးတစ်ခုရှိလို့ အပြင်ထွက် လာတာ၊ ကုမ္ပဏီမှာ ပစ္စည်းသစ်တွေ ဝင်မှာမို့ အရေးကြီးတယ်''

''ကျွန်တော်လည်း အလကား အားနေတဲ့ကောင်မဟုတ်ပါဘူး အန်ကယ်၊ အမှုစစ်ဖို့တွေရှိပါတယ်''

''မင်းတကယ် ရှေ့နေအစစ်လား၊ မင်းက ရှေ့နေဝတ်စုံနဲ့သန့်ပြန့် ပြီး တော်တော်လိုက်ဖက်တယ်၊ ဥပဓိရုပ်က ခန့်သားပဲကွ၊ ဒါပေမဲ့ ဟိုတစ်ခါ စရိုက်ကတော့ ဘာလဲကွ၊ မင်း ငါ့ကို''

''ဒေါ်တင်သန်းနဲ့အန်ကယ် ဘယ်လိုပတ်သက်တာလဲ''

ဲဘာ မင်း ငါ့မိန်းမကိုသိတယ် ဘယ်လိုသိတာလဲ''

"အန်ကယ်က ဒေါ်တင်သန်းနဲ့လက်ထပ်ထားတာလား ငယ်လင် ငယ်မယားတော့ မဟုတ်ဘူးမဟုတ်လား"

"မင်းက ဒါလည်းသိတယ်၊ အေး ဟုတ်တယ် ငယ်လင်ငယ် ယေား မဟုတ်ဘူး၊ ငါ့မိန်းမရဲညီမဆိုပါတော့၊ ငါက နိုင်ငံခြားမှာ မိသားစု ငတ်နေတဲ့ကောင်လေ၊ ဒီကိုပြန်လာတော့ ငါ့သားလေးကလည်း ရှိမနေဘူး ဘဲဒါနဲ့ပဲ လက်ထပ်ဖြစ်သွားတယ်ဆိုပါတော့"

''အန်ကယ့်သား ဘာလို့မရှိတော့တာလဲ၊ မရှိတော့တဲ့အကြောင်း အရင်းက ဘာလဲဆိုတာရော အန်ကယ်သိသလား၊ စုံရောမစုံစမ်းကြည့်ခဲ့ ဘုးလား''

''နေဦး မင်း''

"အဖေမေးတာကို မဖြေဘဲ သူကချည်း မေးခွန်းပြန်ထုတ်နေတာ နဲ့ သူ့ကိုအဖေ အံ့ဩနေလား၊ ဒေါသထွက်နေလားမသိပေ။ ရှေ့နေမို့ လျှာရှည်နေသလားဆိုသည့်ပုံစံမျိုးနှင့် ကြည့်နေသည်မို့ သူ့မျက်နှာကို ပိုပြီး ဘင်းပစ်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှာ ဝိတ်တာလေးရောက်လာပြီး

''ဘာသုံးဆောင်မလဲခင်ဗျာ မီနူးကြည့်ပါ'' ''ရပြီ ကော်ဖီပဲပေးပါ မင်းရော''

''ကျွန်တော် မသောက်တော့ဘူး''

"ဒါပဲနော် အိုကေ ကဲ မင်းက ငါ့ကိုမေးခွန်းစီတွပဲမေးနေတယ် မင်းဘာကြောင့်သိနေတာလဲဆိုတဲ့ ငါ့မေးခွန်းကိုတော့ မဖြေဘူး၊ အေး နှို့ လည်း နည်းနည်းတော့ ခေါင်းမာတတ်တဲ့ကောင်ကွ၊ ငါမေးတာကို မင်း မဖြေရင် မင်းမေးတာလည်း ငါမဖြေတော့ဘူး" ''အန်ကယ်က ဘာမေးချင်လိုလဲ''

"မမေးခင် ငါတစ်ခုပြောချင်တယ်၊ မင်းကိုငါ့စိတ်ထဲမှာ တရင်းတနီး ပတ်သက်မှုရှိဖူးတယ်လို့ ခံစားရတယ်၊ ဘယ်သူ့သားသမီးလဲ၊ ဘယ်လိုသိ တာလဲဆိုတာတော့ ငါစဉ်းစားလို့မရဘူး၊ အခုလည်း မင်း ငါ့အကြောင်း အနည်းအကျဉ်းသိနေတာ ငါ အံ့သြမိတယ်၊ မင်းဘယ်သူလဲ၊ ငါ့အကြောင်း ဘာကြောင့်သိနေတာလဲ''

''ကျွန်တော်ကိုအရင်ဖြေစေချင်တာလား''

"အေးလေ ငါက မင်းရဲ့တရားခံမဟုတ် အမှုသည်မဟုတ်တဲ့အ တွက် ငါနဲ့မပတ်သက်တဲ့သူကို ငါ့အကြောင်းပြောပြစရာ အကြောင်းမရှိဘု ထင်တယ်၊ သီချင်တယ်ဆိုရင်တော့ အပေးအယူလေးပေါ့ကွာ မင်းအရင် ဖြေသင့်တယ်"

သူပြောပြဖို့ အားယူလိုက်စဉ်မှာ အသက်ရှူကျစ်သလိုလည်ပင်း ထဲမှာ တစ်ဆို့နေသည်။ တရင်းတနှီး ပတ်သက်ခဲ့ဖူးသလို ခံစားရသည်ဆို သည့်အတွက် ရင်မှာနွေးထွေးလှိုက်ဖြာမှုလေး ဖြစ်သွားခဲ့၏။ အဖေက ဝိတ်တာလေးလာချပေးသော ကော်ဖီခွက်ကို ကိုင်သောက်လျက်

''ဟိတ်ကောင် ပြောလေ မင်းဘယ်သူလဲ''

''ကျွန်တော် သောတ''

"crc"

''ကျွန်တော် အဖေ့သားပါ''

"သား"

''ခွစ်ႏ''

၀ တဆတ်ဆတ်တုန်ခါသွားသော လက်ထဲက ကော်ဖီခွက်က ဗြန် ~~သရာပါရင်~~ကွဲနာ

ခနဲ ပြုတ်ကျ ကွဲကြေသွားသည်။ ဝိတ်တာလေးက အမြန်ဆုံးလာကာ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေး၏။ သူကကိစ္စမရှိကြောင်း နောက်မှဘေလ်နှင့်လျော်

ခကြးရှင်းမည်ဖြစ်ကြောင်း တိုးတိုးလေး ကပ်ပြောလိုက်သည်။ အဖေက မျက်နှာတစ်ခုလုံး နှီမြန်းလျက် စိတ်လှုပ်ရှားတုန်ယင်နေ

ငွာဖြင့်

''မင်း မင်း သောတ သောတ ငါ့ရဲ့သား ဟုတ် ဟုတ်ရဲ့လား ဘယ် ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး'

''ဒီဘဝနဲ့မြင်လိုက်ရတာကို အံ့သြသွားတာလား အဖေ''

''မဟုတ်ဘူး အင်း ဟုတ်တယ်၊ အသန်းကပြောတော့ မင်းပျက်စီး ပြီး အိမ်ကထွက်သွားတာလုံးဝပြန်မလာတော့ဘဲ သေ သေသွားတာဖြစ်နိုင် တယ်ဆိ''

"အဲဒီမိန်းမက အဲဒီလိုပဲ ပြောသလား၊ အဲဒါကြောင့် အပေ

မရှာခဲ့တာလား၊ ကျွန်တော့်အကြောင်းကို မစုံစမ်းခဲ့တာလား အဖေ'' အဖေ ဘာပြောရမှန်းမသိသလို ခေါင်းကိုဆတ်ခနဲ ခါလိုက်ပြီးမှ

''အယုံလွယ်ခဲ့တာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ယုံလောက်အောင်ပြောခဲ့

လို့ဆိုတာ ဖေဖေ ဝန်ခံပါတယ်၊ ဖေဖေက သားအတွက်ဆိုတဲ့စိတ်တစ်ခုနဲ့ ဟိုမှာငွေရှာနေတဲ့ကောင်လေ၊ ပြန်ရောက်လာတဲ့အချိန်မှာ သားက ရှိမနေ ဘူး၊ ဖေဖေ ကြေကွဲရတယ်၊ ရင်နာရတယ်၊ စိတ်ဆင်းရဲသောကတွေရပြီး မစားနိုင် မအိပ်နိုင် ကျန်းမာရေးထိခိုက်တဲ့အထိ ဖြစ်သွားခဲ့တယ်၊ အဲဒီအချိန် မှာ သူတို့မိသားစုကပဲ ဖေဖေ့ကိုပြုစုစောင့်ရှောက် ဂရုစိုက်ကြတယ်၊ မေတ္တာ့ တွေ နွေးထွေးမှုတွေပေးကြတယ်"

''အဲဒီလောက်တောင် ကျွန်တော့်အပေါ် စိတ်ရှိတဲ့သူတွန်မယာက်

က ဘာလို့အဆက်အသွယ်မလုပ်တာလဲ၊ စွန့်ပစ်ထားတာလဲ၊ အနေဆင်းရဲ အစားဆင်းရဲဖြစ်နေမှာ ပညာမသင်ရဘဲ မျက်နှာငယ်နေမှာကို တွေးပြီး ဘာကြောင့် ငွေမပို့ခဲ့တာလဲ အဖေ''

"တင်"

နာကြည်းမှုတွေနှင့် ပေါက်ကွဲထွက်သွားသော သူ့စကားတွေကို အဖေ အံ့သြတကြီးဖြင့် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွား၏။ ပြီးမှ သူ့ဘက်ကို ခုံကိုတိုးရွှေ့ထိုင်လျက်

"သား သားဘာပြောလိုက်တာလဲ အဖေက အဲဒီလိုတွေ ဘာလို့ မလုပ်ခဲ့တာလဲ ဟုတ်လား၊ အဖေ ပထမတစ်နှစ်တော့ ရုန်းကန်ကြိုးစားပေ မယ့် အခြေတကျမဖြစ်သေးဘဲ ဒုက္ခတွေရောက်နေလို့ ဖေဖေ ငွေမပို့နိုင်ဘူး ဆိုတာ မုန်ပါတယ်၊ ဒါကိုလည်း စိတ်မချမ်းသာပေမယ့် သားဒေါ်လေးကို သားအတွက် ငွေပေးခဲ့သေးတာပဲဆိုပြီး ဖေဖေ စိတ်ဖြေနေခဲ့ရတာပေါ့ ဒါပေမဲ့ အဲဒီနောက်မှာ ဖေဖေ သားအတွက် နှစ်လတစ်ခါ သုံးလတစ်ခါ ငွေပုံမှန် ပို့ခဲ့တယ်လေ သားရဲ့၊ သား ပညာရေး စားဝတ်နေရေး လောက်ငရုံတင် မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့မိသားစုအတွက်ပါ ထောက်ပံ့ပေးခဲ့တာပါ"

''യ്വാ'

''ဖေဖေ့သားနဲ့ ဖုန်းပြောချင်လွန်းလို့ အချမ်းသတိရလွမ်းဆွတ်ပြီး စကားတွေပြောချင်လွန်းလို့ သားကိုခေါ်ခိုင်းခဲ့ပါတယ်။ သားက သူ့ကိုထား ခဲ့တာ စိတ်နာကြည်းပြီး စကားမပြောချင်ဘူး။ နားမထောင်ချင်ဘူးလို့ သား ဒေါ်လေးက ပြောခဲ့တယ်၊ ပြီးတော့ သားက အိမ်ထောင်ပျက်မိသားငှ ကိုတင်အုန်းသား ဖိုးကျော်နဲ့ပေါင်းသင်းပြီး လူဆိုးလူပိုက်လေးဖြစ်နေတယ် ဘဲ့ ဖေဖေ ဘယ်လောက်တောင် စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ရလဲ သား၊ ပညာလည်း ကောင်းကောင်းမသင်ဘူးဆိုတော့''

εαφύαξης

"ဟຽ ဟား"

ဒီစကားတွေ ဖေဖေ ညာပြောတာမဖြစ်နိုင်။ ဒါဆို ဒေါ်လေးက လိမ်ညာပြီး အဖေ့ကို ပြောခဲ့တာပေါ့။ သူ လက်သီးကိုတင်းနေအောင် `ဆုပ်လျက် အံကိုကြိတ်ပြီး တက်ခေါက်လိုက်မိသည်။

"ဘာ ဘာဖြစ်လို့လဲ သား၊ ဖေဖေ တကယ်ပြောတာပါ၊ ဖေဖေ ဘဝမှာ သားပဲရှိတာလေ၊ သားရှေ့ရေးအတွက် နိုင်ငံရပ်ခြားကို ဖေဖေ စွန့်စားပြီး ထွက်သွားခဲ့တာပါ၊ ဒီသတင်းတွေကြောင့် ဖေဖေ မျက်ရည်ကျ ထိနိက်ခံစားခဲ့ရပါတယ်"

''အဲဒါ ဒေါ်လေးလိမ်တာညာတာ ယုတ်မာပုက်စက်တာ''

''ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲသား''

''အဖေ့ဆီက အထောက်အပံ့တွေယူပြီး သူတို့မိသားစု ဝတ် ကောင်းစားလှတွေနဲ့ ပြည့်စုံပျော်ရွှင်နေခဲ့ပေမယ့် ကျွန်တော့်ကိုတော့ ကျောင်း ထုတ်ပြီး သူတောင်းစားလုပ်ခိုင်းခဲ့တယ်''

''ဟင် ဘာ ဘာပြောတယ် သား''

"ကျွန်တော့်ကိုကျောင်းမထားဘဲ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွေ ထမင်း ဆိုင် မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်တွေမှာ စားပွဲထိုး ပန်းကန်ဆေးခိုင်းပြီး တစ်ဆိုင်ခွဲတစ် ဆိုင် လစာတွေ ကြိုထုတ် ကူးပြောင်းခိုင်းနေခဲ့တယ်၊ နောက်တော့ အကျင့် စာရိတ္တပျက်တယ်ဆိုပြီး ဘယ်ဆိုင်ကမှမနိုင်းတော့ ကားမှတ်တိုင်တွေ လမ်း ဘေးတွေ ဈေးထဲတွေမှာ သူတောင်းစားလုပ်ခိုင်းခဲ့တယ်"

"တ တကယ်ပဲလား သားရယ်"

"အဲဒါတင်မဟုတ်ဘူး သား အဲဒီလိုတောင်းပြီး ပိုက်ဆနည်းတဲ့နေ့

"တ တကယ်လား ဖေဖေရင်တွေနာအောင်"

''တမင်လုပ်ကြပြောနေတယ်လို့ အဖေထင်နေလား၊ ယုံကြည် အောင်ပြောပြီး သူတို့ပေးတဲ့မေတ္တာတွေနဲ့ လုံလောက်နေတယ်ဆိုရင် ကျွန် တော့်ကိုအသိအမှတ်မပြုပါနဲ့ ကိစ္စမရှိပါဘူး အဖေ''

"မ မဟုတ်ပါဘူး သား၊ အ အသန်း အဲဒီလောက်ထိ သားအပေါ် လုဝ်ရက်လိမ့်မယ်လို့ ဖေဖေမထင်လို့ပါ၊ ဖေဖေ သိထားတာ အဲဒီလိုမဟုတ် ဘူးလေ သားရယ်၊ သား သား အဲဒီလိုနေခဲ့ရတာလား"

အဖေ ရင်နာစွာ မျက်ရည်ဝဲပြီး အသံတွေတုန်ယင်နေပြီဆိုသော် လည်း သူ့ရင်ထဲမှာ အနာတရတွေကျန်နေသေးသည်ပို့ သူအံတစ်ချက် ကြိတ်လိုက်ကာ

''အဲ့ဒီလောက်လေးပဲဆိုရင် အဖေက မျက်နာလွှဲခဲ့ပစ်ထားပစ်ခဲ့ တာကြောင့်ဆိုပြီး ဖြေသာဦးမလားမသိဘူး'

''ဘာတွေများ ထပ်ဖြစ်သေးလို့လဲ သားရယ်''

"သူခိုး ခါးပိုက်နှိုက်ဘဝနဲ့ ငွေရှာပေးပြီး ကျောင်းထားပေးမလား လို့ ကြိုးစားခဲ့သေးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီလောက်ငွေနဲ့ ကျောင်းနေလို့ရမလား နှင့်ကိုတာဝန်ယူထားရတာ လွယ်တယ်မှတ်နေ့လားဆိုပြီး ဘယ်လောက်ရာ ပေးပေး မတင်းတိစ်ခဲ့ဘူး၊ နှင့်အဖေက ဟိုမှာမိန်းမရနေသလား သေနေသ လား စာမလာသတင်းမကြား နှင့်အပေါ် တာဝန်မဲ့နေတာတဲ့၊ နှင့်အဖေက တောင် ဒီလိုဥပေက္ခာပြု စွန့်ပစ်ထားတာကို ငါ့ကိုကျေးဇူးတင်ရမှန်းမသိဘူး လားတဲ့လေ"

သေရာပါရင်ကွဲနာ

० ऋं

"ရက်စက်လိုက်တာ အသန်း ရက်စက်လိုက်တာ သားရယ် ဖေဖေ အံ့ဩလွန်းလိုက်တာ"

"အဲဒီထက်ထိုးတာက ကျွန်တော် ခိုးမှု ခါးပိုက်နှိုက်မှုနဲ့ လူငယ် ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းရောက်သွားတဲ့အခါမှာ တစ်ခါမှ ကျွန်တော့်ကို လာ မတွေ့ခဲ့ဘူး၊ ကျွန်တော့်အပြစ်အတွက် သူ အာမခံပေးလို့ရပါရဲ့နဲ့ သူနဲ့ဘာမှ မဆိုင်ဘူး၊ ဘာသွေးသားမှလည်း မတော်စပ်ဘူး၊ ဆိုးပေမိုက်ရိုင်း ခိုးဝှက်လှ ယက်တတ်တဲ့အကျင့်ဗီဇရှိတဲ့ကလေးကို မိဘမဲ့မို့ သူက သနားလို့တောင့် ရှောက်ထားခဲ့တာတဲ့၊ သူ့ကလေးတွေအတုယူမှားမှာစိုးလို့ တာဝန်မယူနိုင် တော့ပါဘူးလို့ တရားရုံးမှာ ထွက်ဆိုခဲ့တယ်၊ အဲဒါကြောင့် အဲဒီလိုနေရာမျိုး ကို ကျွန်တော်ရောက်သွားခဲ့ရတာ အဖေ"

"တောက် မိုက်ရိုင်းအောက်တန်းကျတဲ့မိန်းမ၊ ငါ့ကိုတစ်မျိုး သားကို တစ်မျိုး သွေးခွဲပြီး ယုတ်မာကောက်ကျစ်လိုက်တာ၊ အဖေ အားလုံးသိပြီ သား၊ ဖေဖေပို့တဲ့ငွေတွေကို သူတို့သားအမိသုံးယောက်အတွက်ပဲသုံးပြီး သားကိုတော့ အဲဒီလိုဘဝမျိုးရောက်အောင် တွန်းပို့တယ် ခိုင်းစားခဲ့တယ်၊ ဖေဖေက ဒါတွေကိုမသိဘဲ သူတို့ကို ကျေးဇူးတွေတင်ပြီး ကိုးကွယ်ထားမိ တယ်၊ အရင်နေရာဟောင်းမှာ သားအပေါင်းအသင်းမှားခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ ဖိုးကျော် ကိုလိုက်ရှာပြီးတောင် သားအကြောင်းစုံစမ်းကြည့်ဖို့ လုပ်ခဲ့သေးတယ်"

''ဟင် ဖိုးကျော် ဖိုးကျော်ကို အဖေတွေ့ခဲ့သေးလားဟင်''

"တွေ့တော့ မတွေ့ဘူး ဆုံတော့ဆုံခဲ့သေးတယ်၊ အဲဒီဖိုးကျော်က တော့ သူပြောတဲ့စရိုက်မျိုးပါပဲ၊ အရမ်းကိုဆိုးပေမိုက်မဲပြီး အပေအတေ အောက်တန်းစားတစ်ယောက်ဖြစ်နေတယ်၊ သားကိုလည်း အဲဒီလို့များ ဖြစ် နေလားလို့ ဖေဖေရင်တွေနာပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်နေရတာပါ္တဆား၊ နောက်

သေရာပါရင်ကွဲနာ

♦ 300

တစ်ခေါက် ဗိုးကျော်ကိုထပ်ရှာပြီး သားအကြောင်းသေချာမေးကြည့်ဖို့ ဖေဖေ ဆုံးဖြတ်ထားတာပါ"

''ဪ''

"ဒါနဲ့ သားက ဖိုးကျော်လိုမဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဒီလိုမျိုး ဂုဏ်သိက္ခာရှိတဲ့ ရှေ့နေတစ်ယောက်ဖြစ်နေရတာလဲ"

''သူ့လက်အောက်က လွတ်မြောက်ပြီး ကံကောင်းချင်လို့ ကျွန် တော် ထောင်ကျခဲ့တာလားတောင် မပြောတတ်တော့ပါဘူး၊ အဲဒီထဲမှာ ကလေးချစ်တတ်တဲ့ထောင်ပိုင်မှူးကြီးခဲ့တော့ တွေ့ခဲ့ရတယ်၊ ကျွန်တော်က သူတို့သင်ပေးတဲ့ ပညာတွေလည်း ကောင်းကောင်းသင်ယူတယ် လေ့လာ တယ်၊ ကျိုးနွံမှုရှိတယ် လိမ္မာရေးခြားရှိတယ်ဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကိုမွေးစားခဲ့တာ ဒီလိုဘဝရောက်အောင် သူတို့ပဲ မြှင့်တင်ဖေးခဲ့တာပါ အဖေ''

"ကျေးစူးတင်လိုက်တာ ကျေးစူးတင်လိုက်တာ သားရယ်၊ သူတို့ကို မေဖေ လိုက်တွေ့ပြီး ထိုက်ထိုက်တန်တန် ကန်တော့ပါ့မယ်၊ သားဘဝကို ဖြည့်ဆည်းပံ့ပိုးခဲ့တဲ့အတွက် သူတို့ကို ဖေဖေကပြန်ပြီး ဖြည့်ဆည်းပံ့ပိုးပေး ပါမယ်"

သူ ခေါင်းကို ဖြည်းလေးစွာ ရမ်းပြလိုက်သည်။

"ဖေဖေနဲ့မေမေက ဘာလိုအပ်ချက်မှမရှိအောင် ပြည့်စုံပြီးသားပါ။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း မျှော်လင့်ချက်တွေထားပြီး ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့တာမျိုး မဟုတ် ပါဘူး၊ တကယ်ကို မိဘရင်းသဖွယ် မေတ္တာသက်သက်ပေးတဲ့သူတွေပါ၊ ကျေးစူးတင်ပါတယ်ဆိုတဲ့စကားလုံးနဲ့တင် အသိအမှတ်ပြုမယ့်သူတွေပါ"

"အဲဒီလိုမေတ္တာတရားကြီးမားတဲ့သူတွေနဲ့ သားတွေ့ခဲ့လို့ တော် သေးတာပေါ့ သားရယ်၊ ဟိုမိန်းမနဲ့သာ ဆက်နေရရင် သားဘဝ ဘယ်လို တွေထပ်ဖြစ်မယ်ဆိုတာ တွေးတောင်မတွေးဝံ့တော့ဘူး၊ အဲဒီလို ယုတ်ညံ့ အောက်တန်းကျတဲ့မိန်းမမျိုး အဖေ တစ်ခါမှမတွေ့ဖူးဘူး သား၊ သားက အဲဒါကြောင့် စိတ်နာပြီး ဖေဖေ့ကိုကားနဲ့လိုက်ပြီး ပေါက်ကွဲခဲ့တာပေါ့နော် သားက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဖေဖေ့ကိုဖေဖေမှန်း သိခဲ့တာလဲ သား

''ကျွန်တော့်ချစ်သူ မိန်းကလေးနဲ့ ဘုရားကိုလာရင်း ဒေါ်လေးတို့ မိသားစုနဲ့ ဖေဖေ့ကိုတွဲမြင်လိုက်လို့ ဖေဖေ့ကို မှတ်မိသွားခဲ့တာပါ'' ''ဪ မင်းမင်းမွေးနေ့ကထင်တယ်''

''ဟုတ်တယ် ဟိုတယ်မှာတောင် ဟက်ပီးဘတ်ဒေးလုပ်သေး တယ်လေ၊ အဲဒီနေ့က အိမ်ပါသိရအောင် နောက်ယောင်ခံပြီး ကားနဲ့လိုက် ကြည့်ခဲ့တာပါ၊ ကျွန်တော့်ကို အဲဒီလိုခိုင်းစားခဲ့တဲ့မိသားစုနဲ့ ကြည်နူးပျော်နွှင် နေတဲ့အဖေ့ကို ကျွန်တော် အရမ်းကိုစိတ်နာသွားမိတယ်၊ အဲဒါကြောင့် အဖေ့ကို အကြောင်းစုံမသိရသေးတော့ ပေါက်ကွဲမိတာပါ၊ အဲဒီနေ့ကကိစ္စ

သူ မျက်ရည်ဝဲစွာ ပြောမိစဉ်မှာ အဖေက ပါးပြင်နှစ်ဖက်လုံးပေါ် မျက်ရည်တွေစီးကျလာသည်။ ပြီးတော့ သူ့ကိုတင်းတင်းကျစ်ကျပ် ပွေ့ဖက် ၍ တုန်ယင်နေသောအသံများဖြင့်

အတွက် ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ် အဖေ''

"ဘာလို့တောင်းပန်ရမှာလဲ၊ သားက ဘာလို့တောင်းပန်ရမှာလဲ သားရယ်၊ ဒီလိုမိန်းမမျိုးဆီမှာ သားကိုအပ်ထားမိခဲ့တဲ့ ဖေဖေက မှားတာဟဲ ဒီလိုဖြစ်မယ်မှန်းမသိလို့ပါ၊ သူ့မှာ သားခဲ့သမီးနှစ်ယောက်ရှိတော့ သားသမီး ချင်း ကိုယ်ချင်းစာမှာပဲ၊ သွေးသားလည်းမကင်းဘူးဆိုပြီး ဖေဖေ ဒီမိန်းဇကို ယုံကြည်ခဲ့မိတာ၊ ဖေဖေ အရမ်းကိုမှားသွားခဲ့ပါတယ်၊ သား အဲဒီလို ရှန်းကန် ခဲ့ရတာ ဖေဖေ့အပြစ်ပါ"

မျိုးဓာပေ

ဗူးဓာပေ

"အ အဖေရယ် မငိုပါနဲ့တော့ အဖေရယ်၊ အဖေလည်း သား အတွက်မို့ ထွက်သွားခဲ့တာလို့ ပြောတယ်မဟုတ်လား၊ ကျွန်တော်လည်း အစက အဲဒီလိုယုံကြည်ထားခဲ့ပေမယ့် နောက်တော့ ဒေါ်လေးပြောစကားတွေ အရ အဖေ့ကိုစိတ်နာမုန်းတီးဖိခဲ့ပါတယ်၊ နောက်အိစ်ထောင်ကျပြီး ကျွန်တော့် ကို ဥပေကွာပြု စွန့်ပစ်လိုက်ပြီလားလို့ အထင်လွဲခဲ့မိတာပါ၊ ဒါပေမဲ့ ဒုက္ခ တွေရောက် သေသွားလို့ပဲ အဆက်အသွယ်မလုပ်နိုင် ဖြစ်သွားတာလားလို့ လည်း ဖြေသိမ့်နေခဲ့ရပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအချိန်တွေက ကိုယ်မလုပ်ချင်တဲ့ အလုပ်တွေလုပ်ပြီး အရမ်းကို သိမ်ငယ်ရှက်ရွံ့ခဲ့ရပါတယ် အဖေ၊ အဲဒါကြောင့် ဒီလိုဘဝမျိုးရောက်နေတာတောင် အဲဒီဘက်ကို မသွားရဲဘူး၊ အဲဒီဘက်က လူတွေနဲ့တွေ့မှာစိုးလို့ တမင်တကာကို ရှောင်တိမ်းနေခဲ့မိတယ်"

''သားရယ်''

"ကျွန်တော့်ကို သူခိုးခါးပိုက်နှိုက် အလစ်သုတ်သမားလို့ပဲ သိထား ကြတာမဟုတ်လား၊ တစ်သက်လုံး အဲဒီသိမ်ငယ်စိတ် အငံ့စိတ်ကြီးက ပျောက်သွားမှာမဟုတ်ဘူး၊ ကျွန်တော့်အနာဂတ်တစ်ခုလုံး အရိပ်လိုပါလာ မှာပါ"

"သားရယ် သားရယ် အဖေ့သားရယ် သား အဲဒီလိုနေလာခဲ့ရတာ လားကွာ ဖေဖေကမသိဘူး၊ ဖေဖေကမသိဘဲနဲ့ ဒီမိသားစုကို သူတော် ကောင်းထင်ပြီးမြှောက်စားထားခဲ့တာ၊ ရပြီသား ဖေဖေ နားလည်သွားပြီး သိသွားပြီ"

''အဖေ ဘာလုပ်မှာလဲ''

''ဘာလုပ်ရမလဲ သူတို့ကိုထားခဲ့ပြီး သားနဲ့အတူတူနေမှာပေ့ါ၊ ဖေဖေ့ပိုင်ဆိုင်မှုတွေအားလုံးက သားအတွက်ချည်းပဲ'' သေရာပါရင်ကွဲနာ

"ကျေးဖူးတင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် အဖေနဲ့အတူခနင်း မရပါဘူး အဖေ၊ အခု ကျွန်တော့်ရဲ့ဖေဖေနဲ့မေမေက ဆပ်မကုန်နိုင်တဲ့ကော့နား တွေရှိတဲ့သူတွေပါ။ ဘဝသစ်တစ်ခုရအောင် ဖန်တီးပေးခဲ့တဲ့ တန်ခိုးရှင်တွေပါး သူတို့ကို တစ်သက်လုံး မပစ်ပယ်ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ်။ ကလေးဘင တည်းက ဒဏ်ရာအနာတရတွေကို ကုစားပေးရင်း ဘာမျှော်လင့်ချက်မေထားဘဲ မေတ္တာသက်သက်နဲ့ ပေးဆပ်ချစ်လာခဲ့တဲ့သူတွေကို အခုမှ အဖေ ရင်းနဲ့တွေပြီဆိုပြီး ပစ်ပယ်မထားပါရစေနဲ့၊ ကျွန်တော့်အတွက် အနန္တဂိုဏ်းဝင် တွေပါ"

''သားရယ်''

ရင်မှာဆိုနှင့် နာကျင်ရသည်။ သားကိုတွေ့တာတောင် ဝေးကွာနေ ရမည့်အဖြစ်မျိုးပါလား။ ဒီလိုဖြစ်အောင် ဖန်တီးခဲ့တာဟာ မတင်သန်း။ ရက် စက်ယုတ်မာကောက်ကျစ်ခဲ့သောမိန်းမ။

သားဘဝတစ်ခုလုံး ပျက်စီးအောင် ဖျက်စီးခဲ့သည့်မိန်းမယုတ်။ ရင်ထဲက နာသည်။ အသည်းထဲကနာသည်။ အံကြိတ်လိုက်ရင်း ရင်ထဲက အကြိမ်ကြိမ်တက်ခေါက်မိတ်။ ကျိန်ဆဲမှုပေါင်းများစွာ ပါးစပ်ထဲမှာ ပြည့်နေသည်။ အတုအယောင် မေတ္တာများအတွက် ရွံရှာစွာ တံတွေးထွေးပစ်လိုက်သည်။ မုန်းတီးမိသော အရာအားလုံး လက်သီးဆုပ်ထဲထည့်ပစ်ကာ။

ျူးတပေ

အခန်း (၂၅)

''ဗုန်း''

''ധോഗി''

''ဟယ် ကိုစော် ပြန်ရောက်လာပြီလား၊ အသန်း သိတောင် မသိလိုက်ဘူး၊ နောက်ဖက်မှာ ကိုစော့်အကြိုက် အသန်းကိုယ်တိုင်ချက်ပြီး စီစဉ်နေလို့လေ၊ ဘာဖြစ်မလဲ ကိုစော် မှန်းကြည့်ပါဦး''

အတက်ချီကေ့စ်ကို ဆက်တီခုံပေါ် ပစ်တင်ပြီး ဆိုဖာခုံပေါ်ထိုင်ချ လိုက်သော ကိုယ့်အနားကို ပြုံးချိုအီနေသည့်မျက်နှာနှင့် လာထိုင်ပြီး လက်ကို ကိုင်၍ ပြောသည်။ ရွံရာစွာနှင့် မတင်သန်း လက်ကိုဖယ်ချ၍ ထရပ်လိုက်

သည်။ မတင်သန်း မျက်နှာလေးက သနားစဖွယ် ညိုးငယ်သွားလျက်

"အသန်း အိမ်ရှေ့ထွက်မကြိုလို့ စိတ်ကောက်တာလားဟင်၊ အသန်းကလေ ဒီနေ့ ကိုဖော်ပြန်လာရင် အဆင်သင့်စားလို့ရအောင် သမီး လေးနဲ့အတူတူ ဝက်သားပေါင်းရယ် ဟော့ပေါ့ရယ် အသားကင်လည်းလုပ် ထားတယ်"

''အဲဒါတွေ ငါ မစားဘူး''

''ဟင် အရင်ဒါတွေလုပ်ကျွေးတုန်းက ကိုဖော်ကြိုက်တယ်ဆံ ဆိုင်ကလက်ရာထက်တောင် ကောင်းတယ်ဆိုပြီး ကိုဖော် ချီးကျူးနေလံ့ အသန်းက ကြည်နူးပြီး ပင်ပန်းပေမယ့် ခဏခဏ လုပ်ကျွေးချင်နေတာလေ ဒီနေ့သားရဲ့ချစ်သူလည်း အလည်လိုက်လာမှာ ကိုဖော်ရဲ့၊ မိသားစုတွေ ပျော်ပျော်ပါးပါး စားသောက်ကြမယ်လေ''

''ခေါ်မလာနိုင်းနဲ့ ငါ ညှေ့မခံနိုင်ဘူး၊ ဒါတွေလည်း ငါ မစားချင် ဘဲ့အတွက် သွန်ပစ်လိုက်ပါ''

''ကိုဇော် ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ မျက်နှာတည်တည်ကြီးနဲ့ ကုမ္ပဇာီ မှာ အဆင်မပြေစရာကိစ္စတွေများ ရှိနေလို့လား၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဟင် အသန်း ကိုပြောပါဦး''

''ငါ့ကိစ္စ ငါ့အကြောင်းပါ မင်းသိစရာမလိုပါဘူး၊ ငါခိုင်းရင် နိုင်းတဲ့ အတိုင်းသာလုပ်''

්'ဟို ကိုဇော်''

အတက်ချီကေ့စ်ကို ဆောင့်ဆွဲယူပြီး အခန်းထဲဝင်သွားကာ တံမ်း ပိတ်သံ ဝုန်းခနဲ ကြားလိုက်ရတာမို့ ကိုဇော် ဘာတွေဖြစ်လာတာလဲ နား မလည်နိုင်ပေ။ ကိုဇော်နှင့်လက်ထပ်ပြီးကတည်းက ဒီလိုကိစ္စမျိုး တစ်ခါမှ မရှိဘူးပါ။ အမြဲ နူးညံ့ချိသာပြီး မိသားစုအပေါ် နွေးထွေးကာ ဖခင်ရင်းထက် တောင် မေတ္တာတွေပေးခဲ့သူပင်။

''မေမေ ဒယ်ဒီရော''

''ဪ သမီး သမီးဒယ်ဒီက မစားတော့ဘူးတဲ့'' ''ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲ မေမေ''

''ကုမ္ပဏီမှာ ပြဿနာတက်လာတယ်ထင်ပါတယ် လမီးရယ်၊ မျက်နှာလည်းမကောင်းဘူး'' ''အင်း ဒယ်ဒီကလည်း ဒီမှာ အပင်ပန်းခံလုပ်ထားရတဲ့ဟာကို'

''သူ အကြောင်းရှိလို့နေမှာပေါ့ကွယ်၊ သမီးဒယ်ဒီ စိတ်ရှုဝ်နေတဲ့ အချိန်မှာ ဘာဘာညာညာ သွားမပြောနဲ့နော် တော်ရုံနဲ့ ဒီလိုဖြစ်တတ်တဲ့သူ မဟုတ်ဘူႏ"

''သမီးက သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဘန်ကောက်ကို ရှော့ပင်ထွက်မှာ မုန့်ဖိုးတောင်းမလို့ မေမေရဲ့ ဒုက္ခပါပဲ"

''ဘယ်နေ့သွားမှာမို့လဲ၊ နောက်နေ့မှတောင်းလည်း ရပါတယ် သမီးရယ်၊ ဒီနေ့တော့ ဒယ်ဒိုကိုသွားမဆွနဲ့တော့''

``ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ´

''ဟင် သားတို့လာပြီလား''

မင်းမင်းတို့အတွဲ ရောက်လာပြီမို့ ဒေါ်တင်သန်း ထမင်းစားခန်းထဲ ခေါ် လာခဲ့သည်။ မင်းမင်းက မျက်လုံးဝေ့ရှာလျက်

''ဒယ်ဒီ ပြန်မရောက်သေးဘူးလား''

''ခုနက အဲဒါပြောနေတာပေါ့သားရယ်၊ အလုပ်မှာလား အပြင်မှာ လာ။ အစာမကြေဖြစ်လာတ်ယ်ထင်တယ်၊ ဘာမှမစားတော့ဘူးတဲ့ အခန်းထဲ ဝင်သွားပြီ

''အာ ဒယ်ဒီကလည်း ဇာလေးကို ခေါ်လာမယ်လို့ ပြောထားရဲ့ သားနဲ့'

''ကဲပါ သားရယ် မေမေတို့မိသားစု ပျော်ပျော်ပါးပါး စားကြတာ ပေ့ါ"

''သားက မင်္ဂလာခန်းဝင်ပစ္စည်းဝယ်ဖို့ ဒယ်ဒီဆီပိုက်ဆံတောင်းမလို ବଧ୍ୟବଦ'

'`လူကြီးချင်းတွေပြီးတောင် စကားမပြောရသေးဘူး၊ သားက

သာဂျာပါရင်ကွဲနာ

 $\mathfrak{M}$ **⊗**

ော်လာခန်းဝင်ပစ္စည်း ကြည့်လာခဲ့ပြီလား''

''လူကြီးတွေကို ဟိုဘက်ဒီဘက် အသိပေးမြီးပြီပဲဥစွာ၊ တွေ့လည်း မင်္ဂလာရက်သတ်မှတ်ရုံပဲရှိတာပဲ၊ သားနဲ့ဇာလေးက ဒီနေ့ရှော့ပင်ထွက်ရင်း ခန်းဝင်ပစ္စည်းတွေ ကြည့်လာခဲ့တာ ဇာလေးက သဘောကျလို့တဲ့လေ''

''ဒါဆိုလည်း နောက်နေ့မှပြောင့ပါ့ သားရယ်၊ ဒီနေ့က သားဒ**ယ်ဒီ** ဘကယ်ကို မျက်နှာမကောင်းဖြစ်နေတာ၊ သူ့ကိုလွှတ်ထားလိုက်ပါ၊ မေမေတို့ အပျော်တွေပျက်သွားဦးမယ့် လာ သား၊ သမီးလေးရော ထိုင်၊ သမီးလေး လိုက်လာမယ်ဆိုလို့ အန်တီရှယ်လုပ်ထားတာ''

''ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးပါ အန်တီ''

''သမီးရေ ပွဲပြင်ရအောင်''

ဒေါ်တင်သန်းနှင့် နှင်းနှင်းက အားလုံးပြင်ဆင်ပြီးမှ ဝင်ဆိုင်ကြ သည်။

''သားနဲ့သမီး စားကြနော်၊ စားလို့ရော ကောင်းရဲ့လား''

''အိုကေတယ် အန်တီ၊ အရမ်းအရသာရှိတာပဲ၊ နောက်ဆို ခဏ ာာချက်ကျွေးပါလို့တောင်းဆိုရတော့မယ်''

ဲတောင်းဆိုစရာမလိုပါဘူး သမီးရယ်၊ အနိတီက သမီးစားချင် ဘယ်ဆိုရင် ချက်ကျွေးရမှာပေ့ါ၊ ဪ ဒါနဲ့ သမီးမိုဘတွေက သမီးတို့ လက်ထပ်ပြီးရင် လုပ်ငန်းလုပ်ဖို့အတွက် ငွေထုတ်ပေးမယ်လို့ပြောတယ် မဟုတ်လား'

"ဟုတ်ကဲ့ ကိုမင်းဒယ်ဒီက လုပ်ငန်းတစ်ခုထူထောင်ပေးမယ်ဆို တော့ လက်ဖွဲ့အနေနဲ့ အဲဒီထဲကို အရင်းအနီးထည့်ပေးမယ်လို့ပြောတာပါ အရင်းအနှီးများတော့ ကိုမင်းအလုပ်လုပ်တဲ့နေရာမှာ ပိုပြီး အဆင်ပြေတွာ့လေ့ സേ''

ထူးစာပေ

"ဒါပေါ့ကွယ် ကောင်းတာပေါ့ သားဒယ်ဒီကလည်း သားကို သူ့ကုမ္ပဏီမှာ မနိုင်းတာက အောက်ငယ်သားမဖြစ်စေချင်လို့တဲ့၊ တစ်ခါ တည်း လုဝ်ငန်းရှင်သူဌေးဖြစ်စေချင်တာလေ၊ သားကိုထိုက်ထိုက်တန်တန် လေး ဖြစ်စေချင်တာပေါ့၊ သူ့လက်အောက်မှာကို မထားချင်ဘူး၊ အဲဒါကြောင့် ပညာကုန်သင်ပေးထားတာ"

''ဖေဖေတို့ကလည်း အဲဒါကို ပိုသဘောကျတာပါ၊ တချို့မိဘတွေ ဆိုရင် သူတို့အနားယူမှ သေမှ သူတို့နေရာကိုပေးကြတာလေ၊ လုပ်ငန်းတစ်ခု သပ်သပ်ထူပေးဖို့ဆိုတာ ခဲယဉ်းကြတယ်''

''ဟုတ်တယ် သား ဒယ်ဒီကတော့ သူ့သားသမီးတွေကိုအရမ်း တန်ဖိုးထားပြီးချစ်တာ၊ သမီးအိမ်ထောင်ပြုတဲ့အခါလည်း အဲဒီအတိုင်းလုပ် ပေးမှာတဲ့လေ၊ လိုအပ်တဲ့ သင်တန်းတွေတက်ခိုင်းပြီး ပညာသင်ခိုင်းတုန်း ပေါ်''

"အန်တီတို့မိသာ့းစုက အရမ်းကို အားကျဖို့ကောင်းပါတယ်၊ သား သမီးတွေအတွက် ဘာတွေလိုအပ်တယ် ဘာတွေလုပ်ပေးသင့်တယ်ဆိုတာ နားလည်တော့ ကြည်နူးစရာကောင်းတာပေါ့နော်"

"ဟင်း ဟင်း ဟုတ်တယ်"

''ဇာလေး ကိုယ်တို့လည်း ဒီလိုမိသားစုလေးဖြစ်အောင် ဖန်တီး ကြမယ်နော်''

''အင်းပါ ကိုမင်းရယ် အန်တီနဲ့ ညီမလေးရှေ့မှာ ဘာတွေပြော မှန်းမသိဘူး''

"ညီမကိုကတော့ မွင့်မွင့်လင်းလင်းပါပဲနော်၊ သားသမီးဆိုလည်း နှစ်ယောက်ပဲယူမှာ ပိုမယူဘူး၊ ကိုကိုကတော့ ဘယ်လောက်ယူမလဲမသိ ဘူး" သရာပါရင်ကွဲနာ

⋄ me

''ငါလည်း ခုစ်ယောက်ပဲပေါ့ဟု နော် 'စာလေး''

''ကိုမင်းနော်'

"အေးအေး ကောင်းတယ် ကောင်းတယ် သူတို့ဒယ်ဒီက သု့ မြေးတွေအထိ ရည်ရွယ်ချက်ထားတာလေ၊ သူ့သားသမီးမြေးမြစ်တွေအထိ ပြည့်စုံအောင် ပံုပိုးဖြည့်ဆည်းမှာတဲ့၊ သားနဲ့သမီး ဘာမှကိုပူပင်စရာမလိုဘူး" "ဒါကြောင့် မေမေ လူရွေးမှန်သွားပါတယ်ဆို"

ိ''မေမေက အတော်ဆုံး''

သဘောကျကျေနပ်သော ရယ်သံတွေလွှမ်းသွားခဲ့သည်။ ကြားနေ မြင်နေရတာ စိတ်ထဲမှာ မသတိတော့ပါ။ ဒါဟာ သားဘဝကို နင်းခြေဖျက်ဆီး ပြီးမှ ရလာခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှုတွေ။

ကိုယ်က ဘာမှမသိဘဲ ဒီလိုပျော်ရွှင်မှုတွေကို ဒီမိသားစုကိုပေးခဲ့ မိသည်။ သားနှင့်တွေ့ပြီး သားအကြောင်းကိုသိပြီးမှ ဒီလိုတွေလုပ်ခဲ့မိတာ

နောင်တရလို့မဆုံး။ ဒါပေမဲ့ အဆုံးသတ်ဆိုတာ ရှိရမည်။

ဘာကိုဘယ်လိုအဆုံးသတ်ရမည်ဆိုတာတော့ ကြိုတင်တွေးထား တာမရှိ၊ ဒါပေမဲ့ သား နာကျင်ခံစားရသလို ပြန်ပေးဆပ်ခိုင်းဖို့ဆိုလျှင် အချိန်တစ်ခုတော့ လိုအပ်ဦးမည်။

တစိမ့်စိမ့် တမြည့်မြည့်ပေါ့ မတင်သန်း။ ငါ့သားအတွက် တစ်ခုခုံ တော့ ပြန်လုပ်ပေးရမှ ငါတာဝန်ကျေမှာ။ အဲဒီလို တာဝန်ကျေဖို့အတွက်။

ഷ്ട്രോഗേ

ဗူးဓာပေ

သေရာပါရင်ကွဲနာ

2002 ◈

ဒီလိုစကားမျိုးကို အလိုက်သိနားလည်ပေးသည်ဟု ထင်ခဲ့မိတာပါ။ အခုတော့ ဒီလိုအချိုသပ်ပြီး တောင်းတတ်အောင် မြှောက်ပင့်ပေးနေသည်ဆိုတာ့ သိ သွားသည်။ သုံးယောက်လုံးကို မျက်ထောင့်နီဖြင့် ဝေ့ကြည့်ကာ ကော်ဖီခွက် ကို အောက်ခံပန်းကန်ပြားပေါ် ဆောင့်ချလိုက်ပြီး

''ငါက မင်းတို့လိုအပ်တာတွေ အကုန်လိုက်လုပ်ပေးပြီး တာဝန် ယုနေရမှာလာ။ ဒီအသက်အရွယ်တွေရောက်နေတာ ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်လျှောက်ကြပေါ့''

"30S3"

`'നീര്<mark>ട</mark>േ''

.''ဘာလဲ ဘာကိုစောဒကတက်ချင်ကြံလို့လဲ၊ ဒီလိုပညာတွေတတ် ဒီလိုအခြေအနေရောက်လာတာ ငါ့ကျေးဖူးကြောင့်လို့သိတတ်ရင် ငါ့ကိုမေး ခွန်းတွေသိပ်မထုတ်နဲ့"

''မ မဟုတ်သေးပါဘူး ကိုဖော်၊ မနေ့က ပြန်လာတည်းက ကိုဖော် တစ်ခုခုဖြစ်နေသလိုပဲ အသန်းတို့မိသားစုအပေါ် တစ်ခါမှ ဒီလိုမျိုးမဆက်ဆံ

ုးဘဲနဲ့ ဘယ်လိုဖြစ်သွားတာလဲဟင်'' ''ငါက နွားဖို့လို့ပေါ့ကွာ၊ ဘာမှကိုမသိတဲ့ နွားမို့လို့ပေါ့''

"ဟို ဒယ်ဒီစိတ်အခန့်မသင့်စရာရှိလို့ဆိုတာ သားတို့နားလည် ါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒယ်ဒီ ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ မိသားစုဆိုတော့ မျှပြီး ဆားပေးလို့ရအောင် သားတို့ကို ပြောပြပေးပါလား''

,,က်လိုဂျသီး,, ကိုယ့်ရဲ့တင်းမာမှုအတွက် နားမလည်နိုင်စွာ သားအမိသုံးယောက် မက်လုံးချင်းဆုံသွားကြသည်။ ကိုယ့်စိတ်ထဲမှာ အမုန်းတွေသာရှိတွေခဲ့တာနို့ သုတို့တွေ ဘယ်လိုပဲခံစားသွားရပါစေ ဂရုမစိုက်နိုင်တော့ပါ့၊ နိုင်း**နင်း**က

အခန်း (၂၆)

''ညက ဒယ်ဒီအစောကြီး အိပ်ရာဝင်သွားတာပဲ၊ သားက ပြော စရာရှိလို့ ဒယ်ဒီ့အခန်းကိုလာကြည့်သေးတယ်၊ ဒယ်ဒီ နေမကောင်းလိုလား ဟင်"

''နေကောင်းပါတယ်''

''ဒါနဲ့များ ဒယ်ဒီရယ် သားကို စိတ်ပူရအောင် ညစာတောင် ဆင်းမစားဘူး'

''ဟုတ်ပါ့ သမီးက ဘန်ကောက်ကို ရှော့ပင်ထွက်ဖို့အတွက် ဒယ်ခိုဆီ မုန့်ဖိုးပူဆာမလို့ပါဆိုမှ ဒယ်ဒီကလည်း''

''သားလည်း မင်္ဂလာခန်းဝင်ပစ္စည်းလေးတွေကြည့်လာခဲ့လို့ ဒယ်ဒီ အဲဒါ''

''သားနဲ့သမီးကလည်းကွယ် ဒယ်ဒီက စိတ်ရှုပ်နေတုန်းထင်ပါတယ် ကော်ဖိနဲ့မုန့် အေးအေးဆေးဆေး စားပါသောက်ပါစေဦး၊ နောက်မှပြောကြ ď'n

ဦးဖော်ထွေး နှုတ်ခမ်းကိုမဲ့ပစ်လိုက်သည်။ အရင်က ဒေါ်တင်သန်းရဲ့

ကူးစာပေ

သူ့ ကိုစိတ်ပြေအောင် နောက်ကျောကနေ သိုင်းဖက်လျက် သမီးဆိုးလေး တစ်ယောက်လို ချွဲနွဲ့စွာဖြင့်

"ဒယ်ဒီနော် အပြင်မှာဖြစ်လာတဲ့ပြဿနာကို သမီးတို့ကို မဲနေသ လိုပဲ ဒယ်ဒီစိတ်ပြေသွားအောင် သမီးနဲ့ဘန်ကောက်ရော့ပင်ထွက် လိုက်ခဲ့ ပါလား။ မေမေ့ကိုပါခေါ်မယ်လေ"

''မလိုက်ချင်ပါဘူး ဘာလို့ လိုက်ရမှာလဲ''

"ဒါဆို ဒီလိုလုပ်လေဒယ်ဒီ၊ ခန်းဝင်ပစ္စည်းဖိုးမပေးချင်မပေးပါနဲ့ဦး လူကြီးချင်းတွေပြီး စကားပြောကြည့်ပေးပါလား ဒယ်ဒီ၊ သူတို့ဘက်က လုပ်ပေးချင်နေတာတွေကလည်းများတော့ မြန်မြန်တွေပြီး မင်္ဂလာရက်သတ် မှတ်လိုက်တာ ကောင်းမယ်ထင်တယ်"

"အဲဒီကိစ္စ ငါမလုပ်ဘူး၊ မင်းတို့ဘာသာ လုပ်ချင်လုပ်ကြ၊ နောက် ကို ငါ့ကို ဘာမှမတိုင်ပင်ကြနဲ့"

ပြောပြီး အတက်ချီကေ့စ်ဆွဲကာ ခြေလှမ်းကျဲဖြင့် ထထွက်သွား သော ဦးဖော်ထွေးကို မင်တက်စွာနောက်ကျောဘက်ကို ကြည့်ရင်း သားအမိ သုံးယောက် နားမလည်နိုင်ဖြစ်၍ ကျန်ခဲ့ကြသည်။ မင်းမင်းက သူ့အမေကို မေးဝေ့ါ့၍

"ဒယ်ဒီက ဘာဖြစ်တာလဲ မေမေ" . ,

''မသိဘူး မနေ့ညနေတည်းက အဲဒီလိုပုံစံနဲ့ ဒေါသဖြစ်ပြီး ပြန် လာတာပဲ''

'သမီး ပတ်ချွဲနှပ်ချွဲနဲ့ချော့တာတောင် မရဘူး၊ အရင်ကဆို အဲဒီလို ချော့စရာမလိုဘဲနဲ့ စကားလေးတစ်ခွန်းနှစ်ခွန်း ပစ်သွင်းလိုက်ရင်တောင် လှော ခနဲ့ ကျလာပြီ''

''တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲနော် မေ၊ေ အရင်က ဒယ်ဒီပုံစံ အဲဒီင**်**

•ဟုတ်ဘူး''

"မေမေလည်း မသိတော့ပါဘူး သားရယ်၊ သူ့သားနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘစ်ခုခုသိသွားလို့များ ဒီလိုဖြစ်သွားတာလား မသိဘူး"

"အာ အဲဒီကောင် သေသလား ရှင်သလား ဘယ်ရောက်သွား မန်းတောင် မသိဘဲနဲ့"

''အဲဒီလိုဆိုရင်တော့ ကောင်းပါတယ်၊ ၊တစ်စွန်းတစ်စ သိသွားရင် တော့ မလွယ်ဘူး''

ိ ။ ''ထွောင်ကလွတ်ရမယ့်အချိန်တုန်းကတောင် သားတို့ဆီရောက်

မလာတာ အခုချိန်မှတော့ လိုက်ရှာနေမှာမဟုတ်ပါဘူး မေမေရယ်" "သူရှာလို့မရအောင် မေမေတို့ကလည်း နေရာပြောင်းနေခဲ့တာ

လေ၊ သူ့အဖေရောက်လာတော့ လူချမ်းသာတွေပဲ့နေနိုင်တဲ့နေရာထိတောင် ပြောင်းခဲ့ပြီဆိုတော့ သူပိုပြီး ခြေရာပျောက်သွားပြီပေ့ါ၊ ဒီကြားထဲ ဘယ်နေရာ သွားသွားလည်း အရိပ်အရောင်တောင် မတွေ့ရပါဘူး''

``ဒီကောင်သေရင်သေ မသေရင် တခြားမှာ သွားနေတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်၊ လူဆိုးလူမိုက် သူခိုးခါးပိုက်နှိုက်ထပ်လုပ်ပြီး ထောင်ပြန်ကျနေ

တာမျိုးလည်း ဖြစ်သွားနိုင်တာပဲ မေမေ၊ အဲဒီအတွက် စိတ်ပူမနေပါနဲ့'' မင်းမင်းစကားကြောင့် ဒေါ်တင်သန်း သက်ပြင်းချနိုင်သော်လည်း စိတ်မအေးသော လေးလံမှုတွေနှင့် မျက်နှာတစ်ခုလုံး ညှိုမှိုင်းသွားရသည်။

''ဒါပေမဲ့ သားရယ် သားတို့ဒယ်ဒီ တော်တော်လေးကိုထူးခြားနေ တာတော့ အမှန်ပဲ၊ သူနဲ့အတူနေခဲ့ရတဲ့ ငါးနှစ်ကျော်ကာလအတွင်းမှာ သူ့ရဲ့ စောင့်ရှောက်ဖြည့်ဆည်းမှုတွေ လိုလေသေးမရှိပေးဆပ်မှုတွေကို မေမေ စွန့် လွှတ်ရမှာကြောက်တယ်ကွယ်၊ ဒီလိုဘဝမျိုးနဲ့နေရလိမ့်မယ်လို့ အိုပ်မက် တောင် မမက်ခဲ့ဖူးဘူးမဟုတ်လား'' ''ဟိုအရင်ကတည်းက သူ့အထောက်အပံ့တွေနဲ့ လူတန်းစေ့လေး နေနိုင်ခဲ့တာဆိုတော့ သားတို့လည်း မစွန့်လွှတ်ချင်ပါဘူး မေမေ၊ ဒါပေနဲ့ သူ့သားသာရှိနေမယ်ဆိုရင် သားတို့ဒီလိုနေရမှာမဟုတ်ဘူး၊ အရင်တည်းက သူ့သားရှိနေသေးတယ်ထင်လို့ ပေးကမ်းနေခဲ့တာမဟုတ်လား၊ မေမေ အကြ ဉာဏ်ကောင်းခဲ့လို့ ဒီလိုနေရတာ''

''ဟုတ်တယ် မေမေ၊ မေမေပြောသမျှ ဒယ်ဒီက ယုံကြည်နေခဲ့ တာ၊ သမီးတို့ကလည်း အဲဒီကျေးရူးတွေအတွက် သူ့အပေါ် ကောင်းကောင်း ဆက်ဆံပေးခဲ့တာပဲ၊ သူ မနာပါဘူး၊ ဘယ်သူက ပထွေးကို ဒီလိုမျိုးအရေး တယူ ဆက်ဆံဖူးတာ မြင်ဖူးလို့လဲ''

"ဟုတ်ပါတယ် မေမေ့သားနဲ့သမီးက တော်ကြပါတယ်၊ မေမေက တော့လေ မေမေ့သားနဲ့သမီး ဒီလိုဘဝမျိုးနဲ့နေရတာကို ကျေနပ်တယ်၊ ဝမ်းသာတယ် ဒီလိုထားနိုင်ဖို့အတွက်ပဲ သူ့ကိုစည်းရုံးသိမ်းသွင်းခဲ့ရတာပေါ သားနဲ့သမီးအတွက် သူ့သားအပေါ် ဒီလိုလုပ်ခဲ့ရတာလည်း မေမေ နောင်တ မရမိဘူ။ မေမေတို့သားမိသုံးယောက်ကောင်းစားဖို့အတွက် သောတ တင် ယောက်တည်းဘဝပျက်ရတာ တန်ပါတယ်၊ မတရားဘူးလို့ မေမေ ဘယ် တော့မှ မတွေးမိအောင်နေတယ်၊ အဲဒါ မေမေ့သားနဲ့သမီးအတွက် မေမေနဲ့ မေတ္တာတွေပါပဲ"

''ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မေမေ''

''အဲဒါကြောင့် မေမေ့ကိုချစ်တာ''

ဒေါ် တင်သန်းပါးပြင်နှစ်ဖက်ကို မောင်နှမနှစ်ယောက် နှစ်းလိုက် ကြသည်။ ဒေါ် တင်သန်း ကြည်နူးဝီတိဖြစ်စွာနှင့် သားနှင့်သမီး ပါးပြင်လေး တွေကို ဘယ်ပြန်ညာပြန် နှစ်းလိုက်၏။

အခုဘဝဟာ အရာရာပြည့်စုံနေပြီး သားနှင့်သမီးအတွက် ကျေနှင်

သေရာပါရင်ကွဲနာ

⊗ 2009

အားရနေချိန်မို့ ဘယ်လိုအကြောင်းနှင့်မှ အပျောက်ပျက်မခံနိုင်တောပါး ကိုယ့် ရင်သွေးတွေအတွက် ဘဝတစ်ခုကို ဖျက်ဆီးခဲ့ရတာ ဘယ်တော့မှ နောင်တ မရမိပေ။

ဘယ်မိဘမဆို ကိုယ့်သားသမီးအတွက် အတ္တကြီးတတ်ကြသည် ပဲမဟုတ်လား။ ဘယ်သူကများ မိမိကမတရားဘူးလို့ ပြောကြမှာလဲ။ ပြောမည့်သူ ရှိလျှင်လည်း ရင်ကော့ကာ ခံလိုက်ပါမည်။ ဒါပေမဲ့ ကိုဖော်ကလွဲရင်ပါ။ ကိုဖော်ကိုတော့ လက်လွှတ်လိုက်လို့ မဖြစ်သေးဘူးမဟုတ်လား။ ရှင်က ကျွန်မသားနဲ့သမီးအတွက် လိုအဝ်နေသေးလို့ပါ ကိုဖော်။

alterior manighthe segle

အခန်း (၂၅)

''သားရယ် အိမ်ပြန်နောက်ကျလို့ မေမေတို့ စိတ်ပူနေတာ၊ မြမှူး လေးကလည်း သားဆီဖုန်းဆက်မရလို့ဆိုပြီး အိမ်ပြန်ရောက်ပြီလားလို့ မေမေ တို့ဆီ ဖုန်းဆက်သေးတယ်၊ နေ့လယ်လောက်ကတည်းက သား ထွက်သွား တာဆို'

''ကိစ္စတစ်ခု အရေးကြီးတဲ့ပုံနဲ့ ထွက်သွားတာဆိုတော့ ဘာများလဲ သား၊ အမှုသည်ကိစ္စလား''

''အဖေနဲ့တွေ့ခဲ့တာ''

''အဖေနဲ့တွေ့ပြီး ကန်ပေါင်မှာ ထိုင်နေခဲ့လို့ပါ''

"သားလေး"

ဖေဖေနှင့်မေမေ ထိတ်လန့်တကြားလေး ဖြစ်သွားလျက် ဆိုဖာခုံ ရှည်ပေါ်မှာ ထိုင်နေသော သူ့ဘက်ကို ပြောင်းပြီးလာထိုင်ကြသည်။ သူ မေမေ့ရင်ခွင်မှာ မျက်နှာအပ်ကာ ခဏမျှ ကြိတ်ရှိုက်ငိုလိုက်၏။ မေမေက သူ့ပါးပြင်ပေါ်က မျက်ရည်တွေကို အကြင်နာလက် များဖြင့် ပွတ်သပ်သုတ်ပေးကာ

''ဘာတွေဖြစ်လာတာလဲ သားလေး၊ သားအဖေက ဘာတွေများ ပြောလိုက်လို့လဲ''

''တမင်ဥပေကွာပြု စွဲနို့ပစ်ခဲ့တာတဲ့လား၊ သား ဘာကြောင့် ဒီလိ

မျိုး'' ''ဟိုမိန်းမရဲ့လုပ်ကြံမှုတွေပါ ဖေဖေ၊ ပထမတစ်နှစ်လောက်ကလွဲ

ပြီး အဖေက သားအတွက် နှစ်လတစ်ခါ သုံးလတစ်ခါ ပုံမှန်ငွေလွှဲပေးခဲ့ တယ်၊ သူတို့က စောင့်ရှောက်ထားရတယ်ဆိုပြီး သူတို့အတွက်ပါ လောက်င အောင့် လွှဲပေးခဲ့တာတဲ့''

''ဟင် အဲဒီလို''

''အဖေက သားကို သတိရလွမ်းဆွတ်လွန်းလို့ စကားပြောပါခုစေ ဖုန်းပြောပါရစေလို့ အကြိမ်ကြိမ်တောင်းဆိုခဲ့တယ်တဲ့၊ သားက အမေ့ကိ စိတ်နာပြီး ဖုန်းစကားမပြောချင်ဘဲ ရှောင်နေတယ်၊ ထားပစ်ခဲ့ရပါ့မလားလို့ အရွဲ့တိုက်ပြီး မကောင်းတဲ့အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ပေါင်း ပျက်စီးနေခဲ့တာလို့ ပြောခဲ့တာတဲ့''

''ဟယ် အဲဒီလိုတောင် လိမ်လည်ခဲ့တာတဲ့လား သား''

ဲသား ငယ်ငယ်က သူငယ်ချင်းဖြစ်ခဲ့တဲ့သူကို ဥပမာပြုခဲ့တယ် ထင်ပါတယ်၊ လူမိုက်လုပ်လို့ သားကိုပျောက်သွားတာ သေသွားတာ အဲဒီလို မျိုး ယုံကြည်အောင် သိမ်းသွင်းထားခဲ့တာ''

''ဆိုးလိုက်တဲ့မိန်းမကွယ်၊ ကြုံပဲမကြုဖူးပါဘူး၊ သူ့မှာလည်း္တွမ်ာနဲ သမီးတွေရှိရဲ့နဲ့ အဲဒီလောက်တောင် သားသမီးချင်းမစာမနာ သွေးနွဲရက်နိုင် ရတာလဲ''

ဗျူးစာပေ

သေရာပါရင်ကွဲနာ

''အရင်ကတည်းက အဖေပို့ခဲ့တဲ့ငွေတွေနဲ့ သူတို့မိသားစုအဆင် ပြေပြေနေနိုင်တယ်၊ သားကိုလည်း ခိုင်းစားခဲ့တယ်၊ အဲဒါတွေကို အဖေက မသိဘဲ သူတို့မိသားစုကိုမေတ္တာတွေပေး ဖြည့်ဆည်းနေခဲ့တာ''

''အခု သားက ဒီအကြောင်းတွေပြောပြလိုက်တော့ သားအဖေ ဘာပြောလဲ သား''

''အဖေအရမ်းကို အံ့သြပြီးတော်တော် နာကြည်းသွားတယ်၊ သား ကို ဖက်ပြီး အဖေ ယူကြုံမရငိုတယ်၊ သူတို့မိသားစုကိုစွန့်ပြီး သားကိုပိုင် ဆိုင်သမျှတွေပေးမယ် အတူနေမယ်တဲ့''

"ဟု&"

"သားကို အဲဒီလိုပြောလိုက်တယ်လား"

ဖေဖေနှင့်မေမေ စိတ်မကောင်းသလို ငြိမ်ကျသွားသည်။ သူက ဖေဖေနှင့်မေမေလက်ကို တစ်ဖက်စီဆုပ်ကိုင်လျက်

"သားမနေနိုင်ဘူးလို့ ပြောခဲ့ပါတယ်၊ သားရဲဒုတိယဘဝကို ဖန်တီး ပေးခဲ့တဲ့ ဖေဖေခဲ့မေမေက သားဘဝတစ်ခုလုံးအတွက် ဘုရားနဲ့တစ်ဂိုဏ်း တည်းထားရမယ့်အနန္တကျေးဖူးရှင်တွေ၊ ဖေဖေနဲ့မေမေကို ဘယ်တော့မှ မထား ခဲ့ဘူးလို့"

''သား သားရယ်''

"ဖေဖေတို့မေတ္တာကို အဲဒီလိုသိတတ်ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူး တင်ပါတယ် ဝမ်းမြောက်ပီတိဖြစ်မိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူလည်း မိဘပဲလေ၊ ဘာမှမသိခင်က ဥပေကွာပြု စွန့်လွှတ်ထားသလိုဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် အခု သားကို သူဘယ်လောက်ချစ်တယ်ဆိုတာ သား သိမြေီမဟုတ်လား၊ အဲဒါဆိုရင် သား အဲဒီလိုဆုံးဖြတ်လို့ မြေစိဘူးလေ သား" "ဘာ ဘာလို့ အတ္တကင်းရတာလဲ၊ ဘာမျှော်လင့်ချက်မှလည်း မထားဘဲ သားအပေါ် အတ္တကင်းကင်းနဲ့ မေတ္တာထားနိုင်ရတာလဲ **မေမေနဲ့** မေမေ"

''သားရယ် ကိုယ့်ရင်အသွေးအသားတွေနဲ့ လွယ်မွေးခဲ့ရတဲ့ သား သမီးတောင် အချိန်တန်အရွယ်ရောက်လာရင် ကိုယ်မပိုင်တော့ဘူးမဟုတ် လာ။ သားမှာလည်း အဖေပေါ်လာပြီဆိုတော့''

''ဟင့်အင်း ဟင့်အင်း ဖေဖေ၊ သားအဲဒီလို မလုပ်နိုင်ပါဘူး သားဘဝကို အခုလို အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကယ်တင်ထားတာ ဖေဖေနဲ့ မေမေပါ၊ ဆယ်စုနှစ်ကျော် သားလူနဲ့တူအောင် နေနိုင်တာ ဖေဖေတို့ကျေးဇူး ကြောင့်ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီကျေးဇူးတွေဆပ်ချင်ရုံနဲ့ သားဒီလိုလုပ်တာမဟုတ်ပါ ဘူး၊ ဖေဖေ မေမေတို့ပေးနေတဲ့ မေတ္တာမျိုး ့့သားအဖေဆီက ရလိမ့်မယ် မထင်ဘူး ဖေဖေ''

"အဲဒီလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး သားရယ်၊ ဘယ်မိဘမဆို ကိုယ့် သားသမီးကိုချစ်ကြတာချည်းပါပဲ၊ သားရဲ့ဒေါ်လေးကိုပဲကြည့်ဦး၊ သူ့သားနဲ့ သမီးအတွက် မလုပ်သင့်တာကို အတ္တကြီးကြီးနဲ့လုပ်ခဲ့တယ်၊ သူ့သားသမီး တွေကောင်းစားဖို့အတွက် လိမ်ခဲ့ညာခဲ့ ကောက်ကျစ်လှည့်ဖျားခဲ့တယ်၊ သူ့ လုပ်ရပ်ဟာ သူ့သားသမီးတွေအတွက်ဆိုပြီး မတရားဘူးလို့ သူထင်မှာ မဟုတ်ဘူး မလုပ်သင့်ဘူးလို့လည်း သူတွေးမှာမဟုတ်ဘူး၊ သူ့သားသမီးတွေ ဘက်ကကြည့်ရင် သူကမေတ္တာတွေပေးနိုင်တဲ့သူ မိခင်ပီသတဲ့သူဖြစ်မနေ ဘုံးလား သား"

သူ ခေါင်းညိတ်ရမှာလား ခေါင်းခါပြရမှာလား မသိပေ။ သူ့ဘုံကေ ခတာ့ မကောင်းမှုတွေကျူးလွန်ခဲ့သည့် အမည်းစက်စွန်းထင်းသူတွန်မယာက်

သေရာပါရင်ကွဲနာ

ဘယ်တော့မှ ဖျောက်ဖျက်မရသည့် အပြစ်တွေကျူးလွန်ခဲ့သူတစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့ပြီမဟုတ်လား။

"ဒါပေမဲ့ ဖေဖေ၊ သားအဖေကို အပြစ်မြင်နေသေးလို့မဟုတ်ပါ ဘူး၊ ဖေဖေတို့ကိုထားပြီး မသွားရက်တာပါ၊ အဖေ တာဝန်မမဲ့ခဲ့ဘူးဆိုတာ သိသွားပေမယ့် အဖေ့အတွက် ဘာမှပြန်လုပ်မပေးနိုင်တော့တာ သား စိတ် မကောင်းပါဘူး"

"ဒီမှာ သား သားက သားအဖေကိုစော်ကားတာမဟုတ်ဘူးဆို ပေမယ့်လည်း သားဒီလိုဆုံးဖြတ်လိုက်တာ သူ ဘယ်လောက်စိတ်ထိနိုက် သွားမယ်ထင်လဲ၊ သူကသားအပေါ် ရက်စက်မိုက်ရိုင်းခဲ့တဲ့ မိသားစုကို အကောင်းဆုံးဘဝတည်ဆောက်ပေးခဲ့မိလို့ သားမေတ္တာတွေမရတော့တာလို့ သူတွေးသွားမှာပေါ့။ သူ အတွေးမှားရင်ရော ဒီမိသားစု ဘာဖြစ်သွားမလဲ"

''ကံအကြောင်းထရားအတိုင်းပေါ့ မေမေ၊ ဒီအကြောင်းတွေပြော ပြပြီး အဖေ ဘာလုပ်မလဲမေးတော့ ဒီမိသားစုကိုစွန့်ပစ်ပြီး သားနဲ့အတူနေ မယ်လို့ ပြောတယ်၊ သားကနေလို့မရဘူးပြောလိုက်တဲ့အတွက် အဖေ ဘယ် လိုဆုံးဖြတ်မယ်ဆိုတာ့တော့ သားမသိဘူး''

''အေးအေးဆေးဆေး ပြီးပြတ်သွားရင်ကောင်းတယ်ဆိုပေမယ့် လည်း သားကတော့ အဲဒီလိုမလုပ်သင့်ဘူး၊ သားအဖေရင်နာသွားရမှာပေါ့၊ သားသမီးက သူစိမ်းဆန်ရင် မိဘတွေခံနိုင်ရည်မရှိကြဘူး သား''

''အခုချိန်မှာတော့ ဖေဖေ မေမေတို့ကပဲ ပထမဦးစားပေးပါ''

''အေးပါ အေးပါ့ သားရယ်၊ သားရင်ထဲက စကားအတွက် မေမေတို့ ပီတိဖြစ်ရပါတယ်၊ ဒီစကားလေးတစ်ခွန်းနဲ့ မေမေတို့မွေးစားရကျိုး နုပ်ပါပြီ သား'' ''မေဖေ တစ်ခါမှ ဒီလိုမျိုး ဝီတိမခံစားဖူးပါဘူး သား အရမ်းကို ရင်ထဲမှာ လိုက်လိုက်လှဲလှဲ ခံစားရပါတယ်၊ အင်းလေ သားအဖေလည်း ဒီလိုကြည်နူးဝီတိမျိုး ခံစားချင်ရှာမှာပါပဲ၊ အဲဒီတော့ သားက သားအဖေကို လည်း ဥပေကွာမပြုသင့်ဘူး၊ သား ဆယ်နှစ်သားအရွယ်ထိ မွေးအဖေ ကျွေးအဖေဖြစ်ခဲ့သလို သူ တာဝန်မမဲ့ခဲ့ဘူးဆိုတာလည်း သားသိပြေမဟုတ် လား၊ အရာရာအကြောင်းကြောင်းတွေဟာ ကံတရားကြောင့်ဖြစ်ပျက်လာတာ ဆိုရင် လူအချင်းချင်း ခွင့်လွှတ်နားလည်ပေးတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ သား''

ဖေဖေနှင့်မေမေ စကားတွေက သူ့ရင်ကိုအေးငြိမ်းစေတာအမှန် ပင်။ မေတ္တာတွေနှင့် ဖြေသိမ့်ပေးတတ်တာကြောင့် သူ့အတွက် ဝေဒနာတွေ သက်သာစေပြီး အမှန်တရားတွေကိုလည်း သိမြင်နိုင်ခဲ့သည်။ ဒီလိုတန်ဖိုးရှိ သည့်သူတွေကို သူ ဘယ်လိုလုပ် ခွဲခွာရဖါ့မလဲ။

ဟင့်အင်း ဒီမေတ္တာရိပ်မြုံလေးက သူ ဘယ်ကိုမှ ခွဲထွက်မသွား ပါ။ ဒါပေမဲ့လည်း ဟိုမိသားစုနှင့်အတူမနေတော့ဘူးဆိုလျှင် အဖေတစ် ယောက်တည်းဖြစ်ပါမလား။ အခုရော ဘာပြဿနာတွေဖြစ်နေကြပြီလဲ။

သူ ဘယ်တော့မှ ပြန်ပေါ်လာတော့မှာမဟုတ်ဘူးလို့ အပိုင်တွက် သားသည့် ဒေါ်တင်သန်းလည်း ဘယ်လိုတွေဖြစ်နေပြီ မသိပေ။

သားသမီးတွေကောင်းစားဖို့အတွက် သူ့ ဘဝတစ်ခုလုံးကို အသုံး ခူရက်ရသလား။ အရမ်းကိုရက်စက်လွန်းသည့် ဒေါ်လေးပင်။ အရမ်းကို ယူကျုံးမရ စံစားသွားရသည့်အဖေ့အတွက် သူ စိတ်မကောင်းပေ။

ဟိုအရင်က အထင်လွှဲကာ နာကျည်းမှုတွေရှိခဲ့ပေမယ့် အခုတွော် အဖေရဲ့တာဝန်မမဲ့ခဲ့မှုတွေ သိရပြီမို့ သူ အဖေ့ကိုလည်း ဥပေကွာပြုမထား ခင်း

www.burmeseclassic.com

ઝિβ¢

နှင့်။

"con;"

ဆုံးဖြတ်ချက်တွေက အတွေးတွေနှင့်ပင် ဝေဝါးလျက် ဘာလုပ်ရ မည်မှန်းပင် မသိတော့ပေ။ ထိုညက မြမျူးဆီပင် ဖုန်းမဆက်ဖြစ်ပါ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပင် ဘာကောင်မှန်းမသိတော့သလို မရေမရာ

အခန်း (၂၈)

''ရှင် ဒီ ဒီအကြောင်းတွေ အန်တီသက် ဘယ်လိုလုပ်သိခဲ့တာလဲ -- s ''

''ညည်း အလန့်တကြားဖြစ်သွားပြီဆိုကတည်းက ညည်း မသိ ထားတဲ့ကိစ္စမဟုတ်လား၊ ငါသိလာရတဲ့အကြောင်းအရင်းကတော့ ငါ့မိတ်ဆွေ တွေကြောင့်ပဲ၊ ငါ့မိတ်ဆွေတွေထဲမှာ ထောင်ပိုင်မှူးကြီး ဦးထင်အောင်ကို သိတဲ့သူရှိတယ်၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဒေါ်နွယ်နီကိုသိတဲ့သူလည်း ရှိ ဘယ်၊ စကားစပ်မိရာက သူတို့ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ ဘယ်လိုကလေးကို မွေးစား ခဲ့ဘယ်ဆိုတာ ပြောဖြစ်ကြတာ၊ တော်သေးတာပေါ့အေ သူစိုးခါးပိုက်နိုက် ကလေးက ရေ့နေဖြစ်သွားပြီး ညည်းနဲ့လက်ထပ်မယ့်သူလို့ မပြောမိတာ၊ ခဲ့ဟုမိလို့ကတော့ အစ်ကိုနဲ့ငါ ဂုဏ်သိက္ခာတွေကျပြီး အရုက်ကိုငြန်းဖြန်းကွဲ

အန်တီသက်ပြောနေတာတွေ ဟုတ်မှဟုတ်ပါ့မလားဟု တွေးမိုရင်း ာ မဟုတ်ပါစေနှင့်ဟုလည်း ဆုတောင်းမိသည်။ အန်တီသက်ကွ မသေချာ

🖥 ಖೆಯಾಃ"

ဗျူးတပေ

ഷീശാവ

ဘဲနှင့် မပြောလောက်ဘူးမဟုတ်လား။

''ရှင် ရှင်ဖေဖေ''

"သမီး အန်တီသက်ပြောတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ တွေးနေတာလား ငယ်ငယ်ကသူခိုးခါးပိုက်ရှိုက်ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် အခု ဂုဏ်သိကွာရှိတဲ့သူတွေနဲ့ မွေးစားသားပါ၊ အများကြည်ညိုလေးစားရတဲ့ရေ့နေတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်နေ ပါပြီ၊ ဆင်ခြေပေးအယူခဲဝင်ဖို့ စဉ်းစားနေတာလား သမီး"

.''ഗ്റി ശേര്''

"ဖေဖေ အရင်ကမပြောခဲ့တာ မွေးစားသားဆိုပေမယ့် မျိုးရိုးတော့ သန့်မှာပဲလို့ တွေးခဲ့လို့ပဲ သမီး၊ အခုတော့ ဘယ်လိုသူတော်ကောင်းက မွေးစားပြီး ကယ်တင်ထားထား သူ့မှာပါလာတဲ့မျိုးရိုးဗီစကတော့ ဘယ်လိုမှ မျောက်ဖျက်မရဘူး သမ္ဗီး"

''အမှန်ပဲ မြမှူး သူ့ကိုစတွေ့တဲ့နေ့ကတည်းက အန်တီသက် တွေးနေခဲ့တာ၊ သူက စာမင်ဗိုးသားချင်ဟန်တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်ချင်ဟန်ဆောင် ထားသလိုပဲလို့ သူ့ရဲ့မျိုးရိုးအကျင့်စာရိတ္တကို လူမသိအောင် စွတ်အတင်း ဖုံးကွယ်ထားသလိုပေါ့''

"အဲ အဲဒီလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး အန်တီသက်ရယ်၊ မောင်က တကယ်ကို ရိုးသားတည်ငြိမ်ရင့်ကျက်တဲ့သူပါ"

"အခု မောင်လို့ခေါ် နေသေးလား မြမှူး၊ ညည်းဘာလုပ်သင့်တယ် ဘာ့လုဝ်ရမယ်ဆိုတာ ငါတို့ထဝ်ပြောရဦးမှာလား"

''ရုင်''

"ငါတို့ သူ့ကိုလုံးဝလက်မခံနိုင်တော့ဘူး မြများ ညည်း ဒီလိုလှခဲ့ ကို လက်ထပ်လိုက်ရင် ငါတို့တစ်ဆွေလုံးတစ်မျိုးလုံး အသိုက်အဝန်းတစ်ခုလုံး သရာပါရင်ကွဲနာ

ဘယ်လောက်တောင် ရှက်စရာကောင်းလိုက်မလဲ၊ ညည်း ဒီနေ့က**်**ပြီး သူနဲ့အဆက်အသွယ်ဖြတ် ရှေဆက်ပတ်သက်စရာ ဘာအကြောင်းမှမရှိဘူး'

''ရှင် အန် အန်တီသက်''

"သမီး ပတ်သက်ခဲ့ဖူးတာ ချစ်ခဲ့ဖူးတာတွေအတွက် သမီးခဏ ဆာာ့ ခံစားရမှာပေ့ါ၊ ဒါပေမဲ့ ရေရှည်မပတ်သက်သင့်တဲ့သူဖြစ်တဲ့အတွက် ခမ္**ပစ်ဖို့**တော့ ကြိုးစားရလိမ့်မယ်"

ဖေဖေကပါ သူမဘက်က မရှိဘဲ အဲဒီလိုတွေပြောနေတော့ သူမ သမ်းနည်းလာမိသည်။ ရှိုက်ငိုမပစ်မိစို့တော့ သူမစိတ်ကို တင်းထားရသေး၏။ အမာင်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ဒီလိုကြေကွဲစရာတွေအထိ ကြုံရလိမ့်မည်ဟု မထင်မိ သာ။ ဒါပေမဲ့ မောင့်ကို ဒီလိုတွေဖြစ်ခဲ့သည်ဆိုပြီး မုန်းမေ့ပစ်လိုက်ဖို့တော့ ခပြစ်နိုင်ပါ။

'`သမီးတစ်ခုလောက်တော့ ပြောပါရစေ ဖေဖေ''

''ပြောပါ သမီး၊ သမီးဘာပြောချင်တာလဲ ပြောလို့ရပါတယ်'' ''လူတစ်ယောက်မှာ အတိတ်ဆိုတာတော့ နိုကြစမြပါ၊ လူရယ်လို့ ဇြစ်လာရင် အကောင်းဖြစ်ဖြစ် အဆိုးဖြစ်ဖြစ် လောကစံကိုရင်ဆိုင်ကြရတာ

ာ်မဟုတ်လား မောင်က[ာ]

"မြမျူး" "ဟို ကိုသောတက ငယ်ရွယ်စဉ်ချို့တဲ့တဲ့ဘဝမှာ ကံအကျိုးပေး ခက္ကာင့် ဒီလိုကိစ္စတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတာလို့ ထင်ပါတယ်၊ အဲဒါကို အပြစ်

ခုမြှင်ဘဲ အခုလက်ရှိအခြေအနေကိုပဲ လက်ခံပေးလို့မရဘူးလား'' ''သမီး ဆင်ခြင်တုံတရားမရှိတဲ့သူကို လူမိုက်လို့ခေါ် တယ်၊ သွု့ကို

ခုစ်တဲ့စိတ်တစ်ခုနဲ့ ကြည့်လို့အပြစ်မမြင်ဘူးဆိုရင်တောင် သူ့ရဲ့မျိုးဆွက်အထိ သမီးတွေးရမှာမမေ့နဲ့၊ သမီးရဲ့သားသမီးလေးတွေဖြစ်လာမယ့်ရှင်သွေးတွေ જે યેજુદ

•

ကို သူခိုးခါးပိုက်ရှိုက်အမွေပေးမလို့လား''

''ကောလဟာလဆိုတာ မဟုတ်မမှန်သတင်းလည်း ဖြစ်နိုင်တာ

ပဲ ဖေဖေ၊ မလိုတဲ့သူတွေက''

''သူကိုယ်တိုင် ဝန်ခံရင် သမီးယုံမှာလား''

''ရင်''

''သူရောက်ဖို့ အချိန်နီးနေပြီး သူ့ကိုဖေဖေတို့ခေါ်ထားတယ် သင်္ငီး'

ဖေဖေက လက်ကနာရီကိုမြှောက်ကြည့်ပြီး ပြောလိုက်တာမို့ သူမ သွေးမျက်စွာပင် တံခါးဝကိုလှည့်ကြည့်မိသွားသည်။မောင့်ကို ဖေဖေတို့ ဘာ

အတွက်ခေါ်ထားတာလဲ။ တကယ်ပဲအဆုံးသတ်ဖို့ မောင့်ကိုပြောလိုက်တော့

မည်လား။

မောင်နှင့်သူမ တကယ်တမ်းဝေးရဖို့ဆိုတာ

''ဟော လာပြီထင်တယ် အစ်ကို''

''တံခါးက' ဖွင့်ပြီးသားပဲ၊ သူ့ဘာသာ ဝင်လာလိမ့်မယ်''

''မောင်''

သူမှ အထိတ်တလန့် မတ်တပ်ရပ်မိမလိုပင် ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

ဒါပေမဲ့ ဖေဖေက ငြိမ်ငြိမ်ထိုင်နေဖို့ မျက်ရိပ်မျက်ကဲပြ~~၏~~။ ''အန်ကယ်နဲ့အန်တီသက် နေကောင်းပါတယ်နော်''

''အေး ကောင်းပါတယ် ထိုင်''

မောင့်ရဲ့လောကွတ်စကားကိုပင် လက်ခံချင်ပုံမပေါ်ကြပါ။ စတင လက်ရှည်အဖြူ ကချင်လုံချည်အပြာကွက်စိတ်လေးနှင့် သေသပ်ချောမွေ့ 🖛 သော မောင့်မှာ တစ်ချိန်က ဘယ်လိုအတိတ်ဆိုးတွေများရှိခဲ့ရတာထဲ။ အင်အားမဲ့နေသော မောင့်ရဲ့အပြုံးများက ဖေဖေတို့ဘာပြောတော့မည်ဆိုင သရာပါရင်ကွဲနာ

♦ २६१

ကြိုသိထားတာကြောင့်များလား။

''မင်းက ဦးထင်အောင် ဒေါ်နွယ်တို့ရဲ့ မွေးစားသားနော်''

''ဪ ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ''

"ဒါပေမဲ့ ဘယ်ကနေ ဘယ်လိုမွေးစားထားတယ်ဆိုတာဘော့ အမှန်အတိုင်းပြောထားတာ မဟုတ်ဘူးလို့ထင်တယ်"

ံသူ့မွေးချင်းထဲကပဲ မိဘတွေမရှိတော့သလိုလို မွေးစားလိုက်တယ်

ဆီတာ လိမ်ညာမှုတစ်ခုမဟုတ်လား''

''ഗ്റ് ജ്ജിന''

''အားလုံးက သိနေပြီးသားပါ၊ ဒါပေမဲ့ သမီးရှေ့မှာ မင်းအမှန် အတိုင်း ဝန်ခံတာကို ကြားချင်လို့ ဒီကိုခေါ်လိုက်တာ'

သူ မြမျူးမျက်နှာလေးကို မဝံ့မရဲတစ်ချက်ကြည့်မိလိုက်၏။ အမှန် အတိုင်းမပြောလိုက်ပါနှင့်ဟု တားဆီးလိုသည့်အရိပ်အရောင်တို့ ပေါ်လွင်နေ သည်။ မြမျူး စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှုတွေက သူ့အတွက် အမှန်တရားတွေ

မဟုတ်ပါ။ အမှန်တရားတွေက သဝ်သဝ်ရှိနေပြီးသားမို့ ဖုံးကွယ်ထားလိုမှ ∞သာ`။

''ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေနဲ့မေမေက ကျွန်တော့်ကို ကလေးထောင်ကနေ ~~့ ကေ~~ားခဲ့တာပါ''

''မောင်'

''ခိုးမှု ခါးပိုက်နိုက်မှုတွေနဲ့ အသက်ဆယ်နှစ်ကျော်အရွယ်လောက် 🕶 ကျွန်တော် လူငယ်ပြူပြင်ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းကို ရောက်ခဲ့ရတယ်၊ အဲဒီ့ ာနေ ဖေဖေနဲ့မေမေက သနားလို့ ခေါ်မွေးစားခံခဲ့ရတာပါ၊ ဒီလိုအခြေအမန ဆက်လာခဲ့ရတာဟာ ဖေဖေမေမေတို့ရဲ့ကျေးဇူးကြောင့်ပါ''

ကူးတပေ

ဗျူာစာပေ

တုန်ယင်စွာ ရှင်းပြနေသော မောင့်အသံကို မကြားရက်။ နှုတ်ခမ်း အစုံမဲ့ကျသွားကြသော ဖေဖေနှင့်အန်တီသက်ရဲ့စကားလုံးတွေကို မောင် ခံနိုင်ရည်ရှိပါစေလို့ပဲ ဆုတောင်းရတော့မည်လား။ သေချာနေသော သတင်း တစ်ခုကို သေချာချင်လို့ခေါ်ပြီးမေးကြတာတော့ ဖေဖေနှင့်အန်တီသက် တရား လွန်သွားသည်ဟုတော့ ထင်မိသည်။ သိမ်ငယ်စွာ မှိုင်းညှို့နေသော မောင့် မျက်နှာကို မကြည့်ရက်သော်လည်း မျက်နှာလွှဲလောက်အောင်လည်း ခံနိုင် ရည်မရှိပေ။

''မောင် ဘာ ဘာကြောင့် အဲဒီလိုဖြစ်ခဲ့ရတာလဲဟင်၊ ကလေးလေး ဘဝမှာ မောင်ရယ်''

''ဘာဖြစ်ရမှာလဲ မိဘမျိုးရိုးက ဒီလိုမို့လို့ သူလည်း ဒီလိုလုဝ်ခဲ့ ရတာပေါ့၊ မေးစွန်းတွေထုတ်ပြီး သံသရာမရှည်နဲ့တော့ မြမှူး၊ သိသင့်တာ ကို သိပြီးသွားပြီဆိုရင် တော်လောက်ပြီ၊ တစ်ခုတော့ မေးချင်တယ် မောင် သောတ မင်းလည်း ပညာတတ်တစ်ယောက်ဖြစ်နေပြီဆိုတော့ ဒါကို မင်း လည်းနားလည်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်၊ မင်းသာ ဝါတို့နေရာမှာဆိုရင်ရေး ငါတို့ သမီးလေးတူမလေးကို မင်းလိုသူခိုးခါးပိုက်နှိုက် အမည်းစက်အပြစ်၌ ခဲ့ဖူးသူတစ်ယောက်ကို သဘောတူနိုင်ပါ့မလား''

''အန်ကယ်နဲ့အန်တီသက်တို့ရဲ့ မြှမျူးအပေါ်ထားတဲ့မေတ္တာတခုႊ ကို နားလည်ပါတယ်''

''ဒါဆို မင်းကိုယ်မင်း ဘာလုပ်သင့်တယ်ဆိုတာ နားလည်ရှေ ပေါ့ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား၊ ငါတို့က မင်းဘာလုပ်ပါလို့ပြောလိုက်ရင် 🛫 ကိုအားမနာသလိုဖြစ်သွားလိမ့်မယ်''

ထိုင်မနေသင့်တော့မှန်းသိ၍ ထရဝ်လိုက်သော သူ့လက်ကို 🔄

က အလန့်တကြားလေးဆွဲ၏။ အနိတီသက်က မြမျှးလက်ကို ပုတ်ခုလိုက်

''သူက သူဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ သူသိတယ်၊ ညည်းက ဘာလို မသိသေးတာလဲ မြမျး'်

"မဟုတ်သေးပါဘူး အနိတိသက်ရယ် လူတစ်ယောက်မှာ ဘာပဲ သုပ်လုပ် အကျိုးအကြောင်းဆိုတာ ရှိတာပဲမဟုတ်လား၊ မောင်အရင်က ဘာုပဲဖြစ်ခဲ့ဖြစ်ခဲ့ အခု ရှေ့နေတစ်ယောက်ပါ၊ အဆင့်အတန်းရှိတဲ့အသိုက် အ၀န်းမှာနေနေတဲ့သူပါ''

ဲ မျိုးရိုးဆိုတာ မတိမ်ကောဘူး၊ ဗီဇဆိုတာ ဖျောက်ဖျက်လို့မရ ဘုံး၊ အတိတ်ဆိုတာလည်း ကျန်နေခဲ့တဲ့အရာမဟုတ်ဘူး၊ အကောင်းအဆိုး အရိပ်လိုပါလာတာ အဲဒီထင်ခဲ့တဲ့ အမည်းစက်က တစ်သက်စာပဲဆိုတာ သည်းနားမလည်ဘူးလား မြမျှး သားစဉ်မြွေးဆက်အထုံပါသွားမယ် သိလား''

''အဲဒီလောက်ကြီးလည်း မဟုတ်ပါဘူး အန်တီသက်ရယ်၊ ဒီခေတ် မှာ ဒီလိုအတွေးမျိုးနဲ့ လူတစ်ယောက်ဘဝကို မနှိမ့်ချသင့်တော့ပါဘူး'' 🥫

''မြှမျူး မောင် သွားတော့မယ်၊ အန်ကယ်နဲ့အန်တီ ကျွန်တော့်ကို ခဲ့င့်ပြုပါဦးခင်ဗျာ''

"හෙරි හෙරි"

ငိုရှိုက်သံနောနေသော မြမျူးရဲ့ဝမ်းနည်းကြွေကွဲသံကို သူ နား မထောင်ရက်ပါ။ ဒါပေမဲ့ လှည့်မကြည့်မိအောင် ကြိုးစားရင်း ဥပေက္ခာပြုကာ ဆားခဲ့ရသည်။

ခြေလှမ်းအလွန်မှာ ဝမ်းနည်းသိမ်ငယ်စိတ်များဖြင့် လူတစ်ကိုယ်လုံ့ ႏှပဲခါတုန်ယင်နေခဲ့၏။ ပညာရှိနည်းနှင့် နှင်ထုတ်ခံလိုက်ရပြီမဟုတ်လ်ား။ ပက်စက်သော စကားလုံးများဖြင့် အထင်သေးစွာဆွဲမထုတ်ခဲ့တာပဲ

မျိုးစာပေ

www.burmeseclassic.com

J00 ♦

뻆

တော်သေးသည်။ မြမျူးရဲ့မျက်ရည်များကြောင့် သူ တွေဝေနေလို့မဖြစ်ပေ။ မြမျူးကိုချစ်လျှင် မြမျူးအတွက်ပဲ တွေးပေးရမှာပေါ့။

ကိုယ်က အဲဒီလိုကောင်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်လို့ အစတည်းက မပြောဖြစ် ခဲ့တာ တောင်းပန်ပါတယ် မြမှူး။ ဒါပေမဲ့ မောင့်အချစ်တွေကိုတော့ သံသယ ကင်းစေချင်ပါတယ်။ မြမှူးကိုတော့ မောင် တကယ်ချစ်ခဲ့တာပါ။ အဆောင် အယောင်တွေနဲ့ဖုံးကွယ်ထားချင်စိတ်လည်း မရှိခဲ့ပါဘူး။

မတတ်သာလို့ ခပ်ခွာခွာနေရတော့မယ်ဆိုပေမယ့်လည်း ဒီရင်က အဆမတန် နာကျင်လို့ ခံနိုင်ရည်လည်း မရှိတော့ပါဘူး။ ဒီလိုဖြစ်ရတဲ့အ ကြောင်းအရင်းတွေမှာ အဓိကတရားခံဆိုတာ သပ်သပ်တစ်ယောက် ရှိနေ ပေမယ့်လည်း။

အခန်း (၂၉)

, ဘား ဘာ~~း~~

"თგ"

အတွေးတွေနှင့် တစ်ယောက်တည်း လွင့်မျောနေခိုက်မှာ သု့ အနား အဖေဝင်ထိုင်လိုက်တာကို မသိလိုက်။ စိတ်ညစ်လွန်းလို့ အရက်နှင့် ဖြေသိမ့်မည်ဆုံးဖြတ်ပြီး စားသောက်ဆိုင်ကို ရောက်လာခဲ့သော်လည်း အရက် ဆိုတာကို သူ တစ်ခွက်မှမသောက်ဖြစ်သေးပေ။

အဖေ သူ့ကိုဘယ်အချိန်တည်းက စောင့်ကြည့်ပြီး လိုက်ရှာနေ ခဲ့တာလဲ သူမသိ။ သူ့မျက်ဝန်းအိမ်ထဲက မျက်ရည်များက အဖေ့ကိုမြင်မှ ရင်ထဲက ပိုပြီးလှိုက်တက်ဝမ်းနည်းလာလျက် ပြုဆင်းကျလာကြသည်။

''သား သား ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘာဖြစ်တာလဲ သား'' ''ကျွန်တော်''

''သားကို အဖေတွေ့ချင်နေခဲ့တာ၊ သား ဘယ်မှာနေမှန်းလဲ မသိဘူး၊ ဘယ်လိုက်ရှာရမှန်းမသိဘူး၊ တွေ့ကြတဲ့နေ့က ဖုန်းနံပါတ်လွှေး

ဗျူးစာပေ

တောင် တောင်းမထားမိလိုက်လို့ နောင်တရမိတယ်၊ အဲဒါနဲ့ သားတို့ရှိတိတ်

သေရာပါရင်ကွဲနာ

♦ 万

တဲ့ တရားရုံးကိုလာမေးကြည့်တော့လည်း သား ခွင့်ယူထားတယ်တဲ့'' ''ကျွန်တော့်ကို ဘာလို့ အဲဒီလို လိုက်မေးရတာလဲ၊ ကျွန်တော့် အဖေက ဘယ်သူဆိုတာ''

''သားတစ်ယောက်အနေနဲ့ မေးတာမဟုတ်ပါဘူး သားရယ်၊ ရှေ့နေ တစ်ယောက်ကိုတွေ့ချင်တဲ့ အမှုသည်ပုံစံမျိုးပါ'' ''ကျွန်တော် ဘာကြောင့် အဖေ့သားဖြစ်ခဲ့ရတာလဲ''

"သား"

''ဘာလို့ လူစိတ်မရှိတဲ့ဆွေမျိုးနဲ့ တော်ခဲ့ရတာလဲ၊ ကျွန်တော် ဘာလို့ အဲဒီဘဝမျိုးရောက်ခဲ့ရတာလဲ အဖေ''

''သားရယ် ဒါတွေဟာ ရှေးအတိတ်တွေကြောင့် ပတ်သက်ခဲ့ရတာ ပေ့ါ၊ ဆုံစည်းမှုတွေဟာ အတိတ်ကံတွေရဲ့ ရေစက်ဆုံမှုတွေပဲ ရှောင်လွှဲလို့ မရတဲ့ ဓမ္မတာတွေပါ သားရယ်''

''ကျွန်တော့်ချစ်သူနဲ့-ပတ်သက်ခွင့်မရှိတော့တာတော့ အတိတ်ကံ ကြောင့် မဟုတ်ဘူး အဖေ၊ ဒေါ်လေးကြောင့် ကျွန်တော် သူခိုးခါးပိုက်နှိုက် ဖြစ်ခဲ့လို့ ထော့င်ကျခဲ့ဖူးလို့'⁵

15 DOD 0004''

ရင်နှင့်စွာ ပေါက်ကွဲနေသော သားရဲခံစားမှုတွေကို နားလည်လိုက် သည်။ နှစ်သိမ့်ဖို့ သား ပခုံးကိုဖက်လိုက်စဉ်မှာ သားက ကိုယ့်လက်တွေကို အဖက်မခံဘဲ ဖြုတ်ချလိုက်တာမို့ နေ့ရာမှာ ပြန်ထိုင်လိုက်ရသည်။ ''သားချစ်သူက သားအတိတ်အကြောင်းကိုသိသွားလို့ လက်မခံ

တော့ဘူးလား'

ုးလား ''သူက ကျွန်တော် ဘာဖြစ်ဖြစ် နားလည်ပေမယ့် မိဘအသိုက် အဝန်းကတော့ ကျွန်တော်လိုလူမျိုးကို ဘယ်လိုလုပ် လက်ခံနိုင်မာငဒဲ သူ့မိဘတွေနေရာမှာ အဖေဆိုရင်ရော ကိုယ့်သမီးကို ကျွန်တော်လိုကောင် မျိုးနဲ့ လက်ထပ်ပေးနိုင်မှာလား အဖေ'

''ദിനတော့''

"မြမှူးမိဘတွေကို ကျွန်တော် စိတ်မနာပါဘူး မြမှူးအပေါ် ထားတဲ့ သူတို့မေတ္တာတရားပဲလေ၊ မြမှူးကိုချစ်တဲ့အတွက် ကျွန်တော်လို သုံစိမ်း တစ်ယောက်အပေါ် သူတို့အတ္တကြီးခွင့်ရှိတယ်၊ စွန့်ပယ်ခွင့်ရှိတယ်၊ အထင် သေးခွင့်ရှိတာပဲ"

''သား သား အဲဒီလိုတွေဖြစ်ရတာ ဟိုမိန်းမကြောင့် တောက်'' တက်ခေါက်ပြီး လက်သီးကို တင်းနေအောင်ဆုပ်မိရင်း သား ဝေဒနာကို ကိုယ်ချင်းစာကာ ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး နာကျင်အောင့်မျက်နေခ

သည်။ ငယ်စဉ်ဘဝကနေ အခုရှိန်ထိ အနာဂတ်အထိ သားဘယ်လောက် တောင် သိမ်ငယ်မှုတွေဖြင့် နာကျင်နေရရှာမလဲ။

ဒါဟာ မတင်သန်း မိန်းမယုတ်ကြောင့် ကိုယ့်ဘက်က တာဇန် မကျေခဲ့တာဆိုရင်လည်း ထားဦး။ အခုက သူ့သားသမီး သူ့မိသားစုအတွက် သားဘဝကိုနင်းချေဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တာနှင့် ဘာထူးပါသေးသလဲ။ သားက

ကိုယ့်ကိုနာကျင်သလိုကြည့်ကာ ''အဲဒီမိန်းမကို အဲဒီလို နာကြည်းနေပေမယ့်လည်း အခုထိ တစ် အိမ်တည်းနေနေတုန်းပဲမဟုတ်လား အဖေ၊ ကျွန်တော့်ရှေ့ကျမှ အိုဗာမှနှ

အမိတည်းနေဖေ ပြနေတာလား''

"ဟန်လုပ်နာကြည်းပြဲနေတယ်လို့ သားဆိုလိုတာလာမှာ မသိတဲ့ အချိန်က မသိသလိုဆိုပေမယ့် အခုချိန်မှာ သား နာကျင်သွတ်လောက် စေဒေ နာကျင်နေပါတယ် သား၊ သားမုန်းတာထက် ဖေဖေ ပိုမုန်းပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ တခြား''

"ထောက်ထားစရာတွေရှိလို့ဆိုလည်း ထောက်ထားပါ အဖေ ကျွန်တော့်အတွက်မတွေးပါခဲ့၊ ကျွန်တော်နာကျင်ခံစားနေရတယ်ဆိုပြီး မငဲ့ ညှာပါနဲ့"

''အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူး သား၊ အဖေ အခုလုပ်နေတာတွေ လုပ်မယ့် အရာတွေအားလုံးဟာ သားအတွက်ချည်းပါပဲ၊ အဲဒီလိုလုပ်မှ ဖေဖေ တာဝန် ကျေလိမ့်မယ်လို့ ဖေဖေထင်လို့ပါ''

> ''ကျွန်တော်နဲ့ပြန်ဆုံပြီဆိုတာ ဒေါ်လေးကိုပြောပြီးပြီလား'' ''မပြောရသေးဘူး ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့တော့ ပြောဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ''

''သူတို့ အံ့ဩသွားမယ် ထင်လား''

''သူတို့ဖြစ်စေချင်တဲ့ဘဝမျိုးနဲ့မဟုတ်ဘဲ အဆင့်အတန်းမြင့်တဲ့ဘဝ ကို ရောက်သွားတဲ့အတွက်တော့ တုန်လှုပ်သွားလိမ့်မယ်ထင်တယ်၊ အဖေနဲ့ ဆုံဖြစ်တဲ့အကြောင်းအရင်းကို သိရင် သူလုပ်ခဲ့တဲ့လုပ်ရပ်တွေအတွက် နောင်တရတာထက် သွေးပျက်ကြောက်လန့်သွားမှာပါ၊ ဖေဖေက အဲဒီ မတိုင်ခင် ဖေဖေ့ရဲ့ပြောင်းလဲမှုကိုရောက်ချား ထိတ်လန့်နေစေချင်လို့ အသိ မပေးသေးတာပါ၊ သူတို့ကို ထိုက်တန်အပြစ်ကြွေးတွေ အစိမ်းလတ်လတ် ခံစားစေချင်သေးတာ''

အဖေ့ရဲ့စကားတွေ ဘယ်လောက်ထိ အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်နေ လည်း သူမခန့်မှန်းတတ်ပါ။ မျက်နှာပေါ် မှာတော့ သူ့ထက်မလျှော့သော နာကြည်းမှုတွေကိုတွေ့နေရသည်။ အဖေ သူ့လက်ကိုလှမ်းပြီးဆုဝ်ကိုင်၏။ သူ မရုန်းဖယ်တော့သော်လည်း မျက်နှာကိုတော့ လွှဲထားမိဆဲပင်။ သေရာပါရင်ကွဲနာ

ۋەر ڧ

''သား စိတ်ချပါ၊ သား တစိမ့်စိမ့် တမြေ့မြေ့ နာကျ~~င်ခံစာဆဲ့ဝ~~ သလို သူတို့လည်း အဲဒီလို ဖြစ်နေစေရမယ်''

"လက်စားချေတာမျိုးတော့ မလုပ်ပါနဲ့ အဖေ၊ မပေါင်းသင်းထိုက် တဲ့သူကို မပေါင်းသင်းတာက အပြစ်မဟုတ်ပေမယ့် လက်စားချေတယ်ဆို တာ အပြစ်ကျူးလွန်တာနဲ့အတူတူပါပဲ၊ ကျွန်တော်လည်း ဘဝဟောင်းကို စွန့်ပစ်ထားခဲ့လို့မှမရတာ၊ အနာဂတ်အထိ အရိပ်လိုလိုက်နေတော့မယ့် အမည်းစက်တစ်ခုကြောင့် လက်စားချေကိုလည်း ပျောက်ပျက်သွားမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီအတိုင်း ဘဝတစ်ခြစ်းသေနေမှာပါပဲ အဖေ"

''သားရယ်''

အရှက်အကြောက်ကင်းကာ ဘယ်လိုအရာက အရှက်တရား ဘယ်လိုအရာက အကြောင်းတရားမှန်းမသိ အကျင့်မျိုးရိုးဗီစမဖျောက်~~နိုင်~~ သောသူတွေအတွက် ဘာမှသိပ်မထူးဆန်းသောကိစ္စလား မသိပေမယ့် သား အတွက်တော့ ရင်နာစရာကောင်းလှသည်။

ချစ်သူအသိုက်အဝန်းရဲ့ စွန့်ပစ်ခြင်းခံလိုက်ရသည့်အတွက် မာန တွေ ယောက်ျားသိက္ခာတွေလည်း ကြွေကျသွားခဲ့မှာ အမှန်ပင်။ ကိုယ် ဘယ်လိုဖြေသိမ့်ပေးရပါ့မလဲ။ ဒီသားလေးကို ဘယ်လိုနှစ်သိမ့်မှုတွေနှင့်များ ထွေးပွေ့ပေးရပါ့မလဲ။

နာကြည်းမှုတွေ အရှက်ရစရာတွေကြောင့် ကျလာခဲ့သော သား မျက်ရည်စက်တွေက ကိုယ့်ရင်ကို မီးပြင်းပြင်းနှင့်မြိုက်နေသလို အဆမတန် ပူလောင်နေစေသည်။ ဖခင်တစ်ယောက်ရဲမေတ္တာတရားတွေကြောင့် တွေ့တော် ဆတ်လှိုက်ခါနေအောင် ခံစားရ၏။

ခွေးချင်းကိုက်လျှင် ကိုယ့်ခွေးကိုနိုင်စေချင်တာ လှူတွေရဲ့အတ္တပဲ မဟုတ်ပါလား။ မတင်သန်း မင်းလည်း မင်းသားသမီးခွေအတွက် အဲဒီလို

www.burmeseclassic.com

Job ♦

လုပ်ခဲ့တာတဲ့လာ။

ငါလည်း သားရဲ့ဖခင်တစ်ယောက်ပါ။ ငါ ဘယ်တုန်းကမှ သား အပေါ် ဖခင်ဝတ္တရားနဲ့ တာဝန်တွေမပျက်ခဲ့ပါဘဲနဲ့ ဘာလို့ ငါတို့သားအဖ ဒီလိုဝေးနေရမှာလဲ။

အဲဒီလိုအကြောင်းတရားတွေဖြစ်အောင် ဖန်တီးခဲ့တဲ့ မင်းကို။

အခန်း (၃၀)

''မင်းမင်းကားသော့နဲ့ နှင်းနှင်းကားသော့ ပေးစမ်း''

''ဟင် ဒယ်ဒီ ဘာလုပ်မလိုလဲ'' ''ဘာဖြစ်လို့လဲ ဒယ်ဒီ''

''ပေးဆိုပေးလေ ဘာလို့ စကားရှည်နေတာလဲ''

စိတ်မရှည်စွာအော်လိုက်တော့ ညှေခန်းထဲကို ဒေါ်တင်သန်း အခြေး လေးထွက်လာသည်။ ကိုယ့်ရဲ့ဒေါသမျက်နှာကိုမြင်တော့ ဒေါ်တင်သန်း

အံ့အားသင့်လျက် ပြူးပြူးပျာပျာလည်း ဖြစ်နေ၏။ ''ကို ကိုဇော် ဘာလို့ ကလေးတွေဆီက ကားသောကို တောင်း

တာလဲဟင်၊ အကျိုးအကြောင်းလေးတော့ ပြောဦးမှပေါ့'' ''သူတို့နဲ့ မတန်လို့လေ''

''ဘာ ကိုဇော် ဘာပြောလိုက်တယ်''

''ဟာ ဒယ်ဒီ ကျူးတာလွန်သွားပြီ၊ အဲဒါ ဘာကိုပြောချင်တွာလိ' ''သိချင်လား မင်းတို့မိသားစု ငါ့သားအပေါ် ဘယ်လွှီလိုပ်ခဲ့ကြ

ര്"

ဗျူးတပေ

j**o**n ⊗

ᅋ

"ဟင် ကို ကိုဖော်"

''ဘာလဲ မင်းတို့လုပ်ရုပ်တွေ ငါသိသွားပြီဆိုပြီး သွေးလန့်သွားတာ

လား"

''ဘယ် ဘယ်က အခြေအမြစ်မရှိတဲ့ ကောလဟာလတွေကြား ပြီး ကိုဖော် ဒီလိုဖြစ်နေတာလဲ၊ ကိုဖော့်အပေါ် အသန်းတို့မိသားစု ဘယ်လို မေတ္တာတွေပေးထားတယ်ဆိုတာ''

''အဲဒါ အယောင်ဆောင်တွေဆိုတာလည်း ငါသိသွားပါပြီ မတင် သန်း''

''ဘယ်က ဘယ်လို သတင်းတွေကြားလာလိုလဲ''

''ငါ့သားနဲ့ငါ တွေ့ပြီးပြီ'

"ဟင် ဘာ ဘာပြောတယ်"

မတင်သန်း တုန်ပျာ၍ ခါထွက်သွားသည်။ မျက်လုံးအစုံက ပြူး ကျယ်ဝိုင်းစက်သွားကာ ဆိုဖာခုံပေါ် အရပ်ကြိုးပြတ်သလို ပြုတ်ကျသွားလျက်

''ကို ကိုဖော် မဟုတ်တာတွေမပြောနဲ့၊ သူ တကယ်တမ်း သက် ရှိထင်ရှားရှိနေသေးတယ်ဆိုရင် အသန်းတို့ဆီ ပြန်လာမှာပေ့ါ၊ အသန်းတို့ကို သူ လိုက်ရှာမှာပေါ့''

"လိုက်ရှာမှာစိုးလို့ လာတွေ့မှာစိုးလို့ မရှာနိုင်တဲ့နေရာ မလာနိုင် တဲ့နေရာတွေ ပတ်ပြေးနေခဲ့တာ မဟုတ်ဘူးလား မတင်သန်း"

''ဟင် ဘာ ဘာလို့ အသန်းတို့က အဲဒီလိုလုပ်ရမှာလဲ၊ သူ ထွက်မှာစိုးလို့တောင် အသန်းက ဆုံးမသွန်သင်နေခဲ့တာ၊ ကလေးတွေက လည်း သူတို့အစ်ကိုကို အရမ်းချစ်ကြတာပါ''

''ဘာလို့ အလိမ်အညာ ပလီပလာစကားတွေ ထွက်နေတာလဲ မတင်သန်း၊ ငါ့သားနဲ့တွေ့ပြီးပြီဆိုရင် မင်းတို့လုပ်ခဲ့တဲ့လုပ်ရပ်တွေအတွက် သေရာပါရင်ကွဲနာ

♦ 1999

အမှန်တရားတွေအားလုံး ငါသိပြီးလောက်ပြီလို့ မထင်ဘူးလား တေင်သန်း ဟင် မဟုတ်တဲ့စကားတွေပြောနေတာ မင်းမရှက်ဘူးလား'

် ''ဒယ်ဒီ မေမေ့ကို အဲဒီလိုတော့ မပြောပါနဲ့''

''ဟိတ်ကောင် မင်းပါးစပ်ပိတ်ထား၊ မင်းအမေက ဒီလောက်မြောခဲ့ နဲ့ မတန်သေးဘူး သူ့အပြစ်နဲ့တန်အောင် ပေးဆပ်ခိုင်းမှာ''

''ဒယ် ဒယ်ဒီ သမီးတို့မှားပါတယ်''

"နင်လည်း မပြောခဲ့၊ ငယ်စဉ်တည်းက နင်တို့မောင်နှမနှစ်ယောက် လည်း ငါ့သားကို အနိုင်ကျင့်ခဲ့ကြတယ်၊ နိုပ်စက်ခဲ့ကြတယ်၊ ဒါပေမဲ့ နင်တို့ ငယ်ရွယ်သေးတော့ ဘာသိမှာလဲ၊ နင်တို့အမေက အဓိကပဲ၊ သွေးသား တော်စပ်တယ်၊ မေတ္တာထားရတယ်၊ အကြင်နာတရားရှိရတယ်၊ သူ့အမေ ို့တဲ့ငွေတွေနဲ့ သားတို့သမီးတို့ ပညာသင်ရတာ၊ စားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေ ခဲ့တာလို့မှ ပြောဆိုဆုံးမသွန်သင်မှုမရှိခဲ့တာ၊ ငါ မသွားခင်က မင်းကို အထိုက် အလျောက်ငွေ မပေးခဲ့ဘူးလား မတင်သန်း"

''ပေး ပေးခဲ့ပါတယ်''

''အဲဒီတစ်နှစ်နောက်ပိုင်းမှာ ငါ့သားအတွက်ရော မင်းတို့မိသားခု အဆင်ပြေဖို့ရော ငါ့ ငွေမပို့ခဲ့ဘူးလား''

''ပို့ ပို့ခဲ့ပါတယ်''

''ဒါကိုတောင် မင်း ငါ့သားအပေါ် ဘာကြောင့် ဒီလိုလုပ်ရက် ဘာလဲ မတင်သန်း၊ ဟင် ပြောကြည့်စမ်းပါ''

ရင်ဘတ်ပုတ်ပြီး ဒေါ့သနှင့်အမေးမှာ မတင်သန်း မျက်နှာ ပျက်မလွှံလိ

ဖြစ်သွားပေမယ့် ခပ်တည်တည် ဣန္ဒြေဆယ်လိုက်ပြီး

''ကျွန်မ ဘာလုဝ်ခဲ့လို့လဲ ကိုဖော်၊ သူ့ဘာသာ အပေါ်စိုးအသင်း မှားပြီး ပျက်စီးသွားတာ၊ ကျွန်မမှာလည်း ကလေးနှစ်ယွောက်နဲ့ သူ့ကို ဒီထက်ပိုပြီး ဘယ်လိုလုပ်ထိန်းကျောင်းဆုံးမနိုင်တော့မှာလဲ''

''ဒါဆို ငါ့သားက မင်းကျောင်းထုတ်လိုက်တာမဟုတ်ဘဲ သူ့ဘာ သာ ကျော်င်းထွက်ခဲ့တာပေ့ါ၊ မင်းခိုင်းတာမဟုတ်ဘဲ သူတောင်းစား သူခိုး ခါးဝိုက်နှိုက်လုပ်ခဲ့တာပေ့ါ့''

''ဟုတ် ဟုတ်တယ် သူ ဖိုးကျော်ဆိုတဲ့ကလေးနဲ့ ပေါင်းမိလို့ အဲဒီလိုဖြစ်သွားတာ၊ ပြောဆိုဆုံးမလို့မရအောင်ကိုမိုက်ရိုင်းသွားတာ''

''ဒါဆို သား ခိုးမှု ခါးပိုက်နှိုက်မှုတွေနဲ့ အမှုရင်ဆိုင်ရတဲ့အခါမှာ အဒေါ် တစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဘာမှမပတ်သက်ပါဘူး။ မသက်ဆိုင်ပါဘူး။ သနား လို့ စောင့်ရှောက်ထားတာ၊ ဒီလိုစရိုက်ရှိရင် သားသမီးတွေအတုခိုးမှားမှာ စိုးလို့ တာဝန်မယူနိုင်တော့ပါဘူး။ အာမမခံနိုင်ပါဘူးလို့ ပြောလိုက်တာကရော'' ''ရင် အဲ အဲဒါ''

"မင်းသာ အာမခံလိုက်ရင် သားလေးက ထောင်မကျနိုင်ဘူး မဟုတ်လား၊ မင်းက ကလေးကိုတစ်ခေါက်မှ သွားမတွေ့တဲ့အပြင် ထွက် လာရင် မင်းအိမ်ကိုပြန်လာမှာစိုးလို့ အိမ်ပြောင်းပြေးတယ်၊ ဒါမှ ငါပို့သမှ ငွေက မင်းတို့သားအမှ အပြည့်အဝစ်စားရမှာကိုး ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား

''အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူး လုံးဝမဟုတ်ပါဘူး ကိုဖော်''

"ငြင်းရင်တစ်ဝက်နိုင်တယ်ဆိုပြီး ငြင်းနေတာလား မတင်သန်း ဒါမှမဟုတ် မင်းလုပ်ရပ်တွေကို မင်းသားသမီးတွေရှေ့မှာ ဝန်ခံရမှာ ရှက်လို့ လား၊ မင်းလည်း မိခင်တစ်ယောက်ပဲကွာ၊ ငါက ဖုန်းအကြိမ်ကြိမ်ဆက်ပြီး ငါ့သားလေးနဲ့ ဖုန်းပြောချင်လို့ပါစကားလေးပြောချင်လို့ပါလို့ တောင်းပန်ရဲ့နဲ့ ငါ့သားက ငါ့ကိုစိတ်နာပြီး ဖုန်းမပြောချင်ဘူးတဲ့၊ စကားပြောရမှာစိုးလို့ အပြင် ကိုထွက်သွားပြီလို့ မင်းပြောခဲ့တယ်၊ သားကိုကျတော့ ငါက အဆက်အသွယ် မလုပ် ငွေမပို့ တာဝန်မဲ့ပြီး နောက်အိမ်ထောင်ပြုသွားသလား သေသွား သလားမသိဘူးလို သွေးခွဲခဲ့တယ်၊ နာကျင်ခံစားနေရအောင် ရက်စက်ခဲ့တယ် အင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ကိုယ့်ထားလေးက လူပေါင်းမှားပြီး ပျက်စီးလေလွင့် သွားပြီ ဆုံးမသွန်သင်လို့မရအောင် လူဆိုးလူမိုက်လေးဖြစ်သွားပြီဆိုတာကို ဘယ်လိုရင်ဘတ်နဲ့ ခံစားနိုင်မလဲ မင်းစဉ်းစားကြည့်စမ်း၊ သူများနိုင်ငံကနေ အလွယ်ပြန်လာလို့ သွားလို့မရနဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေလည်း ပျောက်မှာစိုးလို့ ကြိတ်မိုတ်ပြီး သည်းခံနေခဲ့ရတယ် အခု"

ပြောချင်သော စကားတွေများနေသောကြောင့် အသက်ကို ဝ အောင်ပြန်ရှူရသေးသည်။ မျက်လုံးလေးတွေ ကလယ်ကလယ်ဖြစ်နေကြ သော မင်းမင်းနှင့်နှင်းနှင်းကိုလည်း မငဲ့ညှာ မစာနာပေးနိုင်တော့ပါ။ သူတို့ ထက် ကိုယ့်သားက ပိုအရေးကြီးသည်မဟုတ်လား။

''အခု ငါပြန်လာခဲ့တာ မင်းက အဲဒီလိုဖြစ်နေတယ်ဆိုတဲ့ ငါ့သား ကို ဆုံးမသွန်သင်ဖျောင်းဖျနားချမယ်၊ အဖေက ဒီလိုငွေထွေရှာနေတာ သားအတွက်ပါလို့ ပြောလိုက်ရင် သားကျေနပ်သွားမှာ၊ ငါ့စေတနာတွေ နားလည်သွားမှာ၊ ငါ့သားနဲ့ငါ ချမ်းချမ်းသာသာ ပျော်ပျော်ရွှင့်ရွှင် နေရတော့ နယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေနဲ့ ပြန်လာခဲ့တာ မတင်သန်း ဒါပေမဲ့''

''ကို ကိုဇော်'

''မင်းရဲ့အဲဒီအသံ နောက်ထပ်မကြားပါရစေနဲ့တော့ မတင်သန်း၊ ေက ရူးသွပ်ခဲ့မိတာ၊ ငါ့သားလေး မရှိတာကြာပြီ ထွက်သွားတာကြာပြီ မပြောရက်လို့ မပြောခဲ့တာ၊ သေသလား ရှင်သလား မသိဘူး၊ သေလို့သာ ပြန်မလာတာဖြစ်မှာဆိုတဲ့ စကားတွေကိုယုံကြည်ပြီး ငါ့ပိုင်ဆိုင်မှုတွေကို ဘပ်မက်လို့ ငါ့ကို ဟန်ဆောင်မေတ္တာတွေပေးတာကို ယုံကြည်ပြီး ငါ့သွား သေးကို လိုက်မရှာဘဲ မင်းတို့မိသားစုဆီမှာပဲ နှစ်မြောနေခဲ့တယ်။ ရူးသွပ် သော်ဝင်နေခဲ့တယ်၊ မတင်သန်း မင်းကိုငါ အဲဒီလိုမိန်းမ ဖြစ်နေလိုမ့်မယ်လို

www.burmeseclassic.com

յսյ 🗞

Œ

မထင်မိလို''

အံကိုခပ်တင်းတင်းကြိတ်၍ မျက်ထောင့်နီဖြင့် ကြည့်ပစ်လိုက် သည်။ အရာအားလုံး သေချာသိသွားတာကြောင့် မတင်သန်း တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ်ဆတ် တုန်ခါကာ မျက်စိမျက်နှာပျက်နေ၏။

မင်းမင်းနှင့်နှင်းနှင်းလည်း မျက်နှာငယ်လေးတွေ ဖြစ်နေကြသည်။ ကိုယ်က စွန့်လွှတ်လိုက်လျှင် သူတို့မိသားစုဘဝ အခွံချည်းပဲကျန်မှာမဟုတ် ပါလား။ ဒီဘဝမျိုးဖြစ်သွားရုံနှင့် ကိုယ်ကျေနပ်ပေးလိုက်ရမလား။ ဟင့်အင်း ကိုယ့်ရဲ့သားက ထိုအမည်းစက်တွေကြောင့် တစ်ဘဝလုံး နာမည်သေ ဘင သေသွားရတော့မှာ။ ထိုဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေရဲ့အနာတရတွေကို တစ်သက် လုံး ခံစားသွားရတော့မှာ။

ရင်ထဲက တဆစ်ဆစ်ကိုက်ခဲနေအောင် နာသည်။ မုန်းမျက်စွာ ကြည့်နေရုံနှင့် အဆုံးမသွတ်နိုင်။ ဒီလိုလေးနှင့် သားဘဝကို ပြောင်းလဲပေး နိုင်မှာမှ မဟုတ်တာ။

မတင်သန်း္ နောက်ဘဝအတွက် ဆုတောင်း။

အခန်း (၃၁)

"အခုတလော သတင်းတွေကလည်း လူသတ်မှုတွေ မုဒိမ်းမှုတွေ လုယက်နိုးဆိုး တိုက်ခိုက်မှုတွေချည်းပဲ၊ မြန်မာနိုင်ငံက ဗုဒ္ဓဘာသာနိုင်ငံမှ ဟုတ်ပါသေးရဲ့လား၊ လူလူချင်း မညှာမတာ ရက်စက်ရဲ သတ်ဖြတ်ရဲနေကြ ဘယ်၊ ဝဋ်တွေ ကံတွေမကြောက်၊ ဆွေမျိုးအသိုက်အဝန်း မိသားစုတွေ မထောက်နဲ့၊ အရှက်တရား အကြောက်တရားတွေလည်း ပျောက်နေကြပါ ဦ"

''ကိုယ့်တစ်ကိုယ်စာ တစ်မိသားစုစာနဲ့ ကိုယ့်စိတ်ခံစားချက်ပဲ ားပေးနေကြတာကိုး၊ တင်းကျပ်ထဲရောက်ပြီး ထိုက်သင့်တဲ့အပြစ်ဒဏ်ကို သမှလည်း အကြောက်တရားရှိလာကြမှာလေ၊ အပြစ်ဒဏ်ကို ငွေနဲ့ရှောင်လွှဲ သို့သုတာတွေလည်း ရှိနေတော့ အပြစ်ကိုကျူးလွန်ရမှာလည်း ဝန်မလေးတော့ ဘူး အခုတော့ အကုသိုလ်တရားဆိုတာလည်းမကြောက် မောင်နဲ့နှမ သား နဲ့အမိ ရိုင်းရဲမိုက်ရဲနေကြပြီ၊ တစ်မိသားစုချင်းမှာတောင် ဒီလိုတွေဖြစ်နေကြ ဆာာ့ သူစိမ်းတွေနဲ့ဆို ပိုဆိုးကုန်မှာပေါ့၊ အတွေးမှားတွေနဲ့ ငရဲဆိုတွာ ဆာက်ဘဝမှ ခံရမှာ၊ ဒီဘဝမှာ မြင်တောင်မြင်ရတာမှမဟုတ်တွာနော်ပြီး

ဗျူးတပေ

ဒီဘဝအတွက်ကို အရှက်ကင်းမဲ့နေကြတယ် ခက်တာပဲကွာ''

"အင်း ကျွန်မတို့သားလေးက လိမ္မာလိုတော်သေးတယ်၊ သူ့အ တွက် ဘာမှကိုတွေးပူစရာမလိုဘူး၊ သားသမီးအရင်းတွေ မွေးခဲ့ရင်တောင် ဒီလောက်အေးချမ်းပါ့မလားမသိဘူး"

''ကိုယ်တို့ကံပေါ့ မနွယ်ရယ်၊ ဒီသားလေးတစ်ယောက် မွေးစား လိုက်တာ ကိုယ်တို့အတွက် ပြည့်စုံပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သား အခုတလော မျက်နှာမကောင်းဘူး၊ လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စလည်း ထပ်မပြောတော့ဘူး၊ ဟိုဘက် နွဲ့ရော တကယ်မှ အဆင်ပြေရဲ့လားမသိပါဘူးကွာ''

"သူ့အဖေနဲ့ကိစ္စကရော ဘယ်လိုလဲမသိဘူး၊ ကျွန်မတို့ ခေါ်တွေ့ ကြည့်ရင် ကောင်းမလား၊ ကိုအောင်၊ သူလည်း မိဘပဲလေ၊ သားက အတူမနေနိုင်ဘူးပြောတော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်မှာတော့ အမှန်ပဲ"

ဲ ''ဒါလည်း ဟုတ်တယ်''

ဦးတင်အောင်နှင့်ဒေါ် နွယ်နီ သတင်းစာဖတ်ရင်းက သားဘက်ကို အာရုံရောက်သွားကာ ရင်လေးနေကြသည်။ သောတ မျက်နှာညှိုးနေရွှဲ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေကြတာပါ။ အရင်ကဆို အကျိုးအကြောင်း ဘာပဲဖြစ် ဖြစ် ပြောပြနေကျဆိုပေမယ့် အခုတလောမှာတော့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လွန်း နေသည်။

မိဘတွေ စိတ်မကောင်းဖြစ်မှာစိုး၍ပဲလား။ အပူတွေပေးမိမှာစိုး၌ ကြိတ်မိုတ်ကာ ခံစားနေခဲ့တာလား။

''သား သား ဘယ်လဲ၊ ရုံးသွားတော့မလို့လား၊ မနက်စာလည်း မစားရသေးဘူး''

''အရေးကြီးလို့ သား သွားပြီ မေမေ''

''ဟယ်တော်''

သေရာပါရင်ကွဲနာ

♦ 109

မိမိတို့ကို ဂါရဝပြုဖို့ပင် မေ့ကာ ကသောကမျော စွတ်ထွက်သွား တာကြောင့် အံ့ဩနေရသည်။ အရင်က ဒီအချိန် ရုံးမသွားသေးပါ။

မိဘတွေနှင့်မနက်စာကို အေးအေးဆေးဆေး စားပြီး စကားစမြည် ပြောပြီးမှ လက်အုပ်ချီ ဦးညွှတ်နှတ်ဆက်သွားနေကျ။ အခုတော့ မိဘတွေ ဇည့်ခန်းထဲထိုင်နေတာတောင် မြင်ပုံမပေါ်ပေ။ ကားကိုလည်း အလောတကြီး မောင်းထွက်သွားပုံပင်။

''သား ဘာဖြစ်သွားတာလဲ မသိဘူး ကိုအောင်''

'အေးကွာ သားတော်တော်လေးလည်း မျက်စိမျက်နှာပျက်နေ တယ်၊ ဘာကိစ္စဖြစ်တာလဲမသိဘူး၊ အရေးတကြီး အလောတကြီး ထွက် သွားတာ အမှုသည်ကိစ္စ တရားခံကိစ္စလောက်မှ ဟုတ်ရဲ့လား၊ အရင်က ဒီလိုပုံစံမျိုး တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးပါဘူး''

"ဟုတ်ပါရဲ့ ရှင်ရုံးကိုလိုက်သွားကြည့်ပါလားဟင်၊ တစ်ခုခုများ ဖြစ်နေလား"

''သားက ကလေးမဟုတ်တော့ပါဘူးကွာ၊ ဒီလောက်ကြီး စိုးရိမ် စရာလည်း ရှိမယ်မထင်ပါဘူး၊ သူ မသိစေချင်တဲ့ကိစ္စဆိုရင် သားမွန်းကျဉ် သွားပါလိမ့်မယ်''

"အင်း ခက်လိုက်တာ သားကိုကြည့်ရတာ စိတ်မအေးလိုက်တာ ရှင်၊ မိဘအရင်းတွေမဟုတ်လို့ အပူတွေခွဲဝေမပေးဘူးဆိုရင်တော့ ကျွန်မ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိတယ်ရှင်"

''အဲဒီလိုတော့ မဟုတ်လောက်ပါဘူး မနွယ်၊ သားက ကိုယ်တို့ကို ံ ဘယ်လောက်တန်ဖိုးထားတယ်ဆိုတာ မင်းလည်းသိသားနဲ့၊ သူ့အဖေအရွန်းနှံ အခုမှတွေ့ပြီး အကြောင်းစုံသိပြီးတာတောင် အတူမနေဘူးလို့ ဖြွေအဲ့သေး ဘာပဲ''

ું કોદ

매

"ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်လေ၊ ဒါပေမဲ့ ကျေးဇူးသိတတ်တာ ထက် မေတ္တာတွေပဲ သားဆီကလိုချင်တယ်၊ ကျေးဇူးရှိလို့ သိတတ်တာမျိုး မဖြစ်စေချင်ဘူး၊ ကျေးဇူးတင်တယ်ဆိုတာက သွေးဝေးစေပါတယ်"

''မင်းရဲ့မေတ္တာကို သား နားလည်မှာပါကွာ၊ ငါတို့သားက ငါတို့ သားပါပဲ၊ သူ့အဖေ ဟိုဘက်ကကိစ္စတွေပြတ်ရင် သားအတွက်တွေးပြီး ငါတို့အတူနေစို့ စဉ်းစားကြည့်ကြတာပေါ့''

"အင်း အဲဒီလိုလုပ်ဖို့ သားကိုပြောကြည့်ရင် သားလည်း စိတ်ချမ်း သာသွားမယ်ထင်ပါတယ်"

အရာရာ သောတအတွက်ပဲ တွေးနေမိကြတာ မေတ္တာတရားတွေ ကြောင့်ပါ။ အတိတ်ကံမကောင်းခဲ့သော သောတကို အမြဲတမ်း လုံခြုံအေးမြ သော မေတ္တာတွေဖြင့် ထွေးပွေ့နှစ်သိမ့်ထားချင်ကြသည်။

ဒါဟာ အကြောင်းရေစက်တွေကြောင့်ဆိုပါလျှင်လည်း ဘဝ အဆက်ဆက် ထိုအတိုင်းပဲ ဖြစ်ခွင့်ရချင်၏။ သား ပြန်ပေးသောမေတ္တာတွေ က ဖြူစင်သင်းပျံ့နေခဲ့လို့ပဲ မဟုတ်ပါလား။ သားလေး အပူတွေကင်းပါစေ။

အခန်း (၃၂)

"လူသတ်သမားက သူကိုယ်တိုင် လူသတ်ခဲ့ပါတယ်ဆိုပြီး ဝန်ခံ တယ်၊ တရားဥပဒေကပေးတဲ့ပြစ်ဒဏ်ကို ကျေကျေနုပ်နပ် ခံယူပါမယ်၊ ရှေ့နေ မငှားဘူး အာမခံမလျှောက်ဘူး၊ အပြစ်ဒဏ်ပေါ့လျော့အောင် အယူခံမဝင် ဘူးတဲ့"

- ''တ တရားခံ နာမည်က'' ''ဦးဖော်ထွေး''
- ``လေးဆယ့်ကိုးနှစ်''
- ,,လား,,
- ''ဘာဖြစ်လို့လဲ ရှေ့နေလေး'' ''ဘာ ဘာမှမဟုတ်ဘူး၊ ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး''
- ဖေ့ဘုတ်မှာ သတင်းပါလာတော့ ခြံနံပါတ် လမ်းနံပါတ်တူနေ ပေမယ့် မဟုတ်လောက်ဘူးလို့ ထင်တာ။ မသေချာချင်သော်လည်း သွေ့ချာ

သလိုဖြစ်နေတာကြောင့် ဖေဖေ မေမေတို့ကို နှတ်ဆက်ဖို့ မနှ_{တ်}စာစားဖို့

ဗျူးစာပေ

J^{OO} ♦

멘

တောင် မေ့လျော့စွာနှင့် အိမ်က အပြေးထွက်လာခဲ့ပြီး ရဲစခန်းကိုအရောက် လာကာ စုံစမ်းမေးမြန်းကြည့်မိခြင်းပင်။ ဒေါ် တင်သန်းကို သတ်လိုက်ပြီတဲ့။ အဖေ ဘာကြောင့် ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ။ ဒီလိုလုပ်လိုက်ရတာလဲ။ /လူသတ်မှုဆိုတာ/ ဘယ်လောက်တောင် အပြစ်ဒဏ်ကြီးလေးသလဲ

ကူသတမှုဆုတာ ဘယလောက်တောင် အပြမ်းပျားများလေးသလ အဖေ မသိဘူးလား။ သူ သိခဲ့သောအဖေက ငှက်ကလေး ကြက်ကလေး တွေကိုတောင် နာကျင်အောင်မလုပ်ခဲ့ဘူးပါ။ လူသတ်ရဲလောက်အောင်ထိ အဖေ စိတ်တွေ ဘာကြောင့် ကြမ်းတမ်းရက်စက်သွားရတာလဲ။

သူ သူ့ကြောင့်လား။ သူနာကျင်ခဲ့ရတာတွေအတွက် အဖေ ဒီလို လုပ်လိုက်တာလား။

''တ တရားခံနဲ့ တွေ့ချင်တယ်၊ တရားခံနဲ့ စကားပြောကြည့်ချင် တယ်'

"အစိုးရရှေ့နေရော အပြင်ရှေ့နေရော မငှားဘူးလို့ ပြောတယ်၊ ဘာအတွက်တွေ့နေမှာလဲ၊ ဘူလာပြီး ဝန်ခံကတည်းက အမှုတွဲသွင်းပြီး သွားပြီး ညကတည်းက အဲဒီအိမ်ကိုလည်း သက်သေအထောက်အထားတွေ နဲ့ အားလုံး စစ်ဆေးပြီးသွားပြီး ဘာအတွက် တွေ့ကြည့်မှာလဲ၊ သူ သတ်ခဲ့ တယ်ဆိုတာ သက်သေတွေလည်း ခိုင်လုံနေပြီလေ၊ ရှေ့နေလေးကို 'ငှား အောင်ပြောမလို့လား'

ိ်မဟုတ်ပါဘူး ဘာကြောင့် သတ်ခဲ့တာလဲဆိုတာ မေးကြည့်ချင်

''ဪ မိန်းမကိုသတ်တယ်ဆိုတော့ မိန်းမက ဖောက်ပြန်လို့ဖြစ် မှာပေါ့ဗျာ၊ လင်နဲ့မယားကြားမှာ အဲဒီထက်နာကြည်းစရာ ဘာရှိမှာလဲ၊ မိန်းမကို အရမ်းနာကြည်းလွန်းလို့ သူကိုယ်တိုင်သတ်ပြီး သူကိုယ်တိုင် လာ ပြီးဝန်ခံတာရှိမှာပေါ့၊ ဒီလိုအမှုတွေလည်း တွေ့ဖူးနေတာပဲ၊ ရှေ့နေလေးက သေရာပါရင်ကွဲနာ

♦ P?

လည်း အထူးအဆန်းလုပ်လို့''

်ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်ကတော့ တွေ့ကြည့်မှဖြစ်မယ်''

''ဒီလောက်တွေ့ချင်နေလည်း အချုပ်ခန်းထဲမှာ ရှိသေးဘယ် အမှုစီရင်ချက်ချပြီးမှ သက်ဆိုင်ရာထောင်ကို ပို့မှာဆိုတော့ သွားတွေ့ခွင် လည်းတွေ့၊ သတင်းဆောင်းပါးရေးမှာလည်းမဟုတ်ဘဲနဲ့ သူ့ဆွေမျိုးကျနေ တာပဲ''

သူ ဘာမှမှပြောတော့ဘဲ အချပ်ခန်းဘက် စထွက်လာခဲ့သည်း အချုပ်ခန်းထောင့်မှာ မှိုင်တွေစွာထိုင်နေသော အဖေ့ကိုမြင်ရတာ စိတ်မရွင်း သာပါ။ ဝမ်းနည်းလှိုက်ဆို့ကာ နှင့်နေအောင်ခံစားရသည်။

''ဟင် သား''

အဖေ ဗြန်းခနဲ သံတိုင်တွေအနားက လာရပ်၏။ သံတိုင်တွေကို ဆုပ်ကိုင်ထားသော အဖေ့လက်တွေကို သူ မချင့်တင်ကဲအပေါ်က ဆုပ်ကိုင် လိုက်မိသည်။

"အ အဖေ ဒေါ်တင်သန်းကို ဘာလို့ သတ်လိုက်တာလဲ၊ ဘာလို့ သတ်လိုက်တာလဲ အဖေ"

ဲ ရှူး တိုးတိုး အဖေ့ကို အဖေလိုမခေါ် နဲ့သား၊ သူများတွေကြား သွားမယ်''

ိ်အခု အဲဒါက အရေးကြီးသလား၊ အဖေ ဘာလုပ်ခဲ့တာလဲဆို တာ''

''လုပ်သင့်တာကို လုပ်ခဲ့တာ၊ သားအပေါ် လုပ်ခဲ့တာတွေအတွက် ဒီလိုဖြစ်သွားတာတောင် မထိုက်တန်သေးဘူး သား၊ နှစ်ဘုဋ္ဌလောက်ကို လိုက်သတ်ရမှာ''

မျူးတပေ

"အဲဒါ အပြစ်လေ အဖေလုပ်လိုက်တာ အပြစ်၊ အဲဒီအပြစ် အတွက် အဖေ ဘယ်လောက်ထိ ပေးဆပ်ရမယ်ဆိုတာ''

''သိတာပေါ့ သား၊ သားဘဝကို သတ်လိုက်တဲ့သူက အဲဒီလို အပြစ်ဒဏ်မခဲ့ရဘဲ သားက တစ်သက်လုံး နာမည်သေသွားရမယ့်အဖြစ်မျိုး ကို ဖေဖေ ဘယ်လိုမှ မခံစားနိုင်ဘူး၊ သားအတွက် ဒီလိုလုပ်ပေးလိုက်ရတာ ကို ဖေဖေ ကျေနပ်တယ်သား၊ ဒါကြောင့် ကိုယ်တိုင်လာပြီး အဖမ်းခံတာ''

''ကျွတ် အဖေရယ် အဖေ ဒီလိုလုပ်လိုက်တာ ကျွန်တော့်ကို

နစ်ခါ ရက်အောင် နှစ်ခါ သိမ်ငယ်ရအောင် လုပ်လိုက်တာပဲလေ၊ ငယ်ဘဝ တုန်းက ဒေါ်လေးကြောင့် သူရိုးခါးပိုက်နှိုက်ဆိုတဲ့အမည်းစက်ကြောင့် အခုထိ အရှက်တရားတွေနဲ့ သိမ်ငယ်နေရတယ်၊ အခု အဖေက လူသတ်သမားဆိုတဲ့ နောက်ထပ်သိမ်ငယ်မှုတွေ အရှက်တရားတွေရအောင် လုပ်လိုက်တာလား' သားစကားတွေအတွက် ရင်နှင့်အောင်ခံစားရသော်လည်း ဦးဖော်

ထွေး ခေါင်းကိုတွင်တွင်ရမ်း၍ လက်ကာလိုက်မိသည်။

''မဟုတ်ဘူး မဟုတ်ပါဘူး သား၊ သားကိုအရှက်တရားတွေ နောက်ထပ်ရအောင် ဖေဖေ ဒီလိုလုပ်လိုက်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ သားက ဖေဖေ့သားဆိုတာ သားရဲ့အသိုက်အဝန်းမှာ ဘယ်သူသိတာမှတ်လို့ သား ရယ်၊ အဲဒါကြောင့် လူတွေကြားအောင် ဖေဖေ့ကို အဖေလို့ မခေါ်နွဲလို့ ပြောတာပေ့ါ၊ နောက်ကို ဖေဖေ့ဆီ ဘယ်တော့မှ မလာခဲ့နဲ့သား၊ သားရှေ့ လျှောက် အားလုံးအဆင်ပြေဖို့ လူ့အသိုက်အဝန်းမှာ ခေါင်းမော့ရင်ကော့နေ နိုင်အောင်လို့ ဖေဖေ စီစဉ်ထားခဲ့တယ်''

''ဘာတွေလဲ ဘာလုပ်ဖိုလဲ၊ ကျွန်တော့်အတွက် ဘာမှမလိုအပ် ဘူး''

''သား သိမ်ငယ်မှုမရှိဖို့ အရှက်တရားတွေပြေပျောက်ဖို့ သား

သေရာပါရင်ကွဲနာ

વા 📀

ချစ်သူအသိုက်အဝန်းက လက်ခံဖို့တော့ လိုအပ်တယ်မဟုတ်လား'' ''ങ്ങിന''

''အားလုံးအဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မယ် သွား''

''အဖေရာ အဲခုချိန်က ကျွန်တော်အဆင်ပြေဖို့လိုအပ်တဲ့အဆိုန် လာ။ အဖေ့အတွက်''

''ဘာမှမလုပ်နဲ့သား၊ အဖေ့အတွက် သား ဘာမှလုပ်ပေးစဌာ မလိုဘူး အပြစ်ပေါ့လျော့ဖို့အတွက်လည်း သား ကြိုးစားပေးဖို့မလိုဘူး ညကတည်းက ဖေဖေကိုယ်တိုင်အဖမ်းခဲ့ပြီး အမှုဖွင့်ပြီးပြီး ရဲတွေအမှုတည် ဆောက် စွဲချက်တင်ပြီးတာနဲ့ ပြစ်ဒဏ်ချလိမ့်မယ်''

''അശേന''

သူ ယူကျုံးမရစွာ အော်ဟစ်ငိုချပစ်လိုက်ချင်သည်။ သူ့အတွက် ဒီလိုအပြစ်ကြီးကျူးလွန်လိုက်သည့်အဖေ့အတွက် သူ ဘာပြန်လုပ်ပေးချ မလဲ။ အရာခပ်သိမ်းမှောင်အတိကျသွားပြီး ကမ္ဘာအပြင်ဘက်ကိုရောက်သွား လျှင် ဘယ်လောက်များကောင်းမည်လဲ။

''သား သားအတွက် ဖေဖေ ဒီလိုလုပ်ပေးလိုက်မှ တာဝန်ကျေ မယ်ထင်လို့ပါ သားရယ်၊ သား အနာဂတ်ကို သတ်လိုက်တဲ့သူကို ဖေဖေ သတ်လိုက်ရတာ ဖေဖေ နောင်တမရဘူး သား၊ သူက လူမှမဟုတ်ဘဲ လူစိတ်မရှိတဲ့သူ လူ့လောကမှာလည်း ရှိမနေသင့်ဘူးမဟုတ်လား၊ အခုဆိုရင် မိဘတိုင်းက ကိုယ့်သားသမီးအတွက် အတ္တကြီးတတ်တယ်ဆိုတာ သူသိ သွားလောက်ပါပြီး သိအောင်လည်း ဖေဖေ ပြောလိုက်တယ် သား၊ ငါ့သားကို အဲဒီလိုဖြစ်အောင် လုပ်တာ နောင်ဘဝထိ နောင်တရပါလို့ ဖေဖေ အွှော်ရာ မှာလိုက်တယ်''

"မင်း မင်းမင်းနဲ့ နှင်းနှင်း ဘယ်လိုနေမလဲ အ_{အိ}ဲ

''မိဘရဲ့ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးကို သူတို့ခံစားရမှာပေ့၊ သား၊ မိဘက ကောင်းတာလုပ်ရင် သားသမီးတွေကောင်းကျိုးခံစားရမယ်၊ မိဘတွေ မကောင်းရင် မကောင်းတဲ့အပြစ် သူတို့လည်းခံစားရမှာပဲ သား''

"သူတို့လည်း အညွှန့်တလူလူနဲ့ အပေါ် ကိုတက်ဖို့ အားယူနေတဲ့ အရွယ်ဆိုတာ အဖေ ဘာလို့မသိတာလဲ၊ သူတို့အမေက ဒါကြောင့်မို့ အသတ်ခံရတာပါဆိုရင် အညွှန့်ကိုချိုးချသလိုဖြစ်မသွားဘူးလား အဖေ" "သားက ဒီလောက်ခံခဲ့ရတာတောင် ကိုယ်ချင်းစာပေးနေတာ

, လား'

''ရင်ထဲမှာ နာကျင်ပါတယ် တွေးလိုက်တိုင်း အရမ်းကိုနာကြည်း မိပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုလက်စားချေခြင်းက သူတို့လိုစိတ်ဓာတ်အဆင့်ချင်း တူသွားမှာပေါ့ အဖေ၊ ဒါဟာ အောင်နိုင်ခြင်းမဟုတ်ပါဘူး၊ စိတ်ဓာတ်အခ အဆင့်အတန်း ဂုဏ်သိက္ခာအရ ကျဆုံးခြင်းပါ၊ အဖတ်ဆယ်လို့မရအောင် နိုမ့်ကျသွားခြင်းပါ''

"ဟား ငါ့သား အဖေ့သား"

ဦးဖော်ထွေး ကျေနှင်အားရစွာ မြည်တစ်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ သံတိုင်တွေကြားက သားရဲ့လက်ကို အားရပါးရ ဆုပ်ညှစ်ကိုင်လိုက်ပြီး ''ရင့်ကျက်လိုက်တာ သဘောထားကြီးလိုက်တာ၊ ဖေဖေက သား

ရင္ကကျကင္(ဂ)တာ သဘေသားကြင္မေဂးတာ၊ မေမေက သာ လောက်တောင် စိတ်ဓာတ်မပြည့်ဝတဲ့ကောင်ဖြစ်သွားပြီပေ့။ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေ နောင်တမရဘူးလို့ ပြောခဲ့တယ်နော်၊ သားအတွက် ဒါတစ်ခုပဲလုပ်ပေးနိုင်တာ ရှိလို့ပါ သား၊ သားသမီးအတွက်ဆိုရင် မိဘတွေက လူသတ်ရမှာ လူဆိုး လူမိုက်ဖြစ်ရမှာ ဂုဏ်သိက္ခာမရှိတဲ့သူတစ်ယောက်ဖြစ်ရမှာ မကြောက်ကြပါ ဘူး၊ သားသမီးက တာဝန်မဲ့တယ်လို့ အထင်ခံရမှာပဲ စိုးရိမ်တတ်ကြတယ်, ဖေဖေ့ကိုတာဝန်ဝတ္တရားတွေ ပျက်ကွက်တယ်၊ စွန့်ပစ်ခဲ့တယ်လို့ထင်နေတဲ့ အချိန်တွေတုန်းက ငါ့သားလေး ဖေဖေ့ကို ဘယ်လောက်တောင် မုန်းတီး နာကြည်းပြီး အပြစ်တွေတင်နေလိုက်မလဲ၊ အဲဒီအချိန်တွေမှာ သား အကု သိုလ်တွေများပြီး အပြစ်တွေရနေခဲ့မှာပဲ၊ အဲဒီအပြစ်တွေအတွက် နောင်တဲ ရမနေနဲ့ ဖေဖေ ခွင့်လွှတ်တယ်နော် သား"

'အဖေရယ်''

သေရာပါရင်ကွဲနာ

အဖေ သူ့ကိုဘယ်လောက်ချစ်သည်ဆိုတာ သိရသည့်အတွက် သူ့ရင်တွေပိုပြီး နာကျင်ရသည်။ သူက ရှေ့နေတစ်ယောက်ဖြစ်နေပါလျက်နှင့် အဖေ့အတွက် ဘာမှလုပ်ပေးခွင့်မရတာကိုလည်း ပိုပြီးယူကျုံးမရ ဖြစ်ရသည်။ ဘာကြောင့်များ ဒီလိုအဖြစ်ဆိုးတွေနှင့် ကြုံရတာပါလဲ။

"သား သား ဘာလို့မျက်ရည်ကျတာလဲ၊ သွားတော့ သွားတော့

သား ပြန်တော့ ဖေဖေ့အတွက် ဘာမှစိတ်မကောင်းမဖြစ်ခွဲ'

''အဖေရာ ကျွန်တော် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဗျာ၊ အဖေ့ကို သံတိုင် တွေနောက်မှာမြင်ရတာ အပြစ်ကြွေးတွေပေးဆပ်ရမှာ ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ မကြည့်ရက်ဘူး ဘယ်လိုမှ မခံစားနိုင်ဘူးဗျာ''

"ရပြီ ရပြီသား သားဆီက ဒီလိုမေတ္တာစကားတွေ ကြားရတာ မေဖေ ကျေနပ်ပြီ၊ သေပျော်ပြီ သားရယ်၊ အပြင်မှာလည်း အတူတူနေလို့ မရတာ ဖေဖေ ဒီလိုလုပ်လိုက်လို့ အပြစ်ကြွေးပေးဆပ်ပြီး ခွဲခွာနေရတာ စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့ သားရယ်၊ သားကို ဖေဖေ ဘယ်လောက်ချစ်တယ် ဆိုတာ သားသိရင် တော်ပါပြီ"

"သိပါပြီ သိပါပြီ အဖေ၊ ကျွန်တော် ပြစ်မှားမိတဲ့အချိန်တွေအတွက် လည်း ကျ ကျွန်တော်တောင်းပန်ပါတယ်၊ ကန်တော့လည်း ကန်တွေနှင့် ဘယ် အဖေ"

''အေးပါ အေးပါ သားရယ်၊ သားကိုဖေဖေ ဘယ်တော်မှ အပြစ်

JJ\$ �

Q

မယူပါဘူး၊ ဖေ့သားလေးက လူလိမ္ပာလူယဉ်ကျေးလေးပါ၊ ဒီလိုဖြစ်အောင် ပြုစုပျိုးထောင် စောင့်ရှောက်ပေးတဲ့ သားဖေဖေနဲ့မေမေကို ဖေဖေက တစ် သက်လုံးကျေးဇူးတွေတင်နေမှာပါ၊ ကိုယ်တိုင်တွေ့ပြီး ဒီစကားတွေပြောချင် ပေမယ့် အခုတော့ အခွင့်မသာတော့ဘူး၊ ထောင်ထဲမှာမသေသေးဘူးဆိုရင် တော့ ကျေးဇူးတင်စကားတွေ ကိုယ်တိုင်ပြောခွင့်ရချင်ပါသေးတယ်'' "ဖေဖေရယ်"

ရင်ထဲ မရိပါ။ ဒီအသက်အရွယ်နှင့် အပြစ်ကြွေးတွေကို ကျန်းကျန်း မာမာနှင့်ပေးဆပ်နိုင်ပါ့မလား။ သူ့အတွက်ကြောင့်မို့ ကျူးလွန်လိုက်မိသည့် ဒီအပြစ်တွေ။

''හෙරි හෙරි''

မျက်ရည်တွေနှင့် အဖေ့နားက ပြေးထွက်လာခဲ့ပြီး ရဲစခန်းအပြင် ဘက်အရောက်မှာ မြမှူးခေါ် သံကို ကြားလိုက်ပေမယ့် နောက်လှည့်မကြည် တော့ဘဲ ကားပေါ် တက်ကာ မောင်းထွက်လာခဲ့သည်။ ဆုံဆည်းဖို့ရာအ ကြောင်းမရှိတော့သည့် မြမှူးကိုလည်း ဝေဒနာတွေ မပေးချင်တော့ပါ။ ကိုယ့်ကံကြမ္မာအတွက် ကိုယ့်ဘာသာ ရင်စည်းခံရုံပဲ ရှိတော့တာ အခန်း (၃၃)

''လူး သားလေး ဟဲ့ အမယ်လေး သား သားဘာဖြစ်လာတာ

''သား သားဘာဖြစ်လို့လဲ သား''

အပြင်က ဝရုန်းသုန်းကား ဝင်လာပြီး ဖအေနှင့်မအေကိုဖက်ပြီး ငိုလိုက်တာကြောင့် ဦးထင်အောင်နှင့်ဒေါ်နွယ်နီ ရင်ထိတ်သွားကြသည်။ သောတက တစ်ကိုယ်လုံးတုန်ခါကာ တနာင့်အင့်ကြိတ်ရှိုက်နေအ်။ ''သား သားရယ် ဘာဖြစ်လို့လဲ သားရယ်၊ မေမေတို့ကိုပြောပါ

ဦး သား"

33"

"မနက်က သား အလော့တကြီးထွက်သွားကတည်းက ဘာဖြစ် သိုလဲဆိုပြီး ဖေဖေတို့ စိုးရိမ်နေကြတာ၊ သား ဘာပြဿနာတွေကြုံနေလဲ၊ ဘာတွေခံစားနေရလဲ သားရယ် ဟင်"

,,ಚು

''ဟင် သားအဖေ ဘာဖြစ်လို့လဲ သား''

ဗျူးစာပေ

မျူးစာပေ

''အ အဖေလေ လူသတ်မှုနဲ့ အချုပ်ထဲရောက်နေပြီ'

''အမယ်လေး ဘုရား''

"လူ လူသတ်မှု ဟုတ်လား သား၊ သူက ဘယ်သူ့ကိုသတ်

താര്''

''ဒေါ်တင်သန်းကို'' ''ဒေါ်တင်သန်းဆိုတာ သားရဲ့''

"သားရဲ့အအေါ်၊ အခု အဖေ လက်ထပ်ထားတဲ့"

"ဖြစ်မှဖြစ်ရလေကွာ၊ ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်တာလဲ သားရယ်၊ ရင်ထဲ မကောင်းလိုက်တာ"

"ລວງ~~ະ~~"

သူ ခေါင်းကိုထူမတ်၍ မျက်ရည်တွေကို သုတ်လိုက်သည်။ သု ကလေးတစ်ယောက်မှမဟုတ်တော့တာ။ မေမေ့ရင်ခွင်ထဲဝင်ပြီး ဘာကြောင့် ဝမ်းနည်းပက်လက် ရှိုက်ငိုနေမိတာလဲ။

"အဖေဗျာ သားအတွက်နဲ့ လက်စားချေလိုက်တာတဲ့၊ သားဘင တစ်ခုလုံး အမည်းစက်စွန်းထင်းအောင်လုပ်ခဲ့လို့ အပြစ်ပေးလိုက်တာတဲ့ မြမျူးမိဘတွေက သားကို သူနီးခါးပိုက်နှိုက်ဖြစ်ခဲ့လို့ လက်မခံတော့ဘူးဆိုတာ ကို ပိုပြီး ရင်နာသွားတယ်ထင်ပါတယ်"

"ဟင် မြမှူးလေးမိဘတွေက အဲဒီလိုပြောလိုက်လိုလား သာ "ဟုတ်တယ် နိုင်ထက်စီးနှင်းပြောဆိုမလွှတ်ပေမယ့် မြမျူးနဲ့မပ သက်မဆက်ဆံသင့်တော့ဘူးဆိုတာ နားလည်ပါတဲ့၊ သားကမွေးစားသာ ဆိုတာနဲ့ မျိုးရိုးအဆင့်အတန်းကို စုံစမ်းလိုက်တယ် ထင်ပါတယ်"

"အို သူတို့ပဲ အစက သဘော့တူသလိုလိုနဲ့ မိဘချင်းတွေ 🗓 တောင် စီစဉ်ပြီးပြီဟာကို" "မြမျူးမိဘတွေ မမှားပါဘူး၊ သူတို့သမီးအတွက် သူတို့အကောင်း ဆုံးမျှော်လင့်ထားကြမှာပဲ၊ သားလို သူခိုးခါးပိုက်နိုက် ထောင်ကျမူးခဲ့တဲ့ကောင် ကို သဘောမတူနိုင်တာ သူတို့အပြစ်မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သား အခန်း ထိနိုက်ခံစားလိုက်ရတယ် အဲ အဲဒါကို အဖေ မြင်တွေ့သွားပြီး"

''သားရယ် သားအဖေက သူအပြည့်အဝ မပေးနိုင်ခဲ့တဲ့မေတ္တာ တွေအတွက်အဆုံးထိပေးသွားတာ''

သူ ထောက်ခံသလို် ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိုတ်လိုက်မိကာ

"ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ် မေမေ၊ သားကသာ ဒေါ်တင်သန်း မြောစကားတွေကြောင့် အဖေ့ကိုပြစ်မှားနေခဲ့မိတာ၊ အဖေကတော့ တစ်နေ့မ သားအပေါ် မေတ္တာတွေမပျက်ခဲ့ဘူး၊ သွေးခွဲစကားတွေကိုလည်း စိတ်မပျက်ဘဲ သားကိုမျှော်လင့်နေခဲ့တာ သား၊ မသိဘူး၊ ဒီဘဝမှာ သားနဲ့အတူနေခွင့်မငျ အောင် လုပ်တဲ့သူကို အသက်ရှင်ခွင့်မပေးနိုင်ဘူးတဲ့၊ သားသမီးနဲ့ခွဲနေရတဲ့ ဒက္ခ ဘယ်လောက်ကြီးတယ်ဆိုတာ နောက်ဘဝထိ နောင်တရအောင် ပြောလွှတ်လိုက်တယ်တဲ့လေ"

''သားက အတူနေလို့မဖြစ်ဘူးဆိုတဲ့စကားက သူ့ကိုအရမ်းကို ငံတ်ထိနိုက်စေခဲ့တာ ဖြစ်လိမ့်မယ်''

"ဟုတ်တယ် မေမေ၊ အဲဒါကြောင့် ဒီလိုလုပ်လိုက်တာကို သား ြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတာ၊ သား သားအတွက်နဲ့ အမေထောင်ထဲမှာ"

''သားရယ် အသက်ငယ်ငယ်လေးနဲ့ ဒုက္ခတွေများလိုက်တာကွယ်' လင်မယားနှစ်ယောက်လုံး သောတကိုဖက်လျက် သောတနည်းတ

သုဟာ သူတို့အပူပဲမဟုတ်ပါလား။

''ဒီလိုကိစ္စတွေ ကြုံနေရတဲ့အတွက် သားအတွက် ဇွေဖေတို့လည်း

ငဘရာပါရင်ကွဲနာ

စိတ်မကောင်းဘူး သား၊ လူဆိုတာ ပတ်သက်မှုရှိလာရင် အပူလည်းကူးစက် ရတာပဲ၊ သားတစ်ယောက်တည်း မခံစားပါနဲ့၊ ဖေဖေတို့ကို ရင်ဖွင့်ပါ တိုင်ပင် ပါ၊ ရင်ငွေ့ကိုခိုလှုံပြီးတော့ သက်သာအောင်လည်းနေပါ သား၊ သားဘက်မှာ ဖေဖေတို့ရှိတယ်ဆိုတာ ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါနဲ့''

''ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဖေဖေနဲ့မေမေ''

"အင်း သားအဖေကိစ္စရော ဘယ်လိုလုပ်ရင် အပြစ်လျော့ပေါ့ မလဲ၊ နည်းနည်းအဆင်ပြေအောင် ဘာလုပ်ပေးနိုင်ဦးမလဲ သား၊ အပြစ်လွတ် အောင် လုံးဝလုပ်ပေးလို့မရပေမယ့် တစ်ခုခုပေါ့"

''ကိုယ်တိုင်ရဲစခန်းမှာသွားပြီး ဝန်ခံထားတဲ့အတွက် အနည်းနဲ့အများ အပြစ်ဒဏ်တော့ လျော့မှာပါ။ အထဲမှာကောင်းကောင်းမွန်မွန်နေထိုင်ရင် ကံကောင်းပြီး လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်တွေ ဘာတွေ ရနိုင်ပါတယ်၊ သား သားကတော့တာမှလုပ်ပေးလို့ရမှာမဟုတ်ဘူး အဖေကိုယ်တိုင်က အပြစ်ကို တကယ်ကျူးလွန်ထားပါတယ်ဆိုပြီး သက်သေခံဓားကိုအပ် အပြစ်ဝန်ခံထား တဲ့အတွက် သား ဘာမှလုပ်ပေးလို့မရတော့ဘူး ဖေဖေ''

''ကတရားပေ့ါ့ သားရယ်၊ သားက ဒီလိုမဖြစ်စေချင်သလို သူ ကိုယ်တိုင်လည်း ဒီလိုဖြစ်ချင်မှာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ အကြောင်းတရားတွေ က ဖန်တီးလာတဲ့အခါ ဘယ်သူမှမလွန်ဆန်နိုင်တော့ဘူးပေါ့ သားရယ်''

''အဖေက ကြက်ကလေး ငှက်ကလေးတွေကိုတောင် မသတ် ရက်တဲ့သူပါ၊ ကိုယ့်အသွေးအသားကို စုဝိယူနေတဲ့ခြင်တွေကိုတောင် သေ သွားမှာစိုးလို့ မရိုက်ရက်ဘဲ လက်ကလေးနဲ့တို့ပြီး ခြောက်လွှတ်တဲ့သူပ ဖေဖေ၊ ဒီ ဒီလိုလူက သားအတွက်နဲ့ လူကိုတောင် မသေမချင်း ဓားနဲ့ ထိုးသတ်ပြီး အပြစ်ခံယူတယ်ဆိုတာ''

''အဲဒါ မိဘမေတ္တာပေါ့ သားရယ်၊ သားသမီးအတွက်ဆိုငေ်

အသက်ကိုတောင် နှမြောတွန့်တိုမရှိ အကြောက်အရွံ့ အနာအကျင်မင့် ပေးဆပ်စွန့်လွှတ်ရဲကြသေးတာ ဒီလောကခံလောက်ကို မဖြတ်ကျော်ခဲ့ဘဲ ရှိပါ့မလား၊ ဒါပေမဲ့ လူသတ်သမားအဖေဆိုပြီးတော့ မပြစ်မှားနဲ့ မတော်ကား မိစေနဲ့သား၊ မိဘက မိဘပဲဆိုတာ မမေ့နဲ့''

''ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ပါ အ အခု သားဘာလုပ်ရမလဲ ဖေဖေ၊ အမေ အပြစ်ဒဏ်ကျစ်ရတော့မှာကို သားဒီအတိုင်းပဲ ကြည့်နေရတော့မှာလား'

''သူ ကျူးလွန်တဲ့အပြစ်ဒဏ် သူခံရတော့မှာပေါ့ သားရယ်၊ ဖေဖေ တို့ရော. သားရော ဘာမှလုပ်ပေးလို့မရတဲ့အခြေအနေကို သားလည်း နား လည်မှာပါ''

''ဟား အဖေရယ်''

သူ့ရင်ထဲ ယူကျုံးမရစွာ နာကျင်နေရပါသည်။ သူ့အတွက် သု နှင့်ထပ်တူ ခံစားနေကြရသော ဖေဖေနှင့်မေမေကိုလည်း အားနာပြီး စိတ် မကောင်းဖြစ်ရသည်။ အားလုံးကို အပူတွေပဲမျှဝေပေးနေမိသည်။ သူက ဘယ်သူ့အတွက်မှ ကောင်းကျိုးမပေးသည့် သူတစ်ယောက်ဖြစ်နေခဲ့ပြီလား။

''ကျွန်တော့်ကို ဝင်ခွင့်ပြုပါ ခင်ဗျား ခြံတံခါးဖွင့်ထားလို့ ဘဲလ် မတီးဘဲ ဝင်လာခဲတာပါ'

''ဪ ဪ့သည်ရောက်နေတာ ထိုင်ပါရှင် ထိုင်ပါ၊ ဘယ်သူ များပါလဲ၊ ဘယ်သူနဲ့တွေ့ချင်လို့ပါလဲ''

''ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် မိတ်ဆက်ပါရစေ၊ ကျွန် ဘော်က ဦးဖော်ထွေးရဲ့အတိုင်ပင်ခံရေ့နေ ဦးတင်ထွဋ်လို့ခေါ်ပါတယ်''

"ဪ ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်တို့ရှေ့နေလောကမှာ ဆရာနာမည် ဘို တလေးတစား ကြားဖူးနေပါတယ်၊ ဆရာနဲ့တစ်ခါမှတော့ မဆုံဖူးဘူး ဆိုင်ပါ ဆရာ" "အား ဆရာကလည်း မင်းအဖေပြောနေကတည်းက မင်းကို တွေ့ချင်နေတာပါ၊ မင်းအဖေနဲ့ဆရာက နိုင်ငံခြားမှာတည်းက တွေ့ခဲ့ကြတာ၊ ဆရာ့ကို မင်းအဖေက အကူအညီတွေပေးခဲ့ဖူးတယ်၊ အဲဒီအချိန်တည်းက မင်းအကြောင်းတွေ ကြားခဲ့ရတယ်ဆိုပါတော့''

''ဗျာ အ အဖေက ဘာတွေပြောခဲ့လို့လဲ ဆရာ''

''မင်းသိပြီးသားအကြောင်းအရာတွေပါပဲ၊ မင်းပျက်စီးနေတယ်' လေလွင့်နေတယ် သူစွန့်ပစ်ထားခဲ့တာလို့ထင်လို့ အရွဲ့တိုက်ပြီး လူမိုက်လေး လုပ်နေတယ်၊ ဒီရောက်မှသိရတာက မင်းအဒေါ်ရဲ့လုပ်ကြံဇာတ်တွေဆို'

''ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့''

ဲသူ ပြန်ရောက်လာပြီး မင်းအခေါ်နဲ့လက်ထဝ်ဖြစ်တယ်၊ မင်း ပျောက်သွားတယ် သေသွားတယ်လို့ မင်းအခေါ်ပြောခဲ့ပေမယ့် သူ ဒီအတိုင်း တော့မနေဘူးကွ၊ လူမိုက်တစ်ယောက်လုဝ်နေတယ်ဆိုတော့ ထောင်တန်း များကျနေသလား၊ ပြစ်မှုတွေများရင်ဆိုင်နေရလား၊ ဘယ်လိုနေရာက ဘယ်လို သတင်းများရနိုင်သလဲ ဆရာကိုအကူအညီတောင်းပြီး စုံစန်းနိုင်းထား တာပါ၊ ဆရာတို့က အဲဒီလိုလူမျိုးတွေနဲ့တွေ့ဖို့ နီးစဝ်တယ်မတုတ်လား၊ ဒါပေမဲ့ မထင်မှတ်တဲ့နေရာတစ်ခုမှာ မင်းရောက်နေတယ်၊ တကယ်လို့ ဆုံခဲ့ ကြရင်လည်း မင်းကိုဆရာသိမှာမဟုတ်ပါဘူး"

· ''ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ''

``အေး မင်းကို သူ့သားမှန်းစသိတဲ့နေ့က မင်းအဖေ ဆရာ့ကို လာတွေ့တယ်၊ သူ ဘာတွေလုပ်တယ်ထင်လဲ''

``မ မသိပါဘူး ဆုရာ``

''အိမ်ခြံမြေကားနဲ့လုပ်ငန်းတွေ သူပိုင်ဆိုင်သမျှအားလုံး မင်းနာမည် နဲ့ အကုန်လွှဲတာ၊ ဘဏ်မှာရှိတဲ့ငွေတွေ၊ တခြားလုပ်ငန်းက အစုရှယ်ယာ တွေရောပဲ''

သေဂျပါရင်ကွဲနာ

"¤n"

သူ အံ့သြသွားရလေသည်။ စတွေ့ကတည်းကဆိုလျှင် ဒေါ်တင် သန်း မိသားစုကို အဲဒီကတည်းက စွန့်လွှတ်ဖို့ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ပြီးသားပေါ့ သူကတော့ အဖေ ဒီမိသားစုကို မပြတ်နိုင်သေးဘူးလို့ အထင်တွေလွဲနေခဲ့ သေးတာပါ။

ဦးတင်ထွဋ်က အတက်ချီကေ့စ်ထဲက စာချုပ်စာတမ်းဖိုင်တွေ ထုတ်ပြီး စားပွဲပေါ်တင်လျက်

''အားလုံးလွှဲပြောင်းထားတဲ့ စာရွက်စာတမ်းတွေပါ၊ ဘဏ်စာအုင် နဲ့ချက်လက်မှတ်တွေလည်းပါတယ်၊ လက်မှတ်ထိုးပြီး သေချာစစ်ယူပါ၊ မင်းဆီ ရောက်သွားပြီဆိုရင်တော့ ဆရာလည်း ထိန်းသိမ်းထားရတာ ဝန်တာပေ့ါ သွားတာပေါ့''

''အဲဒါထက် အဖေ့ကို ဆရာဘယ်လိုကူညီပေးနိုင်မလဲ ဆရာ''

"အဲဒါက ခက်တယ်ကွ၊ သူက လူသတ်ရာမှာသုံးတဲ့ သက်သေခံ စားကိုပါ ယူပြီး ကိုယ်တိုင်မသေမချင်း အငြိုးနဲ့သတ်ခဲ့ပါတယ်ဆိုတာ ဝန်ခံ ထားတော့ ဆရာတို့က ဘယ်လိုကူညီနိုင်တော့မလဲ၊ လူသတ်သမားကိုယ် တိုင် ဖြောင့်ချက်ပေးထားတာလေ"

"အမှုက လက်ခံပြီးပြီဆိုတော့ စီရင်ချက်ချပြီးတာနဲ့ ထောင်ချ ရတော့မှာပေါ့ တခြား"

"အဲဒါ မဖြစ်သေးဘူး တခြားအားလုံး စစ်ဆေးပြီးပြီဆိုပေမယ့် လက်ဗွေရာကျန်သေးတယ်၊ အဲဒီစစ်ချက်ရမှ အတည်ပြုလို့ရမှာ၊ သူ့ဘာတာ လူသတ်ခဲ့ပါတယ်လို့ ဘယ်လိုပဲဝန်ခံ ဝန်ခံ သက်သေတွေ ဘယ်ဇေဘက်ပဲ ခိုင်လုံခိုင်လုံ အစစ်ဟုတ် မဟုတ်ဆိုတာ လက်ဗွေရာက အစိုက်လေ၊ အဲဒါ

ပြီးမှ အတည်ဖြစ်မှာပေါ့''

''ဒေါ် တင်သန်းသားနဲ့သမီးကိုရော စစ်မေးပြီးပြီလား၊ သူတို့ကရော ဘာပြောကြလဲ''

''တရားခွင်ရုံးချိန်းမတည်ဆောက်ရသေးတဲ့အတွက် သူတို့ကို အိမ် မှာစစ်မေးတယ်၊ သူတို့ဟေင်ခုမ မွေးနေ့ပါတီကနေ ပြန်လာတဲ့အခါမှာ ငည့်ခန်း ထဲမှာ သူတို့အမေ သွေးအိုင်ထဲလဲပြီး သေနေတယ်တဲ့၊ သူ့အဖေရဲ့ အရက် ပုလင်းတွေ ဖန်ခွက်တွေ အမြည်းပန်းကန်တွေလည်း တွေ့ရတယ်၊ အဲဒီ အချိန်မှာ ကိုဇော်ထွေးက ရဲစခန်းရောက်နေပြီလေ တစ်ခုက''

''ဟုတ်ကဲ့''

''ဖန်ခွက်က နှစ်လုံး၊ ဇွန်းခက်ရင်း တူက နှစ်စုံဖြစ်နေတဲ့အတွက် စားသောက်နေတာ နှစ်ယောက်လို့ ပြောလို့ရတယ်၊ အဲဒါဟာ ဒေါ်တင်သန်း နဲ့ မင်းအဖေ နှစ်ယောက် စားသောက်နေတာလား၊ တခြားတစ်ယောက် ပါသေးလား၊ ဒေါ်တင်သန်း သားသမီးတွေက သူတို့အဖေ အရက်မသောက် တတိဘူးလို့ ထွက်ဆိုထားတယ်''

''ဒါဆို'

'တာဝန်ရှိသူတွေက အားလုံးမှတ်တမ်းတင် စစ်ဆေးထားပါတယ် မင်းအဖေကို ဘယ်သူနဲ့အတူ အရက်သောက်တာလဲ၊ လင်မယားချင်း စကား များပြီး အခင်းဖြစ်တဲ့နေရာမှာ ဘယ်သူရှိနေသေးလဲမေးတော့ ဘယ်သူမှ မရှိဘူး ဒီမိန်းမကို သတ်မှဖြစ်မှာမို့ သတ်ချင်လို့ကို သတ်လိုက်တာလို့ ဖြေတယ်'

''ဒါဆို မင်းမင်းနဲ့ နှင်းနှင်းက အဲဒီအချိန်မှာ အိမ်မှာရှိမနေကြဘုး ပေါ''

''မရှိကြဘူး၊ ကလေးတွေမရှိလို့ သူတို့ချင်း အခြေအတင်ငေး့

သေဂျပါရင်ကွဲနာ

R ♦

ပိုဖြစ်သွားပြီး မင်းအဖေအဆုံးထိ ပေါက်ကွဲသွားတာဖြစ်လိမ့်မယ် ဒါပေမဲ့ကွာ မင်းအဖေကို လူသတ်တဲ့အထိရက်စက်တတ်လိမ့်မယ်လို့ မထင်ဘူး မင်း အဖေက အရမ်းကို စိတ်ထားနူးညံ့ပြီး သိမ်မွေ့တည်ကြည်တဲ့သူပါ၊ သု ဒီလိုလုဝ်လိုက်တာ ဖခင်မေတ္တာကြောင့်လို့ ယူဆလို့ရပေမယ့် ဆရာကတော့ မင်းအဖေ လူသတ်လိုက်တယ်ဆိုတာ ယုံကိုမယုံနိုင်ဘူး"

ဒေါ် နွယ်နီကလည်း သက်ပြင်းတွေချကာ

''အဲဒါ ကျွန်မတို့လည်း မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်နေပါတယ်ရှင်၊ သား တောင် ဒီလောက်စိတ်ထားကောင်းပြီး လိမ္မာယဉ်ကျေးတာ၊ ဖအေက အဲဒီလို လုပ်တယ်ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား၊ ဒါပေမဲ့ သူကိုယ်တိုင်စောာင် ဝန်ခံပြီး အဖမ်းခံထားတယ်ဆိုတော့ စိတ်ထဲလည်းမကောင်းဘူး၊ သားအတွက်လည်း မအေးချမ်းရပါဘူးရှင်''

''ဟုတ်ကဲ့ ကိုစော်ထွေးက အမှာတော်ပါးပါတယ်၊ သူ့သားရဲ့ မွေးစားမိဘတွေဖြစ်တဲ့သူတွေကို သူ အရမ်းကို ကျေးဇူးတင်ပြီး သူ ပြန် ထွက်လာရင် ကန်တော့ခွင့်ကြုံချင်ပါသေးတယ်တဲ့၊ သူ့သားကို ဆက်ပြီး စောင့်ရှောက်ပေးပါဦးလို့ ပြောလိုက်ပါတယ်''

''ဒါတွေ ပြောစရာမလိုပါဘူးရှင်၊ သားကို ကျွန်မတို့က သားအရင်း လေးလိုချစ်ကြတာပါ၊ ထောင်ထဲမှာသာ တရားဘာဝနာအားထုတ်ပြီး အေး အေးချမ်းချမ်း ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နေပါလို့ ပြောလိုက်ပါ''

``ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ၊ ဪ သူ့သားအတွက် တခြားဆောင်ရွက် ခိုင်းထားတဲ့ကိစ္စလေး ရှိသေးလို့ ခွင့်ပြုကြပါ ခင်ဗျာ''

''ဪ ဟုတ်ကဲ့ စည့်သည်ကိုကော်ဖီလေးတောင် ဧည့်မခံလိုက် ရဘူး''

``ရပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဒီကိစ္စတွေပြီးရင် သူနဲ့လည်း ပြန့်ဘွားတွေ ှ

ဗျူးဓာပေ

ဗျူးစာပေ

J\$\$ ♦

Q#:

ဦးမှာမို့ပါ''

ရှေ့နေကြီး ဦးထင်ထွဋ်က အတက်ချီကေ့စ်ဆွဲကာ ပြန်ထွက်သွား သည်။ သူ့အတွက် အဖေ ဒီလောက်ထိ စီစဉ်ခဲ့သည်မှန်း သူမသိပါ။ ဒေါ် တင်သန်းတို့မိသားစု ဘာမှမရဖို့အတွက် သေချာစနစ်တကျ စီစဉ်ခဲ့သည်ပဲ။ သူကသာ အဖေ့အတွက် ဘာမှလုပ်ပေးခွင့်မရတာ။ အဖေက အဖေတာဝန်ကျေပေမယ့် ကျွန်တော်က သားတစ်ယောက်တာဝန် မကျေ သေးပါလား အဖေ။

အခန်း (၃၄)

''ဟင် အဲဒီလိုတွေလား ဒါဆို မောင်သောတက'' ''ဟုတ်ပါတယ် မျိုးရိုးကသန့်ပါတယ် ဖအေကလည်း ရိုးသား

ကြိုးစားပြီးမှ လူချမ်းသာတစ်ယောက် ဖြစ်လာတာပါ၊ မောင်သောတ အခုလို ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ သူ့အခေါ်ကြောင့်ပါခင်ဗျာ

"ဪ ဒီလိုလား၊ အခု ဒီအကြောင်းတွေ လာပြောတာက" "သူ့အဖေရဲ့ဆန္ဒပါ၊ သူ့သားအတွက် တာဝန်ကျေချင်တာထက် သောတရဲ့အကျင့်စာရိုတ္တ မျိုးရိုးသန့်တယ်ဆိုတာ သက်သေထူခိုင်းတာပါး

မိန်းကလေးရှင်ဘက်က သားကိုအထင်သေးတဲ့အပေါ်မှာ သူအတော်လေး စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားတယ်၊ အဲဒီအတွက်နဲ့ သူ့သားဘဝကို ဒီလိုဖြစ်အောင်

လုပ်တဲ့မိန်းမကို သူ သတ်ဖြစ်သွားတာ`` ''ဪ ဖြစ်ရလေဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ဥပါဒါနှိပါသွားသလို့ ဖြစ်ရ

්රීට්''

ဖေဖေ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားသလို သူမရင်ထွဲလည်း အတော်

ಜಿಕ್ಕಾರು

လေး ထိခိုက်ခံစားသွားရလေသည်။ မောင့်မှာဒီလိုကိစ္စတွေဖြစ်နေသည်ဆို တာ သူမ တကယ်မသိပါ။ မောင့်အဖေနှင့်ပြန်တွေ့ပြီး ဒီလို နာကျင်စရာ ကိစ္စတွေကို မောင်ကြိတ်မှိတ်ခံစားနေရင်းက သူမ အသိုက်အဝန်းရဲ့ဥပေကွာ တွေကြောင့်မောင့်ကို ဝေဒနာတွေတိုးသွားစေခဲ့သည်လား။

ရဲစခန်းအဝင်ဝမှာ တွေ့ခဲ့သည့်အချိန်က သူမခေါ်တာတောင် လှည့် မကြည့်နိုင်ခဲ့တာ မောင့်အဖေကို မောင် အချုပ်ခန်းထဲမှာ သွားတွေ့တာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

''အခု ့အခြေအနေက ဘယ်လိုဖြစ်သွားပြီလဲ ့ဆရာ''

'သူ့နယ်မြေပိုင်ရဲစခန်းကတော့ သေချာစစ်ဆေးနေပါတယ်၊ လူ သတ်ခဲ့ပါတယ်လို့ ဝန်ခံတိုင်းလည်း ဒီလူကို ထောင်တန်းချလို့မရဘူးမဟုတ် လား၊ အခင်းဖြစ်နေရာအနေအထားနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေကို လေ့လာ တာတွေ မိသားစုနောက်ကြောင်းရာစဝင်တွေနဲ့ လက်ဗွေရာသက်သေအ ထောက်အထားကအစ သေချာစစ်ပြီးမှ ဘယ်ပုံဘယ်နည်းဖြစ်ပါတယ်ဆိုတာ အမှုတည်ဆောက်လို့ရမှာပေ့။ အခုတော့ ကိုစော်ထွေးက အချုပ်ခန်းထဲမှာပါ ပဲ၊ ဒါပေမဲ့ သူ့အတွဲက် သူမပူဘူး၊ သူ့သားလေးကိုပဲ စိတ်မချဖြစ်နေတာ၊ အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ကို သားရဲ့မိန်းကလေးမိသားစုကို ရှင်းပြပေးပါဆိုပြီး တောင်းဆိုခဲ့တာပါ''

''အင်း စိတ်တော့မကောင်းပါဘူးရှင်၊ ဒါပေမဲ့ မောင်သောတက ဒီလိုဖြစ်လာရတဲ့အထဲမှာ ဖအေကပါ လူသတ်သမားဖြစ်သွားတယ်ဆိုတော့ ကျွန်မတို့အသိုက်အဝန်းဘက်ကလည်း စဉ်းစားပေးပါ၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကျွန်မ တို့တူမလေးနဲ့''

''ဒါက ဒီလိုရှိပါတယ်၊ မောင်သောတကို သူ့သားပါလို့ သူ

ဘယ်တော့မှ ဘယ်သူ့ကိုမှ အသိပေးမှာမဟုတ်ပါဘူး၊ လူသတ်သမားခဲ့ သားပါလားလို့ ပတ်ဝန်းကျင်ကလူတွေ အထင်မသေးစေချင်လိုပါ၊ အရင်က လို ဦးထင်အောင် ဒေါ် နွယ်နီတို့ရဲ့သားအဖြစ်ပဲ သိစေမှာပါ၊ သူ့ရဲ့ပိုင်ဆိုင်မှု တွေလည်း ဓောင်သောတကို အားလုံးလွှဲပြောင်းပြီးသွားပါပြီ၊ ဒီဘက်က ငွေကြေးပစ္စည်းဥစ္စာတွေ မလိုအပ်ဘူးဆိုပေမယ့် မောင်သောတရဲ့ကိုယ်ကျင့် သိက္ခာ စိတ်ဓာတ်နဲ့မျိုးရိုးဗီဇကို အသိအမှတ်ပြုပြီး လက်ခံပေးပါလို့ အနူး အညွှတ်ကိုတောင်းပန်လိုက်ပါတယ်၊ မိဘတစ်ယောက်ရဲ့ဆန္ဒကို မိဘချင်း

အို ဒီကိစ္

ကိုယ်ချင်းစာပြီး နားလည်ပေးစေချင်ပါတယ်ခင်ဗျာ''

သေရာပါရင်ကွဲနာ

"ညီမလေး နေပါဦးကွယ်၊ ရှေ့နေကြီး ရှင်းပြတာလည်း အကြောင်း စုံပါတယ်၊ မောင်သောတကလည်း အတိတ်အကြောင်းတစ်ခုကလွဲပြီး ကုန် တာ လက်ခေနိုင်စရာအကြောင်းမရှိဘူးမဟုတ်လား၊ အခုဖြစ်သွားတဲ့ကိစ္စမှာ လည်း အစ်ကိုတို့အပြစ်မကင်းသလိုဖြစ်သွားတယ်မဟုတ်လား၊ သူသားကို လက်မခံလိုက်တဲ့အတွက် စိတ်ထိခိုက်ပြီး မဖြစ်သင့်တာဖြစ်သွားတာ

''အို အစ်ကိုကလည်း သူတို့ဘာသာ ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ် ညီမလေး တို့က တူမလေးအတွက်ပဲ ကြည့်ရမယ်လေ''

"အား ညည်းတူမကိုလည်းကြည့်ပါဦး၊ မောင်သောတကို လက်မခံ ဘူးဆိုကတည်းက စေားနိုင် မသောက်နိုင်ခဲ့ လူရုပ်တောင်မပေါ်တော့ဘုး သူတို့နှစ်ယောက်က တကယ်သစ္စာရှိရှိ ချစ်ခဲ့ကြတာ၊ မောင်သောတက လည်း လူကြီးတွေလက်မခံဘူးဆိုတာကို ဘာကလန်ကဆန်လုပ်လို့လုံ လူကြီးလူကောင်းပီပီသသ ပညာတတ်အဆင့်အတန်းရှိရှိ ရောင်လိုခ်ားပေး နေတာပဲလေ၊ တချို့လူငယ်တွေဆို ဒီလိုရမလား အရွဲ့တိုက်ပြီးစုံးပြေးတာ တွေ ကြောရရုံကြံတွေလုပ်ပြီးသွားပြီ''

''ဒါကတော'

ဖေဖေ ဒီလိုအတွေးဝင်ပြီး စာနာသောစကားတွေပြောလာသည့် အတွက် သူမ အားရှိသွားခဲ့သည်။ အန်တီသက် ဘာပြောရမှန်းမသိတော့ သလို တွေ့ဝေသွားချိန်မှာ သူမအခွင့်ကောင်းယူဖို့ အရဲကိုးလိုက်သည်။

''လူလူချင်း စာနာစိတ်တစ်ခုနဲ့ပဲ တွေးကြည့်ရအောင်ပါ အန်တီ သက်၊ ဒီလိုအပြစ်လုပ်ခဲ့တယ် ဒီလိုအမည်းစက်ရှိခဲ့တယ်ဆိုပြီး လူ့အသိုင်း အဝန်းကနေ ကျဉ်ဖယ်လိုက်ရင် မြမှူးတို့အပြစ်ရှိသလိုဖြစ်သွားကြမှာပါ၊ မောင့် ရဲ့လက်ရှိအခြေအနေကိုပဲကြည့်ပြီး မောင့်ရဲ့မွေးစားမိဘတွေလို စိတ်မျိုး ထား ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုရင်''

"ညည်းမှ အပြောကောင်းတယ်အေ၊ ညည်းက သူ့ကိုချစ်နေတော့ ဘာဖြစ်ဖြစ် ဘယ်အပြစ်မြင်နိုင်ပါ့မလဲ၊ ဒါပေခဲ့ ငါကတော့ အသိုက်အဝန်း ုဏ်သိက္ခာ"

"ကဲပါ ညီမလေးရယ် သမီးအပေါ်ထားတဲ့ ညည်းရဲ့စေတနာ မေတ္တာကို နားလည်ပါတယ်၊ လူဆိုတာ ချီးမွမ်းခုနစ်ရက် ကဲ့ရဲ့ခုနစ်ရက်ပါ၊ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အရမ်းဂရုစိုက်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် နှိပ်စက်မိသလို မဖြစ်ဖို့ က ပိုအရေးကြီးပါတယ်၊ သမီးတို့ကို အဲဒီလိုခွဲလိုက်တော့ ကိုယ့်သမီးကိုယ့် တူမပဲ ခံစားရမှာမဟုတ်လား၊ သားလိမ္မာသမီးလိမ္ပာတွေမို့ လူကြီးမိဘကို မဆန့်ကျင်ကြဘူးဆိုပေမယ့် သူတို့မှာတော့ ဝေဒနာကိုယ်စီရသွားကြမှာပဲ လေ၊ အဲဒါ သမီးကို ချစ်ရာရောက်ပါတော့မလား"

''အစ်ကိုတို့ကတော့လေ မပြောချင်ဘူး၊ သူ့သမီးအတွက်ပဲ တွေး နေတယ်၊ အိမ်ထောင်ပြုတယ် လက်ထပ်တယ်ဆိုတာ လူ့ပတ်ဝန်းကျင်ကနေ ဖယ်ခွာသွားရတဲ့အရာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီအသိုက်အဝန်းထဲမှာ အရှက်မရအောင် သိက္ခာမကျအောင် ထိန်းသိမ်းနေရမှာ နှစ်ယောက်ချစ်နေရုံနဲ့ ပြီးသွားမှာလား သားသမီးမျိုးရိုးစဉ်ဆက်''

"အဲဒီကိစ္စတွေထား အခု သမီးမိုက်ရူးရဲဆန်သွားမယ်၊ အချစ်အ တွက်နဲ့ လုပ်ချင်ရာလုပ်သွားမယ်ဆိုရင် တို့ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ၊ သမီးကို စွန့်လွှတ်ရမှာလား၊ ညည်းတူမကို ညည်းစွန့်လွှတ်လိုက်နိုင်သလား"

''အစ်ကိုကလည်း ဒီလိုတော့''

''အေး ညည်း စွန့်လွှတ်နိုင်တောင် ငါကတော့ မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူး ငါ့မှာ ဒီသမီးလေးတစ်ယောက်ပဲရှိတာ၊ လိမ္မာတယ် ယဉ်ကျေးတယ်၊ မိဘကို ကလန်ကဆန်မလုပ်ဘူး မဆန့်ကျင်ဘူးဆိုပြီး မိဘဩဇာအာဏာနဲ့ ဒါမလုပ် နဲ့ ဟိုဟာမလုပ်နဲ့လို့ အာဏာနဲ့မချုပ်ကိုင်ဘူး၊ သူက စဉ်းစားတွေးခေါ် တတ် တဲ့အရွယ်ရောက်နေပြီ၊ ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုး ကိုယ်ရွေးချယ်သလို ကိုယ်တိုင် စစားရမယ်ဆိုတာ နားလည်နေပြီ၊ ဒါကို မိဘမေတ္တာပါပဲဆိုပြီး ချုပ်ကိုင်ထား ရင် သူမီးမုန်းသွားတော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ''

"မသိတော့ဘူး အစ်ကိုရယ်၊ အစ်ကိုတို့သားအဖ ကြိုက်သလို သာလုပ်ကြတော့၊ ဒီထက်အတိုက်အခံလုပ်နေလည်း သားအဖနှစ်ယောက် လုံးရဲ့အမုန်းခံရဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်၊ နောက်ဆုံးတော့ ဒီအဒေါ်က အလကားပဲ အဒေါ်ထက်ပိုချစ်ရမယ့်သူတွေပြီး ဒီလိုဖြစ်မယ်မှန်းသိရင် ယောက်ျားယုခဲ့ပဲ တယ်တော်"

ပြောဆိုပေါက်ကွဲပြီး ဆောင့်အောင့်ထွက်သွားသော အန်တီသက် ကိုကြည့်၍ သူမစိတ်လည်းမကောင်း ရယ်လည်းရယ်ချင်သွားမို့ပါသည်း ဒါပေမဲ့ ညှေ့သည်လည်းရှိနေတာကြောင့် စိတ်ကို ပြန်ချုပ်ထိန်းတားရသည်- ဖေဖေကတော့ လာရောက်ညှိနှိုင်းပြောပြပေးသော ရှေ့နေကြီးကို လေးစားမှု ရှိသလို မောင့်အဖေကိုလည်း မိဘချင်းကိုယ်ချင်းစာ၍ စိတ်ကိုဖြေလျှော့လိုက် ခြင်းဟု နားလည်ရသည်။ ထိုအတွက်လည်း ကျေးဇူးတင်ရ၏။

''ရုරි ဖေဖေ''

''သမီးရော မောင်သောတရော ဖေဖေတို့ကန့်ကွက်တာကို မမိုက် မဲတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ မောင်သောတ စာရိတ္တပျက်ပြားတဲ့မျိုးရိုး မဟုတ်တာကို ဖေဖေ လက်ခံပေးလိုက်ပါမယ်၊ အရေးကြီးတာ လူတစ် ယောက်အတွက်ဂုဏ်သိကွာပဲ သမီး၊ မကောင်းတဲ့လူကြောင့် မကောင်းတဲ့ ဘဝရောက်သွားပေမယ့် အဲဒီမကောင်းတဲ့ဘဝထဲမှာ ရေစုန်မျောမလိုက်တာ ချီးကျူးစရာပါပဲ၊ ဒါအတုယူစရာ သင်ခန်းစာယူစရာပေ့ါ သမီးရယ်၊ ဪ ရှေ့နေကြီး ဦးသိန်းထွဋ်လည်း သောတအဖေကိုပြောလိုက်ပါ၊ သားအတွက် စိတ်မပူပါနဲ့လို့ ကျွန်တော်တို့ကလူတွေပဲမျာ ဝန်ထမ်းဘဝကလည်း လာတာ ဆိုတော့ ကိုယ်ချင်းစာတုတ်ပါတယ်၊ အစစေအဆင်ပြေသွားမှာပါ''

"ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်ကလည်း ကြားထဲကနေ ကျေးစူးလည်း တင် လေးလည်းလေးစားမိပါတယ်ဗျာ၊ ဒီလိုအဆင်ပြေသွားတဲ့အတွက် ကိုဖော်ထွေးလည်း သူ့သားအတွက် ဒီလိုလုဝ်ပေးလိုက်တာကို ကျေနပ်နေ မှာပါ၊ တစ်ခုတော့ သောတအတွက် စိတ်မကောင်းစရာပေါ့လေ၊ သူ့အဖေ က သူ့အတွက် ဘဝနဲ့ရင်းပြီး ချစ်တာကိုသိလိုက်ရတော့ ဘယ်ခံစားနိုင်ပါ့ မလဲ၊ ကောင်လေးဘဝက သနားစရာပါပဲဗျာ၊ အစကတော့ သူ့အဖေက စွန့်ပစ်သွားတယ်ထင်နေတာ၊ အခုမှ သူ့အဖေရဲ့မေတ္တာတွေကို အပြည့်အဝ သိခွင့်ရတာ၊ သိတဲ့အချိန်မှ သူ့အဖေက ဒီလိုမျိုးထောင်ထဲမှာနေရမယ်ဆို သေရာပါရင်ကွဲနာ

♦ 5-

တော့ အင်း''

ရှေ့နေကြီးပြောမှ မောင့်အတွက် တွေးမိကာ ပိုပြီးစမ်းနည်းလာ မိသည်။ မောင် ဘယ်လောက်တောင် ခံစားနာကျင်နေရှာမလဲ။ မောင် တစ်ယောက်တည်းအပေါ်မှ ကံကြမ္မာကြီးက သနားမငဲ့ညှာ ရက်စက်လွန်း လုပါလား။

မြမျူးကို မောင့်ဝေဒနာတွေ မျှဝေခံစားခွင့်ပေးပါ မောင်။

ဗျူးတပေ

ငဘရာပါရင်ကွဲနာ့

နဲ့လေ ပြီးတာပဲ''

်တိတ် ဟိတ်လူ ခင်ဗျား အဲဒီလို ကျောရရှိ ကြမသွားနဲ့လေ ကျုပ်ကိစ္စကို ဖြေရှင်းမပေးခဲ့ရင် ခင်ဗျားကား သံရည်ကျိုစက် ပို့လိုက်ရလိန် ခယ်နော်၊ ကျုပ်နာမည် ဖိုးကျော်''

"မင်းကို ဝါသိပါတယ်"

''ဘာ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုသိတယ်''

''မင်းနဲ့ငါနဲ့ ဆုံဖူးတယ်လေ၊ ဒီကားနဲ့ ဒီရုပ်ကို မင်းမမှတ်မိဘူး လာႏ်

ကားပေါ်ကဆင်းပြီး မျက်မှန်ချွတ်ပြလိုက်တော့ ဖိုးကျော် မှတ်မိ သွားဟန်တူသည်။ လက်ဝါးချင်းဗြန်းခနဲရိုက်၍ ကွမ်းယာစား၍ နီရဲနေသော ပါးစပ်ကြီးကိုဖြဲ့ကာ

''ဪ ခင်ဗျား ဟိုတစ်ခေါက်ကလှုပဲ မှတ်မိပြီ သိပြီ ဒီတစ်ခါ အရင်ကထက် နည်းဖို့မစဉ်းစားနဲ့နော်၊ ဟိုတစ်ခါ ဆိုက်ကားက အခုလောက် မကွေးဘူး၊ အခုက ခင်ဗျားမြင်တဲ့အတိုင်းပဲ''

ံတွန်းလို့တောင်မရတော့ဘူးမဟုတ်လာ။ အဲဒါကြောင့် ငါ့ကားပေ တက်လို့ပြောတာ့၊ ဆိုက်ကားအသစ်လည်း ဝယ်ပေးမယ်၊ ဆေးဖိုးဝါ၊စလည်း

ပေးပါမယ်ဆို၊ မင်း ဒူးက သွေးတော်တော်ထွက်နေပြီ ဆေးခန်းပြမှဖြစ်မယ် ံဒီလောက်လေးနဲ့ ဆေးခန်းသွားစရာမလိုပါဘူးဗျာ၊ လမ်းဘေးက

သဲကို ဒီအတိုင်းသိပ်လိုက်ရင် ရပြီ၊ သွေးမထွက်တော့ဘူး၊ အရေးကြီးတာက **ါးခ မြိုးမြိုးမြ**က်မြက်ရဖို့ပဲ''

''ခဏလေး ဒီလောက်ဆို အဆင်ပြေလား''

ကားပေါ်က တစ်သိန်းအုပ်ဆယ်အုပ်စည်းကို ယူပြလိုကွဲတော့ ်ံးကျော် ဝမ်းသာအားရ မျက်လုံးပြူးသွား၏။

ဗျူးစာပေ

အခန်း (၃၅)

''ဒုန်း'

ဒီတစ်ခါတော့ သတိထားရှောင်တိမ်းလိုက်ခြင်းမရှိဘဲ တမင်တကာ

ထိအောင်တိုက်ပစ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ မထိလည်း လျော်ရမှာခြင်းအတူတူ ထိလိုက်လို့ လျော်ရတာ တန်သည်ဟုထင်လို့ပါ။

''ခင်ဗျားကားမန္ဓမာင်းတတ်ဘူးလား၊ ဒါမှမဟုတ် မျက်စိကန်းနေ တာလား ဟင်၊ ခင်ဗျားဘယ်လိုလူလဲ၊ ဒီမှာ ဒူးလည်းပြဲသွားပြီ ဆိုက်ကား

လည်းကွေးသွားပြီ၊ ခင်ဗျား ဘာလုပ်ပေးမှာလဲ ပြော'' ''မင်းလျော်ကြေးယူချင်တာမဟုတ်လား၊ ဆိုက်ကားလည်း အသင်

ဝယ်ပေးမယ်၊ မင်းဆေးဝိုးဝါးခလည်းပေးမယ် ငါ့ကားပေါ်တက်'' ''ဘာ ခင်ဗျား လျော်ကြေးမပေးချင်လို့ ကားပေါ်တင်ခေါ်ဦး

လမ်းကျမှ ကျုပ်ကိုကန်ချမလို့မဟုတ်လာ။ ဒါမျိုးတွေ ရိုးပြီး အံတိုနေပို ကျုပ်လုပ်စားတဲဂွင်တွေ လာမရိုက်နဲ့ သိလား''

''မင်းက ကြောက်တတ်လို့လား၊ ကြောက်တတ်ရင်လည်း မလိုက်

''မင်း ငါ့အိမ်ကိုလိုက်ရင် ဒီထက်မက ပေးလို့ရသေးတယ်''

''ခင်ဗျား ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့ ကျုပ်အပေါ်ရက်ရောနေတာလဲ''

''ငါ့ ဘယ်သူလဲ မင်းမသိဘူးပေါ့''

"အင်း ကျပ်အသိမိတ်ဆွေထဲမှာ ခင်ဗျားလို ဝတ်ကောင်းစားလှနဲ့ ကားစီးနိုင်တဲ့သူ တစ်ယောက်မှမရှိဘူး၊ ကျုပ်ကို ရွံရှာစက်ဆုတ်လို့ဆိုပြီး အပေါင်းအသင်းမလုပ်ချင်တဲ့သူက များတယ်လေ၊ တပည့်ခံချင်တဲ့အပေ အတေ နှစ်ယောက်သုံးယောက်ပဲရှိတယ်၊ ကျုပ်မိန်းမနဲ့ကလေးတွေကအစ ကျုပ်လိုလူကို ဆွေမျိုးတော်ချင်ကြတာမဟုတ်ဘူး"

"ဒါဆို သောတဆိုတဲ့ မင်းရဲ့ငယ်သူငယ်ချင်းကိုတော့ မင်းသိမှာ

දරු]''

''သောတ သောတ အင်းသိတာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ဒီကောင် ထောင် ကျပြီးကတည်းက ခုချိန်ထိ မတွေ့ရတော့ဘူး''

''ဘာကြောင့် ထောင်ကျသွားရတယ်ဆိုတာရော မင်းသိလား

"သိတာပေါ့ဗျာ ဟိုမိန်းမကြီး သူ့အခေါ်လေ သူ့ကို သူများဆိုင် တွေမှာ ပန်းကန်ဆေး ခွက်ဆေးခိုင်းတယ်၊ နောက် သူတောင်းစားလုပ်ခိုင်း တယ်၊ နောက်တော့ သူခိုးခါးပိုက်နှိုက် ပိုက်ဆံများများရဖို့ အကုန်ခိုင်းငေး တော့တာပဲ၊ ဒီကောင်က အဲဒါတွေ ဝါသနာမပါဘူး၊ လည်လည်ဝယ်ငယ် မရှိတော့ အဖမ်းခံရတာပေါ့၊ ဒါနဲ့နေပါဦး ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ဒါတွေဘာင်း လာမေးနေတာလဲ"

''ဝါ ဝါသောတရဲ့အဖေပါ''

"ဟင် ဘာ ခင်ဗျားက"

ကိုယ့်ကို မယုံနိုင်သလို သေချာကြည့်ရွှံ ဖိုးကျော် အုံဩနေသည် ဖိုးကျော် ပခုးကို တရင်းတနှီးပင် ဖက်လိုက်ကာ ''ကားပေါ်ကျရင် မင်းကိုအကြောင်းစုံ ရှင်းပြမယ် လက်တွေ့ကျကျ ခြောပြရမယ့်အကြောင်းတွေရှိလို့ပါ၊ မင်းဆီက ဒီထက်မက သိချင်တာတွေ လည်းရှိသေးတယ်၊ မင်း ငါ့အိမ်လိုက်မယ်မဟုတ်လား''

''ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေး''

မယုံမရဲ တအံ့တသြဖြင့် ဖိုးကျော် ကားပေါ်ပါလာခဲ့သည်။ ကားပေါ် မှာ သားနှင့်ပတ်သက်ပြီး အစအဆုံး သေချာလေး ဖိုးကျော်ကို ရှင်းပြဖြစ်တဲ့ အေါ်တင်သန်းတို့ လုပ်ကြံလီဆယ်မှုတွေကို ပြောပြချိန်မှာ ဖိုးကျော် လက်သီး ဆုပ်ပြီးတက်ခေါက်သည်။ လမ်းမှာ အရက်ပုလင်းတွေ ဝင်ဝယ် အိမ်ရောက်

လာချိန်မှာတော့ အိမ်ကိုပတ်ချာလည်ကြည့်ပြီး ဖိုးကျော် အသြတကြီး ဖြစ်

လို့နေ၏။ ကားသံကြားတော့ ဒေါ်တင်သန်း အပြေးလေး ထွက်လာ၏။ "ကိုဖော် အိမ်ပြန်နောက်ကျလိုက်တာ ဘယ်တွေဝင်နေတာလဲ"

''င့်ခြဲ့အထူးဧည့်သည်ကို ဝင်ခေါ်နေလိုလေ၊ သူ့ကိုအိမ်မှာ ကောင်း ကောင်းပြုစုစည့်ခံရမယ်၊ ဒီမှာ အရက်ပုလင်းတွေပါလာတယ် အမြည်းများ မှား မြန်မြန်ပြင်ဆင်စစ်း''

"ဟင် ဘယ်လိုလူမို့ အထူးတလည် ဧည့်ခံမှာလဲ ကိုဇော်၊ လူကို သည်းကြည့်ဦး အရက်ချဉ်ဖတ်စော်နံပြီး ပေစုတ်စုတ်ညစ်ပတ်နေတာပဲ၊ လမ်း ဘေးက အပေအတေလိုပုံစံမျိုးကို ဘာလို့များ အိမ်ခေါ် လာရတာလဲ၊ အသန်း ဘို့ကို ဘယ်လိုများအရွဲ့တိုက်ချင်သေးလို့လဲ၊ အသန်းတို့လည်း တောင်းပန် သင့်သလောက် တောင်းပန်ပြီးပါပြီ ဒါ ဒါနဲ့နေပါဦး ကို ကိုဖော့်သားကို ပြန်တွေ့တယ်လို့ပြောတယ်၊ ဒါ ဒါ သောတလား"

"ဟား ဟား ငါ့သားသောတက မင်းတို့ပြောသလို ဒီလိုပုံစံဖြစ်နှေ မည်လို့ ထင်နေတာလား၊ သူ ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိချင်ရင် မြို့တော့ မင်းကိုမိတ်ဆက်ပေးမယ်၊ အခုတော့ ညှေ့ခန်းထဲမှာ ဖန်ခွက်နှဲ့ရေခဲဘူးတွေ ာ" ♥ လာချ၊ ပြီးရင် အမြည်းလုပ်ပြီး ယူခဲ့"

''အသန်းက အဲဒါတွေလုပ်ပေးရမှာလား''

''မင်းမလုပ်ချင်ရင် မင်းသားနဲ့သမီးကိုခိုင်းလေ''

''သူတို့က မွေးနေ့ပါတီသွားတယ်၊ အပြန်နောက်ကျမယ်တဲ့၊ ပြန်

မလာဖြစ်ရင် ဟိုမှာအိပ်ကြမယ်လို့ ပြောတယ်[`]

''ကောင်းတယ် မင့်သားနဲ့သမီးကတော့ ပျော်ချင်သလိုပျော် လုပ် ချင်တာလုပ်ကြ၊ ငါ့သားလေးကတော့ မင်းလုပ်ရပ်တွေကြောင့် တစ်သက်လုံး အပျော်တွေပျောက်ဆုံးပြီး ဘဝသေသွားရပြီ၊ ဟား သွားစမ်းပါကွာ ဖန်ခွက် သွားယူ သွား''

''ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ ကိုဖော်''

မတင်သန်း ဖန်ခွက်နှစ်ခွက် ရေခဲတုံးဘူးလေး လာချပေးသည်။ ရေခဲသေတ္တာထဲမှာ အသားချောင်းတွေ အမြန်ကြော်ပြီး လာချ၏။ ဖိုးကျော်က တော့ ဦးဖော်ထွေးအကြောင်းစုံ ရှင်းပြပြီးပြီစို့ ဒေါ်တင်သန်းကို ရွံရှာမုန်းတီး စွာ မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်နေခဲ့သည်။ ဦးဖော်ထွေးက အရက်ကို ပြင်း ပြင်းရှရှ တစ်ရှိန်ထိုးမောသောက်ပြီး ဖန်ခွက်ကို စားပွဲပေါ် ဂွစ်ခနဲ့ ပြန်ချကာ "မင်းထိုင်ဦး သူ ဘယ်သူလဲဆိုတာ မိတ်ဆက်ပေးမယ်"

''အရေးတကြီးသိစရာလူမဟုတ်ရင် မသိချင်ပါဘူး'' ''မင်းသိကိုသိသင့်တဲ့လူပါ၊ မင်းက ငါ့သားကို ဒီကလေးနဲ့ပေါင်း

ပြီး ဒီကလေးလိုဖြစ်စေချင်ခဲ့တာမဟုတ်လား''

"ဟင်"

"ဟုတ်တယ် စိုးကျော်ပဲ၊ ဒီကလေးနဲ့အပေါင်းအသင်းမှားပေါင်း မိလို့ ငါသားပျက်စီးသွားတာဆို၊ အခု ငါသားက မင်းထင်သလိုမဟုတ်ဘု လူတကာလေးစား အားကျရတဲ့ရှေ့နေကြီး ဖြစ်နေပြီ၊ ဒီကလေးရဲ့ဘဝကင္ သေရာပါရင်ကွဲနာ

♦ 57

မိဘတွေမကောင်းလို့ ထိန်းကျောင်းမှုမရှိလို့ ပျက်စီးသွားရတာ၊ မင်းလို စိတ်ဓာတ်မျိုးရှိတဲ့သူတွေမို့ပေါ့ကွာ''

''ခင်ဗျားဗျာ ဘာကြောင့် သောတအပေါ် ဒီလိုလုပ်ခဲ့တာလဲ 'သူစိမ်းတွေလည်းမဟုတ်ဘူး အဒေါ်တစ်ယောက်ဖြစ်ရဲ့နဲ့''

"ဟဲ့ ဘာကိစ္မွ နင်က ငါ့ကိုပြောရတာလဲ၊ နင့်မိဘတွေကရော ဘယ်လောက်တောင်ကောင်းနေလိုလဲ"

''မှန်တယ် ကျုပ်မိဘမကောင်းလို့ ကျုပ်ဒီလိုဖြစ်တာ၊ ဒါပေခဲ့ သောတအဖေက ကောင်းတယ်လေ၊ သားအဖကြားမှာ ဟိုဘက်ဟိုလိုပြော ဒီဘက်ဒီလိုပြော သွေးခွဲပြီး သောတကိုခိုင်းစားခဲ့တာ၊ သောတလိုကောင်မျိုး ဒိုပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်သာဆို ခင်ဗျားလို မိန်းမကို သတ်ပစ်တယ်''

''ဟယ် ကြည့်စမ်း သူများအိမ်ပေါ် တက်ပြီး သူများကို စော်ကား နေတယ်၊ ကိုဖော် ရှင် ဘယ်လိုကလေကချေ အဆင့်အတန်းမရှိတဲ့သူကို အိမ်ခေါ်လာတာလဲ၊ အောက်တန်းစား မိုက်ရိုင်းတဲ့ကောင်''

"အဲဒီလိုလူကမှ ငါ့သားအပေါ် ကောင်းသေးတယ်၊ ပိုက်ဆမပါ ခင်းရိုက်မှာစိုးလို့ ထမင်းမကျွေး အိမ်ပေါ် မအိမ်ခိုင်းဘဲ အပြစ်ပေးမှာစိုးလို့ ဒီလိုအောက်တန်းစား ပိုက်ဆံချေးခဲ့ရတာတဲ့၊ ငါရင်နာလွန်းလို့ မတင်သန်းး ခင်းအရမ်းရက်စက်တဲ့မိန်းမ အရမ်းယုတ်မာတဲ့မိန်းမ၊ မင်းလိုမိန်းမ အရင် ဘားနေလို့ အပိုပဲ အသေသတ်ပစ်ရမှာ မြေမြှုပ်သပြုလ်ပစ်ရမှာ"

''ကို ကိုဖော် ရှင် မူးပြီးလျှောက်မပြောနဲ့ နော်၊ အရက်လည်း ဘင်ခါမှ သောက်ဖူးတာမဟုတ်ဘဲနဲ့ အသိစိတ်တွေ လွတ်ကုန်မယ်'' ွှ

''လွတ်တော့ ကောင်းတာပေ့ါ၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့အသိစိတ်တွေ သုတ်သွားမှ မင်းလိုမိန်းမကို ငါ သတ်ရဲမှာ၊ ငါ့သားအတွက် ငါ လွှက်စားရေ ^{သော်}မာ အဲဒါကြောင့် ဒီနေ့အရက်သောက်ဖြစ်အောင်သောက်မှာ မတင်သန်း

jçn ♦

သိလား၊ ကဲ ဖိုးကျော် မင်းလည်းသောက်ကွာ ဦးလေး မင်းကို ကောင်း ကောင်းပြုစုမယ် ချဲ'

နှစ်ယောက်သား အရက်ကိုတစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် မူးအောင်သောက် ကြသည်။ ရီဝေထုံထိုင်းလာသည်နှင့်အမျှ မတင်သန်းကို ပိုပြီးမုန်းတီးနာကြည်း လာမိ၍။ သား ရှန်းကန်ခဲ့ရသည့်ဘဝတွေကို မြင်ယောင်ကာ မတင်သန်း ကို တစိမ့်စိမ့်ကြည့်ရင်း အသည်းနှလုံးတွေက တဆတ်ဆတ်ခါလာ၏။

> ''မတင်သန်း'' ''ရှင် ရှင် ကိုဇော်''

်မင်း ငါ့သားအပေါ် ဘာကြောင့် ဒီလိုလုပ်ရက်ခဲ့တာလဲ'' ''ကျဲ ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ် ကိုဇော်၊ ကျွန်မသား သမီးလေး

တွေအတွက် ကျွန်မ မလုပ်သင့်တာတွေ လုပ်မိခဲ့ပါတယ်"

"မင့်သား သမီးတွေအတွက် မင်းက မေတ္တာရှင် မိခင်ကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်ခဲ့လားမသိပေမယ့် ငါနဲ့ငါ့သားအတွက်တော့ မင်းကမိန်းမ ယုတ် မိန်းမပျက် အောက်တန်းစားတစ်ယောက်ပဲ၊ မင်းမရှိမှ မင်းကိုသတ် လိုက်ရမှ ငါ့သားအပေါ် တာဝန်ကျေမှာ၊ အဲဒီတော့ မင်းသေရမယ်"

''ကို ကိုဖော် မလုပ်ပါနဲ့၊ မှလုပ်ပါနဲ့ ကယ်ကြပါဦး ကယ်ကြပါ ဦး'' အခန်း (၃၆)

``အဖေ ဖိုး ဖိုးကျော် ဘယ်လိုဖြစ်ကြတာလဲ'' ရဲစခန်းကို သောတ အလောတကြီး အပြေးအလွှားရောက်လာခဲ့

သည်။ ကြားရသည့်သတင်းစကားတွေအတွက် မယုံနိုင်လွန်းလို့ပါ။ ဟုတ်ပဲ ့ မလား ဖြစ်နိုင်ပါ့မလားဆိုတာထက် ဒေါ် တင်သန်းကိုသတ်မှုနှင့် ဖိုးကျော်က လာပြီး ဝန်ခံသည့်ဆိုတာက အံ့သြစရာကိစ္စကြီးဆိုတာထက် ပိုနေသည် အဖေနှင့်အတူ စခန်းမျူးရှေ့မှာ ထိုင်နေသော ဖိုးကျော်က သူ့လက်က

လှမ်းဆွဲပြီး ပြုးပြသည်။ "မိုး ဖိုးကျော် မင်း ဖိုးကျော်နော်၊ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ ဖိုးကော် ရာ မင်းက ဒေါ်တင်သန်းကို"

" မင်းအဖေကမှ မသတ်ရဲတာ၊ ငါ သတ်ပစ်လိုက်တာပေါ့ကွာလို မင်းအဖေက လူသတ်ဖို့အတွက် အရက်သောက်ပြီး ရဲဆေးတင်တာ သည်းမကြွဘူး၊ သွေးလည်းမဆူဘူး၊ စကားအခြေအတင်ပြော့တာတောင် မာမာထန်ထန် မရှိလို့ ငါအားမရတာနဲ့ လက်ဆပြင်းသွားတာ

ရှိူးတဲ့ပေ

ျားစာလ

"ဟုတ် ဟုတ်ရဲ့လားကွာ မင်းက အဖေ့အိမ်ကို ဘယ်လိုလုပ် ရောက်လာတာလဲ၊ ဒေါ်တင်သန်းကို သတ်ရလောက်အောင် မင်းမှာ ဘယ် လိုအငြိုးတွေရှိလို့လဲ ဒေါ်တင်သန်းကို မင်းသတ်တယ်ဆိုတာ ငါမယုံဘူးကွာ"

''မင်းအဖေက သတ်လိုက်တယ်ဆိုတာကျတော့ ယုံတယ်ပေါ့'' ''အဲဒါလည်း မယုံပါဘူး၊ အဖေက ကြက်ကုလေး ငှက်ကလေး

တိရစ္ဆာနီလေးတွေကိုတောင် နာကျင်အောင် မလုပ်ရက်တာ၊ ဒါပေမဲ့ အဖေ က သူကိုယ်တိုင်သတ်လိုက်တယ်လို့ ရဲစခန်းမှာ ဝန်ခံထားတာ၊ သူ တကယ်

သတ်လိုက်တာလို့ ဖြောင့်ချက်ပေးပြီးသား" "အဲဒါ မင်းအဖေလိမ်တာ၊ မသိစိတ်က သူလုပ်တယ်လို့ထင်တာ၊ သူဟု ကေါ်တင်သန်းကိုသတ်ပြော်မယ်။ ပင်းဆက္ကတ် လက်လာတေနီ လက်

သူ့မှာ ဒေါ်တင်သန်းကိုသတ်မှဖြစ်မယ်၊ မင်းအတွက် လက်စားချေဖို့ လက် တုံ့ပြန်ဖို့ သတ်တာ၊ တကယ်တော့ အဲဒီနေ့က အရက်တွေမသောက်ဖူးဘဲ သောက်လိုက်ပြီး မင်းအဖေ မှောက်သွားတာ၊ အိပ်မက်ထဲမှာ အတွေးထဲမှာ တော့ ဒေါ်တင်သန်းကို သူ သတ်နေမှာပေ့ါ၊ တကယ်တော့ မင်းအဖေ မှောက်သွားတဲ့အချိန်မှာ ဒေါ်တင်သန်းက ငါ့ကိုအောက်တန်းစား အဆင့် အတန်းမရှိတဲ့ကောင်ဆိုပြီး အိမ်ထဲက ဆွဲထုတ်တယ်၊ ငါလည်း မင်းအပေါ် လုပ်ခဲ့တာတွေရော မင်းအဖေကို ကလိမ်ကကျစ်ကျ ယူထားတာရော ငါ့ကို အဲဒီလိုလုပ်တာကိုရော စိတ်တိုတိုနဲ့ မုန်းငြိုးပြီး အမြဲတမ်းဆောင်ထားတဲ့ စားနဲ့ မသေမချင်းကို ထိုးသတ်ပစ်လိုက်တာ''

''မင်းကွာ အခုတော့ မင်း ဒုက္ခရောက်ပြီပေါ့''

''ငါ့အတွက် ဒီလောက်က ထူးဆန်းတဲ့ကိစ္စမဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ လူတွေကို မကျေနပ်တိုင်း ရိုက်လိုက် သတ်လိုက် အနိုင်ကျင့်ပြီး မူးပြီးရမ်း ကားလိုက်နဲ့ အချုပ်ထဲ ထောင်ထဲဝင်လိုက်ထွက်လိုက် လုပ်နေတဲ့ကောင်ပါ။ အချုပ်ထဲ ထောင်ထဲရောက်လည်း ငါ့ကိုဆရာတင်ပြီး တပည့်ခံချင်တဲ့ကောင် သေရာပါရင်ကွဲနာ

ချည်းပဲ၊ ထောင်ထဲနေရတာမှ ငါ့အတွက်ဖိမ်ကျသေးတယ်၊ ငါ့အတွက်တွေး မပူနဲ့၊ ငါကတော့ မင်းကို ဒီလိုမြင်ရတာ အရမ်းဝမ်းသာတယ်ကွာ တကယ် ပြောတာ''

့ ''ဖိုးကျော်ရာ မင်းကွာ''

"ကဲ မင်းအဖေကိုခေါ်သွားလို့ရပြီ၊ ငါ ဒီမှာဖြောင့်ချက်ပေးပြီးပြီး ငါ့လက်ဗွေရာလည်း စစ်ဆေးနေပြီး မင်းအဖေက ဒေါ်တင်သန်းရင်ဘတ်မှာ စိုက်နေတဲ့ ဓားကို တစ်ရေးနိုးအသိဝင်မှ ကိုင်ရုံပဲကိုင်တာ တကယ့်လက်ဗွေ ရာအစစ်က ငါပဲ၊ အားလုံးစစ်ဆေးပြီးသွားပါပြီ၊ မင်းအဖေက တရားခံအစစ်မှ မဟုတ်တာ၊ မင်းတို့သားအဖ စိတ်ချမ်းသာသာ ပျော်ပျော်သာနေတော့ကွာ

သူ ဘာပြောရမှန်းမသိတော့ပါ။ အဖေက လူသတ်တရားခဲ့မဟုတ် သည့်အတွက်တော့ စိတ်ချမ်းသာပေါ့ပါးပြီး ဝမ်းမြောက်မိတာတော့အမှန်ပင်း ဒါပေမဲ့ ဖိုးကျော်က ဓားစာခံတရားခံဖြစ်သွားရသည့်အတွက်တော့ &တ်

မ**ကောင်းပေ**။

"'သား''

အဖေက သူ့ကိုကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဖက်ပြီး မျက်ရည်ဝဲနေသည်။ သူလည်း အဖေ့အတွက် ဝမ်းသာလို့လား ဖိုးကျော်အတွက် စိတ်မကောင်း လို့ပဲလား မသိ၊ မျက်ရည်တွေအလိုလို လိမ့်ဆင်းကျလာ၏။

''ဖိုးကျော်မိန်းမနဲ့ ကလေးတွေအတွက် အဖေ အပြည့်အဝ ထောက်ပုံစောင့်ရှောက်မယ်လို့ ကတိပေးထားပါတယ် သား၊ အကြောင်း တရားတွေရှိလို့ အကျိုးတရားဖြစ်တယ်၊ အကျိုးတရားတွေရှိလို့ အကြောင်း တရားတွေဖြစ်လာတယ်လို့ပဲ သဘောထားပါ သားရယ်မှုတာယ်သုကမှ ဒီလိုကိစ္စတွေ ဖြစ်ချင်ကြမှာမဟုတ်ပါဘူး'' "မင်းမင်းနဲ့နှင်းနှင်းကိုလည်း သူတို့မိဘလုပ်တဲ့အပြစ် သူတို့ခံရမယ် ဆိုပေမယ့် သူတို့အတွက်လည်း ထိုက်သင့်သလောက် ထောက်ပံ့ပေးလိုက် ပါ၊ မတော်ချင်လည်းရတယ် မခေါ်ချင်လည်းရတယ်ဆိုပြီး သူတို့ကို ပုစ်ပယ် ထားလိုက်ရင် ဒေါ်လေးလိုအဆင့်မျိုး ဖြစ်သွားမှာပါ အဖေ"

''အေးပါ သားရယ်၊ အဖေလည်း စိတ်ကူးထားပါတယ်၊ လက် ကြောင့်ကြေ နှုတ်ကြောင့်သေတဲ့၊ မတင်သန်းကို အကြိမ်ကြိမ်နှုတ်နဲ့သတ်ခဲ့ ပေမယ့် ကိုယ်ထိလက်ရောက်မသတ်နိုင်ခဲ့တာ ဘုရားကယ်တာပါပဲ၊ မသိစိတ် က အမုန်းတွေ အငြိုးတွေနဲ့သတ်ပစ်ချင်ခဲ့ပေမယ့် ဖေဖေ မလုပ်နိုင်ခဲ့ဘူး၊ ဒါဟာ မင်းမင်းနဲ့နှင်းနှင်းကို သားသမီးချင်း ကိုယ်ချင်းစာမိလို့ပါ''

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အဖေ၊ အဲဒီစိတ်ရှိပေးတဲ့အဖေ့ကို လေး လည်းလေးစားမိပါတယ်၊ ရှေ့နေကြီးက ဒီလိုဒီအကြောင်း ဖြစ်သွားတယ်လို့ လာပြောတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော် ယုံတောင်မယုံနိုင်ခဲ့ဘူး၊ ဝမ်းသာတာ ဝမ်း နည်းတာ မဖော်ပြနိုင်အောင် ခံစားပြီးတော့ အပြေးရောက်လာခဲ့တာ၊ ဪ ဒီတစ် ခါ ထောင်ထဲကထွက်လာရင်တော့ မကောင်းတဲ့အရာတွေထားခဲ့ပြီး ထွက် လာခဲ့ကွာ၊ အရင်ဘဝမှာနှစ်မြောမနေပါနဲ့၊ ကောင်းတဲ့နေရာတွေ အများကြီး ရှိပါသေးတယ်၊ အဲဒီနေရာမှာ ပျော်မွေ့လာအောင်မင်းကို ငါကူညီမယ်"

"အေးပါကွာ ငါက မင်းကို ဒီလိုမြင်ရတာနဲ့တင် စိတ်ချမ်းသာနေပါ ပြီ၊ လူတွေက ကိုယ်လုပ်တဲ့အပြစ်ကို ကိုယ်ပြန်ခံရတာမသိကြသေးလို့ပါ၊ ခေါ် တင်သန်းကို သံဝေဂယူပြီး ငါလည်းသိအောင် ကြိုးစားမှာပါ ကဲ သားအဖ နှစ်ယောက် သွားကြတော့"

ဖိုးကျော်က ဘာမှမဖြစ်သလို ပေါ့ပေါ့ပါးပါးပင် သူတို့သားအဖ

ငဘရာပါရင်ကွဲနာ

♦ \$\mathcal{R}\$

နှစ်ယောက်ကို တွန်းလွှတ်သည်။ ရဲစခန်းအပြင်ဘက်ကိုရောက်တော့ မေအ မေမေနှင့် မြမျူးကိုပါ တွေ့လိုက်ရ၏။

''యాః'

''သားလေး''

"ഒരെ ഒരെ"

''౪ూర్''

''မြှမျူး''

ရှေ့နေကြီးက သူတို့အိမ်ကိုလည်း အကျိုးအကြောင်းလာပြောတယ်ဘဲ့၊ ဟို ရက်က သားအဖေဆောင်ရွက်ခိုင်းတဲ့အတိုင်း လုပ်ရမယ်ဆိုပြီး အဲဒီအိမ်

်သားထွက်သွားပြီးတာနဲ့ မြမှူးလေးက အိမ်ကိုရောက်လာတယ်

သွားပြီးတည်းက မြမျူးမိဘတွေက နားလည်လက်ခံနေပါပြီတဲ့၊ အခုတော့ ပိုအဆင်ပြေသွားပြီပေ့ါ့ သားရယ် ဪ သားရဲ့အဖေ''

"ဟုတ်ကဲ့ပါခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော့်သားလေးကို အခုလို ပြုစုစောင့် ရှောက်ထားတဲ့အတွက် သားအရင်းနဲ့မခြား မေတ္တာတွေပေးနေတဲ့အဘွက် ကျွန်တော် အရမ်းကိုကျေးဇူးတင်နေပါတယ်၊ သားက ကျွန်တော်နဲ့မနေဘဲ ဖေဖေ မေမေတို့နဲ့ခွဲလို့မရဘူးပြောကတည်းက ကျွန်တော့်ထက်တောင် မေတ္တာတွေပိုပေးနိုင်တဲ့သူတွေဆိုတာ ကျွန်တော်နားလည်နေပါတယ်င်ေဘာ "အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူးလေ သားက သံယောဇဉ်ကြီးမားတတ်တဲ့

သူမို့ပါ၊ အဖေကိုလည်းအရမ်းချစ်ရှာတဲ့ကလေးပါ၊ ရှင် ဒီလိုဖြစ်တော့ သု အတော်လေးကို ယူကျုံမေရခံစားနေရရှာတာပါ၊ အခု သားလေးမှာ ဝ~~င်းမနာ့~~ မိဘရော ဝမ်းနာမိဘရောရှိနေပြီလေ၊ အတူတူ မိသားစုလို ဖေးမေးမေ နေသွားကြတာပေါ့''

ငျိုးစာပေ

J99 �

တယ်လေ

멘

် တွ ရှိသေး

'သားကို သမီးတောင်းရမ်းလက်ထပ်ပေးဖို့တာဝန်တွေ ရှိသေး ,

''ဟုတ်ကဲ့ သူက''

''သားရဲ့ချစ်သူ မြမှူးကြွယ်ပါ ဖေဖေ၊ မြမှူးမိဘတွေကလည်း နားလည်လက်ခံလိုက်ပြီတဲ့''

"ဝမ်းသာတယ် ဝမ်းသာတယ် သားရယ်၊ သားဘဝလေး တင့် တောင့်တင့်တယ် ဖြစ်ရင် ဖေဖေ့အတွက် ဘာမှမလိုအပ်တော့ပါဘူး၊ ဖေဖေ ဘုန်းကြီးဝတ်ဖို့ စဉ်းစားထားတယ်၊ လူ့ဘဝကြီးက တော်တော်သံဝေဂရစရာ ကောင်းတယ်လေ၊ ဖိုးကျော် ပြောသလို မတင်သန်းပေးတဲ့ သံဝေဂတွေပေါ့၊ ကိုယ့်သားသမီးအတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်အတွက်ပဲ အတ္တကြီးလို့ ဘယ်ဖြစ် မှာလဲ၊ အဲဒါဟာ မေတ္တာတရားအစစ်အမှန်မဟုတ်ဘူး၊ သားသမီးအတွက်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့မိမိကိုယ်မိမိအတွက်ပဲဖြစ်ဖြစ် အကောင်းဆုံး အဖြူစင် ဆုံး အသန့်ရှင်းဆုံးပေးဆပ်နိုင်မှ တကယ့်မေတ္တာတရားစစ်စစ်မဟုတ်လား သား၊ သားတို့လက်ထပ်ပြီးရင် သားတို့ကုသိုလ်ရအောင် ဖေဖေကို ရဟန်း ခံပေးပါ၊ ဒီဘဝအတွက် သားကိုအကောင်းဆုံးလုပ်ပေးပြီးပြီဆိုတော့ ဖေဖေ့ အတွက် သံသရာကောင်းဖို့အလုပ်တွေ လုပ်ချင်တယ် သား"

''ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ပါ အဖေ''

''အစ်ကိုကြီးနဲ့အစ်မကြီးတို့လည်း ကျွန်တော့်ကို အဲဒီလိုလုပ်ဖို့ ခွင့်ပြုပေးကြပါခင်ဗျာ၊ သားအတွက် တာဝန်မဲ့ချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ သားမှာ တကယ်အားကိုးအားထား ယုံကြည်ကိုးကွယ်ရမယ့်မိဘတွေရှိနေလို့ ကျွန် တော် စိတ်ချလက်ချ ထားခဲ့နိုင်တာပါ''

"စိတ်ချ စိတ်ချပါ ကိုဖော်ထွေး၊ ရဟန်းဝတ်တယ်ဆိုတာ လူတိုင်း မလုပ်နိုင်တဲ့အလုပ်ပါ၊ သားအတွက် ဘာပူပုင်သောကမှမရှိဘဲ စိတ်အေးလက် သေရာပါရင်ကွဲနာ

♦ ##

အေး တရားဘာဝနာပဲ အားထုတ်ပါ၊ ကျွန်မတို့က ပစ္စည်းလေးပါးဒါယိကာ လုပ်ပြီး ကုသိုလ်ယူ သာစုခေါ်ပါမယ်''

`ကျွန်တော်လည်း လေးစားပါတယ် ကိုဖော်ထွေး ခင်ဗျားဆုံး ဖြတ်တာမှန်ပါတယ် အခုတော့ အိမ်ကိုသွားရအောင်၊ ခင်ဗျားမှာမပြီးပြိတ်သေး တဲ့ကိစ္စတွေ ရှိသေးသလို သားမင်္ဂလာကိစ္စလည်း တိုင်ပင်ရမယ်လေ၊ ကဲ သမီးက သားနဲ့လိုက်ခဲ့၊ ဖေဖေတို့က ကိုဖော်ထွေးကိုခေါ်ပြီး အိမ်ပြန်နှင့် မယ်''

''ဟုတ်ကွဲပါ ဖေဖေ''

လူကြီးသုံးယောက်က ကားတစ်စီးနှင့်ထွက်သွားတော့ နေရာမှာ သူနှင့်မြမှူးပဲ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ မြမှူးက သူ့လက်တစ်ဖက်ကို တွဲချိတ်လာ လျက်

''అల్పర్''

''ဟင် မြမျူး''

''အချစ်စစ်တို့မည်သည် ဘယ်လိုအကြောင်းတရားနှင့်မှ မဝေးကွာ နိုင်ဘူးတဲ့၊ မြမှူးတို့အချစ်တွေ တကယ်စစ်မှန်လို့ မဝေးကွာရတာပေါ့နော်' ''အမှန်ပေါ့ မြမှူးရယ်၊ အကြောင်းရေစက်တွေကြောင့် လှဘွေ

အများကြီးနဲ့ဆုံဆည်းပြီး မေတ္တာထားနိုင်ကြပေမယ့် လူတိုင်းကိုတော့ ချင်လို့ မရဘူးလေ၊ အချစ်ချင်းတူမှ ပေါင်းသင်းဆုံဖက်ရတာ၊ မောင့်အနေနဲ့ မြမှုးကို ရလိုမှုတစ်ခုနဲ့ ပိုင်ဆိုင်ချင်ခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူး၊ ဘဝအနေအထားအရ ဆုံသည်း ခွင့်မရလည်း ချစ်နေမှာပါပဲ၊ အခုလို ပိုင်ဆိုင်ဖို့အခွင့်အရေးရလာတော့ ဗိုဒီမှု

ချစ်မှာပေါ့ မြမျူးရယ်''

''မြမှူးကလည်း သံသရာအဆက်ဆက် မောင့်ကိုပဲ ချစ်ခုန်မှာပါ မောင်၊ မောင် ဘယ်ဘဝ ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးရောက်ရွှောက်ပါ၊ အဲဒါ

မျိုးစာပေ

ဗျူးတပေ

9€ એ**?**[

애

မြမှူးရဲ့သစ္စာတရားပါ မောင်'' 'မြမှူးရယ် မင်းက အရမ်းကိုချစ်မြတ်နိုးဖို့ကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးပါ။

မောင့်ဘဝတစ်သက်တာလုံး တန်ပိုးထားပါမယ် မြမျူး'' အချစ်နှစ်ခုရဲ ထိစပ်မှုက ရင်ခုန်သံတွေနှင့် ပူလောင်မှုမရှိဘဲ မေတ္တာ

တွေဖြင့် နွေးမြအေးချမ်းနေခဲ့သည်။ အချစ်နှင့်မေတ္တာတွေ ပေါင်းစပ်ထားသော

မြမှူးနှင့် သောတတို့ဘဝလေးသည်လည်း သေရာပါရင်ကွဲနာကျမည့် အဖြစ် ဆိုးမှ လွတ်မြောက်ကာ အခုတော့ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာအချိန်တွေချည်းပဲ ရှိတော့တာမို့။

> ပရိသတ်အတွက် အမြဲတမ်း

q:

ELEMESE CLASSIC

ဗျူးဓာဝပ

MM SU